

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**BERNARD
WERBER**

Karıncaalar

OLAĞANÜSTÜ BİR ALGILAMA BİÇİMİ

**ARION
YAYINEVİ**

Bernard Werber _ Karıncalar

KARINCA:

Boy: 0.01 ile 3 santimetre arasında değişen böcek.

Ağırlık: 1 ile 150 miligram arası.

Yumurtlama: Sperm hücreleri stokuna bağlı olarak dilediğinde.

Beslenme Biçimi: Her şey yiyen.

Tahmini nüfus: Milyarlar ötesinde yaşayan.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

7

I

UYANDIRICI

Okudukça duyumun, hiç de umduğunuz gibi olmadığını göreceksiniz.

Emiakçi, binanın tarihi yapıt sınıfına dahil olduğunu, Rönesans çağında yaşlı bilginlerin oturduğunu, ancak bunların kimler olduğunu hatırlamadığını açıkladı.

Merdivene doğru yürüdüler loş bir geçide ulaştılar, rastladığı bir butona boş yere bastı ve bıraktı.

- Hay Allah! Bu buton çalışmıyor.

Duvarları büyük bir dikkatle yoklayarak karanlığa gömüldüler. Nihayet emlakçı kapıyı bulmuş açınca da bu defa başarı ile elektrik düğmesine basmıştı, ortalık aydınlanınca müşterisinin yüz ifadesinin bozuk olduğunu gördü.

- Neyiniz var Mösyö Wells?

- Bir nevi fobi. Bir şey yok.

- Karanlık fobisi mi?

- Evet. Fakat şimdi daha iyiyim.

Etrafı dolaştılar iki yüz metre karelik bir bodrum katı idi. Dışa-nya ancak tavan h izasında birkaç hava ve ışık penceresi ile açılmış olmasına rağmen, daire Jonathan'ın hoşuna gitmişti. Bütün duvarlar tekdüze griye boyanmıştı ve her yer toz toprak içinde idi. Fakat titiz davranmak istemiyordu.

Şimdiki dairesi bunun beşte biri idi. Üstelik kira ödeme gücüne sahip değildi; çalıştığı çilingirlik şirketi işine son vermeğe karar vermişti.

Edmond dayının bu mirası gerçekten hiç beklenmedik büyük bir şanstı.

İki gün sonra, karısı Lucie, oğulları Nicolas ve tüyleri kırptırılmış

9

cüce kanişleri Quarzazate, Sbarites'ler sokağı 3 numaraya yerleşmişlerdi.

- Ben, dedi Lucie kızıl renkli gür saçlarını arkaya iterek, bu duvarların griye boyanmış olmasından şikâyetçi değilim. Zevkimize göre dekore etmek olasılığına erişmemiz kolay olacaktır Burada yapılacak çok iş var. Sanki bir tutukevini otel düzenine getirmek gibi bir şey.

- Odam nerede? diye sordu Nicolas.

- Dipte sağda.

- Hırr! hırr! diye hırladı köpek, Lucie'nin kolları arasında evlilik zamanından kalma sofra takımlarını taşıdığına aldırmadan onun baldırlarını hafifçe ısırmaya koyuldu.

Birden büyük bir çeviklikle kendini tuvalete kilitledi; kapı tokmağına kadar sıçrayabiliyor ve kilidi çevirebiliyordu.

- Savurgan dayını, onu iyi tanıyor musun sen? diye sordu Lu-cie.

- Edmond dayım mı? Gerçekte hatınmdan kalan tek olay, ben küçükken beni omuzlarına alır, kollarımı kolları ile iki yana açar ve benimle uçak oyunu oynardı. Bir defasında çok korkmuş ve üzerine işemiştin.

Herkes gülüştü.

- O zaman da ödlekmışsin demek ki? diyerek Lucie ona takıldı. Jonathan söylenenleri duymazlıktan gelmişti.

- Beni azarlamadı. Sadece anneme şunu söyledi: "Onun bir pilot olmayacağı belliydi..." Ondan sonra annem bana yaşantımı dikkatle izlediğini söylerdi, fakat ben onu bir daha hiç görmedim.

- Mesleği ne idi?

- Bir bilgin idi. Bir biyolog galiba.

Jonathan bir süre daldı. Sonuç olarak ona iyilik eden kişiyi pek iyi tanııyordu.

Oradan 6 km. ötede

BEL-O-KAN

Bir metre yükseklikte

10

Elli kat toprak altında

Elli kat toprak düzeyinin üstünde

Yörenin büyük şehri

Tahmini nüfus: 18 milyon

Senelik üretim:

- 50 litre yaprak biti şurubu
- 10 litre kırmızı böcek şurubu
- 4 kilo çayır mantarı
- Dışarıya atılan iri kum: 1 ton
- Kullanılabilir geçitler: 120 kilometre
- Zemin alanı: 2 m2

Bir ışık belirir. Bir ayak kıpırdar. Üç aylık kış uykusundan sonra ilk kıpırdanış. Diğer bir ayak yavaşça ilerler, bir üçüncüsü onu takip eder. Sonra bir gövde. Sonra bir canlı, sonunda on iki canlı.

Saydam kanlarının atardamarlarında dolaşmasına yardımcı olmak için titremeye başlarlar. Kanlan koyu durumdan önce likörüm-sü duruma ve sonunda akıcı hale gelir. Yavaş yavaş kalp atışı başlar, hayat iksirinin azalarının ucuna kadar ulaştığını hisseder, biyo-mekanizmalar ısınır, aşırı derecede karmaşık olan eklemleri harekete geçer. Koruyucu kabuklarla kaplı olan dizkapakları, her yerde, çekici güçlerinin en üst düzeye ulaşmasına olanak sağlar.

Doğrulurlar. Vücutları yeniden soluk alır. Hareketleri düzensizdir, halsizdirler. Hafifçe silkinirler ve hırıltı çıkarırlar. Ön ayakları dua eder gibi ağızları hizasında birleşir, fakat hayır, pençelerini antenlerini temizlemek için ıslatmaktadırlar.

Bu uyanan on iki durmadan karşılıklı olarak birbirlerini ovuştururlar. Sonra yakınındakileri uyandırmayı denerler, fakat ancak kendi vücutlarını harekete geçirebilecek kadar bir güce sahip oldukla-nnı anlarlar, başkalarına sunabilecekleri enerjileri yoktur ve vazgeçerler.

O zaman vücutları heykelleşmiş kız kardeşlerinin arasında güçlkle ilerlemeye başlarlar. Büyük Dış Aleme doğru yönelirler.

11

Soğuk kanlı organizmalarının güneşin ısısını alması gerekir.

Bitkin bir durumda ilerlerler. Attıkları her adım acı kaynağıdır. Tekrar uykuya dalmayı ve milyonlarca eşleri gibi rahat olmayı o kadar çok isterler ki! Fakat ne yazık ki ilk uyanan onlardır. şimdi'bü-tün siteyi canlandırmalıdırlar.

Şehrin yüzeyinde dolaşmaya başlarlar, güneşin ışığı gözlerini kamaştırır fakat bu saf enerji o kadar güç vericidir ki!

Güneş oyulmuş iskeletlerimize gir. Sızlayan kaslarımızı harekete geçir. Ve dağınık zihinlerimizi toparla.

Bu yüzüncü bin yıldan kalma eski bir kızılkanncı sarkışıdır. O çağda da ilk sıcaklıkla karşılaştıkları zaman bu şarkıyı söylemek hevesine kapılırlardı. Dışarıya çıkar çıkmaz bir yöntem doğrultusunda temizlenmeye başlarlar. Beyaz bir tükürük salgılarlar ve onunla çenelerini ve ayaklarını sıvarlar.

Fırçalanırlar. Bütün bunlar değişmez törensel kurallardır. Önce gözler. Her yuvarlak gözü oluşturan bin üç yüz küçük pencerecik tuzdan arındırılır, nemlendirilir ve kurutulur. Aynı uğraş antenler, alt azalar, orta azalar, üst azalar için de uygulanır. Son olarak, güzel kızıl zırhlannı ateş damlası gibi ısıldayınca kadar parlatırlar.

Uyanmış bu on iki karınca arasında bir tane damızlık erkek karınca bulunur. Bel-o-kan şehrinde yaşayan karıncaların ortalama büyüklüğünden biraz daha küçüktür. Dar çeneleri vardır ve birkaç aydan fazla yaşamamak üzere programlanmıştır, fakat "hemcinslerine oranla duyulmamış ayrıcalıklara sahiptir.

Sınıfın ilk üstünlüğü cinsellik taşıması nedeni ile beş göze sahip olmasıdır. Çok büyük ve yuvarlak olan iki tanesi ona 180° lik görüş açısı verir, diğer üç küçük göz de üçgen şeklinde alnına yerleştirilmiştir. Belirli sayıyı aşın bu gözler gerçek bir kızılötesi ışık toplayıcılarıdır, bu sayede en karanlık bir ortamda bile uzaktan herhangi

12

bir ısı kaynağını bulup ortaya çıkarma gücüne sahiptirler.

Bu özellik, milyonlarca yüzyıllık bir geçmişi olan bu büyük sitelerde yaşayanların büyük bir kısmının hep toprak altında yasaya yasaya büsbütün kör hale gelmeleri dolayısıyla, daha da büyük önem taşır. Fakat sadece bu özelliğe sahip değildir. Dişiler gibi onun da kanatları vardır, bunlar bir gün aşk yapmak için uçuşuna yardım edecektir. Gövdesi bir levha, özel bir kalkan ile korunmuştur: mezoionum. Antenleri diğerlerinden daha uzun ve daha hassastır. Damızlık bu genç erkek tıka basa güneşlenmek için uzun müddet sitenin tepesinde kalır. Sonra, iyice ısındıktan sonra siteye döner. Geçici olarak karıncalar âleminin bir üyesi haline gelir "termik ulak". Toprak altındaki üçüncü kat geçitlerini dolaşır. Kaskatı kesilmiş vücutlar donmuştur. Antenler yüzüstü terk edilmiştir. Kanneciler hâlâ düş görmektedir. Genç erkek karınca vücudunun ısısı ile uyandırmak istediği bir işçi karıncaya doğru ayağını uzatır. İlk dokunuş hoş bir elektrik boşalmasına yol açar. Kapı zilin ikinci kez çalışından sonra yavaş bir ayak sesi duyuldu. Büyükanne Augusta emniyet zincirini çektikten kısa bir süre sonra kapı açıldı. İki çocuğunun ölümünden sonra geçmiş hatıralarını kafasından geçirerek bu küçük otuz metre karelik yerde her şeyden elini eteğini çekmiş olarak yalnız başına yaşıyordu. Bunun kendisine bir yararı olamazdı, fakat sevimliliğinden hiçbir şey kaybetmemişti.

- Gülünç olduğunu biliyorum ama keçe terlikleri giy parkeyi yeni cilaladım. Jonathan boyun eğdi. Büyükanne kısa ve yavaş adımlarla yürüyerek onu mobilyaların birçoğuna kılıf geçirilmiş salona doğru götürdü. Büyük bir kanepenin ucuna ilişirken Jonathan plastik örtüyü gıcırdatmamak için gösterdiği gayrette başarısız kaldı.

13

- Geldiğine çok memnun oldum... Belki bana inanmayacaksın ama seni bu günlerde çağırmak niyetinde idim.
- Sahi mi?
- Düşün ki Edmond sana vermek için bana bir şey bırakmıştı. Bir mektup. Bana şunu söylemişti: Ben ölürsem bu mektubu ne yapıp yapıp Jonathan'a vermek lazım.
- Bir mektup mu?
- Bir mektup, evet bir mektup... Mmh, onu nereye koyduğumu hiç bilemiyorum. Bir saniye bekle... Bana mektubu veriyor, ona yerleştireceğimi söylüyorum, onu bir kutuya koyuyorum... Her halde büyük gömme dolabın içindeki teneke kutuların birinin içinde olmalı.

Keçe terlikleri ile ayaklarını kaydırarak yürümeye başladı, fakat üçüncü adımda birden durdu.

- Şu halime bak, ne kadar aptalım! Seni ne biçim karşıladım! Herhalde bir kadeh likör almak isterdin değil mi?
- Memnuniyetle:.

Mutfağa daldı ve orada tencereleri karıştırmaya başladı.

- Bana biraz kendinden haber ver, Jonathan! diye söze koyuldu.
- Hım, kötü gidiyor, işten çıkarıldım.

Büyükanne bir an sonra kırmızı önlüğüne bürünmüş olarak kapı arasından göründü, ciddi bir edası vardı.

- Seni kovdular mı?
- Evet.
- Niçin.
- Bilirsin, çilingirlik özel bir iştir. Bizim "S.O.S. Çilingir" şirketi bütün Paris mahalleleri içinde günün yirmi dört saati işler. İş arkadaşlarımdan birinin kafa tutması üzerine, onun yerine bütün gece karanlık mahalleleri dolaşarak çalışmayı reddettim. O zaman beni kovdular.
- İyi etmişsin. Hasta olmaktansa işsiz kalmak ve sağlıklı olmak daha iyidir.
- Ayrıca şefimle de iyi anlaşıyordum.
- Peki ya senin şu ütöpik ortaklık denemelerin? Benim zamanımda buna New Age ortaklığı denilirdi. (Bıyık altından güldü)

14

"nuyaj" diye telaffuz ediyordu).

- Pirene çiftliği başarısızlığından sonra bu işi bıraktım..Lucie herkesin bulaşlığını yıkamaktan ve yemek pişirmekten bıkmıştı. Aramızda parazitler de vardı. Anlaşamadık. Şimdi Lucie ve Nicolas ile rahatça yaşıyorum. Ya sen Büyükanne nasılsın.

- Ben mi? Yaşıyorum. Bu da her an için bir uğraş.

- Sen talihlisin! Binlerce gün yaşadın.

- Oh! bak şunu söyleyeyim ki beni şaşırtan hiçbir şeyin değişmemiş olması. Eskiden gençliğimde bizden sonraki günlerde ola-" şanüstü şeylerin olacağı söylenirdi ve görüyorsun hiçbir şey değişmedi. Her zaman için yalnızlık içinde olan yaşlılar var, her zaman işsizlik var, her zaman duman saçan araçlar var. Düşünceler bile kımıldamadı. Bak, geçen sene sürrealizmi yeniden keşfettiler, daha önceki sene de Rock'ın roll'ü, ve gazeteler şimdi de bu yaz yeniden mini eteğe dönüşeceğini ilan ediyor. Bu böyle giderse geçen asrın eskimiş fikirlerini yeniden canlandıracaktın: komünizm, psikanaliz, görecelilik... jonathan gülümsedi.

- Her şeye rağmen bazı ilerlemeler var: ortalama insan ömrü uzadı, boşanmaların sayısı, hava kirliliği, metro şebekesi de arttı...

- İyi iş. Halbuki beri hepimizin birer kişisel uçağı olacağını umuyordum, ve bunların terastan kaldırılabilceğini... Bak, ben gençken insanlar atom habinden korkarlardı. Bu müthiş bir korku idi. Yüz yaşında, dev gibi bir nükleer mantarın ateş yığını içinde ölmek, gezegen ile beraber yok olmak... belki bu kıyak bir şey olabilirdi? Bu olmadığı takdirde çürümüş bir patates gibi ölüp gideceğim. Ve herkese vız gelecek.

- Yok hayır. Büyükanne hayır. Büyükanne alnını sildi.

- Sıcak oluyor, her gün biraz daha sıcak. Bizim zamanımızda bu kadar sıcak olmazdı, (jerçek kışlar ve gerçek yazlar olurdu. Şimdi sıcak günler mart ayından itibaren başlıyor.

Tekrar mutfağına döndü ve iyi bir likör hazırlama çabasına koyuldu.

15

Bir kibritin çakılmasının ardından mutfağın eski borularından geçen gazın sesi işitildi ve büyükanne oldukça sakın geri döndü.

- Bana bak, sen her halde belirli bir nedenle gelmiş olmalısın. Şimdiki zamanda ihtiyaçları ziyaret etmek âdet değil.

- Bu kadar acımasız olma Büyükanne.

- Acımasız değilim fakat hangi dünyada yaşadığımı biliyorum, hepsi bu. Haydi bu kadar cilve yeter seni buraya getiren sebep nedir söyle.

- Bana "o"nun hakkında bilgi vermeni isteyecektim dairesini bana vasiyet etmiş ama onu yine de hatırlamıyorum.

- Edmond mu? Edmond'u hatırlamıyor musun? Ama sen küçük iken seninle uçak oyunu oynamayı çok severdi. Hatta bir gün hatırlanır ki...

- Evet bunu ben de hatırlıyorum, fakat bu olay dışında hiçbir şey.

Büyükanne, kılıfı fazla buruşturmamak için gayret sarf ederek bir koltuğa yerleşti.

- Edmond, o, oldukça farklı bir kişiydi. Daha gencecik iken dayın bana çok sıkıntı verdi. Onun annesi olmak rahat bir iş değil idi: Bak, mesela sistematik olarak bütün oyuncaklarını yeniden yapmak için sökerdi, çok nadir olarak onları tekrar toparlardı. Ve keşke sadece oyuncaklarını sökseydi! Her şeyi didik didik ederdi: duvar saati, pikap, elektrikli diş fırçası. Bir defasında buzdolabını bile sokmuştu.

Sanki bu söylenenleri kanıtlamak istercesine salondaki antik duvar saati acı acı çalmaya başladı. Oda sanki küçük Edmond ile birlikte her şeyi beraber yaşamıştı.

- Ve sonra başka bir tutkusu daha vardı: barınaklar. Kendine ba-nnak inşa etmek için evin içini altüst etmişti, bir tanesini örtülerle ve şemsiyelerle çatı katında inşa etmişti, bir diğerini de sardalye ve kürk mantolarla kendi odasında. Böyle onlann içinde, yığıldığı hazinelerin arasında oturmayı severdi. Bir defasında odası yastıklarla ve makinelerden söktüğü bir sürü mekanizmalarla dolu idi. Rahat bir görünümü vardı.

16

- Bütün çocuklar böyle şeyler yapar...

- Olabilir, fakat bu onda hayret verici boyutlara ulaşıyordu. Artık yatağında uyuyamıyordu. Ancak kendi yuvalarından birinde uyanmayı kabul ediyordu. Bazen

orada günlerce hiç kımıldamadan kalıyordu. Sanki kış uykusuna yatıyordu. Zaten annen onun önceki hayatında sincap olduğunu ileri sürerdi.

Jonathan onun konuşmaya devam etmesini ister gibi gülümsedi.

- Bir gün, kulübesini salondaki masanın ayakları arasına kurmak istedi. Bu, bardağı taşıran son damla oldu, büyükbaban, öfkeden kudurdu, ki genelde sinirlenmezdi. Onu bir güzel patakladı, bütün yuvalarını bozdu ve yatağında uyumaya zorladı.

Büyükanne içini çekti ve devam etti.

- O günden sonra büsbütün baş edilmez bir hale geldi, sanki çığırından çıkmıştı. Onun dünyasında kimse yoktu. Fakat bu denemenin gerekli olduğuna inanıyorum. Etrafın sonsuza değin onun kaprislerine boyun eğmeyeceğini bilmeli idi. Bundan sonra bu olay onda problemler yarattı. Okula tahammülü yoktu. Yine bana: "Bütün çocuklar gibi" diyeceksin. Fakat bu iş onda çok ileriye vardı. Öğretmenleri azarladığı için kendilerini kemerleri ile tuvaletlere asan kaç çocuk tanırıyorsun? O, yedi yaşında iken kendini astı. Temizleyici onu kurtarmış.

- Belki çok hassas idi.

- Hassas mı! Ne diyorsun! Bir sene sonra hocalarından birini makasla hançerlemeye kalkıştı. Tam kalbine nişan almış. Şans eseri olarak sigara paketini parçalamıştı.

Gözlerini tavana dikti. Dağınık anılar sanki kar taneleri gibi zihnine düşüyordu.

- Daha sonra bu işler biraz düzeldi, çünkü bazı profesörler onu heyecanlandırmayı başarmışlardı. İlgilendiği konularda yirmi üzerinden yirmi alıyordu ve bütün diğer hepsinden sıfır. Her zaman ya sıfırdı ya yirmi.

- Annem onun dahi olduğu söylerdi.

- Anneni büyülemişti, çünkü ona "mutlak bilgi"yi elcie etmeyi

17

denediğini açıklardı. Annen on yaşından beri reenkamasyona inanmış olduğundan onun Einstein veya Lonard de Vinci'nin ruhunu taşıdığını düşünürdü.

- Sincaptan başka mı?

- Neden olmasın Buda "Bir ruhu birleştirmek için birçok hayat gerek..." demiş?

- Zekâ testi yapıldı mı?

- Evet. Bu çok fena bir sonuç verdi. Yüz seksen puan üzerinden yirmi üç aldı, bu geri zekâlılığa denk geliyor. Eğitimciler onun deli olduğunu zannediyor ve uzmanlaşmış bir merkeze yatırılmasını öneriyorlardı. Buna rağmen ben deli olmadığını biliyordum, ama yanındart geçmişti. Bir defasında hatırlarım, ancak on bir yaşında idi, benimle altı kibrit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen yapmak için bahse girdi. Kolay bir iş değil, sen de dene bakalım... Mutfağa gitti altı adet kibrit çöpü ile göründü. Jonathan bir an teleddüt etti. Gerçekleşmesi olanaklı gibi görünüyordu. Çeşitli biçimlerde çöpleri yerleştirdi, fakat dakikalarca uğraştıktan sonra vazgeçmek zorunda kaldı.

- Çözüm nasıl?

Büyükanne Augusta bütün dikkatini topladı,

- Pekâlâ, sanırım, bunu bana açıklamıştı. Bütün hatırladığım bulmama yardım etmek için söylediği şöyle bir cümle olacak galiba "Başka bir şekilde düşünmek gerek, alışageldiği gibi düşünülecek olursa hiçbir sonuca varılmaz".

Düşünebiliyor musun on bir yaşındaki bir yumurcaktan böyle hünerler çıksın! Ah! Çaydanlığın sesini işitiyorum galiba. Su kaynamış olmalı.

Büyükanne elinde iki dolu fincanla sarımtırak hoş kokulu içeceklerle geldi. Bak dayın ile ilgilendiğine çok memnun oldum. Yaşamımızdaki insanlar ölüyor, doğdukları bile unutuluyor.

- Ya sonra ne oldu?

- Hiç bilmiyorum, bilimler üniversitesinde öğrenime başladıktan sonra ondan hiç haber alamadık. Doktorasını parlak bir şekilde verdiğini, bir gıda ürünleii ortaklığında çalıştığını, Afrika'ya gitmek için oradan ayrıldığını sonra da Sybarites'ler sokağında ikamet

18

ettiğini ve ölümüne kadar onun hakkında hiç kimsenin haber alamadığını annenden belli belirsiz öğrendim.

- Nasıl öldü?

- Ah, haberin yok mu? İnanılmaz bir hikâye. Bütün gazeteler bundan bahsetti. Düşün yabancılar tarafından öldürüldü.

- Yabancılar mı? Bu nasıl olur?

- Yalnız başına ormanda dolaşıyormuş. Dikkatsizlikle bir arı kovanına çarpmış olmalı. Arıların hepsi birden üzerineüşmüş. "Bir insanı bu kadar arının soktuğunu hiç görmedim" demiş hükümet tabibi. Kanda bir litrede 0.3 gram zehir bulunması sonucu ölmüş. Hiç görülmemiş bir şey.

- Kabri var mı?

- Hayır. Ormanda bir çamın altına gömülmesini vasiyet etmişti.

- Sende onun bir fotoğrafı var mı?

- Bak işte bu duvarda, komodinin üst tarafında. Sağda Suzy ve annen (şimdiye kadar onu hiç bu kadar genç gördün mü?); solda: Edmond. Alnı açılmış idi, Küçük bıyıkları, Kafka'nın gibi kulakmemesiz ve kaşlarının hizasına kadar uzanan sivri kulakları vardı. Muzip bir eda ile gülümsüyordu. Tam bir şeytan yavrusu. Onun yanında Suzy beyaz elbisesi içinde ıslıl ıslıl idi. Birkaç sene sonra evlenmişti, fakat aile olarak Wells adını taşımakta ısrar etmişti. Sanki evlatlarının eşinin soyadı ile anılmasını istemiyordu. Jonathan daha yakından bakınca Edmond'un kız kardeşinin başı üzerinde iki parmağını V şeklinde tuttuğunu fark etti.

- Çok afacan idi değil mi?

Augusta cevap vermedi. Kızının ıslık saçan yüzünü tekrar görünce bir hüzün perdesi bakışını donuklaştırmıştı. Suzy altı yıl önce ölmüştü. Sarhoş bir şoför tarafından sürülen on beş tonluk bir kamyon, arabasını uçuruma yuvarlamıştı. İki gün can çekişmişti. Edmond'u istemişti, fakat Edmond gelmemişti. Bu defa da o başka yerlerde idi...

- Edmond hakkında bilgi verebilecek başka birini tanıyor musun?

- Mmmh... Sık sık gördüğü bir çocukluk arkadaşı vardı. Hatta

19

üniversitede beraberlerdi, Jason Bragel. Adresinin yanımda olması lazım. Augusta hemen bilgisayarından aramaya başladı ve bu dostun adresini Jonathan'a verdi. Şefkatle torununa baktı. Wells ailesinin hayatta kalan son ferdi idi. İyi bir çocuk...

- Haydi artık likörünü bitir. İstersen küçük madlenlerim de var. Onları bıldırcın yumurtası ile ben kendim yaptım.

- Hayır teşekkür ederim. Artık gitmem lazım. Bir gün yeni dairemizde bizi görmeğe gel, yerleşmemiz bitti.

- Anlaştık, fakat dur, mektubu almadan gitme. Büyük gömme dolabını ve teneke kutuları canla başla karıştırdıktan sonra nihayet, üzerinde coşkulu bir yazı ile "Jonathan Wells için" diye not bulunan beyaz bir zarf buldu. Zarfın kapağı başka bir kimse tarafından açılmayı önlemek için, birçok yerinden yapışkan bantlarla tutturulmuştu. Onu itina ile açtı. İçinden okul karnesine benzer bir kâğıt parçası çıktı. Orada yazılı olan tek cümleyi okudu:

"HERŞEYE RAĞMEN ASLA MAHZENE GİTME"

Karınca antenlerini titretir. Uzun zaman kar altında bırakılan ve işlemesi için uğraşılan bir arabaya benzer. Erkek karınca birkaç kere daha dener, ona sürünür, onu sıcak tükürüğü ile yıkar. Yaşasın! Bu iş olmuştu, motor yeniden harekete geçmişti. Bir mevsim geçmiş ve sanki bu "küçük ölü"yü hiç tanımamıştı, doğa her şeye yeniden hayat vermeğe başlamıştı.

Onu renklendirmek için yeniden ovalamaya devam eder. Dişi karınca artık iyileşmiştir. Erkek karınca ayrılmaya niyetlendiği anda dişi karınca antenlerini ona doğru yöneltir. Onu yoklamaya başlar, kim olduğunu anlamak istemektedir.

20

Başından başlayarak ilk halkaya dokunur ve yaşını okur: Yüz yetmiş üç gün. İkincide sınıfını saptar: damızlık erkek. Üçüncüde türünü ve şehrini, Bel-o-kan ormanlarının kızılkarıncası. Dördüncüde onun isimlendirilmesine yarayan yumurtanın numarasını keşfeder: sonbaharın başlangıcından beri yumurtlanan 327. erkek yumurtadan çıkma.

Kokusal araştırmalarına son verir. Diğer halkalar verici Ceğildir. Beşinci halka konan molekülleri algılamaya yarar. Altıncısı basit görüşmeler için kullanılmaktadır, sekizinci Ana ile görüşmelere ayrılmıştır. Nihayet son üçü de küçük topuzlar olarak kullanılır.

İşte böylece antenin ikinci yarısının on bir halkasını dolaşmıştır. Fakat ona söyleyeceği bir şey yoktur, o zaman uzaklaşır o da sitenin üst tarafında ısınmaya gider.

Erkek karınca da aynı şeyi yapar. Termik ulaklık görevi bitmiş, şimdi sıra esenliğe kavuşma çalışmalarına gelmiştir.

Tepeye varınca 327. erkek karınca hasarları saptar. Kötü havaların etkisini en aza indirmek için site konik olarak inşa edilmişti, buna rağmen kış yıkıcı olmuş, rüzgâr, kar ve dolu dal parçacıkları ile örtülü ilk yüzeyi sokmuştu. Hemen işe koyulmak gerekiyordu. Hiç tereddüt etmeden 327. kocaman sarı lekeye doğru saldırır çenesi ile sert ve pis kokulu maddeyi sürükler atar. Diğer yönde içerden dışa doğru oymaya devam eden bir böcek görüntüsü belirir.

Dikiz gözü gölgelenmişti. Kapı önünde biri vardı.

- Kimdir o?

- M. Gougne... Cilt için gelmiştim.

Kapı aralanır. Gougne isimli adam karşısında on iki yaşlarında sarışın bir çocuk ile onun bacakları arasında duran küçük tir köpek görür.

- Babam evde değil!

- Emin misiniz? Prof. VVells beni görmeğe gelecekti ve...

- Prof. VVells benim büyük dayımdır. Fakat o öldü. Nicolas kapıyı kapatmak ister fakat diğeri ısrarla ilerler

21

- Başınız sağ olsun. Fakat not kâğıtları ile dolu büyük bir zarf bırakmadığına emin misiniz? Çalışmalarını deri bir kapak içinde ciltlemem için bana peşin olarak ödeme yapmıştı. Zannedersen bir ansiklopedi meydana getirmek istiyordu. Beni görmeğe gelecekti fakat uzun zamandan beri ondan hiç haber alamadım.

- Size söylüyorum o öldü.

Adam çocuğu iteleyip içeriye girmek istercesine bir yandan adımını atıyor diğer yandan da diziyi kapıyı itiyordu. Tetikte olan köpek havlamaya başladı. Adam duraladı.

- Anlayın, öldükten sonra da olsa sözümü tutmamış olmak beni çok rahatsız edecektir. Lütfen araştırın. Kesinlikle herhangi bir yerde kırmızı renkte büyük bir klasör olmalı.

- Bir ansiklopedi mi demiştiniz?

- Evet, bunu kendisi de şöyle adlandırmıştı:

"Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi". Fakat hiç zannetmiyorum ki bu isim zarfın üzerinde de yazılmış olsun...

- Bizde olsaydı şimdiye kadar onu bulmuş olurduk.

Cüce kaniş yeniden havlamaya başladı. Adam biraz geriledi, bu da çocuğun, kapıyı hızla kapamasına yetti

şimdi bütün site uyanmıştır. Geçitler, güruhu ısıtmak için telaşla koşuşan termik ulak karıncaları ile dolu idi. Buna rağmen bazı kavşaklarda hareketsiz karıncalara da rastlanıyordu. Ulaklar onları boşuna sarsıp dırtrnüştü, yerlerinden kımıldamıyorlardı.

Artık hiçbir zaman hareket etmeyeceklerdi. Ölmüşlerdi. Onlar için kış uykusu öldürücü olmuştu. Acı çekmemişlerdi, sitenin ani bir hava cereyanına uğraması sonucunda uyku halinden ölüm haline geçmişlerdi. Ceketleri dışarıya çıkartılmış ve sonra çöplüğe atılmıştı Böylece her ;;abah site ölü hücrelerini diğer çöplerle birlikte dışarı atardı.

Ana yollar pisliklerden temizlendikten sonra böcekler şehri hareketlenmeğe başlar. Çeneler kazmaya koyulur. Antenler bilgi edinme peşinde ko jarlar. Her şey eskiye döner, uyuşturucu kıştan evvel olduğu gibi...

22

327., erkek kendi ağırlığının altmış misli olan bir dal parçacığını sürüklemeye çalışırken beş yüz günden daha yaşlı bir savaşçı ona yaklaşır. Dişi karınca onun dikkatini çekmek için topuzcuk halkaları ile kafasına vurur gibi yapar. Erkek karınca başını kaldırır ve antenlerini dişi karıncanın antenleri üzerine yerleştirir.

Dişi karınca onun dam onarımını bırakıp bir grup karınca ile birlikte av seferine katılmasını istemektedir.

Erkek karınca onun gözüne ve ağzına dokunur.

Hangi av seferi?

Dişi karınca, gövde eklemine içinde gizlediği kuru bir et parçasını GTia koklatır.

(paliba bu parça tam kışa girmeden önce, batı-bölgesinde öğle güneşine göre 23°'lik bir açı içinde, bulunmuştu.

(Tadar. Bu muhakkak bir koleopter ve hatta en renkli olanların da olmalı.

Hayret, bu nasıl olur, normal olarak koleopterler henüz kış! uykusundalar.

Herkesin bildiği gibi kızılkarıncalar havanın 12°'lik sıcaklığında uyanırlar, beyaz karıncalar 13°'de, sinekler 14°'de ve koleopterler 15°'de.

İhtiyar savaşçı bu kanıt karşısında teslim olmak istemez. Ona bu parçanın yer altı sıcak su kaynakları ile yapay olarak ısıtılmış olağanüstü bir bölgeden geldiğini açıklamaya çalışır. Orada kış yoktur. Orası kendine özgü hayvanlar türü ve bitki örtüsü bulunan bir dar bölge iklimidir.

Üstelik sitedeki Güruh uyandığında çok acıktır. Kendisine gelebilmesi için çok miktarda proteine ihtiyacı vardır. Sadece ısı yeterli değildir.

Erkek karınca kabul eder.

Öncü grup, savaşçı sınıfından yirmi sekiz karıncadan kurulmuştur. Çoğunluk bu girişimi öne süren karınca gibi iktidarsız yaşlı hatunlardır. Cinsellik taşıyan tek karınca 327. erkek karıncadır. Binlerce pencerecikten oluşan gözleri arasından yol arkadaşlarını uzaktan izlemektedir.

Karıncalar, petek gözleri arkasından, görüntüleri binlerce defa

- 23

tekrarlanıyormuş gibi değil bir kafes arkasından görüyormuş gibi algılarlar. Bu böcekler ayrıntıları seçmekte güçlük çekerler, ancak en ufak engebeleri bile sezerler.

Araştırmacıların her biri sanki uzun bir yolculuğun güçlüklerine katlanabilecek şekilde hazırlanmıştır. Şişkin karıncaları asit ile doludur. Kafaları en etkin silahlarla donatılmıştır. Kalın sırtları savaş sırasında aldıkları çene darbeleri ile çizik çizik olmuştur.

Dümdüz ileri giderek saatler boyunca yürürler. Bazıları gökyüzüne doğru, bazıları ise ağaçların altında yükselmiş, Federasyona bağlı, birçok şehirleri aşarlar. Bunlar Ni hanedanının kız evlat siteleri: Yodu-bu-baikan (en büyük sebze yetiştiricisi); Giou-li-aikan (iki yıl önce ölüm birlikleri Güney beyazkarınca yuvaları koalisyonunu yenmişlerdi); Zedi-bei-nakan (kimya laboratuvarlarında son derece yoğunlaştırılmış savaş asitleri üretmekle ünlü); Li-viu-kan (ürettiği kırmızı böceği alkolünün ilginç ağaç sakızı tadı vardır). Kızılkarıncalar sadece siteler halinde kalmayıp aynı zamanda siteler koalisyonu olarak da örgütlenirler. Birlikten kuvvet doğar ilkesine inanırlar. Yura dağlarında böylece kızılkarınca federasyonlarının kurulduğu ve 1500 karınca yuvasını kapsadığı görülmüştür. Bu yuvalar 80 hektarlık bir alana yayılmakta ve 200 milyondan fazla bir nüfusu barındırmaktadır.

Bel-o-kan henüz bu aşamaya ulaşmamıştır, yeni bir federasyondur ve ilk hanedanı beş bin yıl öncesine dayanmaktadır. Yerel mitolojiye göre, çok sert bir fırtına sonunda yolunu kaybeden bir kız evlat buraya gelip yerleşmiş, kendi federasyonuna ulaşamadığı için Bel-o-kan'ı kurmuş, Bel-o-kan'dan sonra da Federasyon ve onu oluşturan yüzlerce Ni kraliçe nesli türemiştir.

Belo-kin-kiuni bunlardan ilk kraliçenin adı idi. Bunun anlamı da "Yolunu kaybeden karınca"dır. Fakat bu merkez yuvada oturan bütün diğer kraliçeler de onun adını almışlardır.

Şimdiki halde Bel-o-kan sadece büyük bir merkez site ve onun etrafına serpiştirilmiş 64 kız evlat federe sitelerinden kurulmuştur. Fakat buna rağmen Fontainebleau ormanının en büyük politik gücü olarak kendini kabul ettirmiş bulunmaktadır.

24

Birleşik siteleri, bilhassa en batıdaki Bel-o-kanlı La-kola-kan sitesini geçtikten sonra araştırmacılar küçük tümseklere ulaşırlar: yaz yuvaları veya "ileri karakollar". Bunlar halen boş durumdadırlar. Fakat 327. çok iyi bilmektedir ki av ve savaş seferlerinden sonra burada dişi askerler olacaktır.

Dosdoğru yürürler. Birlik, geniş yemyeşil bir çayırı ve devedikenleri ile çevrelenmiş bir tepeyi aşar. Av toprakları bölgesinden ayrılırlar. Uzakta kuzeye doğru düşman site Shi-gae-pou görülmektedir, herhalde sakinleri bu saatte uykuda olmalıdır.

Yollarına devam ederler. Etraflarında hayvanların çoğu hâlâ kış uykusundadır. Şuradan buradan bir kaç erkenci kafalarını inlerinden çıkarıp bakarlar, zırhlı kızılları görünce de korkudan hemen saklanırlar. Kaldı ki karıncalar hoşgörü yanlısı değildir. Bilhassa antenlerine varıncaya kadar silahlarla donatılmış olarak ilerlerken...

Araştırmacılar tanıdıkları toprakların sınırına ulaşırlar. Artık hiçbir kız evlat sitesi yoktur, ne ufukta bir ileri karakol görüntüsü ve ne de sivri ayakların oyduğu bir patika. Ancak belli belirsiz bir koku veren eski ayak izleri vaktiyle buradan Bel-o-kanlıların geçtiğini kanıtlamaktadır. Tereddüt ederler. Önlerine dikilen yeşillenmiş ağaçlar hiçbir kokusal algılarında kayıtlı değildir. Ağaçlar ışığı geçirmeyen karanlık bir dam meydana getirmiştir. Bazı hayvanların da serpiştirilmiş olarak bulunduğu bu bitki kitlesi âdeta onları yutmak ister.

Jonathan kendi kendine söylenir: oraya gitmemek için onları nasıl uyarmalıyım?

- Bütün denklere çözdünüz mü?

- Evet baba.

- Güzel! peki mutfağı gördünüz mü? Dipte bir kapı var.

- Ben de sana bundan bahsetmek istiyordum, bu bir mahzen kapısı olmalı. Açmayı denedim fakat kilitli idi; kapıda büyük bir çatlak var. Oradan görüldüğü kadarı ile arkası epey derin. Kilidi sökmen lazım. Bir çilingir eşe sahip olmak hiç olmazsa şimdi işe yarayacak.

- 25

Gülümser ve kolları arasına sokulur. Lucie ve Jonathan on üç yıldır birlikte yaşıyorlardı. Birbirlerine metroda rastlamışlardı. Bir gün serserinin biri laf olsun diye vagonun içine göz yaşartıcı bomba atmıştı. Bütün yolcular kendilerini yerde bulmuş gözleri yaşlı öksürükten boğuluyorlardı. Lucie ve Jonathan birbiri üzerine düşmüşlerdi. Öksürmekten ve göz yaşları dökmekten kurtulduktan sonra Jonathan onu evine bırakmayı teklif etmişti. Sonra da onu Paris'te Kuzey garı yakınındaki bekâr odasına davet etti. Üç ay sonra evlenmeyi kararlaştırmışlardı.

- Hayır.

- Neden, hayır?

- Hayır bu kilit sökülmecek ve bu mahzenden faydalanılmayacak! Artık bundan hiç bahsetmeyelim, oraya yaklaşılmayacak ve oradan yararlanmak akıldan bile geçirilmeyecek.

- Alay mı ediyorsun? Ne oldu açıklasana!

Jonathan yasaklanmış mahzen hakkında mantıklı bir kanıt hazırlamayı düşünememişti. İstemeyerek, arzu ettiğinin tam tersi husule gelmişti. Şimdi eşi ve oğlu meraklanmışlardı. Ne yapabiliirdi? Onlara, iyiliksever dayının etrafında bir sır gizlendiğini ve mahzene gidilmesinin tehlikeli olacağını söylemek istediğini mi açıklamalıydı?

Bu bir açıklama olamazdı, bir batıl inanç olurdu. Mantıklı olmayı tercih eden Lucie ve Nicolas için bu iş yürümezdi.

Kem küm etmeğe başladı.

- Beni emiakçı uyardı.

- Seni kim, niye uyardı.

- Bu mahzeni sıçanların sarmış olduğunu söyledi.

- Aman Allah! Bunlar herhalde çatlaktan bu tarafa da geçecekler, diyerek çocuk kaygılandı.

- Siz üzülmeğin her tarafı tıkarız.

Jonathan bu yaşattığı etkidenden oldukça memnundu. Bu sıçan fikrinin aklına gelmesi bir şanstı.

- Pekâlâ! Anlaşıldı değil mi? Hiç kimse mahzene yaklaşmayacak.

26

Banyo odasına doğru yöneldi. Lucie de hemen arkasından gitti.

- Büyükannenini görmeğe gittin mi?

- Evet.

- Bu ziyaret bütün gününü mü aldı?

- Ona da evet.
- Bütün zamanını böyle harcayamazsın. Pyrenees dağlarındaki çiftlikte başkalarına söylediklerini hatırlasana "Aylaklık bütün kötülüklerin anasıdır" demez miydin? Başka bir iş bulman gerek. İmkanlarımız gittikçe daralıyor!
- Orman kenarında yeşillikler içinde görkemli bir yerde iki yüz metre karelik bir daireye miras konduk ve sen bana işten bahsediyorsun! Şu halimizi değerlendirmeyi bilmiyor musun?
- Onu kucaklamak istedi, karısı geri çekildi.
- Evet biliyorum, fakat geleceği düşünmek gerektiğini de biliyorum. Benim hiçbir imkânım yok, sen de işsizsin ne ile geçineceğiz?
- Şimdilik paramız var.
- Saçmalama, ancak birkaç ay idare edebiliriz ya sonra... Küçük yumruklarını kalçalarına dayadı ve göğsünü kabarttı.
- Bak dinle Jonalhan, gece tehlikeli mahallere gitmek istemediğin için işini kaybedtin. Sana hak veriyorum, fakat başka bir yerde bir şeyler bulmaya gayret etmelisin!
- Muhakkak surette iş arayacağım, bana biraz düşünmek için fırsat ver. Bundan sonra, en geç bir ay içinde, küçük ilanlar vereceğim.
- Bu arada Nicola;; ve Quarzazate ortaya çıktılar.
- Baba, az önce bir adam kitap ciltlemek için geldi.
- Kitap mı? Hangi kitap!
- Bilmiyorum, Edmond dayı tarafından yazılmış büyük bir ansiklopediden bahsetti.
- Hay Allah şu işe bak... İçeri girdi mi? Böyle birşey buldunuz mu?
- Hayır kibar bir hali yoktu, ve zaten böyle bir kitap da yoktu...
- Aferin oğlum çok iyi yapmışın.

* 27

Bu haber Jonathan'ı şaşkına döndürür ve meraklandırır. Boş yere bütün zemin katını altüst eder. Sonra bir müddet mutfakta oturur, mahzen kapısını, kocaman kilidi ve geniş çatlağı incelemeye koyulur. Kapı hangi gizemli dünyaya doğru açılıyordu acaba?

Bu çalılığa girmek lazım.

En yaşlı araştırmacılarından biri şu telkinde bulundu: "koca başlı yılan" düzenine girmek. Bu, düşman bir alanda ilerlemek için en iyi çaredir. Tam bir anlaşma olmuş, herkes aynı fikri benimsemişti.

En önde, tersine dönmüş, iki üçgen düzeninde konuşlandırılmış beş keşif eri. İhtiyatlı küçük adımlarla toprağı yoklarlar, havayı koklarlar, çalılıkları denetlerler. Her şey yolunda giderse "yol açık!" anlamına gelen kokusal bir mesaj gönderirler. Sonra yerlerine "yenileri" bırakarak kuyruğun sonuna dönerler. Bu değişim sistemi sayesinde birlik, çok hassaslaştırılmış kocaman buruna sahip, bir çeşit uzun bir hayvana dönüşmektedir.

"Yol açık!" borusu yirmi kez net olarak çalar, yirmi birinci iğrenç bir falso ile sekteye uğrar. Öncü askerlerden biri tedbirsizlikle etobur bir bitkiye, bir sinek kapana yanaşmıştır. Sarhoş edici güzel kokusu onu cezbetmiş ve ayaklarını öksesine kaptırmıştır.

Artık onun için kurtuluş çaresi yoktur. Bitkinin tüyleri ile tema- > sa geçer geçmez organik menteşeler hemen harekete geçer. Maf-sallı iki büyük yaprak hiç acımadan kapanır, uzun püskülleri dişleri oluşturur, birbiri içine geçince de sağlam bir parmaklık haline dönüşür. Kurbanı tamamen ezildikten sonra vahşî bitki en sert kabuklu böcekleri bile rahatlıkla hazmetmeğe yarayan etkin enzimlerini salgılar.

Böylece karınca erir, bütün vücudu köpüren bir besi suyuna dönüşür. Bir felaket buharı yükselir.

Fakat onun için yapılacak hiçbir şey yoktur. Bu olay bütün uzun sefer yolculuklarında herkesin başına gelebilecek görünmez kazalardan biridir. Doğal tuzakların bulunduğu yerlere "Dikkat tehlike" sinyalleri yerleştirmekten başka çare yoktur.

28

Olayı unutarak yeniden güzel kokulu yola koyulurlar. Feromon-lanmış izler, takip etmeleri gereken yönü belirlemektedir. Fundalıkları aştıktan sonra, güneş ışınları itibarıyla daima 23°'lik açıyla batıya doğru devam ederler. Hava çok

soğuk veya çok sıcak olduğu zaman biraz dinlenirler. Kendilerini savaş ortasında bulmak istemiyorlarsa acele etmeleri gerek.

Araştırmacılar döndüklerinde sitelerini düşman birlikleriyle kuşatılmış olarak bulmaları olağan olaylardandı. Ve ablukayı çözmek kolay bir iş değildi.

İşleri iyi gidiyordu, mağaranın giriş yönünü belli eden feiomon-lanmış izleri az önce bulmuşlardı. Yerden bir sıcaklık fışkırmaktadır. Çakıllı toprakların içine dalarlar. Aşağıya doğru indikçe gitgide artan bir fıkırdama fark edilir, bu sıcak su kaynağının sesidir. Kuvvetli bir kükürt kokusu yayarak tütmektedir.

Karıncalar oradan su içerler.

Bir an acayip bir hayvan ilgilerini çeker: ayaklı bir topa benzeyen birşey. Bu bir karafatma idi; içine yumurtalarını gizlediği, tezek ve kumdan yapılmış, bir küreyi sürüklemekle meşguldü: sanki efsanevi Atlas misali "dünya"sını taşıyordu. İniş yumuşak olduğu zaman top kendi kendine yuvarlanıyor o da onu takip ediyordu. İniş dik olduğu zaman onu takipte güçlük çekiyor ve yokuşun sonunda onu aramak zorunda kalıyordu. Buralarda bir karafatmaya rastlamak şaşırtıcı bir olaydı, bu genellikle sıcak bölgelerin hayvanı idi...'

Bel-o-kanlı dişi askerler onun gitmesine göz yumarlar. Her şeyden önce eti pek makbul değildir ve sert kabuğu onun taşınmasını güçleştirir.

Bir karaltı sol taraflarından kaçır ve bir kayalığın oyuğuna gizlenir. Bu bir kulağakağan böceği idi ve eti çok lezzetli idi. En yaşlı araştırmacı en çevik olanı idi. Hemen karnını boynunun altına devirir, arka ayakları ile denge kurarak atış pozisyonuna geçer, içgüdü ile nişan alır ve çok uzaktan bir damla asit formik fırlatır. Yüzde 40 de-rece'den daha yoğun olan delici sıvı boşluğu yarar.

Böcek isabet almıştır.

19

Kulağakağan kaçışırken yıldırımla vurulmuşa döner. Yüzde 40 oranındaki asit ayran değildir. Binde 40 oranı bile fena halde sokar. Ya yüzde kırk, yok eder! Böcek çöker ve bütün karıncalar kavrulmuş etini yutmak için üşüşürler. Sonbahar araştırmacıları çok yararlı feromonlar bırakmışlardır. Burası av bakımından zengin görünüyor, mevsim verimli geçecek.

Bir artezyen kuyusuna inerler ve o zamana değin meçhul kalmış yaratıkları korkuturlar. Bir yarasa onların ziyaretine son vermek ister, fakat onu asit dumanına boğarak kaçtırtırlar.

Ertesi günler mağarayı araştırmaya devam ederler; küçük beyaz hayvanların kalıntılarını, açık yeşil mantarların kırıntılarını toplarlar. Anal bezleri ile yeni feiomonlanmış izler bırakırlar. Böylece ileride avlanmaya gelecek olan kız kardeşlerinin korkusuzca gelmelerine yardım etmiş olacaktırlar.

Görev başarılı olmuştu. Ülke batı fundalıklarının ötesine kol salmıştı.

Erzaklarla yüklü olarak geri dönme hazırlıklarını yaparken oraya kimyevi federal bayraklarını da dikmeyi ihmal etmezler. Güzel koku havalara yayılır. "Bel-o-kan!"

- Tanıyamadım, kimsiniz?

- Wells, ben Edmond VVelIs'in yeğeniyim. Yaklaşık iki metre boyunda bir adam kapıyı açar.

- Mösyö jason Bragel misiniz?.. Özür dilerim sizi rahatsız ettim, sizden dayım hakkında bilgi rica edecektim. Onu yakından tanıyamadım, büyükannem sizin, onun iyi arkadaşı olduğunuzdan bahsetti.

- Girin lütfen... Edmond hakkında neyi öğrenmek istiyorsunuz?

- Her şeyi. Onu hiç anlayamadım ve çok üzgünüm...

- Evet!., anlıyorum. Her şeyden önce Edmond yaşayan bir esrar misali acayip tiplerden biri idi.

- Onu yakından mı tanırdınız?

- Kim başka bir kimseyi yakından tanıdığını iddia edebilir? Diyebilirim ki iki kişi olarak çoğu zaman yan yana yürürdük ve bundan ne ben ne de o bir sakınca duymazdı.

30

- Nasıl, karşılaştınız?

- Biyoloji fakültesinde. Ben bitkiler üzerinde ineklerdim o da bakteriler.

- Yine de benzer iki âlem.

Bragel yemek odasını dolduran bitki yığınınını göstererek:

- Evet, ama yine de benimkiler daha vahşî. Onları görüyor musunuz? Bir ıslık huzmesi, bir damla su için birbirleriyle öldüresiye yarış ederler. Yaprak gölgede kaldığı anda, bitki hemen onu terk eder ve diğer yapraklar rahatça gelişir. Bitkiler, bu açıdan acımasız bir âlemdir...
- Ya Edmond'un bakterileri!
- Kendisi yalnızca onların ecdadını incelemekle uğraştığını söylerdi. Şöyle ki onların şeceresini tayin ederken normalin çok ötesine kadar inerdi.
- Niçin bakteriler? Niçin maymunlar veya balıklar değil?
- Her şeyin ilk aşamasını anlamak isterdi. Ona göre insan bir hücreler yığılımından başka bir şey değildi, bütünü işleyiş tarzını sonuçlandırabilmek için hücrenin "psikoloji"sini derinlemesine anlamak gerekiyordu. "Çapraşık büyük bir problem aslında basit küçük problemlerin birleşmesinden başka bir şey değildir." Bu düşüncüyü kendine prensip edinmişti
- Sadece bakteriler üzerinde mi çalıştı?
- Hayır, hayır. Bir nevi gözlemci idi, gerçek bir pratisyen, her şeyi bilmek isterdi. Bazı çılgınlıkları vardı... Mesela kendi kalp atışlarını kontrol altınd- tutmak istemesi gibi!
- Fakat buna imkân yok!
- Galiba bazı Hirtli ve Tibetli rahipler bunu gerçekleştirebiliyorlar.
- Bu ne işe yarıyor?
- Bilmiyorum... Kendi iradesiyle kalbini durdurarak intihar etmeyi arzu ettiğini söylerdi. Böylece istediği anda hayatına son verme imkânına sahip olacağını düşünürdü.
- Ne ilginç...
- Belki de yaşlılık ıstıraplarından korktuğu için böyle düşünüyordu.
- 31
- Hımmml... Peki biyoloji doktorasından sonra ne yaptı?
- Özel sektörde çalışmaya başladı, yoğurt imalatında canlı bakteriler üreten bir şirkette "Sweet milk Corporation." Bu iş onun için verimli oldu. Yoğurda yeni bir çeşni vermekten başka ayrı bir koku da veren bir bakteri keşfetti. Böylece 63 yılının en iyi icadı ödülünü aldı.
- Ya sonra ne oldu?
- Sonra Ling mi adında bir Çinli ile evlendi. Cana yakın güler yüzlü bir kız. Bizim somurtkan da hemen yumuşadı. Çok mesuttu. Bu andan sonra onu daha seyrek görmeğe başladım. Klasik bir olay.
- Afrika'ya gittiğini işitmiştim.
- Evet, fakat o olaydan sonra gitti.
- Hangi olaydan sonra?
- Dramın akabinde, Ling mi lösemili idi. Kan kanseri, hiç affetmez. Üç ay içinde hayata veda etti. Zavallı Edmond... O ki hücrelerin heyecan verici insanların ise ihmalkâr olduğunu savunurdu... Aldığı ders acımasız olmuş; hiçbir şey yapamamıştı. Bu felakete paralel olarak "Sweet milk Corporation"daki meslektaşları ile de mücadeleleri oldu. İşinden ayrıldı ve dairesine kapandı. Ling mi onun yeniden insanlığa bağlanmasını sağlamıştı, ölümü ise tekrar insandan kaçan kişiliğine bürünmesine sebep oldu.
- Ling mi'yi unutmak için mi Afrika'ya gitti.
- Belki. Her şeyden önce yarasını bir an önce sarmak için kendini bütün benliğiyle biyoloji mesleğine adanmıştı. Ona heyecan veren başka bir çalışma sahası bulmuş olmalı idi. Bunun ne olduğunu kesin olarak bildiğimi söyleyemem, fakat artık bakterilerle uğraşmıyordu. Bu yeni çalışma alanına en uygun yerin Afrika olduğuna kanaat getirdiği için oraya gitmişti. Bana oradan bir kartpostal göndermiş, CNRS* ekibine katıldığını ve Prof. Rosenfeld adında bir kişiyle birlikte çalıştığını anlatmıştı. Bahsettiği şahsı tanımıyorum.
- Daha sonra Edmond'u tekrar gördünüz mü?
- CNRS (Cenine National de la Recherche SdenOBave)
- Bir Fransa kamu kumlusu olan: "Ulusal Blltm Arastama Merkezi"
- 32
- Evet, bir kere tesadüfen Champs-Elysees'de. Biraz tartıştık. Açıkça hayattan zevk almaya başlamıştı. Fakat çok kaçamak davranıyordu, birkaç mesleki soru dışında bütün sorularına yan çizdi.
- Zannedersen bir ansiklopedi hazırlıyordu.

- Bu daha eskidir. En büyük gayesi bu idi; bütün bilgilerini bir eserde toplamak.

- Eseri gördünüz mü?

- Hayır. Zannetmiyorum ki herhangi bir kimseye de göstermiş olsun. Edmond'u tanıdığımıza göre herhalde onu Alaska'nın en ücra köşesinde alev saçan bir ejderhanın korumacılığına bırakmıştır. Bir yanı da bu idi "büyük kurnaz." Jonathan izin istemeğe hazırlanıyordu.

- Ah! bir soru daha-, altı adet kibrit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen yapmasını biliyor musunuz?

- Pek tabii. Bu onun tercih ettiği zekâ testi idi.

- Peki çözümü nasıldır? Jason bir kahkaha attı.

- Çözüm mü? Bunu size asla açıklayamam! Edmond'un dediği gibi: "Çözüm yolunu herkes kendi başına bulmalı" ve göreceksiniz ki buluşun sevinci on kat artacaktır.

Bütün bu yiyeceklerle yüklü olarak yürürken yol gidişten daha uzun görünüyordu. Gecenin beklenmedik zorluklarına maruz kalmamak için birlik temkinli adımlarla ilerliyordu.

Karıncalar, mart ayından kasım ayına kadar günün yirmi dört saati hiç dinlenmeden çalışma gücüne sahiptirler; bununla beraber her ısı düşüşü onları uyuklatır. Bu sebeple bir seferin bir günden fazla sürmesi çok nadirdir. Kızılkarıncalar sitesi, uzun zamandan beri bu konu üzerinde duruyordu. Değişik bitkilerin ürettiği, değişik hayvanların yaşadığı, değişik âdetlerin uygulandığı av alanlarını yaygınlaştırmamanın ve uzak ülkeleri tanımanın önemini anlamışlardı. Sekiz yüz ellinci bin yılında Ga (yüz bin yıldan beri yok olan doğu hanedanı) hanedanının kızıl kraliçesi Bi-stin-ga, dünyanın "en

33

uç" bölgelerini tanımak çılgınlığına kapılmıştı. Dört ana yöne yüzlerce sefer yaptırmıştı. Hiçbiri geri dönmemişti.

Bugünkü kraliçe Belo-kiu-kiuni onun kadar meraklı değildi. Onun merakı, kıymetli taşları andıran ve güneyde rastlanılan yaldızlı koleoplerleri keşfetmek veya ona bazı defa köklü ve canlı olarak getirilen etobur bitkileri seyretmek ve onları günün birinde ehlileştirmek umundaydı.

Belo-kiu-kiuni yeni ülkeleri tanımanın en iyi yolunun Federasyonu büyütme olduğunu biliyordu. Her zaman daha uzaklara yapılan sefer, her zaman daha çok kız evlat siteleri, her zaman daha ileri kat?..llar ve bu ilerlemeye mani olmaya yeltenenlere savaş açmak.

Şüphesiz dünyanın öbür ucunu fethetmek çok uzun zaman alacaktı fakat bu inatçı küçük adamlar politikası karıncaların genel felsefe anlayışına uygun düşüyordu. "Yavaş yavaş fakat daima ileri." Bugün Bel-o-kan federasyonu 64 kız evlat sitesi içermektedir. Aynı kokuyu taşıyan 64 site. 125 kilometrelik kazılmış ve 780 kilometrelik kokulu yollarla birbirine bağlanmış 64 site. Savaş halinde de, kıtlık zamanlarında da birbirine kenetlenmiş 64 site.

Federasyon düşüncesi bazı sitelerin uzmanlaşmasını olanaklı kılıyordu. Ve Belo-kiu-kiuni bir gün bir sitenin sadece tahıl işleyeceğini, diğerinin et temin edeceğini, diğer bir üçüncüsünün de sadece savaş konularını ele alacağını hayal ediyordu. Henüz o noktaya ulaşmamıştı.

Her şeye rağmen bu fikir karıncaların felsefesinde diğer bir ilkeye de uygun düşüyordu. "Gelecek uzmanlara aittir."

Araştırmacılar hâlâ ileri karakollardan çok uzaktadır. Yürüyüşlerini çabuklaştırırlar. Dönüşte etobur bitkinin yanından geçerken bir savaşçı onu köküyle söküp Belo-kiu-kiuni'ye götürmeyi teklif eder. Topluluk antenleriyle birbirine kenetlenir. Uçucu ve kokulu minimal moleküller yayarak ve algılayarak birbirleri ile tartışır. Fe-romonlar. Bunlar aslında vücutlarından dışarıya çıkan hormonlardır. Bu moleküllerin her biri bir kavanozun içindeki balıklar gibi görülebilir.

34

Feromonlar sayesinde karıncalar sonsuz nüansları değerlendirirler. Antenler arasındaki sinirli davranışlar tartışmanın ne kadar canlı olduğunu gösterir. Bu çok can sıkıcı.

Ana bu türden bir bitki tanımıyor.

Kayıp verme tehlikesi var ve ganimeti taşımakta güçlük çekilecek.

Ancak etobur bitkiler ehli/eştirildikten sonra apayrı bir silaha sahip olunacak, onları yan yana dikerek cepheler oluşturulabilir.

Herkes yoruldu ve az sonra karanlık basacak.

Vazgeçerler, bitkinin arkasından dolanırlar ve yollarına devam ederler. Çiçekli bir koruluğa ulaştıkları zaman arkadan yürüyen 327. kırmızı bir papatya fark eder. Hiç böyle bir türünü görmemiştir. Tereddüt etmeğe gerek yoktur.

Sinekkapan elde edilemedi fakat bu götürülebilir.

Duraklar ve çiçeği sapından itina ile koparır. Sonra keşfini sıkıca kavrayarak arkadaşlarına yetişmek için koşar.

Ama arkadaşlarından kimse kalmamıştı. Yeni yılın bir numaralı öncüleri evet önünde duruyordu, fakat ne durumda... Büyük bir şok ve stres. 327.'nin ayakları tutmuyordu, tir tir titriyordu. Bütün yol arkadaşları orada ölü yatıyorlardı. Acaba ne olmuştu? Saldın herhalde yıldırım gibi olmalıydı. Savaş durumuna geçme fırsatı bile bulamamışlardı, hâlâ "büyük başlı yılan" düzeninde bulunuyorlardı. Cesetleri yoklar. Hiçbir asit püskürtülmemiş. Kızılkarıncalar alarm feromonlarını bile yaymaya vakit bulamamışlar.

327. erkek karınca araştırmalarını sürdürür.

Bir kız kardeşin cesedindeki antenleri eşeler. Koklar. Hiçbir kimyasal görüntü kaydedilmemiş. Yürüyorlardı ve sonra ani bir kesinti.

Anlamak gerekiyor anlamak gerekli. Mutlaka bir açıklama olmalı! Evvela duyumsal aracı temizlemek gerek. Ön ayağının iki kıvrık pençesi ile alın çubuklarında stres dolayısıyla oluşan asit köpüğünü kazır. Onları ağzına doğru çeyrek yalamaya başlar ve sonra

35

üçüncü dirseğinin yukarısına ustaca yerleştirilmiş bulunan fırça şeklindeki küçük mahmuz üzerinde kurutur.

Sonra temizlenmiş antenlerini gözlerinin hizasına çeker ve onları yavaşça saniyede 300 titreşime ayarlar. Sonuç yok. Titreşimleri yükseltir: 500, 1000, 2000, 5000, 8000 titreşim/saniye. Alıcı gücünün üçte ikisine ulaşmıştır.

Birden bire etrafta dalgalanan en küçük yayılmaları bile almaya başlar: çiy buharları, polenler, sporlar ve daha önce duyduğu fakat şimdi tanımlayamadığı hafif bir koku.

Tekrar hızlandırır Azami güç: 12000 titreşim/saniye. Antenleri hareket ettikçe emici küçük hava cereyanları oluşturuyor ve bütün tozları üzerine çekiyordu. Tamam bu hafif kokuyu tanıyabilmişti. Bu suçluların kokusu. Evet, bu onlardan başkası olamaz, geçen sene başımıza bin bir dert açan acımasız Kuzey komşularımız.

Evet onlar: Shi-gae-pou'nun cücekarıncaları.

Demek onlar da uyanmışlar. Herhalde bir tuzak kurmuş olmalılar ve ardından da yıldırım gibi bir silah.

Bir saniye bile kaybetmeğe gelmez, bütün Federasyonu alarma geçirmek gerek.

"Hepsini birden öldüren çok kuvvetli bir lazer ışıını şef.

- Bir lazer ışıını mı?

- Evet, uzaktan en büyük gemilerimizi bile eritecek güçte yeni bir silah, şef...

- Düşündüğümüzün...

- Evet şef, sadece Venüslüler bu darbeyi indirebilirler. Bu belli.

- Bu takdirde misillememiz de çok şiddetli olacaktır. Orion* kuşağında yerleştirilmiş kaç adet savaş füzemiz kaldı?

- Dört adet şef.

- Bu miktar hiç te yeterli olmayacak. Yardım için çağrılması gereken birlikler..."

* Orion: Yunan Mitolojisinde Anemls'e hakaret ettiği için onun tarafından öldürülen devâsâ bir avez. Sonra takımyıldız haline dönüştürülmüş.

36

- Biraz daha çorba ister misin?

Televizyonda seyrettiklerinden büyülenmiş hale gelen Nicolas.

- Hayır teşekkür ederim, dedi.

- Haydi artık biraz da yemeğinle ilgilen, yoksa televizyon kapatılır!

- Oh! anne lütfen...

Yeşil küçük insanların ve çamaşır suyu markası olarak kullanılan bu gezegenlerin hikâyelerinden hâlâ bıkmadın mı? diye sordu Jo-nathan.

- İlgimi çekiyor. Bir gün insanların dünya dışındakilerle karşılaşacaklarından eminim.

- Bu... kaç zamandan beri hep söylenir!

- Marco Polo adında bir uydu göndermişler.

- Bu da diğerleri gibi uzayı kirletmekten başka hiçbir işe yaramayacaktır.

- Belki, peki ama uzaylıların bizi görmeye gelmeyeceğini kim söyleyebilir? Uçan dairelerin görüldüğüne dair söylentiler hâlâ açıklığa kavuşmadı ki.

- Pekâlâ. Başka akıllı topluluklara rastlamanın bize ne yararı dokunacak?

Sonunda bir gün harbe girişmek zorunda kalınacak, dünyalılar arasında yeteri kadar problem bulunduğunun farkında değil misin?

- Dış ülkeleri tanıma fırsatı doğacak. Tatile gitmek için belki de en ilginç yerler buraları olacak.

- Bilakis yeni üzüntüler doğacak. Jonathan Nicolas'ın çenesini okşar.

- Bak oğlum, büyüyünce göreceksin ki sen de benim gibi düşüneceksin: en hırslı, zekâsı gerçekten bizimkinden farklı olan yegâne hayvan... kadındır!

Lucie ifade tarzına tepki gösterdi. Sonra beraberce gülüştüler.

Nicolas suratını ekşitti. Bu yetişkinlerin mizah anlayışı olmalıydı... Elini köpeğinin sükûn verici tüylerini ararcasına masanın altına uzattı.

- Quarzazate nereye gitti?

|-37

Yemek odasında değildi.

- Quarzi! Ouarzi!

Nicolas parmakları ile ısıklık çalmaya başladı. Her zaman aynı sonuç alınırdı: bir havlama ve arkasından da ayak sesleri. Bir kere daha ısıklık çaldı. Hiçbir sonuç yok. Evin bütün odalarını dolaşarak onu aramaya başladı. Anne ve babası da ona katıldı. Köpek yok. Kapı kapalı idi. Kendi imkânları ile çıkmasına imkân yoktu, köpekler henüz anahtarları kullanmasını bilemezlerdi.

Gayri ihtiyari mutfaka doğru yöneldiler ve özellikle de mahzenin kapısına doğru.

Çatlak tıkanmış değildi ve bu çatlak Quarzaza-te boyundaki bir hayvanın oradan rahatlıkla geçmesine olanak sağlayacak genişlikte idi.

- O içerde, içerde olduğundan eminim! diye inledi Nicolas. Onu gidip aramak lazım.

Bu dileğe cevap vermek istercesine mahzenden kesik kesik ürümelerin yükseldiğini işitebildi. Bununla beraber seslerin uzaktan geldiği belli oluyordu.

Hepsi birden tabulaşmış kapıya yaklaştılar. Jonathan araya girdi.

- Baban istiyor: mahzene gidilmeyecek!

- Fakat sevgilim, dedi Lucie, onu gidip aramak lazım. Belki de sıçanların saldırısına uğramıştır. Sen orada sıçanların olduğunu söylemiştin.

Çehresi donuklaştı.

- Köpeğe yazık oldu. Yarın gidip "başka bir köpek" alırsız. Çocuk donakalmıştı.

- Fakat baba, benim istediğim "başka bir köpek" değil. Quarza-zate benim arkadaşım, onu böyle ölüme terk edemezsin.

- Sana ne oluyor? diye Lucie müdahale etti, sen korkuyorsan ben gideyim!

- Baba sen bir korkak mısın?

Jonathan artık kendinde değildi, mırıldandı "Pekâlâ gidip bir göz atacağım" ve bir elektrikli el feneri getirdi, çatlak yeri aydınlattı. Karanlık, zindan gibi idi, öyle bir karanlık ki her şeyi eritiyordu.

38

Birden titredii. Kaçmak için yanıp tutuşuyordu. Fakat karısı ve oğlu onu bu uçuşuma doğru sürüklüyorlardı. Kara kara düşünceler zihnini sardı. Karanlık korkusu üstün geliyordu.

Nicolas hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

- O öldü! Eminim o öldü! Bu senin suçun.

- Belki de yaralanmıştır, diyerek Lucie teskin etmeğe çalıştı, gidip bakmak gerek.

Jonathan tekrar Edmond'un mesajını düşündü. Kesin bir emir tarzında idi. Fakat ne yapabilirdi? Bir gün ister istemez içlerinden biri meraktan çatlayacak ve oraya gidip görmek isteyecekti. Boğayı boynuzlarından yakalamak gerekirdi. Ya şimdi ya hiçbir zaman. Elini terlemiş alnına götürdü.

Hayır bu böyle sürüp gidemezdi. Şimdi korkularını yenmek, adımını atmak, tehlikeye göğüs gemnek fırsatı doğmuştu. Karanlık onu yutmak istiyordu. Ne olursa olsun. O olayların derinliğine inmek için hazırdı. Kaybedecek bir şeyi yoktu.

- Oraya gidiyorum! Aletlerini getirdi ve kilidi söktü.
- Sakın buradan başka bir yere ayrılmayın, bilhassa bana katılmaya girişmeyin ve polisi çağırmaya kalkışmayın. Beni bekleyin.
- Acayip acayip konuşuyorsun. En nihayet bu bir mahzen, bütün diğer binalarda olduğu gibi bir mahzen.
- Bundan o kadar emin değilim...

Batan güneşin turuncu rengi ile aydınlanmış olarak 327. erkek, ilkbahar öncülerinin en son hayatta kalanı, tek başına koşuyordu. Tahammül edilmesi güç bir yalnızlık içinde...

Uzun zamandan beri su birikintileri, çamur ve küflenmiş yapraklar arasında bata çıka yürüyordu. Rüzgârdan dudakları kurmuştu. Vücudu toz toprak içinde, adaleleri tutulmuş, pençelerinin bir çoğu kopmuştu.

Fakat gönderildiği bu görevin sonunda çok geçmeden hedefini fark eder. Bel-o-kan sitesini teşkil eden tepecikler arasında bir görüntü, attığı her adım sonunda gittikçe büyümektedir. Bu muazzam

39

Bel-o-kan piramididir, ana site, onu büyüleyen ve kendine çeken kokulu kılavuz. Nihayet 327., görkemli karınca yuvasının eteğine ulaşır ve başını kaldırır. Şehir daha da büyümüştür. Kubbeyi yeniden koruyucu bir tabaka ile örtmeye başlamışlar. Küçük dal parçacıklarından oluşan damın tepesi ay ile şakalaşıyordu.

Genç erkek bir müddet araştırır, toprak düzeyinde hâlâ açık duran bir giriş yeri bulur ve içeriye dalar.

Tam zamanı idi. Dışarıda çalışan bütün işçi ve asker karıncalar az önce geri dönmüşlerdi. Koruyucular içerisinin ısınısını korumak için çıkışları tıkamaya hazırlanıyorlardı.

Zaten içeriye adımını atar atmaz duvarcılar çalışmaya başlamışlar ve hemen onun ardından çıkış deliğini kapatmışlardı. İş bir çırpıda bitirmişlerdi.

Artık dış âlemin soğuşundan ve vahşiliğinden hiçbir iz kalmamıştı. 327. erkek yeniden medeniyet ortamına dönmüştü. Bundan sonra esenlik veren güruh içine o da kaynaşabilirdi. Artık yalnız değildi, çoğunlukla beraberdi.

Nöbetçiler yaklaşırlar, tozlu kisvesi içinde onu tanıyamazlar. Hemen kimlik kokusunu salar ve nöbetçiler yatışırlar.

Bir işçi karınca onun yorgunluk kokularını fark eder. Ona trofa-laksi teklif eder, alışılaga geldiği gibi kendi vücudundan karşı tarafa bağıştta bulunma teklifi. Her karınca, kamında bir çeşit torba taşır, gıdaları hazmetmeden muhafaza eden bir çeşit ikinci mide, sosyal yardım kursağı. Oraya, daima taze ve dokunulmamış olarak kalabilecek gıda depo edilebilir. Sonra onu tekrar ağzına getirip normal hazım için midesine yollayabilir. Veyahut bir hemcinsine sunmak için onu tükürür.

Davranışlar hep aynıdır. Sunucu karınca trofalaksi uygulamak istediği karıncaya kafasına dokunarak yanıştır. Böylece uyarılan karınca teklifi kabul ederse antenlerini indirir. Eğer onları yükseklere çıkarırsa bu reddettiğinin işaretidir, aç olmadığını belli eder.

327. tereddüt etmez, enerji kaynakları o kadar tükenmiştir ki

40

neredeyse katalepsi durumuna düşecektir. Dudak dudağa gelirler. Sunucu önce tükürük verir, onu takiben şurup ve tahıl bulamacı. Bu çok lezzetli ve güçlendiricidir.

Bağış sona erer, erkek karınca derhal ayrılır. Her şeyi hatırlamaya başlar. Ölülere. Tuzağı. Bir an bile gecikmemeli. Antenlerini kaldırır ve etrafa ince damlacıklar halinde haberleri püskürtür.

Alarm, Savaş var. Cüceler ilk öncülerimizi yok ettiler. Yıkıcı yeni bir silaha sahipler. Savaşa hazır olun. Savaş ilan edilmiştir.

Nöbetçi uzaklaşır. Bu alarm kokuları beynini tırmalamaktadır. Şimdiden 327. erkek etrafında bir kalabalık birikmiştir.

Ne var?

Neler oluyor?
Harp ilan edildiğini söylüyor.
Kanıtları var mı?
Her yönden karıncalar üşüşür.
Yeni bir silahtan ve kırıp geçirilmiş öncülerden bahsediliyor.
Haber kaygı verici.
Kanıtları var mı?
şimdi erkek karınca bir yığın karınca arasında kalmıştır.
Alarm, alarm, harp ilan edilmiştir, savaşa hazır olun!
Kanıtları var mı?
Korku ile yayılan bu sözler herkes tarafından tekrar edilmektedir.
Hayır kanıtları yoktu. O kadar şaşırılmıştı ki beraberinde kanıt getirmeyi düşünememişti. Antenler hep hareket halinde. Başlar şüphe ifade eden hareketlerle sallanmaktadır.
Bu olay nerede olmuş.
La-chlola-kan 'in batısında öncülerimiz tarafından bulunan yeni av alanı ile sitelerimiz arasında. Orası ekseriya cücelerin kol gezdiği saha.
Bu imkânsız, casuslarımız döndüler. Kesin olarak söylüyorlar: cüceler henüz uyanmamış!
Az önce yayılan feromonlar bilinmeyen bir anten tarafından verilmektedir.
Kalabalık değiller. Herkes bu habere inanır. Erkek
- 41
kanncaya, ona inanmazlar. Haberinde bazı gerçekler var ama tümüyle inandırıcı değil. İlkbahar savaşları hiçbir zaman bu kadar erken başlamaz. Cücelerin birçoğu henüz uyanmamış bulunurken saldırıya geçmeleri için deli olmalılar. 327. tarafından verilen habere aldirmeden herkes kendi işine koyulur.
İlk öncülerin yegâne hayatta kalanı şaşkına dönmüştü. Bu ölüleri, asit kanlan, o icat etmemişti! Yakında gerçekten her şey açığa çıkacaktı.
Antenleri bitkinlik içinde alınının üstüne düşer. Varlığının hiçbir işe yaramadığı düşüncesi ile aşağılanmışlık hissine kapılır. Sanki sadece kendi için yaşıyordu, başkalanna hiç faydası yoktu.
Bu düşünceler içinde korkudan titrer. Öne atılır, coşkuyla koşar işçi karıncaları kışkırtır ve onları tanık tutar. Kutsal nağmeyi tane tane okumaya başladığı zaman karıncalar durup dinlemekten bile kaçınırlar:
Araştırmacı olarak gittim.
Orada gözümle gördüm.
Dönüşümde ise sinirli bir uyarıcı oldum.
Herkes boş verir. Söylediklerine dikkat bile edilmez, üzüntü bile duyulmaz.
Uyanda bulunmaktan vazgeçsin artık!
Jonathan dört saatten beri mahzende idi. Karısı ve oğlu meraktan kendi kendilerini yiyip bitiriyorlardı.
- Polise haber verelim mi Anne?
- Hayır, daha değil. Mahzenin kapısına yanaşır.
- Babam öldü mü? söyle anne, Babam da aynen Quarzl'nin öldüğü gibi öldü mü?
- Hayır, hayır sevgili oğlum, böyle neler saçmalıyorsun sen! Lucie sıkıntıdan boğulacak gibi idi. Çatlak yeri incelemek için eğildi. Çok evvel satın almış olduğu uzağa ışık veren lamba ile baktığında biraz ötede helezoni bir merdiven görür gibi oldu.
42
Yere oturdu. Nicolas da ona katıldı. Annesi onu kucakladı.
- O gelecek, sabırlı olmak lazım. Bize beklememizi söyledi, yine bekleyelim.
- Ya hiç gelmezse?
327. yorgundur. Suyun içinde çırpınıyormuş gibi bir hali vardır. Çabalıyor fakat ilerleyemiyordu.
Beli-kiu-kiuni'ye şahsen başvurmaya karar verir. On dört kış yaşında olan ana, kıyas kabul etmez bir tecrübeye sahiptir, halbuki topluluğun çoğunluğunu teşkil eden iktidarsız kanncalar en çok üç sene yaşar. Haberi yürürlüğe koymak için bir çare bulmaya yardım edebilecek olan sadece o vardı.
Genç erkek sitenin kalbine giden ekspres yolu seçer. Yumurtalarla yüklü binlerce işçi karınca bu geniş galeride cirit atmaktadır. Yüklerini toprak altındaki kırkırıncı kattan toprak üstünde otuz beşinci kattaki güneşlenme terasında bulunan

bebek koğuşuna kadar çıkarmaktadırlar. Bu ayaklar ucunda taşınan ve aşağıdan yukarıya, sağdan sola akan geniş bir beyaz kabuk akımının görüntüsüdür. Onun ters istikamete gitmesi gerekiyor. Bu kolay bir iş değil. 327. yolda birkaç dadiya çarpar, hemen yağmacılar gibi haykırmaya başlarlar. Kendisi de çarpılmış, çiğnenmiş, itilmiş, pençelenmiş durumdadır. Neyse ki geçit tamamen işgal edilmiş değildir. Kaynaşan kalabalık içinde kendisine bir yol açmaya muvaffak olur. Sonra daha uzun fakat daha rahat olan küçük tüneller güzergâhını tercih eder. Atardamarlardan küçük atar damarlara, toplardamarlardan ince damarlara geçer. Böylece kilometrelerce yürür, köprüleri, kemerleri aşar, tıklım tıklım dolu meydanlarda kendine yol açar.

Alnının üzerinde bulunan kızılötesi ışıkları görme özelliğine sahip üç küçük göz sayesinde zifiri karanlıklar ortasında güçlük çekmeden ilerler. Yasaklanmış Siteye yaklaştıkça Ana'nın iç açıcı kokusu daha çok duyulmaya başlar ve koruyucuların sayısı da gittikçe artar.

Bütün ast kastlardan gelen her boyda, her türlü silahlarla donatılmış savaşçı karıncalar görülmektedir. Kertikli uzun çeneleri olan

43

küçük karıncalar, göğsü buharlarla donatılmış topuz gibi olanlar, kısa antenli bodurlar, ince uzun karınlarının ağzına kadar, adaleleri işlemez hale getiren, zehirle dolu topçular.

Geçerli pasaport kokusu taşıyan 327. erkek bütün yasak bölgeleri kolaylıkla geçer. Asker karıncalar sakindirler. Ülkede büyük savaşların başlamadığı hissedilmektedir.

Artık amacına ulaşmış bulunmaktadır. Kimliklerini kapıcı karıncalara ibraz eder ve kraliyet makamına giden son geçide girer.

Kapının eşiğinde bu eşsiz yerin güzelliği içinde yok olmuş gibidir. Burası, ana kraliçelerin antenden antene kız evlatlarına devrettikleri mimarî ve geometrik kaideler çerçevesinde inşa edilmiş yuvarlak büyük bir salondur.

Esas tonoz on iki baş yükseklikte ve otuz altı baş çapındadır. (Bu Federasyon uzunluk ölçüsü birimidir; bir baş insanın kullandığı uzunluk ölçüsünün üç milimetresine denktir.) Duvar ayaklarının bağlantıları bu böcek tapınağına destek olmaktadır. Karıncalar tarafından yayılan kokulu moleküllerin duvarlara sinmeden olabildiğince sıçramalarını sağlayan tapınağın zemini iç bükey biçimde düzenlenmiştir. Bu muhteşem bir kokusal zenginliğin oluşmasını sağlamaktadır. Salonun ortasında bir kadın dinlenmekte. Karnının üstüne yatmış ve arada sırada ayağını sarı bir çiçeğe doğru uzatmakta. Çiçeğin kapanmasından önce ayağını hızla geri çekiyor.

Bu kadın Belo-kiu-kiuni.

Belo-kiu-kiuni, merkez sitenin sonuncu kızılkarınca kraliçesi.

Belo-kiu-kiuni halkın bütün bireylerinin vücudunu ve ruhunu oluşturan tek yumurtlayan karınca.

Belo-kiu-kiuni, balarıları ve meşe ağacı yabancılara karşı girişilen savaşlarda, güney ülkelerinin ele geçirilmesinde, örümcek ülkeleri ile yapılan barışta, cücekannca larsn siteleri ele geçirmesinin engellenmesinde tüm önlemleri alan kişi.

Belo-kiu-kiuni en uzun süre saltanat süren kraliçe.

Belo-kiu-kiuni onun annesi.

Bu yaşayan canlı anıt, eskiden olduğu gibi yine yanında, ancak

44

şimdi genç yirmi işçi karınca tarafından serinletilmekte ve okşanmakta, halbuki eskiden küçücük ayakları ile ona titizlikle bakan kendisi, 327., idi.

Taze etobur bitki çenelerini kapatıyor ve Ana her seferinde kokusal küçük inilti çıkarıyor. Bu yabanî bitkilere karşı olan ilgisi nereden geliyor bir türlü anlayamıyordu.

327. yaklaşır. Yakından bakıldığında Ana güzel değildir. Öne doğru uzanan kafasında, her tarafa birden bakıyor gibi görünen kocaman iki yuvarlak gözü var. Kızıl ötesi ışınları gören küçük gözleri ise alnının ortasına sıkıştırılmış, antenleri ise aşırı derecede aralıklı olarak yerleştirilmiş. Antenleri çok uzun, çok hafif ve her an titreşim halinde Belo-kiu-kiuni büyük uykusundan uyandığı o zamandan beri yumurtlamakta. Normalden on defa daha büyük olan gövdesi sürekli

olarak kasıntılar içinde. Ve az önce küçücük, açık gri renkte, sedef gibi parlak sekiz yumurta bedeninden çıktı.

Genç erkek bu yumurtaların kokusunu tanımakta. Bunlar kısır dişi askerler ve erkekler. Hava soğuk olduğundan bezleri "kız evlat" üretmek için henüz harekete geçmemiş. Hava durumu uygun-laştıktan sonra Ana, sitenin ihtiyacına göre her türden yumurta yu-murtlayacak. Mesela işçi karıncalar gelecek ve diyecekler ki "tahıl ezicilerinden veya topçulardan eksiğimiz var" ve o hemen gerekeni temin edecek. Bazen Belo-kiu-kiuni yerinden ayrılıp geçitleri dolaşır. Kastların ne gibi eksiklikleri olduğunu bulmaya yarayan duyarlı antenleriyle hemen noksanları tamamlar.

Ana beş tane daha cılız varlık doğurur ve ziyaretçisine döner. Ona dokunur ve yalar. Kraliyet tükürüğü her zaman için olağanüstü bir temastır. Bu tükürük sadece evrensel bir dezenfektan olmayıp aynı zamanda bütün yaraları iyi eden bir merhemdir... ama düşünceler için değil.

Belo-kiu-kiuni sayısız çocuklarından herhangi birini tanıyamaz-sa, bu tükürük yöntemi ile kokusunu araştırır. O kendi çocuğudur.

Güruh'un hayat kaynağına hoş geldin. Ben terk ettim ama geri dönmekten kendini alıkoyamadın.

sonra on bir halkasının feromonlarını, 327.'ye empoze ederek, içine çeker... Daha şimdiden ziyaretinin nedenini anlamıştı. Batıya gönderilen ilk öncüler tamamen yok olmuştu. Felaket yerinin etrafında cücekarıncaların kokusu vardı. Herhalde yeni bir silah keşfetmiş olmalı.

Ayaklarımla gittim öncü oldum, Orada gözlerimle gördüm, Dönüşte sinirli bir uyarıcı oldum.

Kuşkusuz. Ancak Güruh'u uyarmayı başaramamış olmak problem yaratıyor. Yayıdığı koku ile kimseyi ikna edemiyor. Yalnızca Be-lo-kiu-kiuni'nin, mesajın nasıl iletileceğini bilerek alarm verebileceğini ummakta.

Ana daha büyük bir dikkatle feromonları içine çeker. En ince ayrıntısına kadar, eklemlerinde ve ayaklarında bulunan bu uçucu molekülleri zapt eder. Evet orada ölüm ve gizem var. Bu bir savaş olabilir... Ya da hiçbir şey...

Ona bu konuda bir politik yetkisinin olmadığını izah eder. Güruh içinde bütün kararların çalışma guruplarının öngördüğü projeler doğrultusunda görüşülerek alındığını bildirir. Bu guruplardan

birini ikna etmeli, aksi takdirde hemen bir grup oluşturması çok zor görünüyor...

Ona yardım bile edemez.

327. ısrar eder. Onu sonuna kadar dinlemeye hazır birini bulduğundan bütün gücü ile en etkileyici moleküllerini salmaya başlar. Bu oldukça ciddi bir felakettir. Bu gizli silahın ne olduğunu anlamak için derhal casuslar gönderilmeli.

Belo-kiu-kiuni, 327.'nin kaygılarının Güruh'un çökmesine sebep olacağını söyler. Bahar uyanışının henüz tamamlanmamış olmasının yanı sıra sitenin yaşamı da bir şantiye görünümü içindedir. Son katın döşenmesinden önce harbe gitmek bir macera olmaktan öteye gitmeyecek. Ayrıca Güruh protein ve şekerden yoksun. Üstelik Rönesans bayramı hazırlıklarını da düşünmek gerekiyor. Tüm

46

bunlar için herkesin güçlü enerjiye ihtiyacı var. Casusların ek görevler yüklü oılması da çabası. İşte ret cevabının nedeni.

Bir süreden beri işçi karıncaların Ana'nın sırtını yalayan dudak şapırtıları işitilmekte. Ana ise etobur bitkisini kurcalamakla meşgul. Karnını göğsünün altına gecirmeye kadar ters döner. İki ön ayağı sarkmaktadır. Bftkinin çeneleri kapanınca büyük bir hızla ayağını çeker, bun^n düşmanlara karşı ne müthiş bir silah olabileceğini düşünür.

Bütün Kuzey-batı sınırını koruyabilmek için bu etobur bitkilerle bir duvar çekilebilir. Ancak tek sorun bu küçük canavarların site halkı ile yabancılan birbirinden ayırt etme bilgisinin olmaması.

327., kafasını bulandıran konuya tekrar döner. Belo-kiu-kiuni "oiay" sırasında kaç kişinin öldüğünü sorar. Yirmi sekiz. Hepsi de keşif savaşçıları birliğinden mi? Doğru, o sevkıyatın tek erkeği idi. O zaman Ana konsantre olur ve art arda yirmi sekiz inci yumurtlar. Yirmi sekiz karınca ölmüştür, bu yirmi sekiz yumurta onların yerini alacaktır.

BİRCÜN KAÇINILMAZ OLARAK: Bir gün, kaçınılmaz olarak parmaklarınız bu sayfalara değecek, bu sözcükler üzerinde göz gezdirecek, zihinler anlamları yorumlayacak. Bu anın çok erken gelmesini arzu etmiyorum. Sonuçları müthiş olabilir. Ve bu cümleleri yazmakta olduğum saatte bile sırrımı saklamak için mücadele etmekteyim.

Buna rağmen bir gün neler olup bittiği öğrenilmek istenecek. En derinliklere gömülen sırlar bile bir gün su yüzüne çıkmaya mahkumdur. Zaman onların en acımasız düşmanıdır. Kim olursanız olun önce sizi selamlarım. Beni okuduğunuz zaman herhalde on sene önce ölmüş olacağım, öyle zannediyorum. Bazen bu bilgiye erişmiş olmaktan üzüntü duyuyorum. Fakat ben insanım, kendi türlerimle olan dayanışmam şu an en alt düzeyde olsa bile, bu evrenin insanları, sizler arasında doğmuş olmanın bana yüklediği bütün sorumluluktan biliyorum. Sizlere hikayemi aktarmalıyım.

47

Aslında az şarklılıklarla bütün hikayeler birbirine benzer. Başlangıçta, oluşmaya doğru giden bir konu vardır. Bir kriz olur. Bu kriz onu harekete zorlar. Davranışına göre ya ölecek veya gelişecektir. Size anlatacağım ilk hikâye evrenimizin hikayesidir. Çünkü onun içinde yaşıyoruz. Ve çünkü bütün her şey, ister küçük ister büyük olsun aynı kanunlara uyar ve aynı karşılıklı bağımlılık içinde kalır.

Örneğin, bu şeyiayı çevirdiğiniz zaman işaret parmağınızla kağıdın selülozuna bir noktadan dokunursunuz. Bu temasta çok küçük bir ısınma, her şeye rağmen gerçek bir ısınma meydana gelir. En küçük halinde olduğu düşünülse bile bir ısınma, bir elektronun sıçramasına neden olur ve bu elektron gelir diğer bir zerreciğe çarpar. Bu zerrecik gerçekte "göreceli olarak" muazzamdır. O kadar ki elektron ile çarpışması zerreciği allak bullak etmeğe yeter. Oysa önceleri atıl, boş ve soğuk idi. Sizin sayfayı çevirmeniz yüzünden krize girmiştir. Dev gibi kıvılcımlar onu çizik çizik yapar. Sadece bu hareketinizle sonuçlarının ne olabileceğini hiçbir zaman anlayamayacağınız bir olayı başlatmış olursunuz. Kim bilir yeni dünyalar doğmuştur belki, belki de başka dünyalarda yaşayanlar, metalürjiyi, başka yörelerin mutfaklarını ve yıldızlar arası seyahatleri keşfedecekler. Hatta belki de bu insanlar bizden daha akıllı olacaklar. Ve eğer sizin elleriniz arasında bu kitap olmasaydı ve eğer parmağınız bu ısınmayı başlat-masaydı bu dünyalar var olmayacaktı.

Aynı biçimde bizim evrenimiz de, belki dev bir uygarlığın bir kitap sayfasının bir köşesinde, bir ayakkabı tabanında veya bir şişe biranın köpüğü arasında yer almaktadır. Bizim neslimiz hiç şüphesiz bu gerçeği saptama olanağına hiçbir zaman ulaşamayacaktır. Bildiğimiz tek gerçek o ki evrenimiz, diğer bir deyimle evrenimizi ihtiva eden zerrecik çok uzun zamanlar önce boş, soğuk, karanlık ve hareketsiz idi. Ve sonra birisi veya bir şey krizi başlattı. Bir sayfa çevrildi, bir taş üzerinde yüründü, bir bira şişesindeki köpük çalkalandı. Yani dalma

48

bir neden var. Bizim zerreciğimiz uyandı. Biz bunun muazzam bir patlama olduğunu biliyoruz. Blg Bang olarak adlandırdığımız...

Belki her saniye, sonsuz kadar büyüklük, sonsuz kadar küçüklük, sonsuz kadar uzaklık içinde, on beş milyar sene önce bizim evrenimizin doğduğu gibi, bir evren doğmaktadır. Bunlar bilinmemektedir Mat bizimkinin en "küçük" ve en "basit" bir, atomun patlaması ile husule geldiği bilinmektedir": hidrojen. Muazzam bir patlamaya ile birdenbire uyanan bu sonsuz sessizlik boşluğunu hayalinizden geçirin. Biraz önce niçin sayfa çevrildi? Niçin biranın köpüğü çalkalandı. Önemi yok, fakat olay yalnızca, hidrojenin yanması, patlama ve kavrulma. Tertemiz, lekesez boşluğu muazzam bir ışıltı kaplıyor. Kriz başlıyor. Hareketsiz duran şeyler harekete geçiyor, soğuk durumda olan şeyler ısınıyor. Sessiz duran bütün bu şeyler uşuldamaya başlıyor. Kor haline gelişte ilk olarak hidrojen helyuma dönüşür, yani kendisinden daha karmaşık olan atom haline. Bu değişime bakarak bile evrenimizin büyük kuralını söyleyebiliriz: HER ZAMAN DAHA ÇOK KARMAŞIK.

Bu kural bir gerçektir. Fakat komşu evrenlerde bunun daha değişik olmadığını kimse kanıtlayamaz. Diğerlerinde, bu belki de: HER ZAMAN DAHA ÇOK SICAK veya HER ZAMAN DAHA ÇOK KATI veya HER ZAMAN DAHA ÇOK ACAYİP. Bizde de şeyler daha sıcak, daha katı, daha acayip hale dönüşebilirler fakat bu temel kural, önde gelen

kural değildir. Bunlar yan oluşumlardır. Bizim için temel yasa bütün diğerlerinin onun etrafında düzenlendiği yasa şudur: HER ZAMAN DAHA ÇOK KARMAŞIK.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

.- .49

327. erkek şehrin güney geçitleri arasında dolaşmaktadır. Sa-kinleşmemiştir. Ünlü nağmeyi tekrar tekrar geveler.

Ayaklarımla araştırmacı oldum, Orada gözlerimle gördüm, Dönüşte sinirli bir uyarıcı oldum.

Bu iş niçin yürümüyor? Hata nerede? Vardığı bilgiye aldırış edilmemiş olması bütün vücudunu sarmıştır. Ona göre Gürh yara almış fakat farkında bile değildir. Halbuki acı içinde kıvranan odur. Siteyi harekete geçirmek görevi yine de ona düşmektedir.

Of! bir acı haberi hiçbir antenin almak istememesi karşısında sadece kendinde tutmak ne kadar güç bir olay. Bu yükün altından kurtulmayı, bu korkunç bilgiyi diğerleri ile paylaşmayı oysa ne kadar çok arzu ediyor.

Bir termik ulak karınca yanından geçer. Yorgun görünce kötü uyandığını zannederek ona güneş kalorisi sunar. Bu ona biraz kuvvet verir ve diğer karıncayı ikna etmek için harekete geçer.

Alarm, cücekanncalar tarafından kurulan bir tuzak sonunda bir takım yok edildi alarm!

Fakat 327.'de başlangıçtaki inandırıcı aksan bile yoktur. Termik ulak hiçbir şey olmamış gibi döner gider. 327. vazgeçmez, alarm haberini mırıldanarak geçitler arasından koşmaya başlar.

Bazen savaşçılar durur, onunla konuşma bile yaparlar, fakat öldürücü silah hikâyesi o kadar az inandırıcıdır ki. Askeri görev alabilecek hiçbir grup oluşmaz.

Yenilmiş olarak yürümeye devam eder.

Birdenbire, yeraltı on beşinci kattaki ıssız bir tünelden geçerken, arkadan gelen bir patırtı duyar. Birisi onu takip ediyor.

327. erkek arkasına bakar. Kızılötesi gözlerle geçidi tarar. Kırmızı ve siyah lekelerden başka görünen bir şey yok. Hayret, bir hata olmalı, hiç kimse yok. Fakat ayak sesleri arkadan yeniden gelmeğe başlar. Kriç... krak, kriç... krak. Bu yaklaşan kimsenin altı ayağından

50

ikisinin sakat olması gerekir.

Olaydan emin olmak için her kavşakta yön değiştirir ve bir müddet bekler, patırtı kesilir. Hareket eder etmez de: kriç... krak, kriç... krak, kriç... krak, patırtı yeniden başlar.

Artık şüphesi yok: takip ediliyor.

Geriye baktığı zaman derhal saklanan biri var. Hayret bir şey, hiç rastlanmamış bir olay. Gürh mensuplarından biri, kendini göstermeden niçin bir diğerini takip etsin? Burada her fert herkesle beraberdir ve hiç kimseden saklanacak bir şey yoktur.

Bu davranış oldukça uzun müddet sürer. Daima uzaktan, daima saklı. Kriç... krak, kriç... krak, Nasıl bir tepki göstermeli? Çok küçük iken, dadıları ona daima tehlikeye karşı göğüs germek gerektiğini göstermişlerdi. Durup temizlenir gibi yapar. Takipçi artık uzakta değildir. Onu artık hissetmektedir. Bir taraftan temizlenir gibi yaparken diğer taraftan da antenlerini harekete geçirir. Tamam artık takipçisinin kokusal moleküllerini algılamaktadır. Bu, bir yaşında küçük bir savaşçıdır. Kimliğini açıklayan, pek anlaşılmayan tuhaf bir koku yaymaktadır.

Küçük savaşçı artık gizlenmemektedir. Kriç... krak, kriç... krak. şimdi onu kızıl ötesi gözleriyle görmektedir. Nitekim iki ayağı noksandır, tuhaf kokusu daha yakından gelmektedir.

327. sorar.

Kim var orada?

Cevap yok.

Beni niçin takip ediyorsun?

Cevap yok.

Olayı unutmak isteyerek tekrar yoluna koyulur, fakat az sonra karşısına çıkan ikinci bir savaşçı keşfeder. Bu kez cüsseli bir savaşçı. Geçit dar olduğu için geçemeyecektir.

Geri mi dönsün? Bu defa zaten kendine doğru gelmekte olan topal ile karşı karşıya gelecektir.

Sıkışmıştır.

Şimdi anlamıştır: bunlar iki savaşçı. İkisi de o tuhaf kokuyu taşıyorlar. İri olanı uzun kesicilerini açtı.

51

Bu bir tuzak!..

Sitelerin herhangi birinde bir karıncanın diğerini öldürmesi akıl almaz bir şey. Dokunulmazlık sisteminde bir düzensizlik mi vardı acaba? Onun kokularını mı anlayamamışlardı? Onu bir yabancı yerine mi koyuyorlardı? Bu tamamen anlamsız bir şeydi, bu midenin bağırsakları öldürmek istemesi gibi bir şeydi.

327. erkek yayınının gücünü artırır: Bende sizin gibi Güruh'un bir ferdiyim.

Aynı topluluğa aidiz.

Bunlar genç askerler, yanılmış olmalılar. Fakat yaydığı kokular karşılaştığı kişileri yatıştırmaz. Küçük topal üzerine atlar ve onu kanatlarından yakalar, diğer taraftan da iri olanı çenelerinin arasında kafasını sıkıştırır. Onu böylece sımsıkı bağlanmış olarak çöplüğe doğru sürüklerler.

327. erkek çırpının Cinsel diyalog halkaları ile kısırların hiç tanımadıkları birçok heyecan verici sözler yayar. Bu sözler büsbütün paniğe yol açar.

Bu "soyut" fikirlerle zihninin karışmasını önlemek için, topal karınca daima sırtına çökmüş olarak, çeneleri ile onun antenlerini kemirmeğe başlar. Böylece bütün feromonlarını yok eder, özellikle pasaport kokularını. Esasen götürülmekte olduğu yerde bunlar artık hiçbir işe yaramayacaktır.

Uğursuz üçlü soluk soluğa en az kalabalık olan geçitlerden ilerler. Küçük topal çalışmasını sürdürmektedir. Sanki bu kafada hiçbir bilgi bırakmak istemiyormuş gibidir. Erkek karınca artık çırpınmaz. Kaderine razı olmuşçasına, kalbinin atışlarını yavaşlatarak kendini ölüme hazırlar.

"Bu kadar şiddete, bu kadar kine, ne gerek var kardeşlerim? Ne gerek var?

Biriz, hepimiz biriz, hepimiz de bu Dünyanın ve Tanrının evlatlarıyız.

Burada, yersiz kavgalarımızı bırakalım. 22. yüzyıl akılcı olacak veya olmayacak. İkiyüzlülük ve bencillik üzerine kurulmuş olan eski kavgalarımızdan vazgeçelim.

52

Bireycilik, işte gerçek düşmanımız! Bir kardeşimiz yoksulluk içindeyken, siz onu açlıktan ölüme terk ediyorsanız, siz dünyanın engin kardeşlik duygusuna layık olamazsınız. Sizden yardım ve yakınlık dileyen bir zavallı var ve siz ona kapılarınız kapatıyorsunuz. Siz bizlerden değilsiniz.

İpekler içine gömülmüş, vicdanı rahat insanlar, sizleri tanıyorum! Sizler ancak kendi rahatınızı düşünürsünüz, sadece kişisel şöhretlerinizi arzu edersiniz, evet saadeti de, ama yalnız kendi saadetinizi veya yakın ailenizin saadetini.

Sizi tanıyorum diyorum. Seni, seni, seni ve seni de! Ekranlarınızın başında gülümsemekten vazgeçin, size ciddi konulardan bahsediyorum. Bu böyle sürüp gidemez. Böyle bir hayat sürdürmenin hiçbir anlamı yoktur. Her şeyi harcıyor, her şeyi yok ediyoruz. Ormanlarımızı sümkürüp atılacak mendil yapmak için dümdüz hale getiriyoruz. Her şey kullanılıp atılıyor, çarşafklar, dolmakalemler, elbiseler, fotoğraf makineleri, arabalar ve farkında olmadan siz de atılır hale geliyorsunuz. Bu yüzeysel hayattan vazgeçin. Bu günden tezi yok bu yaşayış tarzından vazgeçin, yoksa yarın sizi vazgeçirmeğe zorlayacaklar.

Gelin aramıza katılın, sadık insanlar ordusuna katılın. Hepimiz Tanrının askerleriyiz kardeşlerim."

Bir kadın spikerin görüntüsü "Bu dini yayın sizlere yeni kilisenin vaizi Muhterem peder Mac Donald ve derin dondurucu gıdalar şirketi "Svveetmilk" tarafından sunulmuştur. Bu yayın kıtalararası haber uydusu kanalı ile yapılmıştır. Ve az sonra "Dünya dışı adam ve canlıların gururu" bilimkurgu dizisine başlamadan önce tekrar reklâmlara dönüyoruz."

Lucie de, Nicolas da televizyonu izlerken kendilerini düşünmekten alıkoyamıyorlardı. Sekiz saat geçmişti ve hâlâ hiçbir haber yoktu, Jonathan orada, aşağıda idi!

Eli' telefona doğru uzanır. Hiçbir şey söylememesini tembih etmişti, fakat ya öldüyse, ya döküntüler arasında kaldı ise?

Aşağıya inmek için de cesareti yoktu. Telefonu eline aldı, polisin numarasını çevirmeye başladı'.

"53

Bu bir tuzak!..

Sitelerin herhangi birinde bir karıncanın diğerini öldürmesi akıl almaz bir şey. Dokunulmazlık sisteminde bir düzensizlik mi vardı acaba? Onun kokularını mı anlayamamışlardı? Onu bir yabancı yerine mi koyuyorlardı? Bu tamamen anlamsız bir şeydi, bu midenin bağırsakları öldürmek istemesi gibi bir şeydi.

327. erkek yayınının gücünü artırır: Bende sizin gibi Gürhun bir ferdiyim. Aynı topluluğa aidiz.

Bunlar genç askerler, yanılmış olmalılar. Fakat yaydığı kokular karşılaştığı kişileri yatıştırmaz. Küçük topal üzerine atlar ve onu kanatlarından yakalar, diğer taraftan da iri olanı çenelerinin arasında kafasını sıkıştırır. Onu böylece sımsıkı bağlanmış olarak çöplüğe doğru sürüklerler.

327. erkek çırpır. Cinsel diyalog halkaları ile kısırların hiç tanımadıkları birçok heyecan verici sözler yayar. Bu sözler büsbütün paniğe yol açar.

Bu "soyut" fikirlerle zihninin karışmasını önlemek için, topal karınca daima sırtına çökmüş olarak, çeneleri ile onun antenlerini kemirmeğe başlar. Böylece bütün feromonlarını yok eder, özellikle pasaport kokularını. Esasen götürülmekte olduğu yerde bunlar artık hiçbir işe yaramayacaktır.

Uğursuz üçlü soluk soluğa en az kalabalık olan geçitlerden ilerler. Küçük topal çalışmasını sürdürmektedir. Sanki bu kafada hiçbir bilgi bırakmak istemiyormuş gibidir. Erkek karınca artık çırpınmaz. Kaderine razı olmuşçasına, kalbinin atışlarını yavaşlatarak kendini ölüme hazırlar.

"Bu kadar şiddete, bu kadar kine, ne gerek var kardeşlerim? Ne gerek var?

Biriz, hepimiz biriz, hepimiz de bu Dünyanın ve Tanrının evlatlarıyız.

Burada, yersiz kavgalarımızı bırakalım. 22. yüzyıl akılcı olacak veya olmayacak. İkiyüzlülük ve bencillik üzerine kurulmuş olan eski kavgalarımızdan vazgeçelim.

52

Bireycilik, işte gerçek düşmanımız! Bir kardeşimiz yoksulluk içindeyken, siz onu açlıktan ölüme terk ediyorsanız, siz dünyanın engin kardeşlik duygusuna layık olamazsınız. Sizden yardım ve yakınlık dileyen bir zavallı var ve siz ona kapılarınız kapatıyorsunuz. Siz bizlerden değilsiniz.

İpekler içine gömülmüş, vicdanı rahat insanlar, sizleri tanıyorum! Sizler ancak kendi rahatınızı düşünürsünüz, sadece kişisel şöhretlerinizi arzu edersiniz, evet saadeti de, ama yalnız kendi saadetinizi veya yakın ailenizin saadetini. Sizi tanıyorum diyorum. Seni, seni, seni ve seni de! Ekranlarınızın başında gülümsemekten vazgeçin, size ciddi konulardan bahsediyorum. Bu böyle sürüp gidemez. Böyle bir hayat sürdürmenin hiçbir anlamı yoktur. Her şeyi harcıyor, her şeyi yok ediyoruz. Ormanlarımızı sümkürüp atılacak mendil yapmak için dümdüz hale getiriyoruz. Her şey kullanılıp atılıyor, çarşaf, dolmakalemler, elbiseler, fotoğraf makineleri, arabalar ve farkında olmadan siz de atılır hale geliyorsunuz. Bu yüzeysel hayattan vazgeçin. Bu günden tezi yok bu yaşayış tarzından vazgeçin, yoksa yarın sizi vazgeçirmeğe zorlayacaklar.

Gelin aramıza katılın, sadık insanlar ordusuna katılın. Hepimiz Tanrının askerleriyiz kardeşlerim."

Bir kadın spikerin görüntüsü "Bu dini yayın sizlere yeni kilisenin vaizi Muhterem peder Mac Donald ve derin dondurucu gıdalar şirketi "Svveetmilk" taralından sunulmuştur. Bu yayın kıtalararası haber uydusu kanalı ile yapılmıştır. Ve az sonra "Dünya dışı adam ve canlıların gururu" bilimkurgu dizisine başlamadan önce tekrar reklâmlara dönüyoruz."

Lucie de, Nicolas da televizyonu izlerken kendilerini düşünmekten alıkoyamıyorlardı. Sekiz saat geçmişti ve hâlâ hiçbir haber yoktu, Jonathan orada, aşağıda idi!

El." telefona doğru uzanır. Hiçbir şey söylememesini tembih etmişti, fakat ya öldüyse, ya döküntüler arasında kaldı ise?

Aşağıya inmek için de cesareti yoktu. Telefonu eline aldı, polisin numarasını çevirmeye başladı.

/53

- Alo, polis mi?
- Sana polisi aramamanı söylemiştim dedi, mutfaktan zayıf ve kısık bir sesle baba.
- Baba, baba!
Ahizeden: "Alo, konuşun, bize adres verin" diyen sesler duyulurken Lucie telefonu kapattı.
- Evet benim işte, benim, merak edilecek bir şey yok, beni sakince beklemenizi söylemiştim.
Merak etmemek mi? Halbuki merak etmekte çok haklıydılar!
Jonathan yalnızca kolları arasında kanlar içinde bir yığın haline gelmiş olan Quarzazate*'ın postunu değil aynı zamanda farklı bir kimlik de taşıyordu. Korkmuş veya çökmüş değildi, nasıl anlatmalı? İhtiyarlanmış veya hastalanmış izlenimini veriyordu. Bakışı coşkulu, benzi soluk idi, titriyor ve soluğu kesilmiş gibi görünüyordu.
Köpeğinin işkenceye uğramış cesedini görünce Nicolas göz yaşlarına boğuldu. Zavallı kaniş sanki yüzlerce küçük, ustura darbeleri ile parçalanmıştı. Onu bir gazetenin üzerine yerleştirdiler.
Nicolas arkadaşının ölmüş olmasından dolayı sızlanıp yakınmaktan kendini alıkoyamıyordu. Artık her şey bitmişti, "kedi" sözcüğü telaffuz edildiği zaman, onun duvara sıçradığı hiç görülmeyecekti, ne de neşeli bir sıçrayışla kapı tokmaklarını açtığı. Onu artık kocaman alman çoban köpeklerinin elinden kurtarmayacaktı.
Quarzazate artık yoktu.
- Yarın onu Pere-Lachaise köpek mezarlığına götürürüz, teklifinde bulundu Jonathan. Ona dört bin beş yüz franklık bir mezar taşı satın alırız, hani biliyorsun ya üzerine fotoğrafı da konulabilecek cinsten.
- Oh evet! oh evet! dedi Nicolas, iki hıçkırık arasında, en azından bunu hak ediyor.
- Ve sonra Hayvanları Koruma Cemiyetine gideriz ve başka bir köpek seçersin. Bu defa niçin bir malta finosu almıyorsun? O da çok minyon bir köpektir.
Lucie hâlâ kendinde değildi. Nereden başlayacağını bilemiyordu.
54
Niçin bu kadar uzun müddet kalmıştı. Köpeğe ne olmuştu. Ona neler olmuştu? Yemek arzu ediyor muydu? Geride kalanların merak içinde olabileceklerini düşünmemiş miydi?
- Orada ne var? diye kısık bir sesle sordu.
- Hiçbir şey, hiçbir şey.
- İyi ama bak ne haldesin. Ve köpek... sanki bir elektrikli kıyma makinesine sokulmuş. Ona ne oldu?
Jonathan kirli elini alnına götürdü.
- Emlakçı haklıydı, aşağısı sıçanlarla dolu, Quarzazate kızgın sıçanlar tarafından { . arçalanmış.
- Ya sen? Jonathan sırtıttı.
- Ben daha büyük bir hayvanım, onları korkutuyorum.
- Bu saçma! Aşağıda sekiz saat ne yaptın? Bu uğursuz mahzenin dibinde ne var? diye heyecanlandı.
- Dibinde ne var bilmiyorum. Sonuna kadar gitmedim.
- Sonuna kadar gitmedin!
- Hayır orası çok, çok derin.
- Sekiz saatte şu bizim mahzenin sonuna ulaşamadın!
- Hayır. Köpeği gördüğüm zaman durdum. Her tarafta kan vardı. Biliyor musun, Quarzazate canla başla dövüştü. Bu kadar küçük bir köpeğin bu kadar uzun müddet dayanması inanılmayacak bir şey.
- İyi ama sen nerede durdun? Yarı yolda mı?
- Ne bileyim? Her şeye rağmen devam edemezdim. Ben de korkmuştum. Bilirsin benim karanlığa ve şiddete tahammülüm yoktur. Benim yerimde kim olsa dururdu. Bilinmezlik içinde sonsuza dek devam edilemez. Ve sonra seni, sizleri düşündüm. Bu derece zifiri bir karanlığın ne olduğunu bilemezsin. O kadar zifiri karanlık ki... Bu ölüm gibi bir şey.

Bu cümleyi tamamlarken ağzının sol köşesinde bir tik belirir gibi oldu. Lucie onu hiç böyle görmemişti. Onu daha fazla bunaltmanın yersiz olduğunu anladı. Ona sarıldı ve soğuk dudaklarından öptü.

55

- Sakin ol, bu iş tamam. Bu kapıyı iyice kapatırız ve bir daha ondan bahsetmeyiz Jonathan kendini geri çekti.

- Hayır. Hayır bu iş bitmedi. Ben orada kanlı bölge yüzünden durdum. Kim olsa orada dururdu. Her zaman şiddetten korkulur, hayvanlara uygulansa bile. Fakat ben böyle duramam, tam hedefe yaklaşmışken...

- Herhalde bana, tekrar oraya dönmek istediğini söylemeyeceksin!

- Evet döneceğim. Edmond geçti, ben de geçeceğim.

- Edmond dayın, Edmond mu?

- Orada bazı şeyler yapmış ve ne olduğunu bilmek istiyorum. Lucie sızlandı.

- Lütfen beni seviyorsan, Nicolas'yı seviyorsan artık oraya inme.

- Seçme hakkım yok. Ağzında tekrar aynı tik belirdi.

- Her zaman işleri yarıda bıraktım. Aklımın tehlike var dediği her an durdum.

Ve gör ne hale geldim. Kuşkusuz tehlikeyle karşılaşmadım fakat hayatta da başarıya, hiçbir şeyin sonuna ulaşamadım. Çilingir işinde kalmalıydım. Şuna buna aldırmadan istismar edilmeğe tahammül etmeliydim. Böylece hayatı anlamış olacaktım, şiddeti tatmış olacaktım ve karşılığında idare etmesini de öğrenmiş olacaktım. Onun yerine üzüntülerden uzak kalmak yüzünden bebek gibi tecrübesiz kaldım.

- Çıldırıyorusun!

- Hayır çıldırmıyorum. İlelebet bir koza içinde yaşanmaz. Bu mahzen sayesinde ileri atılmak fırsatına eriştim. Bunu yapmazsam aynaya bakmaya bile cesaret edemem. Orada sadece bir alçak, bir korkak görmüş olacağım. Zaten sen kendin beni oraya inmek için teşvik ettin, hatırlasana.

Kan lekeleri ile dolu gömleğini çıkardı.

- Israr etme, kararımdan dönemem.

- Pekiyi, öyleyse ben de seninle geliyorum! diyerek elektrikli el fenerini yakaladı.

56

- Hayır, sen burada kalıyorsun!

Jonathan onu sıkıca bileklerinden yakalamıştı.

- Bırak beni sana ne oluyor böyle?

- Beni affet, fakat anlama lazım, bu mahzen sadece beni ilgilendiren birşey. Bu benim girişimim, benim yolum. Ve kimsenin bu işe karışmaması gerek, beni anlıyor musun?

Onların arkasında, Nicolas Quarzazate'ın cesedi önünde durmadan ağlıyordu.

Jonathan Lucie'nin bileklerini bıraktı ve oğluna döndü.

- Haydi artık, kendine gel oğlum!

- Bıktım artık, Quarzı öldü ve siz durmadan tartışıyorsunuz. Jonathan konuyu değiştirmek istedi. Bir kibrit kutusu aldı içinden altı adet çıkardı ve onları masanın üzerine bıraktı.

- Bak, sana bir bilmece göstereceğim. Bu kibrit çöpleri ile dört adet eşkenar üçgen yapmak mümkün. İyice araştır, çözüm yolunu bulmalısın.

Çocuk şaşırды, göz yaşlarını sildi ve burnunu çekmeğe başladı. Hemen kibritleri çeşitli biçimlerde yerleştirmeye başladı.

- Ve sana bir öğüt vereceğim. Çözümü bulabilmen için başka bir şekilde düşünmek lazım. Alışıldığı tarzda düşünülecek olursa bir sonuca varmak imkânsız.

Nicolas üç üçgen yapmayı başardı, dört adet değil. İri mavi gözlerini kaldırdı ve baktı.

- Baba sen çözümü buldun mu?

- Hayır, henüz değil, fakat artık daha fazla gecikmeyeceğimi hissediyorum.

Jonathan birden oğlunu sakinleştirmişti, fakat karısını hayır. Lu-cie ona endişeli endişeli bakıyordu. Ve geceleyin oldukça sert bir şekilde tartıştılar. Fakat Jonathan mahzen ve kendi sırları hakkında hiçbir şey söylemek istemedi. Ertesi gün erkenden uyandı ve bütün gününü mahzenin girişine demir bir kapı yerleştirmekle geçirdi. Kapıya kocaman bir kilit taktı ve anahtarını boynuna astı.

-57

Kurtuluş hiç beklenmedik bir yer sarsıntısı sayesinde oldu. Yandan gelen büyük sarsıntı önce duvarlarda hissedildi. Tavanlardan, kum taneleri çağlayan gibi akmaya başladı. Hemen arkasından ikinci bir sarsıntı, daha sonra üçüncüsü, ve dördüncüsü... Tuhaf görünümdeki üçlünün tökezlenmeleri gitgide daha hızlı ve daha sık olarak tekrarlanmaktaydı. Bu hiç durmayan korkunç gürleme beraberindeki her şeyi sarstı.

Bu sarsıntı ile canlanmış olan genç erkek kalbini tekrar harekete geçirir, cellatlarını şaşkına uğratan iki çene darbesi indirir ve delinmiş olan tünelden sıvışıp kaçar. Kaçışını çabuklaştırmak ve molozlar üzerinden daha kolay atlayabilmek için de cılızlaşmış kanatlarını çırpırmaya başlar.

Gittikçe şiddetlenen bir darbe onu duraklamaya ve kum akımının bitimine kadar toprağa yapışmış olarak beklemeye zorlar. Geçitlerde yıkılan duvar döküntüleri, diğer geçittekilerin üzerine yığılmaktadır. Milyonlarca siluetin şaşkınlığı içinde köprüler, kemerler, dehlizler çökmektedir.

İvedi alarm kokuları fışkırır ve etrafa yayılır. İlk evreden itibaren uyarıcı feromonlar üst galeridekileri kederlendirir. Bu kokuyu içine çeken herkes hemen titremeye başlar, oraya buraya koşuştur ve daha etkin feromonlar yayar. O kadar ki şaşkınlık kocaman bir karto-puna dönüşür.

Alarm bulutları, hasara uğramış geçitleri aşarak ana geçitlere ulaşır, genç erkeğin boş yere yaratmaya çabaladığı keder havası derhal grup içine yayılır: keder toksinleri. Bel-o-kanlılar kitlesi içinde oluşan siyah kan damarlarında daha çabuk dolaşmaya başlar. Bütün halk hasara uğramış bölgeye yakın olan yumurtaları kurtarmak için koşuştur. Savaşçılar harp düzeninde gruplaşırlar.

327. kum ve kalabalık tarafından tıkanmış hale gelen bir yol ağzında bulunduğu esnada sarsıntılar kesilir. Bunun arkasından boşucu bir sessizlik gelir. Herkes, olayların sonucunun ne olacağının merakı içinde olduğu yerde kalır. Yükselen antenler kıpırdanmaktadır. Bekleyiş.

Birdenbire, biraz önceki peş peşe gelen "tak-tak"! lar kısık bir

58

iniltiye dönüşür. Herkes sitenin dal parçacıkları ile kaplı olan damının az önce delinmiş olduğunu anlar. Muazzam bir şey kubbeye dalar duvarları yıkıp geçer ve dal parçacıkları arasından içeriye girer.

Yol kavşağının ortasında ince, pembe renkli bir hortum belirir. Site sakinlerinin peşinde gibi etrafı kamçılar ve toprağı kazar. Asker karıncalar çeneleri ile onu kestirmek için ileri atıldıkları zaman ucunda kocaman siyah bir salkım belirir. Yeterli derecede karınca topladıktan sonra dil yukarıya doğru süzülür ve kaybolur.

Bu durum karşısında ikinci evre alarmı verilmiştir. İşçi karıncalar, davul çalar gibi toprak üstünde karınlarının ucu ile tepinerek dramın şiddetinin henüz farkında olmayan aşağı kattaki asker karıncaları uyarırlar.

Bütün site tamtamların darbeleri ile çınlamaktadır. Galerileri tarayan, zincirinden kopmuş bu kırmızı yilandan kaçmak için herkes bölme duvarlarına yapışır. Dile yapışan pek az olduğu zaman dil yeniden çekilir. Bir gaga ve ardından da kocaman bir baş görülür.

Bu bir ağaçkakandır! İlkbahar terörü... Bu böcek yiyen obur kuşlar, altmış santimetreye kadar derinlik gösteren karınca sitelerinin damını oyar ve içinde yaşayanları yutarak kendilerini besiyeye çekerler.

Üçüncü evre alarmı verilme zamanı gelmiştir. Bazı işçi karıncalar aşırı uyarılmaktan çıldırmış hale gelerek korku dansı yapmaya başlar. Hareketleri kesik kesiktir: sıçramalar, çeneleri şaklatma, tükürükler... Diğerleri ise isterik bir halde geçitlere koşarlar ve hareket halindeki her şeyi ısıırırlar. Korkunun dramatik sonucu: Site saldırganı yok etmeyi başaramayınca kendi kendini yok etme yoluna gitmiştir.

Büyük felaket batı yönündeki on beşinci üst katla sınırlı olmakla beraber alarm üçüncü evre düzeyinde verildiğinden şimdi bütün Site savaş durumuna geçmiştir. İşçi karıncalar yumurtaları koruma altına almak için yeraltının en derin yerlerine inmektedir. Yollarda, çenelerini kıskaç gibi açmış asker karıncalarla karşılaşılırlar.

-

Karınca sitesi nesiller boyunca bu gibi güçlülere göğüs germesini öğrenmiştir. Düzensiz gidip gelmeler arasında topçu sınıfının askerleri komando düzenine geçerler ve alınacak önlemleri aralarında bölüşürler.

Ağaçkakanı en zayıf bölgesinden çember altına alırlar: boynundan. Karıncalarını uçucu maddeyi püskürtmek üzere nişan alma durumuna getirirler. Ateş! Bütün güçleriyle en yoğun formik asidini püskürtmeğe başlarlar.

Kuş aniden boynu iğneli bir boyun atkısıyla sıkılmış gibi bir hisse kapılır ve acı duyar. Çırpınır ve kurtulmak ister fakat buna imkân yoktur. Kanatları, toprağın ve kubbenin dal parçacıklarının arasında hapsedilmiştir. Bu küçük düşmanlarını mümkün olduğu kadar çok miktarda öldürmek için yeniden dilini uzatır.

Yeni bir asker dalgası harekete geçer. Ateş! Ağaçkakan sıçrar. Bu defa batan iğneler değil kocaman dikenlerdir. Sinirli sinirli gagasını vurmaya başlar. Ateş! Derhal asit püskürtülmeğe başlanır. Kuş titrer, nefes almakta güçlük çekmeğe başlar. Ateş! Asit sinirlerini tahrip etmiştir, tamamen kıstırılmış hale gelir.

Atışlar kesilir. Geniş çeneli asker karıncalar her yönden üşüşürler ve formik asit yüzünden açılmış olan yaralan kemirirler. Diğer yönden bir grup asker dışarıya çıkar hayvanın kuyruk tarafını bulur ve anüsü delmeğe başlar. Bu istihkâm askerleri girişi çabucak genişletirler ve kuşun bağırsakları içine dalarlar.

Birinci ekip boğazın derisini parçalamayı başarmıştır. Kırmızı kan akmaya başladıktan sonra alarm feromonlarının yayını durur. Saldırı kazanılmış olarak kabul edilmiştir. Boğazda geniş bir yarık oluşmuştur, bütün birlikler oraya hücum eder. Hayvanın gırtlığında daha hâlâ canlı karıncalar vardır. Onları kurtarırlar.

Daha sonra asker karıncalar kafanın içine girerler, orada beyne giden yolları araştırmaya başlarlar. Bir işçi karınca giriş yolunu bulur: şahdamarı. Bununla beraber doğru yönü seçmek gerek: kalpten beyne doğru gideni ve işte başarıldı! Dört asker karınca damarı bulurlar ve kırmızı sıvının içine dalarlar. Kalp atışlarının akımına kapılarak çok geçmeden kendilerini beyin bölmelerinin ortasında

60

bulurlar. Orada gri renkli maddeyi kazmak için iş başındadırlar.

Ağaçkakan acıdan çılgına dönmüş durumda, kendini sağdan sola atar, fakat onu içerden parçalayan bu işgalcilere karşı koyması imkânsızdır. Diğer bir grup karınca ciğerlere dolar ve asit zerk eder. Kuş şiddetle öksürmeğe başlar.

Bütün bir ordu halinde bir kısım ise, anüsten giren birliklerle sindirim sisteminde buluşmak üzere yemek borusundan içeriye girer. Birlikler yolda rastladıkları bütün hayati organları talan ederler, kalın bağırsağı delerler. Saldırı sırasında, toprağı oydukları gibi, taze eti de eşelemeğe başlarlar, önlerine ne rastlarsa: taşlık, karaciğer, kalp, dalak ve pankreas.

Bazen kan veya lenf sıvısının birkaç askeri ıslattığı görülmektedir. Bununla beraber bu durum sadece nasıl ve nereden et koparı-lacağını bilmeyen cahillerin başına gelmektedir.

Diğerleri metodik bir tempoyla kırmızı ve siyah etler arasında ilerlemektedir. Bir spazmla karşılaşmışları zaman da ezilmekten nasıl kurtulacaklarını bilirler. Tümüyle öd veya safra ile dolu bölgelere dokunmaktan kaçınırlar.

Sonunda iki ordu böbrekler düzeyinde birleşmeyi başarırlar. Uçan varlık hâlâ ölmemiştir. Çene darbeleriyle çizik çizik olmuş, yırtılmış borulara kan göndermeye devam etmektedir.

Kurbanlarının son soluğunu beklemeden, işçi karıncalar zinciri kurulmuş ve ayaktan ayağa, hâlâ titreşen et parçalarını aktarmaya başlamıştır. Bu küçük cerrahlara hiçbir şey karşı koyamaz. Beyin kısımlarını boşaltmaya başladıkları zaman ağaçkakan bir sarsıntıya daha uğrar, bu artık sonuncusudur.

Canavarı parçalara ayırmak için bütün şehir koşuştur. Geçitler karıncalarla dolar, bazıları hatıra olarak almak için canavarın tüyüne yapışır.

Duvar işçileri ekibi hemen işe koyulmuştur. Kubbeyi ve yıkılmış tünelleri yeniden inşa edeceklerdir.

Uzaktan bakıldığı zaman karıncaların bir kuşu yemeğe çalıştıkları zannedilir. Halbuki içeriye çekildikten sonra etleri, yağları, tüyleri ve derisi siteye en yararlı olabilecek şekilde her tarafa dağıtılacaktır.

* 61

GELİŞİM SÜRECİ: Karmca medeniyeti nasıl kuruldu? Bunu anlamak için yüzlerce milyon sene öncesine gitmek gerek, Dünya üzerinde yaşamın başladığı ana kadar. İlk karaya çıkanlar arasında böcekler vardı. Dünyalarına iyi uyum sağlayamamış görünüyordular. Küçük, cı-lızyönceden gelenlerin kurbanı idiler. Bazdan yaşantılarını sürdürebilmek için, çekirgelerde olduğu gibi, üreme yolunu seçtiler. O kadar çok yavru yumuruyorlardı ki ister istemez hayatta kalanlar da oluyordu.

Diğerleri ise, eşekanlar ve anlarda olduğu gibi, zehri seçtiler, onları korkulur hale getiren zehirli iğneyi nesilden nesle miras bıraktılar. Daha başkaları hamamböceklerinde olduğu gibi, yenilemez olmayı tercih ettiler, özel bir beze etlerine o kadar kötü bir lezzet veriyordu ki hiçbir hayvan onları yemek istemiyordu. Başka birileri ise, peygamber develerinde ve gece kelebeklerinde olduğu gibi, gizlenmeyi tercih ettiler. Otlar ve ağaç kabuklarını andırı bir şekilde konuk sevmeyi doğa içinde fark edilmeden dolaşıyorlardı. Bununla beraber, ilk günlerin bu balta girmemiş ormanında birçok böcek yaşantılarını sürdürebilecek bir "hile" bulamıyorlardı ve yok olmaya mahkûm görünüyordular. Bu "korunmayanlar" arasında ilk sıraları beyazkannalar alıyordu. Dünya kabuğunda yaklaşık olarak yüz elli milyon sene önce görülmüş olan bu, bir tür orman otiaycıların hiçbir süreklilik şansı yoktu. Kendinden önce gelen yaratıklar ve onlara karşı koyabilmek için hiçbir olanağa sahip olmayanlar... Bu beyazkannaların akıbeti ne olacaktı? Birçoğu öldüler ve çok zor duruma düşmüş olan geride kalanlar, tam zamanında, bir çözüm yolu bulmayı başardılar: "Artık tefe başına mücadele etmek yok, dayanışma grubu kurmak gerek. Düşmanlar için, tek bir cephe oluşturan ytm karıncaya birden saldırmak, kaçmaya çalışan tek bir karıncaya saldırmaktan daha zor gelecektir." Beyazkannalar böylece karmaşıklığın

62

başlıca yollarından birini açmış oluyordu: toplumsal örgütlenme. Bu böcekler önceleri aile topluluğundan halinde yaşamaya başladılar: yumurtlayan Ana etrafında toplanarak. Sonra aileler köy, kasaba, şehirler halinde toplandılar. Kumdan ve harçtan oluşan siteleri yer yüzünün her köşesinde yükselmeye başladı. Beyazkannalar gezegenimizin ilk akıllı hakimleri ve ilk toplum kuranlar oldular.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

327. erkek, artık tuhaf kokulu iki katil karıncaya rastlamıyor. Neyse ki onlardan uzak kalmıştır. Biraz da şansı yardım etmişse yıkıntılar altında kalmış olabilirler.

Hayal kurmanın zamanı değil. İşin içinden o kadar kolaylıkla sıyrılamayacaktır. Hiçbir pasaport kokusu kalmadı. Şimdi bir savaşçı karıncaya rastlayacak olsa işi bitmiştir. Kız kardeşleri tarafından otomatik olarak yabancı işlemine tabi tutulacak. Açıklama yapmasına bile izin vermeyecekler. Hiçbir ihtarda bulunmaksızın asit yağmuru veya çene darbeleri, işte Federasyon pasaport kokusunu taşımayanlara yapılan uygulama.

Bu çok saçma. Nasıl oldu da bu duruma düştü? Bütün bu olanlar tuhaf kokulu bu iki uğursuz savaşçı yüzünden başına gelmişti. Kafaları neye takılmıştı? Deli olmalıydılar. Nadiren rastlanılmasma rağmen kalıtımsal bozukluklar dolayısıyla böyle psikolojik tepkilerin gösterildiği olasıdır, aynen üçüncü evre alarmından sonra isterik karıncaların her önlerine gelene vurdukları gibi. Bununla beraber ikisinin de isterik veya yozlaşmış bir halleri yoktu. Bilakis ne yaptıklarını gayet iyi biliyorlardı. Bu bazı hücrelerin bilinçli bir şekilde diğer hücreleri tahrip etmesi. Dadılar bunu kanser olarak tanımlıyorlar. Buna olsa olsa... kansere tutulmuş hücreler denebilirdi.

. 63

Şu halde bu tuhaf koku bir hastalık kokusu olmalıydı... Bu durumda da alarm vermek gerekecekti. Şu andan itibaren 327.'nin çözmesi gereken iki esrar var: cücelerin gizli silahı ve Bel-o-kan'da kanserli hücreler. Üstelik hiç kimseye bahsedemiyor. Düşünmek gerek. Belki de ba# S'z'' yetenekleri olabilir... bir çözüm yolu bulmak...

Antenlerini temizlemeğe girişir: ıslatma, fırçalama, dirseğinde-ki f.rça ile parlatma, kurulanma.

Soylu nesli için ne yapmalı?

İlk önce sağ kalmak gerekir.

Kimlik saptama kokusuna ihtiyjç duymadan onun enfraruj görüntüsünü tespit edebilecek tek kişi var: Ana. Halbuki yasak Site askerlerle taşıyor. Ne olursa olsun. Her şeye rağmen Belo-kiu-kui-ni'nin eski bir özdeyişi şöyle söylemiyor mu: En çok emniyette olunan an genellikle, tehlikenin tam ortasında bulunulduğu andır?

- Edmond Wells burada iyi izlenim bırakmadı. Ayrıldığı zaman da zaten kimse kalmasını istemedi.

Bu konuşmayı yapan sevimli yüzlü bir ihtiyardı, "Svveet milk Corporation"un müdür yardımcılarından biri.

- Öyle söylüyorsunuz ama, yoğurda özel bir koku, bir lezzet veren yeni bir gıda bakterisi keşfetmişti galiba...

- Evet, kabul etmek gerekir ki kimya konusunda şaşırtıcı deha parıltılarına sahip idi- Fakat düzenli bir şekilde değil de aralıklı, aralıklı olarak...

- Onunla sıkıntılarınız oldu mu?

- Açıkçası, hayır- Doğruyu söylemek gerekirse zamana uyum sağlayamıyordu. Kendi âleminde yaşıyordu. Bakterisinin milyonlar kazandırmış olmasına rağmen zannedersem burada hiç kimse onu takdir etmedi.

- Daha açık olabilir misiniz?

- Takım halinde çalışmada şefler vardır. Edmond'un ne şeflere ne de hiyerarşik olarak diğer yetkililere tahammülü yoktu. Yöneticiler hakkında daima nefret duydu, ona göre "hiçbir şey üretmeden

64

yönetmiş olmak için yönetmek"ten başka işleri yoktu. Halbuki biz hepimiz üstlerimizin çizmesini yalamak zorundayız. Sistem böyle gelmiş böyle gidiyor. O mağrur davranmaktan başka bir şey yapmıyordu. Zannedersem bu davranışı bizleri daha çok sinirlendiriyordu, şefleri de, onun ayarında olanları da.

- Nasıl ayrıldı?

- Bizim müdür yardımcılarından biriyle münakaşa etti. Aslında itiraf etmeliyim ki o konuda tamamen haklı idi... Bu müdür yardımcısı bürosunu karıştırmıştı ve Edmond'un kan beynine sıçramıştı. Herkesin öteki tarafı tutmayı tercih ettiğini görünce o da ayrılmaya mecbur kaldı.

- Ama siz onun haklı olduğunu söylüyorsunuz...

- Bazen antipatik de olsa tanınmış bir kimse lehine korkak davranmak, sempatik fakat tanınmamış biri için cesur davranmaktan evladır. Burada Edmond'un dostu yoktu. Bizimle beraber yemez, bizimle beraber içmezdi, başka dünyalarda imiş gibi görünürdü.

- O zaman niçin "korkaklığınızı itiraf etmiyorsunuz? Bütün bunları bana anlatmanıza ne gerek vardı?

- Hımm, öldüğü günden beri kendi kendime ona karşı haksız davrandığımı söylüyorum. Siz onun yeğenisiniz, bunları size anlatmakla biraz teselli buldum...

Karanlık dar boğazın sonunda ahşap bir kale fark edilmektedir. Yasak Site.

Bu büyük yapı aslında, kubbe ile çevrelenmiş bir çam ağacı kütüğünden başka bir şey değildir. Kütük Bel-o-kan'ın kalbini ve belkemiğini teşkil etmektedir. Kalp, kraliyet dairesini ve kıymetli yedek gıdaları içermektedir. Belkemiği ise Siteye, fırtınalara ve yağmurlara karşı, direnme olanağı vermektedir.

Yakından bakıldığı zaman, yasak Sitenin yüzeyinin karmaşık motiflerle oyulmuş olduğu görülür. Uygarlıktan uzak bir topluluğun yazıtları gibi. Bunlar eskiden kütüğün ilk sakinleri beyazkarın-calar tarafından yapılmış geçitlerdir.

Beş bin yıl önce kurucu Belo-kiu-kiuni bölgeye geldiği zaman

. 65

bunlarla karşılaştı. Savaş çok uzun sürmüştü, bin seneden fazla, fakat sonunda Bel-o-kanlılar galip gelmeyi başarmışlardı. O zaman hayranlık içinde, hiç çökmeyen ahşap geçitleriyle sağlam bir şehir keşfetmişlerdi. Bu çam ağacı kütüğü, onlara yeni şehircilik ve mimari anlayış yollarını açıyordu.

Yukarıda, düz ve yüksekçe bir yüzey; aşağıda Toprağa yayılan derin kökler. Bu ideal bir oluşumdu. Buna rağmen kütük kızılkarın-caların artan nüfusunu

barındırmaya kâfi gelmemeğe başladı. Ve üst dalları koparılmış ağaç kalıntısının tepesini genişletmek için dal parçacıkları yığılmasına başlandı. Halen yasak Site aşağı yukarı boşaltılmış durumdadır. Ana'dan ve onun seçilmiş nöbetçilerinden başka herkes çevrede yaşamaktadır.

327. tedbirli ve düzensiz adımlarla kütüğe doğru yaklaşmaktadır. Düzenli titreşimler yürüyüş olarak algılanmakta düzensiz sesler ise küçük yıkıntılardan gelmekte. Onun sadece bir asker karınca ile karşılaşmaması gerek. Yasak Siteye ulaşması için sadece iki yüz ka-falık bir mesafe kalmıştı. Kütüğü delen onlarca çıkış yerini fark etmeye başlamıştır, daha doğrusu çıkış yerlerini tıkayan "kapıcı" karıncaların kafalarını...

Hangi döllenme sapkınlığının sonucu olduğu bilinmeyen bu karıncalar, koruyuculuğunu yaptıkları bu deliklerin çevresini kafaları ile aynen kocaman bir çivinin başı gibi kaplamaktadır.

Esasen bu canlı kapılar geçmiş zamanlarda da etkinliklerini göstermişti. Bundan yedi yüz seksen yıl önce Çilek Tarlaları savaşında, Site sarı karıncalar tarafından istila edilmişti. Hayatta kalan bütün Bel-o-kanlılar yasak Siteye sığınmışlardı ve kapıcı karıncalar geri geri içeriye girerek kafalarıyla bütün çıkış yerlerini sıkıca kapatmışlardı.

Sarı karıncalar bu kapı sürgülerini iki gün boyunca zorladılar. Kapıcılar sadece delikleri tıkamakla kalmıyor aynı zamanda uzun çeneleriyle de mücadele ediyorlardı. Böylece sarı karıncalar bir tek kapıcı ile çarpışmak için yüz kişi birden hücum etmek zorunda kalıyorlardı. Sonumda kafaları oyarak girmeyi başardılar.

66

Fakat "canlı kapıcıların fedakârlığı boşuna değildi. Diğer siteler, takviye kuvvetleri kurmak için zaman kazanmışlar ve şehir birkaç saat sonra kurtarılmıştı.

Pek tabii 327. tek başına kapıcı ile başa çıkmak niyetinde değildi, fakat bu kapılardan birinin bir vesile ile açılmasından yararlanmayı düşünüyordu: mesela ananın yumurtalarını taşıyan bir dadının çıkmasına izin verilmesi gibi. O zaman kapıcının deliği kapatmasına imkân bulamamasından istifade ederek içeriye dalabilirdi.

Ve işte bir kafa kımıldıyor ve kafa bir nöbetçiye açılıyor. Hayır başaramazdı, denemedi bile nöbetçi hemen geri dönebilir ve onu öldürebilirdi.

Yeniden bir kafa kımıldaması daha. Sıçramak için altı ayağını birden ok gibi gerdi. Fakat hayır! Yine olmadı, kapıcı sadece pozisyonunu değiştirmek için kımıldamıştı.

Ne olursa olsun, artık sabrı tükenmişti, engelin üzerine atıldı. Antenine yaklaşıncı kapıcı, pasaport feromonlarının yokluğunu anlar. Deliği daha sıkı kapatmak için geriye çekilir, sonra alarm moleküllerini yayar.

Yasak Sitede yabana cisim! Yasak Sitede yabana cisim! diye bir siren gibi tekrarlar.

Yabancıyı korkutmak için çenesini sağa sola döndürmeğe başladı. Onunla dövüşmek istedi ama talimat kesin idi: önce tıka!

Acele etmedi. Erkek karınca bir avantaja sahiptir: kapıcının kör olmasına karşın o karanlıkta görebilir. İleriye atılır, şuursuz olarak oraya buraya çarpan çene darbelerinden kendini kollar ve onları kökünden yakalamak için dalar. Onları birbiri ardına koparır, Saydam kan akar. İki güdük çene zararsız olarak sallanmaya devam eder.

Buna rağmen, ceset çıkışı tıkadığı için 327. hâlâ içeriye giremez. Kasılmış ayaklar refleks tesiriyle tahtaya tutunmaya devam etmektedir. Nasıl bir çare bulmalı? Karnını kapıcının alnına yerleştirir ve bütün gücüyle çeker. Gövde sıçrar, formik asit ile kemiril-miş olan beyin gri bir duman bırakarak erimeğe başlar. Karınca kapıdan başka bir şey değildir, sadece bir kapı.

67

RAKİPLER: Elli mlfyon sene sonra ilk karıncalar görülmeye başladığı zaman, kendilerini korumaktan başka bir işleri yoktu. Yalnız kalmış bir yabanansın çok uzak akrabaları olan kanncalann ne kocaman çeneleri ne de iğneleri vardı. Çok küçük ve alız idiler fakat aptal değillerdi. Çok geçmeden beyazkanncalan örnek almalarının çıkarlarına uygun olduğunu anladılar. Toplu halde yaşamaları gerekiyordu.

Kendi kasabalarını kurdular, pek düzenli olmasa da siteler inşa ettiler. Beyazkannclar çok geçmeden bu rekabetten kuşku duymaya başladılar. Onlara göre yeryüzünde sadece sosyalleşmiş böcekler için yer vardı. Hayvanlar âleminde böyle bir şey görülmemişti. Milyonlarca çene gıda sorunundan başka bir gaye uğruna karşı karşıya acımasızca çarpışıyor. "Politik" bir sebep nedeniyle.

Başlangıçta daha tecrübeli olan beyazkannclar bütün savaşları kazanıyordu. Fakat karıncalar çok geçmeden uyum sağladı. Be-yazkanncların silahlarını taklit ettiler ve yenilerini icat ettiler. Beyazkannclar ile karıncalar arası dünya savaşları en azından otuz milyon sene gezegenimizi sardı. İşte o devirde, karıncalar formik asit püskürtmeyi, yeni bir silahı keşfedince kesin üstünlüğü sağladılar.

Günümüzde bu iki düşman arasındaki savaşlar hâlâ devam etmektedir, fakat beyazkanncların galip geldiği çok nadirdir.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

- Onu Afrika'da tanıdınız değil mi?

- Evet, diye cevap verdi profesör. Edmond'un bir üzüntüsü vardı. Hatırladığıma göre hanımı ölmüştü. Kendini ölesiye böcekleri incelemeğe verdi.

- Niçin böcekler?

- Neden olmasın? Böcekler eskiden beri büyüleyici olmuştur.

68

Atalarımız sıtma getirdiği için sivrisineklerden, kaşındırdığı için bitlerden, soktuğu için örümceklerden, erzaklarımızı kemirdiği için bitki bitlerinden daima çok çekinmişlerdir. Günümüzde de hâlâ izleri vardır.

Jonathan, güler yüzlü, konuşkan ve uzunca kesilmiş saçları ile sevimli bir görünümde olan, Profesör Daniel Rosenfield refakatinde Bilimsel Araştırma Merkezinin böcek araştırma dairesi 326 numaralı laboratuvarında bulunuyordu.

- Böcek izini kaybettirir, bizden daha küçük ve daha dayanıksız olmasına rağmen bizi önemsemez ve hatta tehdit eder. Esasen derin düşünülecek olursa hepimiz böceklerin midesinde son buluruz. Zira bizim cesetlerimizle ziyafet çeken et kurtlandır yani sineklerin larvaları, veya kurtçuklar.

- Bunu düşünmemiştim.

- Böcek, uzun zaman kötülüğün temsilcisi olarak değerlendirilmiştir. Mesela şeytanın kötülük ortaklarından biri olan İblis bir sinek kafasıyla temsil edilmektedir. Bu bir tesadüf değildir.

- Karıncalar sineklerden daha iyi bir üne sahiptir değil mi?

- Bu, yerine göre değişir. Bütün kültürler bu hususta ayrı ayrı görüşlere sahiptir. Tevrat'ta dürüstlüğün sembolü olarak kabul edilmektedirler. Tibet Budistlerine göre materyalist faaliyetlerin gülünç örneğini temsil ederler. Fildişi - Kıyısı insanlarına göre hamile bir kadın bir karınca tarafından ısırılırsa doğuracağı çocuk karınca kafalı olacaktır. Bazı Polonezyalılar ise onları küçük birer ilâh olarak görürler.

- Edmond önceleri bakteriler üzerinde çalışıyordu, onlardan niçin vazgeçti?

- Bakteriler, onu böcekler üzerinde yaptığı bilhassa karıncalar üzerindeki araştırmaların binde biri kadar bile heyecandırmıyordu. Ve "araştırmaları" diyorum çünkü o bu konuya tamamen kendini verdi. Edmond büyük süpermarketlerde plastik bir kutu içinde bir kraliçe ve altı yüz işçi karınca ile satılan oyuncak -karınca yuvalarına karşı bildiri yayınladı. Karıncalardan "böcek öldürücüsü" olarak yararlanılması fikri üzerinde durdu. Ormanları parazitlerden

. * 69

kurtarmak için oralarda sistematik olarak kızılkarınca sitelerinin kurulmasını öneriyordu. Bu akılsızca bir teklif değildi. Daha eskiden İtalya'da çam ağacı tırtıllarına karşı mücadele etmek için karıncalardan yararlanılmıştı ve Polonya'da da köknar ağacının kancalı kurtlarına karşı yine aynı yöntem uygulanmıştı-, ağaçları tahrip eden bu iki böcek böylece mücadele edilmişti.

- Bir kısım böcekleri diğerlerinin üzerine saldırtmak, fikir bu muydu?

- Mmmm! O bunu "diplomasilerine burnunu sokmak" olarak tanımlardı. Son yıllarda kimyasal böcek öldürücüleri konusunda o kadar çok akılsızlık yapıldı ki. Hiçbir zaman böceklerle doğrudan doğruya saldırmaya gelmez, aynı zamanda küçümsenmemelidirler de ve memeli hayvanlara uygulandığı gibi onlara hâkim olmaya da kalkışılmamalıdır. Böcek, ayrı bir felsefe, ayrı bir zaman mekân

problemi, ayrı bir boyuttur. Örneğin böcek kimyasal zehirlere karşı bir savunma sistemine sahiptir: zehre karşı bağıışıklık. Biliyor musunuz, çekirgelerin istilasını önleme olanağına erişemiyorsak, bu onların her şeye uyum göstermelerinden kaynaklanmaktadır, yedi canlıdırlar. Onlara bir böcek öldürücüsü uygulayın, yüzde doksan dokuzu ölür fakat yüzde biri sağ kalır. Bu kurtulan yüzde birler sadece bağıışıklık kazanmakla kalmayıp aynı zamanda yüzde yüz böcek öldürücülerine karşı aşılınmış yavru çekirgeler dünyaya getirirler. Böylece iki yüz seneden beri insanlar durmadan bu ürünlerin zehirleyici gücünü artırmakla hataya düşmüşlerdir. Ve hiçbir kayıp vermeden en müthiş zehirlere tahammül edebilecek hiper dayanıklı türler yarattık.

- Böceklerle mücadele etmek için uygun bir yo! bulunamadığını mı söylemek istiyorsunuz?

- Siz kendiniz karar verin. Her zaman için sivrisinekler, çekirgeler, bitki bitleri, çeçesinekleri... ve karıncalar var. Her şeye direne-biliyorlar. 1945 senesinde sadece karıncaların ve akreplerin atom bombası patlamalarından etkilenmedikleri gözlenmiştir. Buna bile derhal uyum göstermişler!

70

327. Güruh'un nüvelerinden birinin kanını akıtmıştı. Kendi örgütüne karşı en haşın davranışı uygulamıştı. Bu, onda acı bir duygu yaratıyordu. Fakat istihbarat hormonu olarak, görevini sürdürebilmesi için, uygulayabileceği başka bir çare var mıydı?

Öldürdü, çünkü onu da öldürmeye çalışmışlardı. Bu bir zincirleme reaksiyon. Kanseri gibi bir şey. Madem ki Güruh ona karşı anormal bir tutum içinde, o da aynı biçimde davranmakta haklıydı. Böyle düşünüyor olmalıydı.

Bir kız kardeş nüvesini öldürdü. Belki daha başkalarını da öldürecek.

- Fakat Afrika'da ne işi vardı? Kaldı ki, sizin de söylediğiniz gibi, karıncalar her yerde var.

- Doğru, fakat aynı karıncalar değil... Eşinin ölümünden sonra zannedersen Edmond hiçbir şey değeri vermez oldu, bu içine kapanıştan sonra, karıncaların onu öldürmesini mi bekliyor diye kendi kendime sordüğüm olmuştur.

- Afedersiniz ne demek istediniz? Anlayamadım.

- Kahrolasılar! Neredeyse onu yiyeceklerdi. Afrika'nın çok yırtıcı kara karıncaları "Marabunta gürlediği zaman" filmini görmediniz mi?

Jonathan, olumsuzluk ifadesi olarak başını salladı.

- Marabunta ovalarda ilerleyen ve önlerine çıkan her şeyi tahrip eden yırtıcı kara karıncalar kitlesidir. Profesör Rosenfeld ayağa kalktı, sanki görünmez bir dalgadan korunmak istiyormuş gibi bir hali vardı.

- Önce çıgılıklardan, civiltılardan, kanat çırpımlarından ve kaçmaya çalışan küçük hayvanların ayak seslerinden oluşan yaygın bir uğultu duyulur. Bu evrede henüz kara karıncalar görünmez, sonradan bir tepecik arkasından birkaç savaşçı karınca belirir. Bu öncülerden sonra diğerleri sürü halinde, gözden kayboluncaya kadar, gelmeğe başlar. Tepe simsiyah kesilir. Bu sanki dokunduğu her şeyi eriten, tepeden akan bir lav akıntısıdır.

Konunun etkisi altında kalan profesör jestler yaparak durmadan gidip gelmektedir.

71

- Bu Afrika'nın zehirli kanıdır. Canlı asit. Sayıları da korkunçtur. Bir kara karınca topluluğu her gün beş yüz bin yumurta yumurtlar, birkaç kova dolduracak kadar... İşte bu siyah sülfürik asit deresi akar, fundalıkları, ağaçları aşar, hiçbir şey onu durduramaz. Yaklaşmak talihsizliğine uğrayan kuşlar, kertenkeleler veya böcek yiyen memeliler derhal un ufak olurlar. Kıyamet kopuyormuş gibi bir görüntü! Kara karıncalar hiçbir hayvandan korkmaz. Bir defasında çok meraklı bir kedinin kaşla göz arasında eriyip gittiğini gördüm. Kendi cesetlerinden yüzer köprü yaparak dereleri bile aşarlar!.. Fildişi Kıyısında araştırmalarımıza uygun bulduğumuz henüz gelişmemiş bir bölge merkezinde yaşayan halk bu karıncaların istilasına karşı hiç bir çare bulamamıştı. Bu ufacık Atilla'ların köylerine doğru geldiği haber verildiği zaman yöre halkı en gerekli mallarını yanlarında götürerek kaçarlar. Döndüklerinde en ufak bir gıda parçası veya organik madde kalmamıştır. Ve ne de bit, pire, tahtakurusu ve bunlara benzer böcekler. Böylece herkesin kulübesi baştan başa temizlenmiş hale gelir.

- Bu kadar yırtıcı olduklarına göre onları nasıl inceliyordunuz?
- Öğle saatini bekliyorduk. Böcekler bizden farklı olarak ısı ayarlama sistemine sahip değillerdir. Dışarıda 18° olduğu zaman onların vücut ısısı da 18°'dir ve çok sıcak olduğu zaman da kanları kaynar hale gelir. Bu onlar için tahammül edilmez bir olaydır. Nitekim güneşin ilk yakıcı ışınlardan itibaren kara karıncalar kendilerine bir kamp yuvası kazmaya başlarlar ve orada uygun hava durumunu beklerler. Bunu kısa süreli bir kış uykusuna benzetmek mümkünse de onların hareketsiz kalması soğuktan değil aksine çok sıcak olmasındandır.
- Peki ya sonra?

Jonathan gerçekten de konuşmasını bilmiyordu. Tartışmayı bileşik kaplardaki olaya benzer hale getiriyordu. Bir taraf çok iyi bilen kişi, benzetmek gerekirse dolu olan kap, diğeri ise hiçbir şey bilmeyen yani boş kap. Bilmeyen kişi kulaklarını dikey ve muhatabın coşkusu artırmak için kısa kısa sorular sormak ve baş sallamaktan başka bir şey yapmıyordu.

72

İlişki kurmanın daha başka yolları varsa da onları bilmiyordu. Zaten yaşıtlarına baktığı zaman ona öyle geliyordu ki, bunlar karşılıklı monolog yapıyor ve her biri diğerini bedava psikanalist yerine koymaya çalışıyordu. Bunu böyle algılayınca da kendi tekniğini tercih ediyordu. Hiçbir bilgiyi kendine mal etmek niyetinde olmayan bir havası vardı fakat hiç olmazsa durmadan soruyordu. Bir Çin atasözü şöyle söylemez mi zaten: "Hep soru soran kişi beş dakika için aptaldır, hiç soru sormayan kişi ise hayatı boyunca aptal kalır."

- Ve sonra?.. Oraya gittik işte!.. Ve korkusuzca!.. Bana inan bu kolay bir iş değildi. Şu, Allah'ın belası kraliçeyi bulacağımızı umuyorduk. Günde beş yüz bin yumurta yumurtlayan kocakarıyı. Onu tam yakından görmek ve fotoğrafını çekmek istiyorduk. Kocaman lağımca çizimleri giyildi. Şanssızlık işte, Edmond 43 numara giyiyordu fakat geriye sadece 40 numara bir çift kalmıştı. Oraya çizme giymeden gitti... Yapılanları dün olmuş gibi hatırlıyorum. Saat 12.30'da toprak üzerinde muhtemel kamp yuvasının çevresini belirledik ve sonra bir metre derinlikte çepeçevre hendek kazdık. Saat 13.30'da dış hücrelere ulaştık. Çıtırdayan ve siyah bir tür sıvı akmaya başladı; ve bu cinslerin çeneleri ustura gibi keskindir. Bunlar çizmelerimize takılıp kalıyor biz ise gerdek hücresi istikametinde durmadan kazıyor ve kürekliyorduk. En sonunda hazinemize ulaştık: kraliçeye. Bizim Avrupalı kraliçelerden on defa daha cüsseli bir böcek. Herhalde o kendine has kokusal lisanıyla "Tanrı kraliçeyi korusun" sözlerini haykırırken biz, her yönden onun fotoğrafını çektik... Bu haykırışlar çok geçmeden etkisini gösterdi. Her bir yandan savaşçı karıncalar ayaklarımızın üzerine üşüştiler. Bazıları, daha önce çizmelerimize saplanmış olan yardımcı kız kardeşlerinden yararlanarak tırmanmayı başarmışlardı; bu suretle pantolonumuzun, gömleğimizin içine giriyorlardı. Hepimiz birer Gülliver olmuşuk fakat bizim Liliputlar bizleri, yenebilir parçacıklara ayırmayı hayal ediyorlardı! Bilhassa doğal deliklerimizden herhangi birine girmelerine meydan vermemeye dikkat etmemiz gerekiyordu: burun, ağız, anüs, kulak deliği gibi... Aksi halde hapı yutardık, bizi içten oyarlardı!

73

Jonathan, etkilenmekten çok şaşırıp kalmıştı. Profesöre gelince, hiç te öyle olmadığı halde, genç bir adam zindeliğindeki mimiklerle sanki yeniden o sahneyi yaşıyordu.

- Onları kovalamak için var kuvvetimizle oramıza buramıza vuruyorduk. Onlar ise, bizim nefes alış verişlerimize göre hareket ediyorlardı. Hepimiz, yavaş nefes almak için ve korkumuzu gizlemek için yoga talimleri yapıyorduk. Bizi öldürmeye çabalayan bu savaşçı kitlelerini düşünmemeye ve unutmaya gayret ediyorduk. Ve bu arada, bazıları flaşlı olmak üzere fotoğraf çekerek iki film doldurmayı başardık. İşimiz bittikten sonra hepimiz hendekten dışarıya fırladık; Edmond hariç. Karıncalar onu başına kadar sarmışlardı ve öldürmeye hazırlanıyorlardı! Kollarından tutup yukarıya çektik, onu soyduk ve vücuduna saplanmış olan bütün çene ve kafa kalıntılarını büyük bir bıçağın sırtıyla kazıdık. Hepimiz bitkinleşmiştik, fakat çizmesiz olan Edmond derecesinde değil. Öte yandan o paniğe kapılmış ve korku feromonleri yaymaya başlamıştı.

- Bu korkunç bir şey.

- Hayır, onun bu işten sağ kurtulması sevindirici bir olaydı. Zaten karıncalardan nefret de etmedi. Aksine onları daha büyük bir hırsla incelemeye devam etti.

- Sonra ne oldu?

- Paris'e döndü. Ve ondan hiçbir haber alınamadı. Eski arkadaşı Rosenfeld'ine bir kere olsun telefon bile etmedi. Daha sonra gazetelerden öldüğünü öğrendim. Ruhu şad olsun.

Emaye bir sac levha üzerine yerleştirilmiş olan eski termometresini incelemek için pencerenin perdesini açmaya gitti.

- Hımm, nisan ayı içinde 30° bu inanılmaz bir şey. Her sene daha sıcak oluyor. Bu böyle devam ederse on sene içinde Fransa tropikal bir ülke olacak.

- Bu kadar ciddi mi?

- Farkına varılmıyor çünkü yavaş yavaş artış oluyor. Fakat biz, böcek bilim uzmanları daha belirgin ayrıntıların farkına varırız. Paris havzasında ekvatorial bölgelerin tipik böceklerine rastlanmakta. Kelebeklerin günden güne daha pırıltılı bir görünüm taşıdıklarının

74

farkında değil misiniz?

- Hakikaten dün bir arabanın üstüne konmuş kırmızı ve siyah parıldayan renkli bir kelebek gördüm.

- Bu siyah kanatlı beş kırmızı benekii zehirli bir kelebek cinsidir. Daha önceleri ancak Madagaskar'da rastlanırdı. Bu böyle giderse... Paris'te kara karıncaların bulunacağını tasavvur ediyor musunuz? İşte o zaman panik kopacak. Bunun görülmesi eğlenceli olacak...

Antenlerini temizledikten ve kapıcının taze etinden birkaç parça yedikten sonra kokusal güçten yoksun erkek, ağaç kütüğünün geçitleri arasında dolaşmaya başlar. Ananın dairesinin oralarda bir yerde olduğunu hissetmektedir. şans eseri olarak hava sıcaklığı 25°'dir ve bu sıcaklıkta yasak Sitede fazla kalabalık yoktur. Rahatça etrafta dolaşabileceğini düşünür.

Birdenbire karşı yönden gelen iki savaşçının kokusunu fark eder. Biri cüsseli diğeri ise küçüktür. Ve küçük olanın ayakları noksandır.

Kimliklerini daha iyi anlamak için durmadan kokularını inceler.

İnanılmaz şey, kuşkusuz onlar!

327. onlan atlatmak umuduyla oradan oraya kaçışır. Bu labirent içinde döner durur. Yasak Siteden dışarıya çıkar. Kapıcılar ancak dışarıdan içeriye girişleri denetlemekle görevli olduklarından çıkmasına engel olmazlar. Artık ayakları toprak üzerinde serbestçe dolaşabilecektir.

Fakat ötekiler de çok hızlıdır ve peşini bırakmazlar. İşte tam o esnada erkek karınca, dal parçası taşıyan, bir işçi karıncaya çarpar ve onu yere düşürür: bunu bilerek yapmamıştır fakat böylece tuhaf kokulu öldürücüler frenlenmiş olur. Bu duraklamadan yararlanmak gerek. Hemen bir çıkıntı içine saklanır. Topal yaklaşır, erkek karınca gizlendiği yere daha çok sokulur.

- Nereye gitti?

- Tekrar aşağıya indi.

75

Lucie Augusta'nın kolundan tuttu ve onu mahzenin kaptısına götürdü.

- Dün akşamdan beri bunun içinde.

- Oradan hiç çıkmadı mı?

- Hayır, orada aşağıda neler olduğunu bilmiyorum, fakat benim polis çağırmamı kesinlikle yasakladı. Daha önce de birçok defa indi ve geri döndü.

Augusta allak bullak olmuştu.

- Fakat bu anlamsız! Halbuki dayısı onun inmesini kesinlikle yasaklamıştı...

- Şimdi oraya bir sürü aletlerle iniyor, çelik kamalar, koca koca beton bloklar. Orada ne yaptığına gelince...

Lucie başını ellerinin arasına aldı. Son noktaya gelmişti, yeniden depresyona düşeceğini hissediyordu.

- Aşağıya inip onu arama imkânı yok mu?

- Hayır, içerden kapattığı bir sürgü taktı. Augusta bitkin bir halde oturdu.

- Ah! ah! Ona Edmond'u tanıtmamın böyle bir işler açacağını nereden bilirdim...

UZMAN: Modem, büyük karınca sitelerinde, milyonlarca seneden beri tekrarlanan görev dağıtımını kalıtsal değişime uğramıştır. Böylece bazı karıncalar asker olmak

için büyük kesici çenelerle doğarlar, bazısı hububatı un haline getirmek için öğütücü çenelere sahiptir, başlan ise larvaları ıslatmak ve dezenfekte etmek için muazzam tükürük bezleriyle donatılmıştır. Buna benzer bir durum insanlarda da olsaydı askerler bıçak biçiminde parmaklarla, köylüler ağaçtan meyvelerini toplayabilmeleri için kısa bıçımında ayaklarla ve dadılar onlarca meme ile doğmuş olacaktı.

Fakat bütün bu "profesyonel" değişim içinde en ilginç aşıyla ilgili olanıdır. Nitekim dişi işçi kancalar erotik dürtülerin etkisiyle dalgın, dikkatsiz hale düşmemeleri için cinsiyetsiz, iktidarsız doğmaktadırlar. Üremeyi sağlayan bütün enerjiler uzmanlar üzerinde yo-

76

ğunlaşmaktadır. Bu eneji erkekler ve cinselli dişiler ile prensler ve prensesler üzerinde toplanır. Bunlar sadece aşk yapmak için donatılmıştır. Birleşme esnasında onlara yardıma olan sayısız organlardan yararlanırlar. Bu yararlanma, soyut olarak heyecanlandıran verici ve alıcı antenlerden geçerek kanatlardan kızıl ötesi gözlerle kadar gider.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Saklandığı yer çıkamaz sokak değildir küçük bir mağaraya uzanmaktadır. 327. oraya sokulur. Tuhaf kokulu savaşçılar onu keşfede-medeyi uzaklaşırlar. Fakat mağara boş değildir. İçerde sıcaklık veren ve koku saçan biri vardır. Kokusal bir soru duyulur.

Siz kimsiniz?

Kokusal mesaj net, belirgin, kesindir. Kızıl ötesi gözleri sayesinde onu sorgulayan şişman işçiyi fark eder. Göz kararı ile en az doksan adet kum tanesi ağırlığında olmalıdır. Fakat bu bir asker değildir. Bu şimdiye kadar hiç hissetmediği hiç görmediği bir şeydir.

Cinselli bir dişi.

Ve ne dişi! Onu incelemeğe başlar. İnce, narin ayakları, seksüel hormonlarla yapışkan hale gelmiş, ince kıllarla örtülüdür. Kalın antenleri güzel kokularla ışıkmaktadır. Kırmızı ışıklar aksettiren gözleri bir çift çayır çiçeği gibidir. Parlak ve füze biçiminde büyük bir karnı vardır. Geniş ve üst yanı püsküllü bir kalkan göğsünü kaplamaktadır. Ve nihayet kendininkilerden iki defa daha büyük uzun kanatlara sahiptir.

Dişi, küçük çenelerini aralar ve... kafasını uçurmak için boynuna atılır.

Nefes almakta güçlük çekmektedir, boşulmak üzeredir. Pasaport kokusu taşımadığı için dişi sıkılmaktan vazgeçme niyetinde değildir. O yok edilmesi gereken yabancı bir vücuttur.

Boyunun kısa olmasından yararlanarak 327. erkek kurtulmayı

~ 77

başarır. Dişinin omuzlarına çıkar, kafasını sıkır. Alt alta, üst üste dönüşüp dururlar. Her ikisi de endişelidir. Dişi çırpınmaktadır.

İyice yorgun düştükten sonra antenlerini öne sarkıtır. Erkek onu öldürmek istememektedir, sadece dinlemesini istemektedir. İşler o kadar basit değildir... Onunla salt iletişimde bulunmak istiyor.

Dişi, (erkek yumurtlama numarasını saptar, 56. olduğunu anlar) temastan kaçınmak için antenlerini ayırır. Sonra ondan kurtulmak için şaha kalkar. Fakat erkek kuvvetle omuzlarına tutunur ve çenelerinin baskısını artırır. Eğer devam ederse dişinin kafasını bir ot parçası gibi koparacaktır.

Dişi hareketsiz kalır. Aynı şekilde o da.

180° açıda görebilen gözleri sayesinde göğsü üzerinde oturan saldırganı açıkça görmektedir. Ne kadar küçük bir şey.

Bir erkek

Dadılarının derslerini hatırlar.

Erkekler eksik yaratıklardır. Sitenin diğer bütün birimlerinin aksine olarak cinslerini belirten kromozomların sadece yarısı ile donatılmışlardır.

Döllenmemiş yumurtalardan gebe kalmışlardır. Böylece bunlar kocaman yumurtacıktan, diğer bakımından da açık havada yaşayan birer sperma hücresinden başka bir şey değildir.

Dişi sırtında, onu titreten, bir spermatozoit taşımaktadır. Bu fikir onu biraz da eğlendirmektedir. Niçin bazı yumurtalar döllen-mekte ve diğer bazıları da döllenmemektedir? Bu muhtemelen havanın ısı etkisiyle olmaktadır. 20°'nin

altında sperma etken olamamaktadır ve Ana döllememiş yumurtalar yumurtlamaktadır. Şu halde erkekler soğuktan yoğrulmuştur. Ölüm gibi. Et ve deri olarak bir erkeği ilk defa görüyordu. Bakirelerin harem dairesinde bu erkeğin ne işi vardı? Burası cinselli dişilere ayrılmış yasak bir bölgeydi. Herhangi bir yabancı, bir varlık bu nazik kutsal yere girebiliyorsa bütün mikroplara kapı açılmış olacaktı!

327. tekrar antenleriyle karşılıklı olarak iletişime geçmeye çalışır. Fakat dişi buna imkân vermez. O antenlerini aralayınca dişi, hemen kendi antenlerini başının üstüne sarkıtır. İkinci halkaya dokunmayı başardığı zaman ise o antenlerini arkaya iter. İstemiyor.

78

Çenelerinin baskısını artırır ve anteninin yedinci halkasının onunkiyile temas etmesini sağlar. 56. hiçbir zaman böyle bir ilişki kurmamıştı. Ona bütün temaslardan kaçınmasını öğretmişlerdi, kokusal alışverişlerini ancak hava yoluyla yapabiliirdi. Fakat gayet iyi biliyordu ki bu tür uçucu ilişki aldatıcı idi. Ana bu konuda bir fe-romon yayınlamıştı:

İki beyin arasında daima, hava akımındaki kötü alışverişin yarattığı parazit kokulardan oluşan, anlayışsızlıklar ve aldatmacalar vardır.

Bu üzüntüleri gidermek için yegâne çare: salt ilişki, antenlerin doğrudan doğruya teması. Bir beynin sinir merkezlerinin hiçbir engele uğramadan diğer beynin sinir merkezlerine geçişi sağlanmalıdır.

Bu dişi için bir nevi ruhunun bekâretini izole etmesi gibi bir şeydir. Her ne olursa olsun güç ve bilinmeyen bir şey.

Fakat artık seçeneği yoktur, eğer erkek sıkmaya devam ederse onu öldürecektir. Teslim işareti olarak antenlerini omuzlarına indirir.

Artık salt ilişki başlayabilir. İki çift anten içtenlikle yaklaşır. Hafif bir elektrik boşalması, bu bir sinirsel uyarmadır. Önce yavaş ve sonra gitgide artan bir tempo ile iki böcek karşılıklı olarak tırtıklı on bir halkalarını okşamaya başlarlar. Karmaşık ifadelerle dolu bir köpük yavaş yavaş fışkırmaya başlar. Bu üzücü madde antenleri kay-, paklaştırır ve sürtüşme ritminin artmasına imkân verir. Bir müddet iki böceğin başı kontrolden çıkmış olarak titrer durur ve sonra antenler danslarını bırakır ve boydan boya birbirlerine yapışırlar. Artık iki başlı, iki vücutlu ve çift antenli bir tek varlık vardır.

Doğal mucize tamamlanır. Halkalarının gözenek ve kılcal damarları arasından feromonlar bir vücuttan diğerine karşılıklı olarak geçer. Düşüncelerde kodlanmaya ve kodları çözmeğe artık gerek kalmamıştır. İlk sadelikleri içinde verilmektedir: Görüntü, müzik, heyecan, koku.

İşte bu içten gelen lisan içinde 327. erkek bütün hikâyesini 56. dişiye anlatır: araştırmacıların katliamını, cücekarıncaların kokusal

79

izlerini, Ana ile buluşmasını, onu öldürmeğe kalkışmalarını, pasaport kokusunu kaybetmesini, kapıcı ile olan mücadelesini, tuhaf kokulu öldürücülerin hâlâ peşini bırakmamış olmalarını.

Salt ilişki sona erdikten sonra dişi, ona karşı iyi niyet ifadesi olarak antenlerini doğrultur. Erkek sırtından iner. Artık dişinin insafına kalmıştır, isterse onu öldürebilir. Dişi çenelerini geniş vaziyette açmış olarak yaklaşır ve... pasaport feromonlarından bir kısmını aktarır. Böylece erkek, geçici olarak da olsa işini yürütebilecektir. Dişi trofiaksi teklif eder o da kabul eder. Sonra konuşmalarının bütün izlerini yok etmek için dişi kanatlarını çırpır. Bu iş artık tamam, erkek karınca başka birini ikna etmeyi başarmıştı. Haber ulaştırılmış, diğer bir kişi tarafından anlaşılmış ve kabul edilmişti. Şimdi çalışma grubunu kurmuş görünüyordu.

ZAMAN: Zaman akımı insanlar ve kanncalar arasında çok farklı olarak algılanır. İnsanlar için zaman kavramı salt bir nitelik taşır. Saniyelerin pertyodikliği ve süresi ne olursa olsun dalma eşittir. Buna karşın karıncalarda zaman göreceli bir kavramdır. Sıcak olduğu zaman saniyeler gayet kısadır.

Soğuk olduğu zaman ise sonsuza kadar uzarlar, kış günlerinin geldiğinin hıkına vardırmayacak kadar. Zaman kavramının esnekliği eşyaların sürati hakkında da bizimkinden farklı bir algılama getirir. Bir hareketi belirlemek için böcekler, sadece uzaklığı ve sureyi göz önünde bulundurmazlar üçüncü bir boyut daha katarlar: ısı.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Artık ikisi beraberdir; bütün endişeleri "Tahrip gücü olan gizli silah konusu"nun ciddiliğini azamî sayıdaki kız kardeşe kabul ettirebilmektir. Çok geç kalınmış değildir. Bununla beraber iki noktaya

80

dikkat etmeleri gerekir. Bir yandan Rönesans bayramından önce yeterli sayıda işçiye ikna etmek olanaksızdır. Diğer yünden de tuhaf kokulu savaşçıların yeniden ortaya çıkma olasılığı karşısında bir gizlenme yeri bulunması gerekmektedir.

56. dairesini önerir. Orada tehlike anında gizlenebilecek bir geçit kazdığını söyler. 327. oldukça şaşırmıştır, gizli geçitler kazılması çok eskiden kalma bir yöntemdir. Bu sistem zamk tüküren karıncalara karşı yüzyıl önce başlatılan savaşta uygulanmıştı. Federe sitenin kraliçesi Ha-yekte-douini güvenlik kurma sevdasına kapılmıştı. Kendisine zırhlı yasak bir bölge inşa ettirmişti. Yan duvarlarını büyük çakıl taşları ile ördürmüştü ve beyazkarınca çimentosu ile de sıvıtmıştı!

Tek problem çıkış yolunun bulunmamasıydı. Öyle ki site zamk tüküren karıncalar tarafından kuşatıldığı zaman kendini, kendi inşa ettirdiği sarayında hapsedilmiş olarak buldu. Zamk tükürücüler onu yakalamakta hiçbir güçlük çekmeden, derhal sertleşen zamklı tü-kürükleriyle boşdular. Sonradan, kraliçe Ha-yekte-douini'nin öcü alınmış ve site kurtarılmıştı, fakat bu beklenmeyen olay uzun yıllar Bel-o-kanlıların zihnini işgal etmişti.

56. dişi küçük bir çakıl taşıyı yerinden oynatır ve loş bir delik görünür. Bu iş tamam, 327. gizli yeri inceler ve onu uygun bulur. Üçüncü bir sorun kalmıştır. Geçidi kapatarak çıkarlar, 56. dişi şöyle söyler:

İlk önümüze çıkanı alacağız. İlgilenmeyi bana bırak.

Çok geçmeden biriyle karşılaşır, bir kelebek kalıntısını sürükleyen büyük bir cinselsiz dişi asker. Dişi karınca ona, Gürüh'un tehdit altında bulunduğuna dair uzaktan mesaj gönderir; asker karınca avını terk ederek konuşmaya başlar. Gürüh büyük bir tehdit altında mı? Nerede, nasıl, niçin?

Dişi kısa ve özlü olarak ilk ilkbahar araştırmasında karşılaşılan felaketi anlatır. Anlatış tarzı çok etkileyicidir. Daha şimdiden bir kraliçe çekiciliğine ve zarafetine sahiptir. Savaşçı derhal ikna olur.

Ne zaman gidiyoruz? Cücelere saldırmak için ne kadar askere ihtiyaç olacak?

81

Birbirleriyle tan'şır, ar- Yaz yumurtlamasının 103683. cinselsiz dışısidir.

Parıldayan kocaman bir kafa, uzun çeneler, gerçekte mevcut olmayan gözler, kısa ayaklar, kuvvetli bit müttefik. Aynı zamanda doğuştan coşkulu bir kimse. 56.

dişi, onun meraklılığını frenlemek ihtiyacın' o-uYar-

Ona Gürühün iç'nc'e "Di'e casus'ar bulunduğunu bildirir. Belki de sizli silahın Bel-o-'<an'l'ar tarafından aydınlatılmasına engel olmak için cücelere satılma çaralar bile vardır.

Onlar karakteristik tuhaf kokular ile tanınırlar. Acele etmek gerek.

Bana güvenin.

Bunun üzerine etki bölgelerini paylaşırlar. 327. güneşlenme bölgesindeki dadıların ikna etmeye çalışacaktır. Dadılar diğerlerine

oranla daha kolay 'kna olur-

103683 asker dişileri kendilerine çekmeyi deneyecektir. Bir askerî birlik kurmay! başarırsa bu muazzam bir iş olacaktır.

Aynı zamanda öncülere de haber verip cücelerin gizli silahı hakkında daha geniş bilgiler toplamaya gayret ederim.

56 'va edince stratejik destek sağlamak için mantar tarlalarını ve yetiştiricilerini ziyaret edecektir.

Sonuç için ayn' verde 23° hava |S|sında buluşulacaktır.

Televizyonda Dünya Kültürleri serisinde Japon gelenekleri hakkında bir röportaj yayınlanmakta.

"Adalı olan Iapon'ar asırıardan beri kendi kaynaklarıyla yaşamaya alışkındırlar.

Onlar için dünya ikiye ayrılmıştır: Japonlar ve diğerleri- anlaşılma- âdetleri olan yabancıları, barbarları Gai fin olarak adlandırır. Japonlar her zaman aşırı milliyetçidir. Örneğin bir Japon Avrupa'ya yerleştiği taktirde toplumu tarafından gayri ihtiyari dışlanır. Bir sene sonra geri döndüğünde ne akrabaları

ne de ailesi artık onu kendilerirıden biri º,arak kabul etmezler. Gai Jin''ler arasında yaşamak "diger'eri"nin zihniyetinden etkilenmek, Gai Jin durumuna düşmek dernektir. Çocukluk arkadaşları bile ona bir turist gözüyle bakarlar-' 82

Ekrana çeşitli mabetlerin ve kutsal bölgelerin görüntüleri yansımaktadır. Televizyondan gelen ses devam eder:

"Yaşam ve ölüm hakkındaki görüşleri bizimkinden tamamen farklıdır. Burada bir insanın ölümünün hiç önemi yoktur. Üzücü olan üretici birinin yok oluşudur.

Ölüme alışmak için Japonlar dövüşü bir sanat haline getirmişlerdir. Ana okulundan itibaren küçüklere "Kendo"yu, öğretirler..."

Ekranın ortasında eski Samuray giysileriyle iki dövüşçü belirir. Savaşçıların gövdeleri eklemli siyah levhalarla kaplıdır ve başlarında, kulak hizasına uzanan iki tüyle süslenmiş bir kask bulunmaktadır. Savaş çığlığı atarak birbirlerine doğru atılırlar ve uzun kılıçlarla dövüşmeye başlarlar.

Ekranda yeni bir görüntü belirir, topukları üzerine oturmuş bir adam, kısa bir kılıcı karnının üzerine saplamak üzeredir.

"Geleneksel intihar, Seppuku, diğer bir deyimle harakiri, Japon kültürünün diğer bir özelliği. Bunu anlamamız ise çok güç..."

- Televizyon, her zaman televizyon! Bu aptallık! Hepimizin kafasına aynı görüntüleri tikiyorlar. Ne olursa olsun, işlerine geleni anlatıyorlar. Birkaç saat önce dönen Jonathan "hâlâ bıkmadınız mı?" diye söylenmeye başladı.

- Onu suçlama. Bu onu rahatlatıyor. Köpeğin ölümünden beri hiç de iyi değil... diye aceleci bir sesle cevap verdi Lucie.

Jonathan oğlunun çenesini okşadı.

- İyi değil misin aslanım?

- Sus! dinliyorum.

- Hoppala! Bak bizimle nasıl konuşuyor!

- Bizimle değil, seninle nasıl konuşuyor. Onu sık sık görmediğini itiraf et, sana soğuk davranmasına hiç şaşırma.

- Eh! Kibrit çöpleriyle dört üçgen yapmayı başarabildin mi Ni-cofas?

- Hayır, bu beni sinirlendiriyor. Dinliyorum.

- Peki, madem ki bu seni sinirlendiriyor...

Jonathan, düşünceli bir tavırla masanın üstünde duran kibrit çöplerini karıştırmaya başladı.

83

I

- Yazık. Halbuki öğretici bir şey...

Nicolas işitmiyordu bile, tamamen televizyona takılmıştı. Jonat-han odasına gitti.

- Ne yapıyorsun?" diye sordu Lucie.

- Görüyorsun işte, hazırlanıyorum, oraya döneceğim.

- Ne? Yok hayır!

I

- Başka şansım yok.

- Jonathan, orada seni bu kadar büyüleyen ne var? Bana açıkça söyle, her şeye rağmen ben senin karınım!

," Hiç cevap vermedi. Bakışları kaçamaktı ve yine aynı tik başla-

II

mıştı. Münakaşa etmekten yorulan Lucie içini çekti.

- Sıçanları öldürdün mü?

- Benim varlığım onları uzaklaştırmaya yetiyor. Yoksa onlara bunu gösteririm. Uzun uzun bilemediği kocaman bir mutfak bıçağını sallamaya baş-

ladı. Öbür eliyle de meşalesini kavradı, erzak ve aletlerle dolu çantasını sırtlayıp aceleyle mahzenin yolunu tuttu.

- Allah'a ısmarladık Nicolas. Allah'a ısmarladık Lucie, dedi. Lucie ne yapacağını bilemiyordu. Jonathan'ı kolundan yakaladı.

- Böyle gidemezsin! Bu o kadar kolay değil. Benimle konuşman gerek!

- Ah, rica ederim!

- Fakat sana nasıl anlatayım? Bu uğursuz mahzene indiğinden beri, tamamen değiştin. Mahzenler ve karıncalar hakkında en az beşbin franklık kitap aldın ve artık paramız kalmadı.

- Çilingirliğe ve karıncalara ilgi duyuyorum. Bu benim hakkım.

- Hayır bu senin hakkın değil. Hele beslemeğe mecbur olduğun bir oğlun ve bir karın olduğu zaman hiç değil... Eğer aldığımız bütün işsizlik tazminatı karıncalar hakkındaki kitaplara gidecekse, ben de...

- Boşanacak mısın? Söylemek istediğin bu mu? Lucie bezgin bir halde kolunu bıraktı.

Jonathan onu omuzlarından kucakladı. Ağzında yine aynı tik vardı.

84

- Bana güven. Sonuna kadar gitmem gerek. Ben deli değilim.

- Deli değil misin? Biraz kendine bak! Yüzün ölü yüzü gibi, sürekli olarak ateşin var sanki...

- Vücudum ihtiyarlıyor ama kafam gençleşiyor.

- Jonathan, söyle bana, aşağıda-ne var.

- Heyecan verici şeyler. Daha aşağıya gitmek lazım, her zaman daha aşağıya... eğer bir gün yukarıya çıkma gücü bulmak istiyorsan... Aynen yüzme havuzunda olduğu gibi. Su yüzeyine çıkmak için dipten destek almak gerek.

Ve çılgınca gülmeğe başladı, korkunç kahkahaları saniyelerce merdivende yansımaya devam etti.

Kat + 35. Dal parçacıklarının örtüsü bir vitray etkisi yaratmakta. Güneşin ısınları bu filtreden pırıldayarak süzülmemekte sonra da toprağın üzerine yıldız yağmuru gibi düşmektedir. Güneşlenme bölümü, burası Bel-o-kanlıların üretildiği yer.

Kavurucu bir sıcaklık var: 38°. Bu olağan, çünkü güneşin ısısından en iyi şekilde yararlanmak için güneşlenme bölümü güneye kurulmuş. Bazen dal parçacıklarının katalizör görevi yapmasının etkisiyle ısı 50°'ye kadar çıkmakta. Yüzlerce ayak durmadan gidip gelmekte. Burada en kalabalık kast dadıların bulunduğu bölümdür. Ananın yumurtladığı yumurtaları yerleştirirler. Yirmi dört kat bir yığını, on iki yığın da bir diziyi oluşturur. Diziler uzaklarda kayboluncaya kadar uzanır. Bulut güneşi gölgelediği zaman dadılar yumurta yığınlarının yerini değiştirebilir. En genç olanların çok iyi ısınması gerekmektedir. "Yumurtalar için nemli sıcaklık, kozalar için ise kuru sıcaklık": iyi bebekler elde etmek için eski bir karınca reçetesi. Solda, ısıtma ile görevli karıncalar görülüyor. Isıyı koruyan siyah odun parçaları ile ısı veren kızışmış humuslu toprak yığıyorlar. Bu iki radyatör sayesinde dışarıdaki sıcaklık 15° olsa bile güneşlenme bölümündeki ısı 25° ile 40° arasında kalır.

Bir ağaçkakanın saldırı olasılığına karşı topçu askerler etrafta dolaşmaktadır. Sağda daha yaşlı yumurtalar bulunur. Metamorfoz uzun süren

- 85

dadıların yaladığı küçük yumurtalar zamanla büyür ve sararır. Bir haftadan yedi haftaya kadar bir süreçte sarı tüylü kurtçuklara dönüşürler. Bu olay da havanın ısisına bağlıdır.

Dadılar yoğun olarak çalışmaktadır. Ne antibiyotik tükürüklerini ne de özenlerini eksiltirler. En ufak bir pisliğin bile larvaları kirletmesine meydan vermezler, o kadar narindirler ki... Görüşme fero-monları bile en alt düzeye indirilmiştir.

Onları bu köşeye götürmeme yardım et... Dikkat yığın yıkılmasın...

Bir dadı kendinden iki defa daha uzun bir larvayı taşımaktadır, bu muhakkak bir topçu asker olacaktır. Dadı topçusunu bir köşeye bırakır ve onu yalamaya başlar. Bu geniş kuluçka makinesinde vücutlarının on halkası belirmeye başlayan larvalar ağızlarına gıda verilmesi için sesler çıkarırlar. Başlarını dört bir yana hareket ettirirler, boyunlarını uzatırlar ve dadıları onlara biraz şurup veya et parçası verinceye kadar hareketlerini devam ettirirler.

Üç hafta sonunda larvalar iyice olgunlaştıktan sonra, kımıldanmayı bırakırlar. Bu, güçlenmek için uygulanan baygın uyku dönemidir. Böylece, onları birer genç kız haline dönüştürecek olan kozayı salgılamak için enerji toplanır.

Dadılar bu kocaman beyaz paketleri, havanın rutubetini emen kuru kumla örtülü, yandaki büyük bir odaya taşırlar, "yumurtalar için nemli sıcaklık, kozalar için kuru sıcaklık", hiç unutulmaması gereken reçete.

Etüvde açık mavi hareli beyaz koza önce sarı, sonra gri, daha sonra da kahverengi olur. Tersine işleyen bir felsefi döngü, kozanın içinde doğal mucize

tamamlanır. Her şey değiştirilir: Sinir sistemi, solunum ve sindirim sistemi, duyu organları, kabuk.

Etüve yerleştirilen koza birkaç gün sonra şişer ve büyük an yaklaşır. Çatlama noktası gelen koza aynı durumda olanlarla birlikte ayrı bir yere alınır. Dadılar itina ile kozanın kabuğunu çatlatırlar. Bir anten, bir ayak belirir ve sonunda titreyen ve sendeleyeen bir be-yazkarınca ortaya çıkar. Yumuşak ve parlak olan vücudu birkaç gün

86

sonra diğer bütün Bel-o-kanlılarıinki gibi kızıl renge dönüşür.

327. bu yoğun hareketlilik karşısında duraksar ve kime seslenebileceğini bilemez. Yeni doğmuş bir karınca yavrusuna ilk adımları atması için yardım eden bir dadıya küçük bir koku fısıldar.

Ciddi işler dönüyor. Dadı onun tarafına başını bile çevirmez. Belli belirsiz anlaşılan kokusal bir cümle yayar:

Sus. Bir askerin doğuşundan daha ciddi bir şey yoktur.

Bir topçu asker ona antenlerinin ucundaki tokmakla hafif hafif dokunarak söylenir:

Rahatsız etmeyin ilerleyin.

Yeterli gücü yok, ikna edici kokusal mesajlar yaymayı bir türlü başaramıyor.

Keşke, 56. gibi bir yeteneğe sahip olsa! Yine de başka dadılar üzerinde de girişimde bulunur; en ufak bir ilgi bile göstermezler. Verdiği bilgilerin düşündüğü kadar önemli olup olmadığı konusunda şüpheye düşer. Belki de Ana haklıdır. Daha öncelikli amaçlar vardır. Savaş çıkarmak yerine yaşamı sürdürmek gibi...

Bu acayip düşüncelere dalmışken bir formik asit püskürüğü antenlerini yaladı!

Bunu yapan az önce yanından geçen bir dadıydı. Yüklendiği kozayı bir kenara atmış ve 327.'ye saldırmıştı. Şans eseri iyi nişan alamamıştı.

Erkek karınca teröristi yakalamak için ileri atıldı fakat dadı yolu kesmek için bir yumurta yığınını devirip hemen birinci bebek odasına kaçmıştı bile.

Yumurtalar saydam bir sıvı bırakarak kırıldı. , Dadı yumurtaları yok etmişti! Ona ne olmuştu? Bu delilik! Oysa dadılar doğmakta olan bir nesli korumak için oradan oraya koşuşup çabalarlar.

327. erkek kaçanı yakalayamayacağını anladı. Tam atışa hazırlandığı sırada, dadı yıldırımla çarpılmış gibi yere düştü. Topçu karınca, yumurtaları devirdiğini görmüş ve ona ateş etmişti.

Herkes formik asitle kavrulmuş hale gelen cesedin etrafına toplandı. 327. antenlerini cesedin üzerine doğru yaklaştırdı. "Hiç şüphe yok, yerde yatan cesette de çok iyi bildiği o tuhaf koku vardı."

87

SOSYAL DAYANIŞMA: insanlarda olduğu gibi karıncalarda da sosyal dayanışma gereklidir. Yeni doğmuş karınca, onu hapseden kozayı tek başına çatlatabilmek için çok zayıftır. İnsanlarda da , doğan bebek yalnız basma ne yürüyebilir ne de beslenebilir.

Karıncalar ve insanlar, çevreleri tararından korunmaya muhtaç '••'

iki yaratıktır ve yalnız başlarına ne yaşayabilirler ne de bilgi sa-
i hlbl olabilirler.

1 Yetişkinlere duyulan bu gereksinim bir zayıflık olup bilgi edin-

me sırasında da ortaya çıkar. Yaşlılar yaşamlarını suya da bu yolla sürdürse de, gençler öğrenmek için yaşlılara muhtaçtır.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Kat - 20'de 56. dişi cücelerin gizli silahı hakkında ziraatçı dişi karıncalarla daha görüşmeye başlamamıştır. Gördükleri onu çok etkilediğinden tek bir söz söylememiştir.

Dişiler sınıfı çok değerli olduğundan, çocukluklarından itibaren prenseslere ayrılan harem dairesinde yaşarlar. Dünya hakkında yüze yakın geçitten başka bir yer tanımamaktadırlar ve içlerinden pek azı ancak toprak altındaki ve toprak üstündeki onuncu kata kadar olan yerlerde dolaşabilmiştir...

Bir defasında 56., dadılarının söz ettiği dışarıyı görmek için çıkmayı denemiş, fakat nöbetçilere yakalanmıştı. Kokularını az çok gizleyebilirdi ama uzun kanatlarını asla. Nöbetçiler onu dışarıda kocaman devler bulunduğuna ikna

etmişlerdi; bunlar, Rönesans bayramından önce dışarıya çıkan küçük prensesleri yiyorlardı. O zamandan beri 56. merak ve korku arasında bocalamış durmuştu. -20. kata inince 56., vahşi Dış âleme çıkmadan önce, kendi sitesinde daha nice harikalar keşfedebileceğini anlar. Burada ilk kez i mantar tarlalarını görür.

Bel-o-kan mitolojisine göre ilk mantar tarlalarının elli bin yıl çağlarında tahıl savaşları sırasında keşfedildiği söylenmektedir. I

88

Topçulardan kurulu bir komando birliği bir beyazkarınca sitesini kuşatmıştır. Savaşçılar birdenbire büyük bir odaya düşerler. Odanın ortasında beyazkarınca işçilerinin durmadan parlattıkları muazzam bir beyaz galeta vardır. Savaşçılar onu tadar ve çok lezzetli bulurlar. Sanki burası tümüyle yenebilecek bir köy! Esir beyazkarıncalar bunların mantar olduğunu söylediler. Beyazkarıncalar yalnızca selülozla beslenebiliyor ve onu sadece mantar yardımıyla sindirebiliyorlardı.

Kızılkarıncalar ise selülozu çok rahatlıkla sindirdiklerinden bu nesneye hiç ihtiyaçları yoktu. Sitelerde ziraat yapılmasının faydasını da bilmiyorlardı. Halbuki bu, kuşatılmalara ve kıtlıklara karşı dayanma gücü verebilirdi.

Günümüzde Bel-o-kan'ın kat -20'deki büyük salonlarında kaynaklar ayrı ayrı değerlendirilmektedir. Bununla beraber kızılkarıncalar, beyazkarıncaların kullandıkları mantarlardan yararlanamamakta, çayırmantarı ekmektedirler. Ve tarımsal üretime geçtiklerinde yepyeni bir teknoloji geliştirilmiştir. 56. dışı bu beyaz bahçenin toprakları arasında dolaşır. Bir köşede işçi karıncalar mantarların üretileceği yataklar hazırlamaktadır. Yaprakları küçük kareler halinde keserler, bunlar sonradan bastırılır, ufalanır, yoğrulur ve ezme haline getirilir. Yaprak ezmeleri dışkı gübresi üzerine dizilir (karıncalar dışkılarını, bu iş için ayrılmış, bir havuz içinde toplamaktadırlar). Sonradan tükürükle ıslatılır ve filizlenmesi için gerekli zamanın geçmesi beklenir. , O zamana kadar zaten mayalanmış olan ezmeler beyaz fila-manlardan oluşmuş bir yumakla çevrelenirler. İşçi karıncalar onları dezenfekte eden tükürükleriyle sularlar ve küçük beyaz kozanın dışında kalanları keserler. Salonun dışına taşmaması için mantarların çok fazla büyümesine izin vermezler. Filamanları, düz çeneli işçi karıncalara biçtirirler ve bunlardan lezzetli ve gıdalı un da elde ederler. Bu işlemede işçilerin işlerine çok iyi konsantre olmaları gereklidir. Sindirdiklerinin arasına kötü bir otun veya bir parazitin karışmamasına azami dikkat etmeleri şarttır.

İşte bu elverişsiz koşullar altında 56., beyaz kozalaklardan birini

89

parçalara ayırmakla meşgul, bir bahçıvan karıncayla ilişki kurmayı dener. Ciddi bir tehlike siteyi tehdit ediyor. Yardıma ihtiyacımız var. Bizim çalışma grubumuza katılmak ister misiniz?

Hangi tehlike?

Cüceler tahrip gücü kuvvetli gizli bir silah keşfetmişler, en kısa zamanda karşı koymak lazım.

Bahçıvan soğukkanlı bir eda ile o güzel çayırmantarı hakkında ne düşündüğünü sorar. 56. ona övgü yağdırır. Öteki de mantarından tatması teklifinde bulunur. Dış karınca mantar hamurundan biraz ısırır ve karnında şiddetli bir ağrı hisseder. Zehir!

Çayırmantarı hamuruna mirmikasin karıştırılmıştı, genellikle bitki parazitlerini yok etmek için sulandırılmış olarak kullanılan çok kuvvetli bir asit. 56. vakit geçirmeden onu kusar. Bahçıvan karınca mantarını bırakır ve çenelerini tamamen açarak üzerine atılır.

Antenlerindeki tokmakları birbirlerinin kafasına indirerek tarla içinde alt alta üst üste kıyasıya bir mücadeleye girerler. İndirilen bu darbeler öldürmek içindir. Ziraatçı karıncalar onları ayırır.

Bu ikinize ne oluyor? Alıp veremediğiniz ne var?

Bahçıvan karınca kaçır. 56. kanatlarını açarak büyük bir hamle yapar ve onu yere serer. İşte o anda tuhaf kokuya o da şahit olur. Hiç şüphe yok, artık kendisi de bu cinayet grubunun bir üyesiyle karşılaşmıştı.

56. onun antenlerini sıkır.

Sen kimsin? Niçin beni öldürmeye çalıştın? Bu tvhaf kokun da ne?

Ötekinden hiç ses çıkmaz. Bu defa antenlerini bükmeğe başlar, bu çok acı vericidir, fakat yine de cevap alamaz. 56. kendi soyundan bir kız kardeşe kötülük yapacak yaradılıştadır değildir, yine de bükmeğe devam eder. Ötekinden hiç ses çıkmaz. Bu defa antenlerini bükmeğe başlar, bu çok acı vericidir, fakat yine de cevap alamaz. 56. kendi soyundan bir kız kardeşe kötülük yapacak yaradılıştadır değildir, yine de bükmeğe devam eder.

90

Bahçıvan karınca kımıldayamaz hale gelir, kendini katalepsi durumuna getirir. Artık kalbi durmuştur, neredeyse ölecek. 56. kızgınlıkla iki antenini koparır, o zaten yalnızca bir cesettir.

Ziraatçılar yine etrafını sararlar.

Ne oluyor? Ona ne yaptınız?

56. kendini haklı çıkarmak için kaybedilecek zamanı olmadığını anlar ve kurtulmaya bakar, bir kanat hareketiyle düşündüğünü uygular. 327. haklı. Hayret verici işler dönüyor, Güruhun içindeki birimler delirmiş...

91

li

HER ZAMAN DAHA AŞAĞIYA

Kat - 45 aseksüel 103683. savaş odalarına girer, bu basık tavanlı bölümlerde, askerler ilkbahar savaşlarına hazırlanmak için talim yapmaktadır. Her tarafta savaşçılar dövüşmektedir. Taraflar önce birbirlerinin cüsselerini ve ayak boylarını denerler. Sağa sola dönerler, göğüs göğüse gelirler, birbirlerini tartaklarlar, kokularıyla birbirlerine meydan okurlar, antenlerinin ucundaki tokmaklarla hafifçe vururlar.

Sonunda birbirlerinin üzerine atılırlar. Vücutlar çarpışmaya başlar. Herbiri karşısındakinin göğüs eklemlerini yakalamaya çalışır. içlerinden biri bunu başarır ise diğeri onun dizlerini ısırma dener. Hareketler kesik kesiktir. İki arka ayakları üzerine dikilirler, yıkılırlar, yuvarlanırlar her iki taraf da zorlu görünür.

Genellikle saldırıya geçerken hareketsiz kalırlar. Sonra birdenbire vuruşlara başlarlar. Dikkatli davranırlar, bu bir antrenmandır hiç kimsenin bir tarafının kopmaması, kan akmaması gerekir. Karıncalardan birinin sırtı yere geldiği zaman dövüş sona erer, o zaman teslim işareti olarak antenlerini arkaya iter. Her şeye rağmen dövüşler oldukça gerçekçidir. Atağa geçmek için pençeler kasten gözlere doğrultulur, çeneler boşlukta şaklar durur.

Biraz ötede, topçular karıncalarının üzerine oturup beş yüz baş uzaklığa yerleştirilmiş çakıllara nişan alıp atış yapmaktadır. Püskürttükleri asit genellikle hedefi bulmaktadır.

Yaşlı bir savaşçı, genç bir savaşçıya düşmanla karşı karşıya gelince ilk yapılması gerekenlerin neler olduğunu anlatmaktadır.

İki savaşçı mücadeleyi kazanmak için önceden çene darbesi veya asit püskürtme yolundan birini benimsemelidir. Göğüs göğüse gelmeden önce, mutlaka birinin galip gelmeğe karar vermesi

92

diğerinin ise mağlup olmaya razı olması gerekir. Her iki taraf kendi rolünü seçtikten sonra, galip gelecek olan nişan almadan bir defa asit püskürtmesi yapılabilir, hedefine isabet de ettirebilir; mağlup olacak olan ise çene darbelerinin en mükemmelini indirebilir, ama hasmını yaralayamaz bile. Bir tek öğüt: tüm benliğiyle zafere ina-nılmalıdır. Zafere inanıldığında hiçbir kuvvet bu iradeyi durduramaz-

İki dövüşçü 103683. asker karıncaya çarpar. Onları sert bir şekilde iter ve yoluna devam eder. Talim alanının alt kısmına yerleştirilmiş olan Lejyoner karıncaların karargâhını aramaktadır. İşte geçidi bulmuştur.

Lejyonerler sürekli olarak talim karargâhında ikamet ederler. Onlar orada sadece savaş için bulundurulmaktadır. Bütün bölge toplulukları sarı karıncalar, kırmızı karıncalar, kara karıncalar, zıkkın tüküren karıncalar, zehirli iğneli ilkel karıncalar, ve hatta cücekarıncalar, müttefik veya bağımlı topluluklar olarak ayrılır.

Fakat şu husus gözden kaçırılmamalıdır! Büyük kızılkarınca federasyonları, ordularını Lejyonerlerle kuvvetlendirme yoluna git-mişlerse de bunların hepsi tek bir kokusal Bel-o-kan Sancağı altında toplanmışlardır.

103683. cüce Lejyonerlere yanaşır. Onlara Shi-gae-pou'da yirmi sekiz kişiden oluşan bir kızılkarınca öncü grubunu yıldırımla vurulmuş gibi yok eden gizli bir silahtan bahsedildiğini duyup duymadıklarını sorar. Bu kadar etkin bir silahın varlığından hiçbir haberleri olmadığını söylerler.

103683., diğer Lejyonerleri de sorguya çeker. Bir sarı karınca böyle olağanüstü bir duruma şahit olduğunu ileri sürer. Fakat bu, cücekarıncaiarın saldırısı değildi... çürümüş bir armut dalından kopup yere düşmüş ve müthiş bir şey olmuştu... Bütün orada bulunanlar kahkaha feromonları yaymaya başlarlar. İşte bir sarı karınca nüktesi.

103683., yakından tanıdığı silah arkadaşlarının talim yaptıkları üstteki bir salona çıkar. Herkesi şahsen tanımaktadır. Onu ilgiyle dinlerler, ve ona güven duyarlar. Çok geçmeden "cücekarıncaiarın

"93

gizli silahını araştırma grubu", inançlı otuzdan fazla savaşçı katılımıyla kurulur. Keşke 327. de bu olayı görebilseydi!

Dikkat organize bir çete bilgi sahibi olmak isteyen herkesi yok etmeğe çalışmaktadır. Bu, olsa olsa cücekarıncaalann emrindeki kızılkarınca Lejyonerleridir. Tümü tuhaf kokularıyla ayırt edilebilir.

Güvenlik tedbiri olarak, ilk toplantılarını en alt kat olan ellinci katın salonlarından birinde yapmaya karar verirler.

Asla oraya hiç kimse inmezdi. Karşısı koymak için rahat bir çalışma ortamı bulmaları gerekiyordu.

O anda 103683.'nün vücudunda, havada bir ısı değişiminin olduğunu haber veren sinyaller oluşur. Nitekim ısı 23°dir. Arkadaşlarından izin alır, 327. ve 56. ile olan randevusuna yetişmek için acele eder.

ESTETİK: Bir kannıcadan daha güzel ne vardır? Hattan krvnıltı ve düzgündür, aerodlnamlzml mükemmeldir. Böceğin her azası buyaprya bütünü ile uyum sağlaması için titizlikle incelenerek yerleştirilmiştir. Her eklem mekanik bir harikadır. Deri ve kabuk tasımları sanki bilgisayar yardımıyla bir düzen içinde yerlerine yerleştirilmiştir. Ne gıcırdama ne de sürtünme vardır. Üçgen kafası havayı deler, uzun ve büküleblen bacadan toprak üzerinde yürürken vücudun rahat bir şekilde yaylanmasına yardım eder. Sanki bir İtalyan spor otomobili gibi... Pençeleri tavanda yürüyebilmesini sağlar. Çözleri LSCfllk bt çevre görüşü sağlar. Antenleri bizim göremediğimiz binlerce bilgileri sezinler ve uç tasımları da çekiç görevini yapar. Kamı keselerle ve boşluklarla doludur, oralarda kimyevi maddeleri stok eder. Çeneleri kesme, sıkıştırma ve yakalama görevlerini yapar. Vücudundaki muazzam boru şebekesi kokusal haberlerin depolanmasına yardım eder.

Edmond Wells

Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Nicolas uyumak istemiyordu, hâlâ televizyon başında idi. Uzay araştırma füzesi "Marco Polo"nın döndüğünü bildirdikten sonra

94

haberler sona ermişti. Sonuç olarak, yakın güneş sistemlerinde hiçbir hayat emaresi olmadığı bildiriliyordu. Füzenin eide ettiği görüntülerin incelenmesinde gezegenlerde kayalık çöl veya amonyaktı sıvı yüzeylerden başka bir şeye rastlanmıyordu. Ne en ufak bir yosun, ne bir amip ve ne de bir mikrop izi vardı. Nicolas "Ya babam haklıysa? Bütün evrenin akıllı yaratıkları sadece bizler isek?..." diye kendi kendine söylendi.

Bu haber ciddi bir düş kırıklığı yaratıyordu, fakat bunun gerçek olması da çok muhtemeldi.

Haberlerden sonra "Dünya kültürleri" serisinden bir röportaj yayınlanıyordu.

Konu Hindistan kastları idi.

"Hintliler ömürleri boyunca doğdukları kastın hükümlerine tabidir. Her kast kendi kurduğu kurallara göre idare edilir, hiç kimse, doğduğu kasttan atılmayı göze almadan, bu kuralları çiğnemeye yanaşamaz. Bu davranışları anlayabilmemiz için hatırlamamız gereken..."

- Saat gece yansını geçti, diyerek Lucie uyardı.

Nicolas görüntüler arasında boşalmış kalmıştı. Babasının mahzene inmeye başlamasından sonra en az dört saatini televizyon başında geçiriyordu Olayları unutmak ve kendinden geçmek için başvurduğu tek çare buydu. Annesinin sesi onu, tekrar üzücü gerçeklere döndürdü.

- Hadi artık! Yorulmadın mı?
- Babam nerede?
- * - O hâlâ mahzende. Artık uyuman gerekiyor.
- Uyuyamam.

- Sana bir hikâye anlatmamı ister misin?

- Pek tabî! Bir hikâye! Güzel bir hikâye değil mi?!...

Lucie, onu odasına götürdü ve uzun kızıl saçlarını çözerek karyolasının ucuna ilişti. Eski bir İbranî hikâyesini seçti ve anlatmaya başladı.

- Bir zamanlar dağda, kızgın güneşin altında, mermer taşlarını yontmaktan bezmiş bir mermer yontucusu varmış. "Bu hayattan bıktım artık. Yontmak! Devamlı mermer yontmak... Öldüm artık!"

. ~95

Üstelik bir de bu güneş, hep bu yakıcı güneş! Ah! Onun yerinde olmayı ne kadar çok isterdim, orada yükseklerde her şeye hâkim olacaktım, ışınlarımla etrafı aydınlatacaktım." diye söylenir durur yontucu. Bir mucize eseri olarak dileği kabul olunur ve yontucu o an güneş olur. Dileği kabul edildiği için çok mutludur. Fakat tam ışınlarını etrafa yaymaya hazırlandığı sırada ışınlarının bulutlar tarafından engellendiğini fark eder. "Basit bulutlar benim ışınlarımı kesecek kadar kuvvetli olduklarına göre benim güneş olmam neye yarar! diye isyan eder. Madem ki bulutlar güneşten daha kudretli, bulut olmayı tercih ederim." O zaman hemen bulut olur. Dünyanın üzerinde uçuşmaya başlar, oradan oraya koşuşur, yağmur yağdırır fakat birdenbire rüzgâr çıkar ve bulutları dağıtır. "Ah, rüzgâr geldi ve beni dağıttı, demek ki en kuvvetlisi o, öyleyse ben rüzgâr olmak istiyorum." diye karar verir.

- Peki rüzgâr olur mu?

- Evet, ve dünyanın üzerinde eser durur, fırtınalar estirir, tayfunlar meydana getirir. Fakat birdenbire önünde kocaman bir duvarın ona manî olduğunu görür. Çok yüksek ve çok sağlam bir duvar. Bu-bir dağdır. "Basit bir dağ beni durdurmaya yettiğine göre benim rüzgâr olmam neye yarar." der.

- O zaman dağ mı olur?

- Doğru! Ve o anda bir şeyin ona durmadan vurduğunu hisseder. Kendinden daha güçlü olan şeyin, onu içinden oyan şeyin... Bu... küçük bir mermer yontucusudur...

- Aaaaü...

- Hikâye hoşuna gitti mi?

- Ah! Hem de çok!

- Televizyonda bundan daha güzellerini görmediğine emin misin?

- Ah! evet Anne!

Anne gülümser ve oğlunu kollarının arasına alır.

- Söyle anne, acaba Babam da uyuyor mu?

- Kim bilir belki? Her şeye rağmen, inerek farklı bir biçime dönüşebileceğine inanan bir hali vardı.

96

- Burada rahat değil miydi?

- Hayır oğlum, işsiz kalmaktan utanç duyuyordu. Güneş olmanın en değerli şey olduğuna inanıyordu... Yeraltı güneşi.

- Galiba babam kendini karıncalar kralı zannediyordu. Lucie gülümser.

- Bu hali geçecek. Biliyor musun! O da bir çocuk ve çocuklar daima karınca yuvalarına karşı büyük ilgi duyarlar. Sen hiç karıncalarla oynamadın mı?

- Ah, evet oynadım Anne!

Lucie yastığını düzeltti ve onu kucakladı.

- Artık uyuman lazım. Haydi iyi geceler.

- İyi geceler Anne!

Lucie, karyolanın başucundaki masanın üzerine yerleştirilmiş kibrit çöplerini gördü. Herhalde yine dört üçgen yapmak için uğraşmıştı. Salona geçti, şatonun tarihçesini anlatan kitabı aldı ve okumaya başladı.

Birçok bilim adamı burada yaşamış. Bilhassa Protestanlar. Mic-hel Servet burada birkaç sene oturmuş.

Bazı konular bilhassa dikkatini çekmişti. Edindiği bilgilere göre Kutsal savaşlar esnasında Protestanların şehir dışına kaçmaları için bir yeraltı geçidi hazırlanmıştı. Olağanüstü derinlikte ve uzunlukta bir yeraltı geçidi...

Üç karınca, mutlak bir ilişki kurmak için üçgen şeklinde yerleştiler. Böylece başlarından geçen maceraları her biri ayrı ayrı anlatmak zorunda kalmayacak, sorunlar aynı anda üçe bölünmüş tek bir vücutta ele alınmış olacaktır. Antenlerini birleştirirler. Düşünceler birbirlerine aktarılır ve kaynaşırlar. Tartışmalar devam eder. Her beyin aynen bir Transistor gibi aldığı bilgileri kendininkileri de katmak suretiyle zenginleştirerek tekrar yayınlar. Böylece birleşmiş olan üç karıncanın fikirleri tek tek gösterecekleri yeteneğin çok üstüne çıkmış olur.

Fakat birdenbire bu uyum kesilir. 103683. yabancı bir kokunun varlığını fark etmiştir. Duvarlarda antenler vardır. Daha açıkçası iki

97

1j anten 56.'nın odasının giriş deliğinden içeriye sokulmuş
durumda.

Biri onları dinliyor...

I

f

"

keder-

,

görme-

i

takı-

|

bilmecesinin

i

kib-

rit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen...

Jonathan "Başka bir tarzda düşünmek gerek, alışık olunduğu üzere düşünülecek olursa hiçbir sonuca varılmaz", diye tekrarladı. Lucie kibritleri alıp salona geri döner ve kibritlerle uzun uzun denemelere koyulur. Sonunda sıkıntıdan bitkin bir halde yatağına gider.

O gece acayip bir rüya gördü. Önce Edmond dayı karşısına çıktı, daha doğrusu eşinin daha önce ona tarif ettiği şahsa benzer bir kişi. Çakıllı çöl ortasında uzun bir kuyruğa girmiş insanlar arasında esniyordu. Meksikalı askerler kuyruğu kuşatıyor ve her şeyin yolunda gitmesine dikkat ediyorlardı. Uzakta insanların asıldığı on adet darağacı görülüyordu. Asıldıklarında kaskatı kesilen ölümler darağacından indiriliyor ve onların yerine yenileri konuluyordu. Ve kuyruk ilerliyordu...

Edmond'un arkasında Jonathan duruyordu sonra kendisi ve çok küçük gözlük taşıyan şişman bir bey. Bütün bu ölüm mahkûmları hiçbir şey olmamış gibi aralarında sakince sohbet ediyorlardı.

Nihayet onların da boynuna ipi geçirdiler, dördünü de yan yana bir sıraya dizdiler, aptalca beklemekten başka bir şey yapmadılar. İlk önce Edmond dayı kısılmış bir sesle konuşmaya karar verdi:

- Orada neler oluyor?

- Bilmiyorum... Yaşanıyor, insanlar doğuyor, mümkün olduğu kadar uzun süre yaşıyor. Sanırım orada bu iş sona eriyor, diye Jonathan cevap verdi.

- Sevgili yeğenim, sen bir pesimistsin. Cidden asıldık ve etrafımız Meksikalı askerlerle çevrili, fakat bu yaşamın bir rastlantısı, bir

98

son değil, sadece bir rastlantı. Sonra bu durumun mutlaka bir çözüm yolu vardır. Sizler iyice bağlanmış durumda mısınız? Bağlarını çözmek için çırpınmaya başlarlar.

- Yok hayır, ben bu ipleri çözebilirim! der, şişman bey. Ve başarır da.

- Öyleyse bizleri de kurtar.

- İyi ama nasıl?

- Ellerimi tutuncaya kadar kendini salla.

Kendini büzer ve canlı bir sarkaç haline dönüşmeyi başarır. Edmond'un iplerini çözdükten sonra aynı yöntemle diğerlerinin de bağlarını çözer.

Daha sonra dayı: "Benim gibi yapın" der ve boynunu oynatarak, sıçramalar yaparak ipten ipe ilerler ve son daragacına kadar ulaşır. Diğerleri de onu taklit ederler.

- Fakat daha öteye gidilemiyor! Bu direktan öteye başka gidilecek yer yok, bizi bulacaklar.

- Bakın direkte küçük bir delik var. Haydi oraya girelim.

O zaman Edmond direğe doğru atlar, küçülür ve deliğin içinde kaybolur. Jonathan ve şişman bey de aynısını yaparlar. Lucie başaramayacağını söylerse de son bir gayret ile o da kendini direğe doğru iter ve deliğe girmeyi başarır!

İçeride helezonî bir merdiven vardır. Basamakları dörder dörder atlarlar.

Dışarıda militanlar boş yere koşuşup dururlar ve tüfek atarlar, onları bulmak imkânsız!

Merdiven onları modern bir otelin denize nazır bir odasına ulaştırmıştır.

İçeriye girerler ve kapıyı kapatırlar. Burası 8 numaralı odadır. Kapının tokmağı çevrilince 8 yatay olarak "°°°" işaretine yani sonsuzluk sembolüne dönüşür. Oda çok lüksdür ve herkes o kaba askerlerden kurtulduğunu hisseder.

Herkes, rahatladığı için oh! çekerken Lucie birdenbire kocasının boynuna sıçradı. "Nicolas'yı düşünmemiz gerekiyor diye, haykırıyordu. Nicolas'yı düşünmeli!". Üzerinde Herkül'ün yılanı boğmasını temsil eden yağlı boya motif bulunan antik bir vazoyu kaptığı gibi Jo-nathan'ın kafasına indirir. Kocasının üzerine düşer ve orada...

99

i

gülünç hareketlerle kıvranan, kabuğu soyulmuş, bir karidese dönüşür. Edmond dayı atılır.

- Üzülüyorsunuz değil mi?

- Anlayamıyorum.

- Anlayacaksınız, diye, gülümseyerek cevap verir. Beni izleyin. Onu denize karşı olan balkona götürür ve parmaklarını şaklatır.

Birden, bulutlar arasından, yanmakta olan altı kibrit iner ve elinin üstüne dizilir.

- Beni iyi dinleyin der, hep aynı şekilde düşünülüyor. Dünya hep aynı bayağılıkla ele almıyor. Sanki geniş açılı bir objektifle çekilmiş resimler. Bu da gerçeğin bir görüntüsüdür ama yalnızca bir boyutu. BAŞKA... TÜRLÜ...

DÜŞÜNMEK... GEREK! Bakınız.

Kibritler bir süre boşlukta kendi etrafında dönerler sonra toprak üstünde birleşirler. Bir şeyler meydana getirmek istiyormuş gibi bocalayıp dururlar...

Ertesi gün ateşi oldukça yükselmiş olan Lucie, bir kaynak makinesi satın almış ve bununla kilidi kırmayı başarmıştır.

Tam mahzenin eşiğinden adımını atacağı sırada Nicolas yarı uyur vaziyette mutfakta görünür.

- Anne! nereye gidiyorsun?

- Babanı aramaya gidiyorum. Kendini dağları aşabilecek kudrette bir bulut zannediyor. Fazla abartıp abartmadığını görmek istiyorum. Sana anlatacağım...

- Hayır anne, gitme, gitme... yalnız kalacağım.

- Sen üzülme, Nicolas, ben döneceğim, bu uzun sürmeyecek, beni bekle.

Mahzene giriş yerini aydınlattı. Orası zifiri karanlık idi, o kadar zifiri karanlık ki.

1.i

Kim var orada?

İki anten ilerler, arkasından bir kafa, bir göğüs ve bir karın belirir. Bu, tuhaf kokulu küçük topal karıncadır.

Üçü de üzerine atılmak için ilerler. Fakat topalın arkasında silahlanmış yüzlerce asker karıncanın açılmış çeneleriyle geldiklerini

100

görünce duraksarlar. Hepsi de aynı kokuyu taşıyor.

Gizli geçitten kaçalım, teklifinde bulunur 56. dişi, kanatlarını çırparak tavana sıçrar ve oradan ilk saldırganlara asit fışkırtır. İki yardımcısı kaçır fakat savaşçılar

Öldürün onları, diye bağırsır.

56. tekrar yeraltı geçidine dalar, asit fışkırtmaları onu etkilemez. Çabuk! Yakalayın onları! Yüzlerce ayak peşine düşer. Bu casusların sayıları korkunç derecede yüksek! Üç önderi yakalamak için dar geçit içinde gürültü çıkararak peşlerinden koşarlar.

Karınları yere sürünürcesine ve antenleri geriye itilmiş olarak, artık gizliliği kalmamış olan geçitten, erkek, dişi ve asker karınca büyük bir hızla uzaklaşırlar.

Böylece harem dairesinden çıkıp daha aşağıdaki katlara inerler. Dar geçit nihayet bir çatal ağzına ulaşır. Dört yol ağızları gitgide artar fakat 327. yolu bulmakta güçlük çekmez ve arkadaşlarını yöneltir.

Birdenbire, bir tünelin köşesinde üzerlerine doğru gelen bir grup asker karıncaya rastlarlar. inanılmaz şey: topal onlara ulaşmıştı. Kurnaz tilki demek ki bütün kestirme yolları biliyor!

Üç kaçak geri çekilirler ve tabanları yağlayıp kaçmaya başlarlar. Biraz dinlenme fırsatı bulunca 103683. arapsaçına dönmüş geçitler içinde başkalarının sahasında dövüşmemek gerektiğini söyler.

Düşman senden daha güçlü görünüyorsa onun taktiğinden sıyrılacak bir tarzda başka bir yöntem kullanmak gerekir.

İlk Ana'nın bu eski sözü tümüyle içinde bulundukları durumu yansıtıyordu. 56.'ya bir fikir gelir; bir duvarın içine gizlenmeyi teklif eder!

Tuhaf kokulu savaşçılar onları ararken yan duvarlardan birinde, bütün gayretlerini toplayarak ve çenelerinin var gücüyle, bir delik oymayı başarırlar. Oyuğu yeterince derinleştirdikten sonra oraya sığınır, oyuğun girişini kapatırlar ve beklemeğe koyulurlar. Onları izleyen savaşçılar gelirler, fakat oradan koşar adımlarla uzaklaşırlar, tekrar geri dönerler ama onları hiç fark edemezler.

Bununla beraber orada kalmak olanaksız. Ötekiler en sonunda

101

bazı kokularını keşfedebilirler. Bu düşünce ile yine kazmaya başlarlar. En kudretli ve büyük çenelere sahip olan 103683. önde kazıyor diğerleri ise kumları arkaya savurarak geçidi tıkamaya gayret ediyordu.

Öldürücüler manevrayı anlarlar. Duvarları delmeye başlarlar, izlerini görünce çılgınca aramaya başlarlar. Üç karınca inişe geçmek için viraj alır. Her şeye rağmen kumların bu kapkara sis tabakası içinde herhangi bir kimseyi takip etmek kolay bir iş değildir. Her saniye üç geçit açılıyor ve ikisi tıkanıyordu. Uzun bir sarmaşık alanının üzerine düşerler, nitekim bunlar, Sitenin yağmurlar mevsiminde çökmesini önlemek için ziraatçı karıncalar tarafından dikilmiş sarmaşık bitkileridir. Kimi zaman toprağın çok sert oluşu ve çenelerinin bir taşla çarpması nedeniyle durakladıkları oluyordu; o zaman yine yollarını değiştirmek zorunda kalıyorlardı.

56. dişi ile 327. erkek takipçilerin titreşimlerinin artık kesildiğini haber verince, her üçü de durmaya karar verirler. Bulundukları yer Bel-o-kan'ın göbeğinde bilinmeyen bir hava cebidir. Bu kokusuz hiçbir şeyi geçirmeyen ve kimse tarafından bilinmeyen bir yer. Bu küçük oyuk içinde kim gelip onları bulabilir ki? Kendilerini, onları doğuran kişinin oval biçimindeki karnı içindeymiş gibi hissederek.

56., hem 327.'ye hem de 103683.'ye troflaksi uygular. Şimdi her üçü de dinlenmiş ve güçlerini toplamıştır, fakat uzun müddet orada kalamayacaklarını anlarlar. Bir süre sonra oksijen tükenektir. Karıncalar, her ne kadar uzun süre gıdasız, susuz ve soğukta yaşayabilseler bile bunların tümüyle yokluğu onları ölümcül bir uykuya götürür.

Anten temasıyla birbirlerine sorarlar.

Şimdi ne yapacağız?

Projemizi benimseyen otuz kişilik savaşçılar birliği yeraltındaki ellinci katın bir salonunda bizi bekliyor.

Oraya gidelim.

Tekrar hendek açma işine koyulurlar, manyetik alanları ölçen

102

organları yardımıyla yönlerini belirlerler. Mantıken, -18. kattaki hububat ambarları ile -20. deki mantar tarlaları arasında bir yerde olmaları gerektiğini düşünürler. Bununla birlikte aşağıya indikçe soğuk artmaktadır. Gece

bastırdığında karanlık tüm derinliklere kadar iner. Hareketleri yavaşlar. En sonunda kazıntılar arasında hareketsiz kalırlar ve havanın biraz olsun ısınmasını beklemek üzere uyurlar.

- Jonathan, Jonathan, benim Lucie!

Bu karanlık evrenin içinde gitgide daha uzaklara daldığını anlıyor ve içini bir korku kaplıyordu. Bu bitmez tükenmez vida gibi basamaklar arasında kişiliğini kaybetmiş, sanki kendi kendini derinliklere gömüyormuş hissine kapılmıştı. Şimdi karnına yayılan bir ağırı duymaya başlamıştı, önce müthiş bir boğaz kuruması başlamış, onu takiben sinirleri gerilmiş ve sonra da midesinde yanmalar hissetmişti.

Dizleri, ayakları yine de gayri ihtiyari hareket ediyordu; yoksa bunlar da işlemez hale gelecek, ağırmaya başlayacak ve inmesini engelleyecekti?

Çocukluk günleri gözünde canlandı. şımarttığı erkek kardeşlerini hep haklı çıkartan ve onu daima suçlayan otoriter bir anne... Ve sonra en ufak tartışmalardan bile kaçınan, ana kraliçenin olur olmaz arzularına "başüstüne" diyen silik bir baba...

Bu acı hatıralar Jonathan'a karşı haksız davrandığını hissetmesi-<ne yol açmıştı. Nitekim, ona babasını hatırlatan her şeyini eleştirmişti. Gitgide babasına benzetmeğe başladığı için de durmadan eleştiriyor, hareketlerini dizginliyor ve kinci davranıyordu. Böylece dönüşüm başlamıştı. Hiç farkında olmadan en çok nefret ettiği ortamı bizzat kendisi yaratmıştı: kendi ailesinin karı koca çiftini...

Bu dönüşümü kırmak gerekiyordu. şimdi, kocasına yaptığı bütün eleştirilerden pişmanlık duyuyordu. Bunu onarmak gerekiyordu.

Basamaklardan döne döne iniyordu. Kendi suçluluğunu kabullenmenin verdiği güç bedenini baskı altında tutan bütün acılarını

- 103

ve korkusunu yok etmişti. Yine dönmeğe ve inmeğe devam ediyordu ki kapıya benzer bir nesneye çarptı. Alelade bir kapı, üzerinde bazı yazılar vardı ama okumak için vakit geçirmek istemedi. Kapının üzerindeki tokmağı çevirdi, kapı hiç gıcırdamadan açıldı.

Merdiven devam ediyordu, tek değişiklik, taş basamaklarda demir damarlarının görülmesiydi. Rutubetin etkisiyle bunlar kırmızı toprak rengine dönmüştü. Bununla beraber yeni bir aşamaya ulaştığı izlenimine kapılmıştı. Birdenbire meşalesinin ışığı, ayaklarının dibinde kan lekelerini aydınlattı. Bunlar Quarzazate'ın kan lekeleri olmalıydı; cesur kaniş demek ki buralara kadar ulaşmıştı... Her tarafta lekeler vardı fakat bunların kan lekeleri mi yoksa pas lekeleri mi olduğunu ayırt etmek çok zordu.

Birdenbire bir gürültü duydu ve ardından da kıpırdamalar. Adeta bazı canlılar ona doğru yürüyorlardı. Adımları çekingen ve ürkekti, sanki yaklaştırmaya cesaret edemiyorlardı. Meşalesinin ucuyla karanlığı çözmek için duraladı. Gürültünün kaynağını gördüğü zaman insanüstü kuvvetle bir çığlık attı. Fakat bulunduğu yerden hiç kimsenin onu duymasına imkân yoktu...

Yeryüzünün bütün yaratıkları için güneş doğmuştur. Tekrar inmeye başlarlar. Kat - 36. 103683. etrafı iyi tanınmaktadır, tehlikesizce gidebileceklerini düşünür.

Tuhaf kokulu savaşçılar onları buralara kadar izleyememişlerdir.

İssiz basık galerilerden geçerler, sağda, solda oyuklar görünmektedir. Bunlar en az on kış uykusundan beri terk edilmiş eski hububat ambarları olmalı. Toprak kaygan, herhalde bir yerlerden su sızıntısı olmalı. Bölge bu nedenle sağlığa elverişsiz olarak kabul edilmiş ve Bel-o-kan'ın en kötü semtlerinden biri haline dönüşmüştü.

Pis bir koku var.

Erkek ve dişi karınca pek emin değil. Yabancı varlıkların bulunduğunu sezerler, onları gözetleyen antenler var. Herhalde burası parazit ve başıboş böceklerle dolu.

104

iç karartıcı tüneller ve odalar arasından çenelerini sonuna kadar çarık ilerlerler. Bir gıcırtı onları irkiltir. Rüviç, rüviç, rüviç... Hep .ynı tonda duyulan sesler. Sanki bataklıklarda duyulan ipnotize edici bir ezgi.

Asker karıncaya göre bu cırcırböceklerinin sesidir. Bu onların aşk şarkıları. Erkek ve dişi karınca biraz yatıştır. Fakat Sitenin orta yerinde cırcır

böceklerinin federal birliklere aldırmadan gelip oturması inanılacak bir şey değil!

103683. bu duruma şaşırılmaz. Son Ana'nın bir sözü şöyle değil mi: Her tarafı kontrol altında tutmaktansa önemli yerleri sağlamlaştırmak en uygun çözümdür. İşte bu düşüncenin sonucu...

Değişik gürültüler. Sanki acele acele bir yerler kazılıyor. Yoksa tuhaf kokulu savaşçılar onları yine buldu mu? Hayır... Önlerinde iki el belirir. Keskin uçları bir cins tırnak olmuş. Eller toprağı kazdıkça kocaman siyah bir yaratık ortaya çıkar.

Bu bir köstebek!

Her üçü de çeneleri olabildiğince açık olarak donup kalırlar.

Toz topraktan temizlenir ve yine yollarına koyulurlar.

Çok dar ve çok yüksek tavanlı bir geçide girerler. Yol gösteren asker karınca tavanı göstererek kokusal bir uyarıda bulunur. Nitekim, tavan siyah benekli kırmızı renkli tahtakuruları ile kaplı. Fırsatçı şeytanlar!

Dokuz milimetre uzunlukta olan bu böcekler, fırsatçı bir bakışın izfrıı sırtlarında taşır haldeler. Bunlar genellikle ölü böceklerin ıslak etlerini bazen de canlı böcekleri yiyerek beslenirler.

Bu fırsat düşkünü şeytanlardan biri üç karıncanın üzerine düşmek için kendini aşağıya bırakır. Fakat o aşağıya düşmeden önce 103683. derhal atış durumuna geçer ve Formik Asit püskürtür. Fırsatçı yere indiği anda sıcacık bir yemek olmuştur bile.

Onu hemen yerler ve bu canavarlardan birinin daha kendini aşağıya atmasına fırsat vermeden geçitten uzaklaşırlar.

lt>5

ZEKA: Gerçek anlamda denemelerime 58 senesi ocak ayında başladım, ilk konu: zekâ. Karıncalar zekt midir? Bunu anlamak için orta boylu bir kızılkanncayı şu problemle karşı karşıya bıraktım.

Bir deliğin dibine bir parça petekll bal koydum. Fakat delik pek ağır olmayan ancak çok uzun ve dibe kadar uzanan bir dal parçacığı ile tıkanmıştı. Normalde, kannca geçmek için deliği genişletir, ama bu olayda cidar sert plastikten yapıldığından kann-canm bunu delmesine imkân yoktu.

İlk gün: Kannca darbelerle dalı çekmeğe çalıştı, onu biraz yerinden oynatıp bıraktı, sonra yine tekrar etti. İkinci gün: Yine aynı davranış. Aynı zamanda dal parçacığını kertmeğe çalıştı. Sonuç alamadı.

Üçüncü gün: Aynı davranış. Karıncanın kötü bir düşünüş sistemine girdiği ve başka türlü düşünmeğe gücü yetmediği için ısrar ettiği akla geliyordu. Bu da onun zekâ ile ilgisi olmadığına bir kanıtı olacaktı. Dördüncü gün: Aynı işlem. Beşinci gün: Sabahleyin kalktığıam zaman dal parçacığını deliğin dışına çıkarılmış olarak buldum. Bu olay herhalde geceleyin olmuştu.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Takip ettikleri geçitler hemen hemen kapalıydı. Yukarıda salkım saçak beyaz köklerle sarılmış olan toprak soğuk ve kuruydu. Üç kannca, karınları toprağa yapışmış, antenleri geriye itilmiş, ayakları olabildiğince yanlara açılmış olarak ilerleyebiliyordu. 103683. nereye gittiklerinin kesin olarak farkındaydı. Bir yaşantının... Bir hayvanın kokusu.

327. erkek karınca duraksar. Tam emin değildir ama geçidin kenarında birinin gizli gizli kımıldadığını fark eder. şüpheli bölgeye doğru yaklaşır, birden toprak titrer ve adeta bir ağız belirir. Kannca

106

geri çekilir, bu görünen köstebek denemeyecek kadar küçük bir şeydir. Ağzı burğu haline dönüşür, ortasında bir boşluk belirir ve üzerine atılmak için harekete geçer.

Erkek karınca kokusal bir çığlık atar.

Bu bir solucan. Onu bir çene darbesiyle ikiye böler. Fakat kenardan sızan kıvrım kıvrım hayvanlar etrafı doldurur. Bunlar adeta bir kuşun bağırsaklarında kaynaşıyor gibiydi!

Bir yersolucanı dişi karıncanın göğsünü sarmaya çabalar, o da çene darbelerini indirir ve solucanı her biri ayrı ayrı kıvranan birçok parçalara ayırır. Diğer solucanlar da aynı yolu denediklerinde onlar da aynı akıbete uğrarlar.

Antenleriyle engel tanımayan güçlü bir kontak kurarlar. Savunmasız solucanlara asit püskürtürler ve üçü birlikte hareket eder. Sonunda toprağın üstü kıvranan et parçalarıyla dolar.

Koşar adımlarla oradan uzaklaşırlar.

Biraz sakinleştikten sonra 103683. onlara yeni bir yol izlemeyi önerir.

İlerledikçe yol daha kötü kokmaya başlar ve sonunda buna da alışır. Hayatta her şeye alışılır. Asker karınca bir yer gösterir ve orasını kazmaları gerektiğini açıklar.

Buraları çürümüş yiyeceklerin atıldığı eski sıhhi tesislerdir. Toplanacağımız yer hemen bulunduğumuz yerin yanındadır. Sakin olduğundan orada toplanmak iyi olacaktır.

Toprağı delerler, diğer tarafta dışkı kokan büyük bir salonla karşılaşırlar. Davalarına katılmış olan otuz asker kannca orada gerçekten onları bekliyordu, ama nasıl? Kafaları vücutlarından ayrılmış olarak! Her birinin göğsü bir tarafta kafası ise çok uzaklarda idi.

Şaşkın bakışlar içinde ölüm salonunu incelerler. Bel-o-kan'ın ayaklarının dibinde bunu kim yapabilir? 327. erkek karınca, herhalde aşağıdan yapılan bir müdahale diye düşüncesini bildirir.

56. dişi hiç zannetmem, diye cevap vermesine rağmen aşağıya doğru kazmasının yararlı olabileceğini söyler.

Çenesinin bütün gücüyle kazmaya koyulur, fakat birden büyük

107

bir acı ile irkilir, aşağısı kayalıktır.

Biraz geç de olsa 103683. açıklamada bulunur:

Muazzam bir granit kayası, bu şehrin sert tabanını oluşturur. Ve kalındır, çok kalın, üstelik geniştir de. Hiç kimse sınırlarının nerede bittiğini bilmez.

Her ne ise, bu belki de dünyanın dibiydi. Etrafa ilginç bir koku yayılır.

Anlaşılan bölmeye bir şey girmişti. Kendilerinin de hoşuna giden koku yayan

birşeydi bu. Hayır, Gürüh'un bir karıncası değildi. Bu bir lomeküzdü.

Daha küçük iken 56., Ana'nın bu böcek hakkında söylediklerini hatırlar:

Asla hiçbir şey lomeküz'ün yaşattığı duyguyu yaşatmaz. O bütün bedensel

arzuların meyvesidir. Salgısı en keskin iradeleri bile yok eder.

Nitekim bu maddenin alınmasıyla, korku, acı, akıl yok olur. Tesadüfen bu uyuşturucuya yem olmaktan kurtulan karıncalar kendilerine hâkimolamayarak yine bu maddeyi elde edebilmek için çaresizlik içinde siteyi terk ederler. Hiçbir şey yemeden, dinlenmeden, takadları kesilinceye kadar yürürler. Eğer tekrar lomeküz bulamazlarsa bir ot parçasına yapışırlar ve kendilerini ölüme terk ederler.

56. çocukluk çağlarında, bu afetlerin niçin Siteye girmelerine hoşgörü ile bakıldığını sormuştu; halbuki beyazkarıncalar ve arılar hiç acımadan onları öldürüyorlardı. Ana cevaben bir sorunun üstesinden gelebilmek için iki yol olduğunu söylemişti; ya onun ortaya çıkmasını engellemek veya gelişimini izlemek. İkinci yöntemin kötü bir yöntem olduğu söylenemez. Lomeküz salgıları uygun dozlarda diğer maddelere katıldığı takdirde oldukça etkili ilaçlar yapılabilir.

İlk olarak 327. erkek karınca yaklaşır. Lomeküzden yayılan hoş kokunun etkisiyle büyülenmiş olarak onun karnındaki kılları yalamaya başlar. Bu kıllar sarhoş edici likörler akıtmaktadır. Büyüleyicinin karnındaki iki killa karıncaların kafasındaki iki anten şaşılacak derecede birbirlerine benzemektedir!

108

56. da aynı duyguyla ileri atılır, fakat bu likörü tatmaya fırsat bulamaz. Bir asit fışkırığı duyulur. 103683. hedef almış ve atışını yapmıştır. Yanıp tutuşan lomeküz kıvranıp durur.

Asker karınca, sakince yaptığı işi anlatır:

Bu böceğin burada bulunması anormal bir olay, lomeküzler toprağı oymasını bilmezler. Bizim, daha ileriye gitmemizi önlemek için mutlaka birisi bilinçli olarak onu buraya getirmiştir! Burada keşfedilmesi gereken bir şeyler dönüyor. Diğer ikisi utançlarından süklüm püklüm bir halde arkadaşlarının öngörüsüne hayran olmaktan başka bir şey yapamazlar. Birlikte uzun uzadıya araştırmaya koyulurlar. Sonunda, kendilerine hiç de yabancı gelmeyen tuhaf bir koku duyarlar: Öldürücülerin kokusu. Bu kokunun küçük bir kayanın altından geldiğini anlarlar. Onu yerinden oynatmayı başarırlar ve gizli geçit ortaya çıkar.

Bu özel bir geçitti: ne toprağın oyulması ne de bir ağacın yon-tulmasıyla yapılmıştı. Bu düpedüz kayanın içindeki bir çatlaktan başka bir şey değildi! Hiçbir çene darbesi böyle bir geçidi açmayı başaramazdı. Geçit oldukça geniş olmasına rağmen inerken temkinli davranırlar. Kısa bir inişten sonra, besin maddeleriyle dolu geniş bir salona ulaşırlar: bal, hububat, çeşit çeşit etler... Burası adeta siteye 5 uyku dönemi yetecek yiyeceklerle doluydu. Bütün bu besinler onları takip eden savaşçıların tuhaf kokusunu yayıyordu.

Bu kadar mükemmel bir gıda ambarı nasıl burada gizlice kurulmuştu? Artık var olmayan lomeküz, girişi nasıl kapatabilmişti? iyice karınlarını doyururlar, dinlenirler ve durumu değerlendirmek için antenlerini birleştirirler. Bu iş gitgide çetrefillileşiyor. İlk öncü grubu yok eden gizli silah, onlara her yerde saldıran tuhaf kokulu savaşçılar, lomeküz, Sitenin tabanının altındaki gizli gıda ambarı... Bu olaylar cücekarıncaların emrinde olan bir grup casus Lej-yonerin işi olabileceği varsayımını aşıyordu. Peki ama bunlar nasıl bu kadar mükemmel organize olabilişti?.. 327. ve arkadaşları düşüncelerini derinleştirme fırsatı bulamaz. Derinden derine kısık titreşimler yansıyıp durmaktadır. Pan pan

.109

pankan, pan pan pankan! Yukarıda işçi karıncalar karınlarının ucu ile toprak üzerine durmadan vurmaktadırlar. Bu ciddi bir işarettir, bu ikinci derecede bir alarm işaretidir. Bu çağrıya aldırılmazlıktan gelemezler. Gayri ihtiyari harekete geçerler ve hemen Güruha katılmak üzere yola koyulurlar. Onları uygun bir mesafeden izleyen topal kendini rahatlamış hisseder. Oh! Hiçbir şey keşfedemediler...

En sonunda ne annesinin ne de babasının geri dönmediğini görünce Nicolas polise haber vermeğe karar verir. Açlıktan kıvranan ve ağlamaktan gözleri kıpkırmızı kesilen bu çocuk anne ve babasının mahzende kaybolduklarını ve belki de sıçanlar ve karıncalar tarafından yenildiklerini söylemek için polis komiserliğinin yolunu tutmuştur.

şaşkına dönmüş iki polis memuru, Nicolas'yı Sybarites Sokak No: 3'deki bodrum katına kadar takip eder.

ZEKÂ (devam): Deneme bu defa bir video kamera eşliğinde aynı yuvadan, aynı cinsten diğer bir kannca üzerinde yapılmıştı.

- ilk gün: Dal parçasını çeker, iter, hiçbir sonuç elde edemez,

- ikinci gün: Aynı davranış, aynı sonuç.

- Üçüncü gün: Bu iş tamam! Bir şeyler buldu; biraz çeker kamını deliğin içine sokarak ve şlşirerek dal parçasını bloke eder ve bunu birkaç kez tekrarlar. Böylece küçük darbelerle dal parçasını yavaşça çıkarır.

Demek ki daha önceki olay da bu idi...

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Alarm olağanüstü bir olay yüzünden verilmişti. Batının en uzağında bulunan kız evlat sitesi La-kola-kan cücekarınca birliklerinin saldırısına uğramıştır.

110

Demek işi ertelemeğe karar vermişler.

Artık savaş kaçınılmaz oldu.

Shipaepou'luların saldırısından kurtulmayı başaranlar inanılmaz şeyler anlatmaktadır:

17° hava durumunda uzun bir akasya dalı La-kola-kan'ın ana girişine yaklaştı. Olağanüstü hareketli bir daldı. Bir çırpıda girişe daldı ve... döne döne ağız tıkadı!

O zaman bu anlaşılmayan burguyu engellemek için nöbetçiler dışarıya çıktılar, fakat hepsi de etkisiz hale geldi. Bunun üzerine herkes dalın tahribatının sona ermesini beklemeye koyuldu ve olduğu yerde kaldı, fakat bunun bitip tükeneyeceği yoktu. Dal, bir gül guncasını koparıp atarcasına kubbeyi alaşağı etti. Askerler boş yere oraya buraya atış yapıyorlardı ama savurdıkları asidin bu yıkıcı bitkiye karşı hiçbir etkisi olmamıştı.

La-kola-kan'lılar korkudan ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Bir müddet sonra bu saldırı durdu, 20° hava durumunda ara verildi, sonra cücekarınca birlikleri saldırıya geçtiler.

Delik deşik hale gelmiş olan kız evlat sitesi ilk saldırıyı atlatmakta çok güçlük çekti, on binlerce kayıp verildi. Nihayet kurtulanlar çam kütüğündeki yerlerine sığınmayı başardılar ve burayı korumaya karar verdiler. Bununla beraber uzun zaman yaşayacak kadar yiyecekleri yok, ama yine de yasak Sitenin en uç geçitlerini koruyun-caya kadar savaşacaklar. La-kola-kan Federasyona dahil olduğundan Bel-o-kan ve bütün ' komşu kız evlat siteleri ona yardım etmek zorundadırlar. Antenler henüz dram hakkında ilk haberleri almamış iken savaş hazırlıklarına başlanmıştır bile. Bu durumda kim dinlenmeden ve kalkınmadan söz edebilir? Artık birinci ilkbahar harbi başlamıştır.

327. erkek, 56. dişi ve 103683. asker karınca olabildiğince acele adımlarla katları çıkarken her yerde büyük bir hareketlilik görülüyordu. Dadılar, larvaları, küçük bebekleri - 43. kata indiriyor. Yaprakbi-ti hekimleri yeşil hayvanlarını saklamak üzere Sitenin en dibine

111

götürüyor. Ziraatçılar, savaş sırasında azık olarak kullanılmak üzere doğranmış yiyecek stokları hazırlıyor. Askeri birlik salonlarında topçular karınlarını tıka basa formik asit ile dolduruyor. Kesiciler çenelerini biliyor. Paralı askerler toplu birlikler halinde gruplara ayrılıyor. Cinsiyete sahip olanlar ise kendi bölgelerine çekiliyordu.

Çok soğuk olduğu için hemen saldırıya geçilemiyor, fakat yarın sabah güneş doğar doğmaz savaş başlayacak.

Yukarıda kubbenin üstündeki ısı ayar menfezleri kapatılmıştır. Bel-o-kan Sitesi bir aslan gibi ileri atılmak için dişlerini sıkmış pençelerini toparlamış ve tüm derisi gerilmiş bekliyor.

iki polisten şişman olanı kolunu çocuğun iki omzuna doladı.

- Yani iyice emin misin? İçerdeler mi?

Çocuk sinirli bir eda ile cevap vermeden uzaklaştı. Müfettiş Galin merdivenin üstünden aşağı sarkarak bütün gücüyle "baksanıza!" diye bağırdı, cevaben gülünç yansımalar geldi.

- Burası çok derin görünüyor, diye söylendi. Buraya böyle imlemez, gerek gerekecek.

Komiser Bilsheim düşünür gibi parmağını ağızına götürdü ve endişeli bir yüz ifadesiyle söylendi.

- Hiç kuşkusuz. Hiç kuşkusuz. Müfettiş Galin:

- Gidip itfaiyecileri çağıracağım, dedi.

- Tamam, ben de bu arada çocuğu sorgulayacağım. Komiser erimiş olan kilidi işaret ederek.

- Bu işi annen mi yaptı?

- Evet.

- Amma da becerikliymiş. Zırhlı bir kapıyı kaynak makinesiyle kesebilecek güçte pek az kadın vardır. Bir karış ötesi tıkanmış bir lavaboyu bile açmayı beceremeyen kadın çoktur.

Nicolas'nın dalga geçmeğe hiç niyeti yoktu.

- Babamı aramaya gitmek istemişti.

- Evet doğru, beni affet... Ne zamandan beri mahzenin içindeler?

112

- İki günden beri. Bilsheim burnunu kaşıdı.

- Baban niçin aşağıya indi biliyor musun?

- Başlangıçta köpeği aramaya gitmişti. Sonra niçin gittiğini bilmiyorum. Bir sürü madenî levha satın aldı ve onları aşağıya götürdü. Daha sonra karıncalar hakkında birçok kitap satın aldı.

- Karıncalar mı? Hiç kuşkusuz. Hiç kuşkusuz.

Komiser Bilsheim, kafası oldukça kanşmış bir halde başını sağa sola çevirerek birkaç "hiç kuşkusuz" daha mırıldandı. Vaziyet kötü görünüyordu. Hiçbir şey anlayamamıştı. Böyle garip olaylarla ilk karşılaşması değildi. Hatta sistematik olarak böyle pis işleri hep . ona verdikleri de söylenebilirdi. Bu galiba onun başlıca vasıflarından biri idi: Sanki delileri anlayan bir havası olduğu duygusunu uyandırıyor.

Bu herhalde doğuştan gelen bir özellikti. Daha küçükken sınıf arkadaşları gelip taşkınlıklarını anlatırlardı. Karşısındakine gözlerini diker anlattıklarını

anlıyormuş gibi görünerek başını iki tarafa sallar "hiç kuşkusuz" sözünü savunurdu. Bu her zaman işe yarıyordu. Genelde insanlar sofistike cümleler kurmak veya komplimanlar yağdırarak karşısındakini etkilemek için kendilerini zorlayıp dururlar. Halbuki Bilsheim sadece "hiç kuşkusuz" sözcüğünün her şeyi anlatmaya kâfi geldiğinin farkına varmıştı. Bu herhalde insanlar arası ilişkilerde anlaşmanın sırnıydı.

şaşıllacak diğer bir nokta ise, aslında hiç konuşmayan genç Bilsheim'in okulda büyük hatip şöhretini elde etmesiydi. Hatta ondan sene sonu söylevlerini yapması bile isteniyordu.

Bilsheim iyi bir psikiyatr olabilirdi fakat üniforma tutkusu onun için her şeyin üstünde idi. Bu nedenle beyaz gömlek hiç gözünde yoktu. Kaçıklar dünyasında polis ve ordu sonuç olarak "kendini idare edemeyenlerin bayraktarları idiler. Zira onları anlamaya çalışsa bile Bilsheim gelişigüzel konuşan insanlardan nefret ediyordu. Beyinsizler! Metroda, bir başarısızlık olayını mimiklerle tekrar canlandırmak istercesine anlatan insanları işittikçe sinirleri doruk noktasına varıyordu.

113

^

Bilsem polislik mesleğine girdikten sonra yeteneği kısa zail itleri tarafından saptanmıştı. Sistemati olarak ona bütün I "çözölür"11^ güç olayları" sokuşturuyorlardı. Çok kere hiçbir şey çö-î zümler^iyordu ama hiç olmazsa çözümlemeğe çalışıyordu, bu da k az bir i değildi.

! . H"3' bir de kibrit çöpleri var!

- K^'it Çöpleri mi?

- ÇAümlemek isteniyorsa altı kibrit çöpüyle dört üçgen yapmak g^kiyor.

- isimli bir çözüm?

. "Yeni bir düşünce tarzı". Babamın dediğine göre de "mantık-

: - î-4'Ç kuşkusuz.

) | Bu d(fö çocuk isyan etti.

- \4^t "hiç kuşkusuz" değil! Dört üçgen oluşturmaya yarayan geom^ik yolu bulmak gerek. Karıncalar, Edmond dayı, kibrit çöpleri hePsi birbirine bağlı.

- E<^ond dayı mı? Kim bu Edmond dayı? Ni£°las coştı.

- (fitçceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisini yazan odur. Fakat öldü. B^'ki de sıçanlar yüzünden. Quarzazate'ı da öldüren onlar.

Komiser Bilsheim içini çekti. Çok şaşırtıcı! Bu yumurcak olgunluk ça^a gelince ne olacak? En azından bir alkolik, Müfettiş Galin nihayet itfaiyecilerle geldi. Bilsheim ona kendini beğenmiş bir eda ile bal*- şu Galin yarış atı gibi bir şey. şaşkının teki. Deli hikâyeleri ontf coşturuyordu. Ne kadar çarpık olursa o kadar üzerine gidiyordu-

Bil^eim kavrayıcı, Galin coşkulu "hiç kimsenin üstlenmek iste-medi^1, bir tahtası noksan olanların sorunlarıyla" uğraşan fedakâr jk,lj ^üfVezeyi teşkil ediyorlardı. Daha önceleri onları "kedileri tarafında/1 ^Utulan zavallı ihtiyar kadın", "müşterilerini dili ile boşan fahişe", "lomuz kasaplarının kafalarının koparılması" olaylarını çözmek £ir> görevlendirmişlerdi.

- fattıam, dedi Galin, şef siz burada kalın. içeriye giriyoruz,

114

şişirme sedyelerle onları size geri getireceğiz.

Zifaf dairesinde Ana artık yumurtlamayı bırakmıştı. Sadece bir antenini dik tutuyor ve yalnız kalmak istiyordu. Ona hizmet edenler de uzaklaşmışlardı.

Belo-kiu-kiuni, Sitenin yaşayan seks kaynağı, rahat değildi.

Hayır, savaşmaktan bıkmış değildi. O ana kadar en azından elli savaş görmüş kimini kazanmış kimini kaybetmişti. Onu kederlendiren başka şeylerdi. Şu gizli silah hikâyesi. Şu burgu gibi dönen ve kubbeyi yerle bir eden akasya dalı.

327.'nin şahit olduğu ve savaş durumuna geçmeğe bile fırsat bulamadan ölen yirmi sekiz savaşçıyı da unutamamıştı... Bu olağanüstü olaylar karşısında kim ilgisiz kalabilir?

Hele şimdi.

Fakat ne yapmalıydı?

Belo-kiu-kiuni, daha önceleri bir defasında "anlaşılması zor gizli bir silah'la karşılaştığını ve buna karşı koymayı başardığını hatırladı. Bu olay, güneydeki

beyazkarınca yuvalarına karşı girişilen savaşlar sırasında olmuştı. Ona bir gün gelip yüz yirmi kişiden kurulmuş bir tabur askerin "telef olduğunu" değil ama "oldukları yerde hareketsiz yapışıp kaldıklarını" haber vermişlerdi! Şaşkınlık doruğa varmıştı. Beyazkarıncaların hiçbir zaman mağlup edilemeyeceği düşüncesi ve kesin bir teknolojik üstünlüğe eriştikleri tahmin ediliyordu. Araştırma için derhal casuslar gönderildi. Nitekim beyazkarıncalar ökse fırlatan bir topçu birliği kurmuş bulunuyorlardı. Ökseciler. Bunlar düşmanın ayaklarını ve çenelerini hareketsiz hale getiren yapışkan bir maddeyi iki yüz baş uzaklığa kadar fırlatabiliyorlardı. Federasyon uzun uzadıya düşünmüş ve sonunda bir savunma sistemi bulmuştu: kuru yaprakların koruyuculuğunda ilerlemek. Bu uygulama Bel-o-kanlı birliklerin galip gelmesini sağlamış ve ünlü "kuru yapraklar savaşı" kazanılmıştı. Ancak bu kez düşman beceriksiz beyazkarıncalar değil, dirençleri

- 115

ve zekâları ile onları çoğu kez uğraştıran cücekarıncalar idi. Ayrıca gizli silahlarının tahrip gücü ele yüksek görünüyordu.

Ana sinirli sinirli antenlerini oynatmaya başladı.

Gerçek anlamda cücekarıncalar hakkında ne biliyordu?

Bunlar bölgeye yüzyıl önce gelmişlerdi. Önceleri birkaç öncüden ibarettiler.

Kısa boylu oldukları için kimse onlardan endişelen-memişti. Cücekarıncalar sonradan kabileler halinde, ayaklarının ucunda yumurtalarını ve yiyeceklerini taşıyarak gelmiş, ilk gecelerini büyük çam ağacının kökleri altında geçirmişlerdi.

Sabahleyin, cücekarıncaların yansı aç bir kirpi tarafından yok edilmişti. Sağ kalanlar ise kuzeye doğru uzaklaştılar ve orada kara karıncalara yakın bir yerde kamp kurdular.

Federasyon bu olayı "kara karıncalar ile cücekarıncalar arasında bir konu" olarak algılamıştı. Hatta bu sıska yaratıkların kocaman siyah karıncaların keyfine terkedilmiş olmasından vicdan azabı duyanlar bile olmuştı.

Bununla beraber cücekarıncalar öldürülmemişlerdi. Onları her gün tepede, dal parçacıklarını ve küçük koleopterleri taşıırken görmek mümkündü. Buna karşılık hiç görünmeyenler ise kocaman siyah karıncalar idi.

Neler olup bittiği pek bilinmiyordu ama Bel-o-kanlı öncüler, cücekarıncaların artık siyah karınca yuvalarını tamamen işgal ettiklerini bildiriyorlardı. Olaya mukadderat olarak ve hatta alaylı bir tavırla bakıldı. Geçitler arasında herkes birbirine: Şu kendini beğenmiş kara karıncalara oh olmuş! kokusal söyleşisini yayıyordu. Zaten kudretli Federasyonun şu küçük cücekarıncalardan kuşkulananacak hali de yoktu.

Ancak, kara karıncalardan sonra cücekarıncalar tarafından işgal edilen yer yaban gülü ağacındaki arı kovanları oldu... Sonra da, Kuzeydeki beyazkarıncaların son yuvası ile zehirli kırmızı karıncaların yuvası, cücekarıncaların bayrağı altına girdi!

Bel-o-kan'a sığınan ve Lejyonerleri oluşturan mültecilerin anlattıklarına göre cücekarıncalar savaşırken düşmanı içten yıkma stratejisi uyguluyordu. Örneğin su merkezlerini, ender bitkilerden

116

elde ettikleri zehirlerle, kirletiyorlardı.

Buna rağmen ciddi önlem alınmamıştı. Sonunda, geçen yıl 20 nava durumunda Niziu-ni-kan sitesinin cücekarıncalar tarafından işgal edilmesiyle, korkunç bir düşmanla karşı karşıya kalındığının farkına varılmıştı.

Fakat kızılkarıncaların cücekarıncaları önemsememesine karşın onlar da kızılkarıncaları tam anlamıyla değerlendirememişti. Niziu-ni-kan, Federasyona bağlı çok küçük bir site idi. Cücekarıncaların kazandıkları zaferin ertesi gün her biri iki yüz askerden oluşan kırk birlik onları rehavet içinde yakalamayı hedefledi. Çarpışma başladı, cücekarıncalar bütün güçleriyle karşı koyuyorlardı. Siteyi kurtarmak için federe kuvvetlerin tam bir gün uğraşması gerekmişti.

O zaman cücekarıncaların Niziu-ni-kan sitesine bir tane değil... tam iki yüz kraliçe yerleştirdiği anlaşıldı. Bu herkeste şok etkisi yapmıştı.

SALDIRI ORDUSU: Karıncalar, saldırı ordusu kuran yegane sosyal böceklerdir. Daha az gelişmiş krala ve meşrutiyetçi cins beyazkarıncalar ile anlar sadece sitelerini veya yuvalarından uzaklaşan işçilerini korumak için asker

kullanırlar. Bunların çok nadir olarak bir istila harekâtına giriştikleri görülmüştür. Fakat görülmemiş de değildir!

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Esir kraliçeler cücekarıncaların tarihçesini ve törelerini anlattılar. Saçma sapan bir hikâye.

Anlattıklarına göre çok zaman önce cücekarıncalar, milyarlarca baş uzaklıkta bambaşka bir ülkede yaşarlarmış.

Bu ülke Federasyon ormanından çok değişik yapıda imiş. Orada çok büyük, çok renkli ve çok tatlı meyveler yetişirmiş. Üstelik

orada kış olmazmış ve kış uykusu da yokmuş. Bu verimli topraklarda cücekarıncalar Shi-gae-pou sitesini inşa etmişler, burası aslında çok eski bir hanedana dayanıyormuş. Bu yuva bir zakkum ağacının dibine inşa edilmiş. Günlerden bir gün bu zakkum ağacı toprağı ile birlikte yerinden sökülüp ahşap bir sandığın içine yerleştirilmiş. Cücekarıncalar bu sandığın içinden kaçmayı denemişler, sandık çok sert ve muazzam bir yapının içine yerleştirilmiş ve bu yapıyı aştıklarında ise suyun içine düşmüşler. Göz alabildiğine uzanan tuzlu bir şuymuş bu.

Birçok cücekarınca ülkelerine dönmeye çabalar fakat boğulurlar, geri kalan çoğunluk ise tuzlu sularla çevrili bu muazzam yapının içinde kalarak hayatlarını sürdürmeğe karar verir. Yolculuk günlerce sürer.

Antenleri sayesinde uçsuz bucaksız bir su içinde süratle ilerlediklerini fark ederler.

Yüze yakın manyetik toprak engelini aştık. Bu bizi nereye ulaştıracaktı. Bizi burada zakkum ağacı ile birlikte indirdiler. Kendine özgü hayvanları ve bitki örtüsüyle yepyeni bir dünya keşfettik.

Memleket değişikliği düş kırıklığı yarattı. Meyveler, çiçekler, böcekler daha küçük ve renksiz idi. Onlar, yeşil, siyah ve kestane rengi bir memlekete düşmek için kırmızı, sarı, mavi renklere bezenmiş bir ülkeyi terk etmişlerdi: parlak ve güzel renkli bir dünyaya karşı donuk renkli bir dünya.

Üstüne üstlük burada her şeyi hareketsiz bırakan kış ve soğuk vardı. Halbuki orada soğğun var olduğu bile bilinmezdi, onları dinlenmeye sevk eden yegane sebep sıcak hava idi!

Cücekarıncalar ilk önce soğukla mücadele etmek için çare aradılar. En etkin iki uygulama buldular: biri tıka basa şeker yemek diğeri de salyangoz salyasıyla sıvanmak.

şekeri, çilekleri, dutları, kirazları emerek elde ediyorlardı. Yağlı besin elde etmek için de civardaki salyangozları öldürmekten geri kalmıyorlardı.

Diğer taraftan cidden ilginç uygulamaları vardı: nitekim ne kanatlı cinsellilerle, ne de zifaf uçuşu ile ilgileri yoktu. Dişiler çiftleşir

118

ve kendi yerlerinde toprak altında yumurtlardı. Öyle ki her cücekarınca sitesi sadece bir tek yumurtlayan kraliçeye sahip olmayıp yüzlercesine sahipti. Bu onlara kayda değer bir üstünlük sağlıyordu: Kızılkarıncalara oranla oldukça yüksek doğurganlık. Bu, olumsuz iklim koşullarından etkilenmelerini engelliyordu. Zira bir kızılkarınca sitesini yok etmek için kraliçeyi öldürmek yetmesine karşın cücekarınca sitesi, en düşük sayıda kraliçe kalıncaya kadar tekrar canlanabilirdi.

Sadece bu kadarla da kalmıyordu. Cücekarıncaların ülkeleri istila etmek için değişik felsefeleri de vardı. Kızılkarıncalar çiftleşme, uçuşları için olanakları dahilinde ilerleyerek en uzaklara kadar gitmeleri ve Federasyona döndüklerinde imparatorluklarını parçalanmış olarak bulmaları ihtimaline karşı cücekarıncalar merkez sitelerinden ancak santim santim uzaklaşmakta idiler. Cüsselerinin küçük olması bile onlara avantaj sağlıyordu. Bir düşünceye ulaşma ve hareketlerinde canlanma için çok az kalori yetiyordu. Önlem almada gösterdikleri hız büyük bir yağmur sırasındaki hareketlerini izlemekle anlaşılmıştır. Kızılkarıncalar sel felaketine uğramış olan geçitlerden yavrularını ve son yumurtalarını güçlkle kurtarmaya uğraşırlarken, cücekarıncalar saatlerce evvel büyük çam ağacının çatlamış olan kabuğunun içine yuva kurmuş ve hazinelerini oraya taşımışlardı bile...

Belo-kiu-kiuni, endişeli düşüncelerden sıyrılmak istercesine şöyle bir silkinin iki yumurta yumurtlar, savaşçı asker yumurtalar. Dadılar onları almak için orada

değildir ve Ana çok acıkmıştır. Yumurtaları büyük bir iştahla yer, bunlar onun için mükemmel bir protein kaynağıdır. Etobur bitkisiyle oynamaya başlar. Ciddi anlamda kaygı duymaktadır. Bu gizli silaha karşı koymanın tek çaresi daha üstün ve korkunç başka bir gizli silah icat etmektir. Kızılkarıncalar art arda formik asidi, kalkan yaprağı, ökse tuzağını keşfetmişlerdi ama başka bir şey bulmak gerekiyor. Cücekarıncaları şaşkınlığa uğratacak bir silah, onların tahrip edici silahından daha korkunç bir şey!

Dairesinden çıkar, asker karıncalara rastlar ve onlarla konuşur.

- 119

Cücekarıncaların gizli silahına karşı yeni bir gizli silah bulmak için aralarında araştırma grupları kurmalarını tavsiye eder. Grup onun arzusunu olumlu karşılar. Her yerde asker karıncalar küçük gruplar halinde toplanır, diğer yönden işçi karıncalar da üçer beşer kişilik gruplar kurarlar. Antenlerini üçgen ve beşgen düzeninde birleştirerek yüzlerce ilişkiye girerler.

Müfettiş Galin sekiz itfaiyecinin sorumluluğunu yüklenmenin güçlüğünü düşünerek.

- Dikkat, mola vereceğiz! dedi.

- İçerisi amma da karanlık! Bana daha kuvvetli bir el feneri verin.

Geride döndü ve kendisine büyük bir el feneri verdiler. İtfaiyeciler oldukça tedirgin görünüyordular. Bununla beraber hiç olmazsa deri ceketleri ve kaskları vardı. O ise böyle bir işe girerken niçin uygun bir biçimde giyinmediğini ve ne demeye bayramlık kıyafeti ile geldiğini düşünüyordu.

Tedbirli olarak inmeğe devam ediyorlardı. Müfettiş, grubun başı olarak her adım atışta köşe bucağı iyice aydınlatıp incelemeyi ilerlemiyordu. İş biraz yavaş gidiyordu ama hiç olmazsa emniyetli oluyordu.

Lambanın ışık huzmesi, tonozun üzerine kazılmış bir yazıtı aydınlattı. Yazılar okunabiliyordu.

Kendi kendini denetle.

Eğer gereğince kötülüklerden anmadıysan.

Düzensiz bir hayat sürmek sana zarar verecektir.

Bunda ısrar edenin vay haline.

Ciddilikten uzak olan bundan vazgeçsin.

Ars Magna

- Bunu gördünüz mü? diye, bir itfaiyeci sorar.

- Eski bir yazıt hepsi bu... diye, müfettiş Galin yatıştırmaya çalışır.

- Büyücülerin bir oyunu gibiymiş gibi geliyor insana.

120

- Her şeye rağmen derin bir dinsel uyarı intibasını uyandırıyor.

- Yazıtın anlamı mı?

- Hayır, merdiven. Sanki aşağıya doğru uzanan kilometrelerce basamak var.

Tekrar inişe devam ederler. Şehrin seviyesinden en az yüz elli metre aşağıya inmiş bulunuyorlardı. Mekanik burğu gibi uzanan helezoni bir merdivenden daha derine.

- Bu iniş böylece sonsuza kadar devam edebilir, diye bir itfaiyeci homurdanmaya başladı. Biz mağarabilim uzmanları olarak hazırlanmış değiliz.

- Ben mahzenden bir kimsenin çıkarılacağını zannediyordum, diye mırıldandı şişme sedyeyi taşıyan diğer bir itfaiyeci. Saat 8'de karım beni akşam yemeğine bekliyordu, halbuki saat 10 oldu bile, herhalde karım memnun olmalıdır!

Galın gruba hâkim olmaya çalışır.

- Beni dinleyin arkadaşlar, şimdi aşağıya ulaşmak için yukarıya çıkmaktan daha yakınız, haydi biraz daha gayret. İş yarıda bırakacak değiliz.

Halbuki, yolun onda birini bile tamamlamamışlardı.

150 hava durumunda bir grup sarı karınca Lejyonerin saatlerce süren salt ilişkisi sonucunda bir fikir ortaya çıkar. Bu fikir diğer bütün grup merkezlerince de kabul edilir.

Görülür ki Bei-o-kan'da ayrı özelliği olan Lejyonerler de bulunur:

"tohumkırıncılar". Bunlar kocaman bir kafaya ve en sert tohumları bile kolayca kırmaya yarayan uzun çenelere sahip olmalarıyla tanınmışlardır. Fakat vücutları çok ağır ve ayakları kısa olduğu için savaşlarda etkin bir rol oynayamamışlardır.

O zaman, kazanımı çok az olan bir iş için bunları savaş alanına götürmek anlamlı mıydı? Kızılkarıncalar bunları, kalın dalları kesmek gibi iç hizmet işlerinde kullanmaya karar vermişlerdi.

Sarı karıncalara göre ise bu kocaman hantalları harpte etkin rol oynayacak hale dönüştürmek mümkündü. Onları altışar adet çevik işçi karınca tarafından taşımak yeterli olacaktı.

121

Böylece "tohumkırıncı" kokusal yöntemle çevik taşıyıcılarını yönlendirecekler, büyük bir süratle düşmanın üzerine gidebilecekler ve uzun çeneleriyle onları paramparça edebileceklerdi.

Şekerle tıka basa beslenmiş birkaç asker kannca ile güneşlenme alanında denemeler yapılır. Altı karınca bir "tohumkırıncı"yı taşır ve uyumlu adımlarla koşarlar. Uygulamanın olumlu sonuç verdiği görülür.

Bel-o-kan sitesi tankı icat etmişti.

Onlar asla yukarı çıkmadı.

Ertesi gün gazeteler şu başlığı attı: "Fontainebleau." - Sekiz itfaiyeci ve bir polis müfettişi esrarengiz bir şekilde bir mahzenin içinde kayboldular."

Sabahın ilk ışıklarıyla yasak Site La-kola-kanı kuşatan cücekarıncalar saldırıya geçmeye hazırlanırlar. Ağaç kütüğünde mahsur kalan kızılkarıncalar güç ve bitkin durumdadır. Uzun süre dayanamayacaklardır.

Çarpışmalar başlar. Cücekarıncalar iki taraflı asit atışları sonunda iki dört yol ağzını tutmayı başarırlar. Atışlarla kemirilmiş hale gelen kütük mahsur kalan askerlerin cesetleriyle dolmuştur.

Sağ kalabilen kızılkarıncalar artık son güçleriyle karşı koymaya çalışıyorlardı. Cücekarıncalar Sitenin içinde ilerliyorlardı. Çatlaklar arasına gizlenmiş olan gönüllü askerler zorlukla onları püskürtmeğe çalışır.

Zifaf dairesi artık pek uzaklarda değildir. Dairesinde kraliçe La-kola-kiuni kalp atışlarını yavaşlatmaya başlamıştır. Artık her şey mahvolmuştur.

Fakat ileri saftaki cücekarınca birlikleri birdenbire kokusal bir alarm verildiğinin farkına varırlar. Dışarıda bir şeyler olmaktadır, hemen geri dönerler.

Siteye hâkimolan Gelincik tepesinde kırmızı çiçeklerin arasında binlerce siyah nokta görülmektedir.

Demek ki Bel-o-kanlılar nihayet hücum etmeğe karar vermişlerdi.

122

Kendileri bilir. Cücekarıncalar merkez Siteye derhal Lejyoner habercilerini gönderirler.

Bütün haberciler aynı feromonu taşımaktadır:

Hücum ediyorlar. Onları kısaç içine almak için doğudan takviye kuvvetleri gönderin gizli silahı hazırlayın.

Güneşin ilk ışını ortalığı ısıtınca hemen hücumla geçme kararı verildi, o anda saat 8.03'ü gösteriyordu. Bel-o-kanlı birlikler otları, çakıllı toprakları aşarak rüzgâr gibi yokuş aşağı iniyorlardı. Milyonlarca asker karınca çeneleri sonuna kadar açık olarak hızla ilerliyordu, bu ilerleyiş oldukça etkileyici bir görüntü yaratıyordu.

Fakat cücekarıncalar endişe etmiyordu. Böyle bir taktiğin uygulanacağını önceden sezmişlerdi. Bir gün önce toprağın içine beşli kümeler halinde aralıklı olarak oyuklar açmışlardı. Sadece çenelerini dışarıda bırakarak bu oyuklar içinde gizlenirler; böylece vücutları kumla korunacaktı.

Bu müdafaa hattı kızılkarıncaların hücum harekâtını anında kırar. Federe kuvvetler düşman ordularının en kuvvetli yönleriyle boş yere çarpışırlar, onların ayaklarını kesmek veya karınlarını vücutlarından ayırmak olanaksızdır. Bunun üzerine mantar bitkileriyle örtülü bir alanın içinde konaklamış olan piyade askerlerinin öncülerini karşı taarruza geçerler ve kızılkarıncaları kısaç içine alırlar.

Bel-o-kanlıların binlerce kişiden oluşmasına karşın Shigaepo-uyenler on milyonlarca kişiden oluşmuşlardı. Bir kızılkarıncaya karşılık en azından beş cücekarınca askeri vardı. Bundan başka oyuklarında siper almış olan savaşçılar çeneleri hizasından geçen herkesi kısaltıyordu.

Çarpışma, hızla, az sayıda olanların aleyhine dönüşür. Her yönden fışkıran cücekarıncalar karşısında federe kuvvetlerin hücum hattı delinir.

Saat 9.36'da apaçık geri çekilme harekâtı uygularlar. Cücekarıncalar zafer kokuları yaymaya başlarlar. Stratejileri olumlu sonuç vermişti; başkaca bir gizli silaha başvurmamak da gerekmemiştir!

123

Bu kaçan askerleri püskürttüklerine göre La-kola-kan'ın kuşatılması artık bitmiş sayılırdı.

Fakat cücekarıncaların ayakları küçük olduğu için, kızılkarıncaların bir sıçrayışta aştıkları yolu, onlar en az on adım atarak aşabiliyorlardı. Gelincikler tepesinin yokuşunu tırmanırken nefesleri kesilir. Esasen Federasyon kurmayları da bu olasılığı hesaplamıştı. İlk hücum harekâtı da aslında bu maksatla uygulanmıştı: Cücekarıncaları mevzilerinden çıkmaya zorlamak ve onları yokuşta zor duruma sokmak.

Kızılkarıncalar tepeye ulaşır, cücekanınca birlikleri ise tam bir başıbozukluk içinde onları kovalamaya çalışırlar. Yukarıya çıktıkları zaman birdenbire dikenli bir ormana gelmiş gibi olurlar; gördükleri tohum kıranların muazzam çeneleri idi. Tohumkıranlar, cücekanınca kıran haline dönüşmüşlerdi!

Tam bir sürpriz olur. Shi-gae-pou'lular afallamış durumda, korkudan antenleri kısılmış olarak, biçilmiş çimene dönerler. Tohum kıranlar canlı hareketlerle düşman hatlarına girerler, her birinin altındaki altı karınca büyük bir sevinç içinde, onlar savaş makinelerinin paletleridir. Kule ile paletler arasında antenler aracılığıyla sağlanan uyum sayesinde otuz altı ayaklı ve dev çeneli hayvan düşman kitlelerinin arasından kolaylıkla ilerlemektedir.

Cücekarıncalar, yüzlerce kfile halinde üzerlerine gelen ve onları kırıp geçiren, dümdüz eden, öğüten bu hayvan azmanlarını nihayet fark etmişlerdi. Kocaman çeneler içlerine dalıyor, kesip biçiyor ve kopardığı kanlar içindeki ayakları ve kafaları beraberinde götürerek ilerliyordu. Cücekarıncalar panik içindeydiler, birbirlerine çarpıyor, birbirlerini çiğniyor ve hatta bazıları birbirlerini öldürüyordu.

Savaşta uzaktan izleyen lakolakanlılar kız kardeşlerini cesaretlendirmek için dışarıya çıktılar. Daha önce geçirdikleri şaşkınlık bu defa mutluluğa dönüşmüştü. Herkes sevinç feromonları yaymaktaydı. Bu sonuç teknolojinin ve zekânın bir zaferi idi! Federasyonun dehası hiçbir zaman bu kadar büyük bir netlikle kendini göstermemişti.

124

Shi-gae-pou yine de bütün ümidini yitirmemişti. Onun hâlâ gizli bir silahı vardı. Aslında bu silah, yerlerini terk etmek istemeyen inatçı unsurları dize getirmek için kullanılacaktı. Fakat savaşın bu talihsiz gidişi karşısında cücekarıncaların bu kozlarını kullanmaları artık kaçınılmaz olmuştu. Gizli silah, bir grup kızılkarıncanın kafataslarının kahverengi bir bitkinin etkisiyle delik deşik edilmesinden esinlenerek bulunmuştu.

Birkaç gün önce cücekarıncalar Federasyona ait bir araştırmacının cesediyle karşılaşır. Ceset "alternaria" adlı bir parazit mantarının etkisiyle parçalanmıştı. Cücekarınca araştırmacıları olayı incelerler ve bu mantarın uçucu sporlar yaydığını anlarlar. Bu sporlar kabuğa yapışıyor, oraları kemiriyor, sonra da hayvanın vücuduna nüfuz ederek her tarafını çatlatıyordu.

İşte silah buydu!

Bu silahın kullanılması kendileri için hiçbir tehlike yaratmayacaktı. Sporlar kızılkarıncaların vücuduna yapışacaktı ama cücekarıncaların vücuduna yapışmaları mümkün değildi. Çünkü çok üşüyen cücekarıncalar önlem almak için vücutlarını salyangoz salyasıyla sıvamış bulunuyorlardı! Bu uygulama da zehirli mantar sporlarına karşı bir korunma sistemi yaratıyordu.

Bel-o-kanlılar tankı icat etmişlerdi ama buna karşın Shi-gae-- pou'lular da bakteriyolojik savaş keşfetmişlerdi.

İlk La-kola-kan çarpışmasında topladıkları üç yüz kızılkarınca kafasını zehirli mantar sporlarıyla bulaştırdıktan sonra bunları yanlarına alan bir tabur cücekarınca piyade askeri yola çıkar. Bunları düşman birliklerinin orta yerine fırlatırlar. Tohum kıranlarla taşıyıcıları bu ölüm tozlarının etkisiyle aksırmaya başlar. Vücutlarının bunlarla kaplandığını anlayınca da çılgına dönerler. Taşıyıcılar yüklerini atarlar. Yürüyemez hale gelen tohumkıranlar paniğe kapılır ve birbirleriyle vuruşmaya başlarlar. Tam bir bozgun yaşanır.

Saat 10 sıralarında ortaya çıkan ani bir soğuk dalgası yüzünden, her iki taraf ta çarpışmayı bırakır. Bu dondurucu havada dövüşü sürdürmek olanaksızdır. Cücekarıncalar bu fırsattan yararlanarak kaçar. Kızılkarınca tankları ise güçlkle yokuşu tırmanmaya çalışır.

125

Yaptıkları araştırma sonucunda, gerek cücekarıncalar gerekse kızılkarıncalar bu savaşın korkunç kayıplar vermelerine neden olduğunu anlarlar; ne yazık ki bu sonuç kaçınılmazdır.

Bel-o-kanlılar bu arada zehirli mantar sporlarının ne gibi etkisi olduğunu anlarlar. Bu mantarla temas eden asker karıncaların ileride büyük acılara maruz kalmalarını önlemek için hepsinin kurban edilmesine karar verilir. Koşar adımlarla gelen bir casus bu bakteriyolojik silahtan korunmak için vücutlarını salyangoz salyasıyla sıvamaları gerektiğini söyler. Yeteri kadar salyangoz temin ederler ve bunların salyasıyla vücutlarını sıvarlar.

Bundan sonra salt anten temasına geçilir. Kızılkarınca kurmayları, sadece tanklarla taarruz edilemeyeceğine karar verir. Kurulacak olan yeni düzende tanklar orta kanatta yer alacaktır; yüz yirmi yerli piyade birliği ve altmış Lejyoner birliği ise yan kanatlardan savaş düzenine geçeceklerdir.

Kızılkarıncalar bu kararı uygun bulurlar ve moralleri düzelir.

ARJANTİN KARINCALARI: Arjantin karıncalan (iridomyrmexhuml-lls) Fransa'ya 1920 yılında gelmiştir. Büyük bir ihtimalle Côte d'Azur sokaklarını süslemek için büyük saksılar içinde Fransa'ya getirilen zakkum çlçekleriyle birlikte taşınmışlardır. İlk kez 1866 yılında Buenos Aires'te görülmüşlerdir. (Ollara bu yüzden Arjantin karıncalan denilmiştir). 1891 yılında Birleşik Amerika Devletlerinde ve New Orieans'da belirirler. Arjantin'den ihraç edilen atların yataklıklarında gizlenen bu karıncalar 1908 yılında Güney Afrika'ya, 1910'da şili'ye, 1917'de Avustralya'ya ve 1920'de de Fransa'ya ulaşırlar. Plgme gibi olan boylarına karşın zekâlan ve saldırganlıklarıyla Arjantin karıncalan diğer karıncalardan ayrı bir özellik taşımadıklarıdır.

Fransa'nın güneyine yerleşir yerleşmez Arjantin karıncalan bütün yeril karıncalara karşı savaş açmışlar... onlanyenmişlerdir! 1960 yılında Plrenelerl aşmışlar ve Barselona'ya kadar gitmişlerdir. 1967 yılında ise Alp'leri geçmişler ve Roma'ya kadar

126

ulaşmışlardır. Sonra 1970 yılından itibaren Arjantin karıncalan kuzeye doğru uzanmaya başlamışlardır. 1990 yılı sonuna doğru sıcak yaz aylarında Lote nehrini aştıktan düşünülmektedir. Sezai'm ve Napofyon'un savaş stratejilerini aratmayacak kadar yetenekli olan bu istilacılar, sonunda kendilerinden daha dişil ve daha inatçı iki cins karınca ile karşı karşıya kalırlar: Kmlkanncalar (Paris dolaylarının güneyinde ve doğusunda) ve ftavunkarmcalar (Paris'in kuzeyinde ve batısında)

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Gelincikler savaşı kazanılmış değildir. Saat 10.13'de Shi-gae-pou, hemen takviye kuvvetlerinin gönderilmesine karar verir. Yedek ordunun iki yüz kırk birliği ilk çatışmada sağ kalanlara katılmak üzere yola çıkmaya hazır durumdadır. Tankların yapmış olduğu tahribat onlara ayrıntılı olarak anlatılır. Hemen salt ilişkiye geçmek için antenler birleştirilir. Bu acayip makinelere karşı mutlaka bir çözüm olmalıdır.

Saat 10.30'da bir işçi karınca şu telkinde bulunur:

Tohumkıranlar taşıyıcılar sayesinde hareket edebiliyor. O halde bu canlı ayakları koparmak yeterli olacaktır.

Diğer bir fikir ise şöyle idi:

Makinelerinin zayıf noktası hızlıca geriye dönememeleridir. Bu handikaptan yararlanılabilir. Sıkışık düzende topluluklar kurmak yeterli olacaktır.

Makineler harekete geçtiği zaman yerlerimizi terk ederek mukavemet göstermeksin ilerlemelerine imkân verilecektir. Sonra hızlandıkları zaman da onlara arkadan saldırılacaktır. Böylece geriye dönmeğe imkân bulamayacaklardır. Bir üçüncüsü şöyle düşünüyordu:

Ayak hareketlerinin senkronize edilmesi anten teması ile sağlanmaktadır bunu biliyoruz. Üzerlerine atlayarak tohumkıranların antenlerini koparmak yeterlidir. Böylece taşıyıcılarını yönlendirme

olanağı bulamayacaklardır.

Bütün öne sürülen fikirler akılda tutulur. Cücekarıncalar yeni savaş planlarını hazırlamaya başlarlar.

AO ÇEKME: Kanncalann aa çekme olasılığı var mıdır? ilk bakışta hayır. Bu duyguya erişebilmeleri için gerekli olan sinir sistemine sahip değillerdir. Sinir sistemi yoksa aa duymalan olanaksızdır. Bu da bazen karıncanın vücudundan kopan parçaların uzun süre tek basma yaşayabilmesini açıklayabilmektedir. Aa duyusunun yokluğu yeni bir bilimkurgu dünyasının kurulmasına da neden olmuştur. Aa yoksa korku da yok demektir ve hatta şuurun bile olmaması söz konusudur. Uzun zaman böcekblm uzmanlan bu teorinin savunucusu olmuşlardır: karıncalar aa çekmezler, dolayısıyla topluluklarına bağlı kalmalan da bu olayla ilgilidir. Bu düşünce, her şeyi açıklıyor gibi görünse de aslında hiçbir şey ifade etmemektedir. Bu düşüncenin diğer bir yaran ise: kanncalann öldürülmesi sırasında yaşanan tedirginliğin tümüyle kalkmasıdır. Aa duymayan bir hayvan... beni çok korkuturdu herhalde. Fakat bu anlayış yanlıştır. Çünkü kellesi uçurulmuş bir karınca, özel bir koku yayar. Bu aa duyma kokusudur. Demek ki yine de bir şeyler oluşmaktadır. Evet, karınca, elektriksel bir sinir iletisine sahip değildir ama buna karşın kimyasal bir iletiye sahiptir. O, herhangi bir parçasının kopanldığının farkına varır ve aa çeker. Hiç şüphesiz bizimkinden çok farklı bir biçimde, kendi tarzına göre bir aa çeker ama yine de aa çeker.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Saat 11.47'de çarpışmalar yeniden başlar. Yoğun bir cücekarınca asker topluluğu uzun ve geniş bir sıra halinde Gelincikler tepesine tırmanmaktadır.

Çiçekler arasından tanklar görünür. Verilen bir işaretle yokuşu

128

inmeğe koyulurlar. Kızılkarınca ve onların Lejyoner birlikleri, tankların işini kolaylaştırmak için yan kanatlara yayılırlar.

iki ordu gitgide birbirlerine yaklaşımaktadır. Tohumkırıncıları düşman birliklerine yaklaştığı sırada beklemedikleri bir durum ile karşılaşılırlar. Yoğun bir kitle halinde olan Shi-gae-pou'luların müdafaa hattı, birdenbire geniş noktalar halinde iki yana açılmaya başlar.

Her tank önünde düşman askerinin yok olduğunu ve dümdüz bir geçitten geçtiğini görür. Hiçbiri, cücekarıncalara ulaşabilmek için, zigzag hareket yapabilecek reflekse sahip değildir. Çeneleri boşlukta saklayan otuz altı ayaklı tanklar aptalca hızlanır.

Birden sert bir koku etrafa yayılır:

Ayaklarını kesin!

Cücekarıncalar hemen tankların altına girer ve taşıyıcıları öldürürler. Çöken tohumkırıncaların altında kalıp ezilmemek için de alelacele çekilirler.

Bir grup cücekarınca bir çene darbesiyle tohumkırıncaların gövdelerini koparır, diğer bir kısım ise seyir halindeki tankların üzerine sıçrayarak onların antenlerini keser, birbiri ardına tankların hepsi yıkılır. Toprağın üstünde şeffaf kan dere gibi akmaktadır. Tank teknolojisi tam bir başarısızlığa uğramıştır.

Tankların iki yanında cephe kuran kızılkarınca birlikleri ile Lejyoner birlikleri dımdızlak ortada kalırlar ancak geri çekilebilirlerse savaşabileceklerdir.

Tepenin zirvesinde gruplaşmış olan birlikler cücekarıncaların sıkışık düzende yavaş yavaş yukarıya doğru tırmandıklarını görürler.

Zaman kazanmak ümidiyle, içlerinde en güçlü bulunan askerler tepeden aşağıya, üzerlerine doğru, çakıl taşlarını yuvarlamaya başlarlar. Fakat aşağıya doğru yuvarlanan çakıl taşları cücekarıncaların ilerlemesini durduramaz. Çok çevik olduklarından hemen yana çekilip eski yerlerini alırlar. İçlerinden çoz azı ezilir.

Bel-o-kanlı birlikler, bu zor durumdan nasıl kurtulabileceklerini çılgınca araştırmaya başlarlar. Bazı savaşçılar tekrar eski savaş tekniğini kullanmayı önerir. Niçin topçu birliklerine ağırlık verilme^ sin? Zaten çatışmalar başladığından beri çok az asit kullanılmıştır,

• ,12.9

halbuki formik asidin etkinliği kanıtlanmıştır; o halde sıkışık düzende hareket eden cücekarınca birliklerine karşı kullanılması çok iyi sonuç verecektir. Topçular, dört arka ayakları üzerine sıkıca tutunmuş ve karınlarını öne doğru yöneltilip, atış durumuna geçmek için acele ederler. Bu şekilde böylece sağdan sola ve yukandan aşağıya dönebilecekleri en uygun atış açısına geçebileceklerdir.

Bayır aşağı kalan cücekanncalar, tepede saklanmış ve atışa hazırlanan binlerce gövdenin uçlarını görürler, kalan birkaç adımlık mesafeyi aşmak için hızlanırlar. İleri! Safları sıklaştırın!

Karşı kamptan bir tek kokusal parola yayılır.

Ateş!

Yakıcı asit cücekarınca gruplarının üzerine püskürtölmektedir. Kızılkarıncaların kaynayan kanlarıyla püskürtölen asit havada ısıık çalarak ilk cücekarınca hattına ulaşır.

Düşman askerlerinin önce antenleri erir sonra da kabuk örtöleri yumuşamaya başlar.

Ölen kanncalar oldukları yerde çökerler ve cücekarınca birliklerine ayak bağı olurlar. Birlikler kendilerini toparlayıp yeniden saldırıya geçmeğe gayret ederler.

Yukarıda kızılkarınca topçuları nöbet değiştirir.

Ateş!

Birlikler dağılma nokfcsındacıır, ama cücekanncalar ölülerini çiğneyerek de olsa ilerlemeye çabalarlar.

Üçüncü bir topçu hattı harekete geçer. Zamk fışkırtıcılar da bu hatta girer.

Ateş!

Bu defa cücekarınca birlikleri büsbütün dağılırlar, zamk birikintileri arasında bocalayıp durmaktadırlar. Kendilerini toparlayıp onlar da atış yapmayı denerler fakat başarısız kalırlar, yokuş yukarı yaptıkları atışın hiçbir etkisi olmadığını görürler ve vazgeçerler. Son çare olarak geri kalan piyade birliklerini tekrar sıkışık düzene geçirerek bütün güçleriyle saldırıyı denerler. Sonunda Gelincikler

130

tepesine ulaşırlar, hepsi de intikam ateşıyla yanmaktadır.

Ateş! diye bağırırlar cüceler.

Ama kısa karınlarıyla sadece asit damlacıkları atabilirler. Atışları hedeflerini bulsa bile düşmanı öfkelenlendirmekten öteye geçemez, vücutlarının kabuklarını delez.

Ateş!

iki tarafın asit damlacıkları birbiriyle çarpışır ve kimi zaman birbirlerini yok eder. Shigaepienne'ler, . görürler ki önemli bir sonuç elde edemiyorlar, topçu birliklerini kullanmaktan vazgeçerler. Sıkışık düzen piyade karaları taktiğini koruyarak kazanabileceklerini düşünürler.

Sıkışık düzene geçin.

Ateş! diye karşılık verir topçu birlikleri harikalar yaratmaya devam eden kızıllar. Yeni bir asit ve yapışkan madde atışı.

Atışların hedefini bulmasına karşın cüceler gelinciklerin tepesine ulaşırlar.

Gölgeleri intikam ateşıyla tutuşan kara alevler gibidir.

Silahlar. Öfke. Yağma.

Artık hiçbir düzen kalmamıştır. Herkes birbirine karışır, dağılır, sıraya girer, koşuşur, döner, kaçır, toplanır, aralanır, birleşir, kendine göre küçük çarpışmalar yapır, itışır, sürükler, sıçırır, çöker kalır, her şey tam bir kaos halindedir. Arzulanan tek şey ölümdür. Her kızılkarıncanın üstüne en az üç hırslı cücekarınca üşüşmektedir, fakat kızılkarıncalar da en az üç misli daha iri oldukları için çarpışma eşit mücadele içinde geçmektedir.

Herkes göğüs göğüse çarpışmaya başlamıştır. Ölesiye bir çarpışma.

Milyonlarca çene sivriltilmiş ve sıkılmış dişlerle gövdeler ısırlıp bire, ikiye, üçe bölünüyor, budanıyor, lime lime ediliyor, zehirli salgılar, zamklar sımsıcak vücutlardan püskürtölüyor. Joprak bile sallanıyordu.

Göğüs göğüse çarpışılıyordu.

Uzaktaki düşmanı yok etmek için kurşun gibi olmuş antenlerini

131

küçük oklar gibi fırlatıyordu. Düşman ayaklar yeri eziyormuş gibi tepiniyorlardı üzerinde.

Zafer, yenilgi ve eziyet.

Birbirlerini çenelerinden, antenlerinden, kafalarından, göğüslerinden, dizlerinden, ayaklarından, eklem yerlerinden, gözlerinden yakalıyorlar. Sonra gövdeler birbirlerinin üzerine yükleniyor, toprağın üzerine yuvarlanıyorlardı. Cüceler boş bir salyangoz kabuğunun üzerine tırmanıyor ve yukarıdan kızılkarınca birliklerinin üzerine atlayarak saldırıyorlardı.

Parlak zırhlar çenelerle sökölüyor, göğüs göğüse çarpışılıyordu.

Bir kızılkarınca antenlerini mızrak gibi yapıp ileriye fırlıyor, mızrağında onlarca düşmanın kafasıyla geri dönüyordu. O çarpışmada mızrağını silmeye zamanı olmazdı, mızrak kanlı kalırdı.

Göğüs göğüse çarpışılıyordu. Ölesiye.

Yerlerde o kadar çok kopmuş anten ve ayak parçaları vardı ki sanki her yer çam ağacının sivri yapraklarıyla örtülmüştü.

La-kola-kan'ı savunanlar koşuyor kalabalığa atılıyordu, sanki hiç ölü vermemişlerdi!

Çok sayıda cücekannca tarafından sarılan bir kızılkarınca paniğe kapılıyor, karnını kıvrıp vücudundaki tüm formik asidi boşaltıyor ve kendi ölürken düşmanlarını da öldürüyor. Tüm mum gibi katı-laşıyordu.

Az ötede bir başka savaşçı düşmanının kafasını koparıırken aynı anda kendisinin de koparılıyordu.

103683. cücekannca birliklerinin savunmayı yardığını gördü. Yanındaki birkaç takım arkadaşıyla birlikte cücekannca bölüğünün terörünü engellemek için bir üçgen oluşturdu. Üçgen parçalandı ve daha önce kız kardeşlerini kana bulamış olan beş Shi-gae-pou'-nun arasında yalnız başına kaldı.

Her tarafından ısıyorlardı. Onlara karşı koymaya çalışırken bir anda yaşlı bir savaşçının savaş salonunda söylediği sözler aklına geldi.

Göğüs göğüse mücadeleden önce her şey olabilir. Çene darbeleri veya formik asit püskürtmek iki hasım için de önceden kabul

132

edilen ve üstün gelmek için kullanılan bir yöntemdir... Tümüyle bir düşünce oyunu. Ya zafere inanılmalı ya da hiç bir şey yapılmamalı.

Bu belki bir düşmanla karşı karşıya kalındığında işe yarayabilirdi. Fakat 5 düşman varsa ne yapılabilir? Ve en azından ikisinin kazanmak için her şeyi yapmaya kararlı olduğunu görüyordu. Cüce sistemli bir şekilde göğüs eklemlerini ayırıp arkadaki sol ayağını sökmeye çalışıyordu. Bir güç dalgası onu boğmaya yetti. Mücadele etmeye başladı, antenlerinden birini diğerinin tam altına yerleştirdi ve bir çene darbesiyle içlerinden birini tepelerken diğerlerini kaçırmayı başardı.

Bu arada cücekanncaiar, savaş alanının orta yerine zehirli mantar sporlarına bulaştırılmış birçok kesik kafa fırlattılar, fakat herkes salyangoz salyasıyla sıvanmış olduğu için uçuşan sporlar hiçbir etki yapmadı ve üzerlerine çarpıp yere düştü.

Saat dört buçukta, ayaklarının birçoğu kopmuş olmasına rağmen kızılkarıncalarla cücekanncaiar hâlâ Gelincikler arasında boğaz boğaza savaşıyorlardı. Çarpışmalar ancak, saat 5'e doğru büyük bir yağmurun geleceğini haber veren bir kasırganın kopmasıyla kesildi. Sanki gökyüzü "yeter artık bu kadar şiddet!" diyordu. Sağ kalanlar ve yaralılar geri çekildi. Sonuç: 4 milyonu cücekarıncalardan olmak üzere 5 milyon kayıp. La-kola-kan kurtarılmıştı.

Kara bulutlar arasından çakan şimşekler, gökyüzüne doğru açık duran çeneleriyle yerde yatan tankların kabuk kısımlarını parıltıyordu. Aktörler evlerine dönmüş yağmur sahneyi temizliyordu.

Kadın, ağzı dolu dolu konuşuyordu.

- Bilsheim? -Alo?

- Beni tanımadınız mı Bilsheim? Gazeteleri gördünüz mü? Müfettiş Galin sizin ekipten değil mi? Şu benimle senli benli konuşmaya kalkışıp canımı sıkın genç adam değil mi?

Konuşan kadın Polis Müdürlüğü Hukuk İşleri Müdiresi idi.

- Ha evet, zannederim.

~ 133

- Size, onu kovmanızı söylemiştim, şimdi o ölmüş bir yıldız olarak karşıma çıkıyor. Siz tamamen aklınızı kaçırmışsınız. Böyle önemli bir göreve nasıl olur da tecrübesiz bir kimseyi gönderirsiniz? Bu nereden aklınıza geldi?

- Galin tecrübesiz değildir, hatta o fevkalade bir elemandır. Lakin bana göre... galiba biz bu işi gereğince ciddiye almadık...

- İyi elemanlar olaylar karşısında çözüm bulanlardır. Kötüler ise mazeret gösterenler.

- Öyle işler vardır ki aramızda en iyi olanlar bile...

- Öyle işler vardır ki aranızda bulunan en kötüler bile başarmak zorundadır. Mahzende kaybolan iki kişiyi yeniden aramaya çalışmak böyle bir iştir.

- Özür dilerim fakat...

- Azizim özürlerinizi nereye bırakabileceğinizi biliyor musunuz? Lütfen... gidip bu mahzenin içine tekrar gireceksiniz ve orada bulunan herkesi çıkaracaksınız. Kahramanınız Galin dini merasimle gömülmeyi hak etmiştir. Ve bu ayın sonundan evvel gazetede servisimiz hakkında övgü dolu makale çıkmasını istiyorum.

- Ve bütün bu...

- Ve bütün bu hikâye hakkında! Ve çenenizi sıkı tutmanızı da istiyorum! Bu iş kapandıktan sonra da basınla hiç ilgilenmemenizi istiyorum. İsterseniz beraberinize altı jandarma ve gerekli gördüğünüz malzemeyi de alabilirsiniz. Hepsi bu kadar.

- Eğer...

- Ve eğer bu işi atlatırsanız sizi emekliye ayıracağıma inanabilirsiniz! Müdüre hanım telefonu kapatır.

Komiser Bilsheim bütün delillerle başa çıkmasını bildirdi ama, onunla hayır. Bu durum karşısında bir iniş planı yapması gerekiyordu.

İNSAN KORKTUĞU ZAMAN: İnsan korktuğu zaman ya bunu sessizce kabullenir ya da telaşa kapılır.

İç salgı bezleri sadece kişinin kendi vücudunu etkileyen hormonlar üretir. Bu hormonlar vücut içinde dolaşır. "Kişinin kalbi

134

hızla atmaya başlar, terler, bir takım acayip hareketler yapar, haykırır veya ağlar. Bunlar kişinin kendi benliğinde yaşanır. Diğer insanlar ise böyle bir durumda bulunan insanla ya ilgilenmeyi ya da kayıtsız kalmayı düşünürler. Karınca korktuğu zaman ya bunu sessizce kabullenir ya da telaşa kapılır. Hormonlar vücudunu dolaştıktan sonra vücudundan çıkar ve onun dışında bulunan karıncaların vücuduna girer. Bu tero-hormonlar veya feromonlar sayesinde milyonlarca karınca aynı anda haykırarak veya ağlayacaktır. Diğerlerinin yaşadığı olaylardan etkilenmek ve duyduğu acıyı aynen paylaşmak inanılmaz bir duygusallık yaratmaktadır.

•Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Federasyonun bütün siteleri büyük sevinç içindedir. Zayıf düşmüş savaşçılara bol şekerli trofilaksi uygulanmaktadır. Bununla beraber hiçkimse kahraman olarak algılanmamaktadır. Herkes görevini yapmıştır hepsi bu; iyi veya kötü, önemi yok, asıl olan sıfırdan başlayarak bir görevi başarıya ulaştırmaktır.

Yaralar özenle yalanıyor ve tükürükle pansuman yapılıyordu. Birkaç genç savaşçı çarpışmalar sırasında kopan iki veya üç bacağını çeneleri arasında taşıyıp geri getirmişti. Onlara, bunların yeniden yerlerine takılmasının olanaksız olduğu açıklanmaya çalışılıyordu.-

45. kattaki büyük savaş odasında askerler Gelincikler Tepesi savaşının aksayan yönlerini gözden geçirmek için bir araya gelirler. Aksayan yönlerin her iki taraf için de aynı oranda olduğunu görürler. Yasak site La-kola-kan'a yapılan saldırıyı, kızılkarınca birliklerini, kesik kafalarla savaşı, geri çekilme tuzağını, tankları, cücekarıncaların geçişi açmalarını, tepedeki savunmayı, topçu hattını ve son kargaşayı... tümüyle canlandırırlar.

Gösteriyi izleyen işçi karıncalar, bu canlandırmada anlatılan her

.135

safhayı tek, tek yorumlarlar. Bir husus özellikle dikkatlerini çekmiştir: tanklarda kullanılan yöntem. Onlara göre bu yöntemden vazgeçilmemelidir, ancak sadece ön cepheye sürerek değil daha akılcı bir strateji kullanarak yararlanma yolu bulunmalıdır.

Sağ kalanlar arasında en ucuz kurtulan 103683. olmuştu, sadece bir ayağını kaybetmişti. 56. ile 327. üreme yeteneğine sahip olduğundan savaşa katılmamışlardı. Bir köşede üçü bir araya gelip anten temasına geçerler. Burada bir sorun olmadı mı? Hayır, tuhaf kokulu savaşçıların hepsi de kendi telaşları içindeydiler. Cücekarıncaların buralara kadar gelebileceği ihtimalini düşünerek hepimiz yasak Sitede kaldık. Peki ya orada neler oldu? Gizli silahı gördün mü?

Hayır.

Nasıl olur da hayır dersin! Hareket eden bir akasya dalından bahsediliyordu.

103683. karşılaştıkları yegane silahın şu tüyler ürpertici zehirli mantar

sporları olduğunu fakat buna karşı da savunma çaresi bulduklarını açıklar.

Erkek karınca, ilk öncü grubu öldüren bu olmamalı, diye saptamada bulunur.

Zehirli mantar öldürmek için çok zaman alır. Diğer taraftan kesinlikle belli

olan bir husus daha vardı: incelediği cesetlerin hiç birinde bu öldürücü

sporlara rastlamamıştı.

Şaşkınlık içinde anten temasını uzatmaya karar verirler. Konuyu gerçek anlamda açıklığa kavuşturmak isterler. Yeni fikirler ortaya atarlar.

Cücekarıncalar yirmi sekiz araştırmacının hepsini birden öldüren o silaha niçin

başvurmamışlardı? Halbuki galip gelmek için her yola başvurmuşlardı. Ellerinde

böyle bir silah varken onu kullanmakta hiç tereddüt etmezlerdi! İyi ama ya böyle

bir silahları yoksa? Cücekarıncalar her zaman gizli silahın kullanılmasının

öncesinde veya hemen sonrasında geliyordu, bu belki de bir rastlantıydı...

Bu varsayım La-kola-kan saldırısıyla oldukça uyuyordu. İlk öncü grubuna

gelince, Güruhu yanlış yola sevk etmek için bile bile

136

cücekarıncalar pasaport izlerini bırakmış olabilirlerdi. İyi ama bunu yapmak

kimin yararına olabilirdi? Bu kötü oyunlardan cücekarıncalar sorumlu değilse

bunu kimden bilmeli? Diğerlerinden! Amansız hasım, kalıtımsal düşman

beyazkarıncalar!

şüphelerinde haksız sayılmazlardı. Bir süredir doğudaki beyazkarınca büyük

yuvasına bağlı askerler nehri geçmiş ve federe bölgelere yaptıkları akınları

artırmışlardı. Evet, bu kesinlikle onların işi olmalıydı. Cücekarıncalar ile

kızıl kanatlı karıncaları birbirine düşürmeğe çalıştıkları gayet açıktı; böylece

her ikisinden de kolaylıkla kurtulmuş olacaklar. Düşmanlarını zayıf düşürdükten

sonra da rahatça yuvalarına konacaklardı.

Şu tuhaf kokulu savaşçılar. Bunlar da beyazkarıncaların hizmetindeki casus

Lejyonerler olmalıydı, hepsi bu.

Bu düşüncenin beyinlerinde yankılanması sonucu her üçü de esrarengiz "Gizli

Silah"a sahip olanların Doğu yakasındaki beyazkarıncalar olduğuna daha da çok

inandı.

Fakat Güruhta genel kokuların yayılması üzerine görüşmelerini kesmek zorunda

kaldılar. Site, savaşların son bulması nedeniyle Rönesans bayramını öne almaya

karar vermişti: yarın kutlamalar başlayacaktı.

Bütün kastlar yerlerine dönsün! Dişiler ve erkekler şeker yüklenmesi yapmak için

balkabağı salonlarına gitsinler! Topçular karınlarına yeniden yükleme yaptırmak

için organik kimya salonlarına gitsinler!

Arkadaşlarından ayrılmadan önce 103683. asker karınca bir fe-romon yayar.

Tamam arkadaşlar! Benim için hiç endişelenmeyin. Siz yanımda olmasanız bile Doğu

yöresindeki beyazkarınca büyük yuvasına doğru yürümeğe devam edeceğim.

Birbirlerinden ayrılır ayrılmaz biri şişman diğeri topal iki öldürücü birdenbire

ortaya çıktılar. Üç arkadaş hemen duvarları kazıdılar böylece görüşmelerinin

uçucu feromonları kayboldu.

137

Müfettiş Galin ile itfaiyecilerin trajik sonlarının ardından Nicolas, Sybarites

sokağının birkaç yüz metre uzağında bulunan öksüzler yurduna yerleştirilmişti.

Bu yurda öksüzlerin dışında ebeveynleri tarafından dövülen veya sokağa atılan

çocuklar kabul ediliyordu. Nitekim insanlar kendi evlatlarına karşı kötü

davranmayı ve onları terk etmeyi içine sindirebilen nadir yaratıklardan biridir.

Bu küçük insanlar orada itile ka-kıla, dayak yiye yiye yetiştirilir, dayanılması

güç uzun seneler kalırlardı. Büyürler, katılaşırırlar, içlerinden birçoğu da

sanatkarlar ordusuna katılırdı.

Nicolas, ilk gününü bitkin vaziyette balkonda ormanı seyretmekle geçirdi. Ertesi günden itibaren de her zamanki kurtarıcısı, televizyonla yeniden buluştu. Televizyon yemekhaneye yerleştirilmişti ve sorumlular bu "velef"lerden kurtulmanın rahatlığı içinde onların orada saatlerce sersemleşmelerine göz yumarlardı.

Geceleyin, diğer iki öksüz Jean ve Philippe, onu yatakhane sorguya çektiler:

- Senin başına ne geldi?
- Hiçbir şey.
- Haydi anlat, senin yaşında biri böyle durup dururken buraya gelmez. Önce söyle bakalım kaç yaşındasın?
- Ben biliyorum. Galiba onun anne babası karıncalar tarafından parçalanmış.
- Sana bu saçma sapan şeyleri kim anlattı?
- Kimse kim sana ne. Onlara ne olduğunu bize anlatırsan kimden duyduğumuzu sana söyleyeceğiz.
- Meraktan çatlayabilirsiniz.

Daha tombul olan Jean omuzlarından yakalarken Philippe de Nicolas'nm iki kolunu arkaya doğru büküyordu.

Nicolas, tekme savurarak kolunu kurtarıp avcunun keskin tarafıyla Jean'ın boynuna kuvvetli bir darbe indirdi (Bu savunma hareketlerini, televizyonda bir çin filmi seyrederken öğrenmişti). Darbeyi yiyen Jean öksürmeğe başlar. Philippe tekrar harekete geçer, Nicolas'nm boynuna sarılıp sıkmaya başlar, o da dirseğinin sivri kıs-

138

j-piyja Philippe'in midesine vurarak onu alaşağı eder. Üç genç adam karyolaların arasında tepişip dururlar. Sonunda Nicolas altta kalır.

- Bize, anne babana neler olduğunu söyle! Yoksa sana karıncalan yutturacağız. Jean, Nicolas'ı yere serilmiş bir halde tutarken Philippe de, oralarda çok bulunan birkaç kanatlı karınca yakalar ve geri döner.

Nicolas'ya ağzını açtırmak için, burnunu sıkarak ve bütün tiksintisine rağmen üç karıncayı ağzına tıklar. O anda Nicolas hayatının en ilginç sürprizi ile karşılaşır. Bu oldukça lezzetlidir!

Diğerleri ise, yutturdukları şeyin geri tükürülmediğini görünce şaşkına dönerler ve kendileri de bunu tatmaya karar verirler.

Şuruplu balkabağı salonu Bel-o-kan'ın en yeni buluşlarından biridir. Bu "balkabağı" teknolojisi, büyük sıcak dalgası dolayısıyla kuzeye doğru göç eden, Güney yöresinin karıncalarından alınmıştır.

Nitekim Federasyon, bu karıncalara karşı açtığı bir savaştan galip çıktıktan sonra onların bu balkabağı salonunu keşfetmişti. Savaşlar, böcekler âleminde, icatların birbirlerine aktarılmasında oldukça büyük bir rol oynuyordu.

İlk anda Bel-o-kanlı birlikler gördükleri manzara karşısında deh-" sete uğrarlar: tüm yaşamları boyunca başları tavana asılı karınları aşağıya uzanan ve bir ana kraliçenin iki katı şişmiş olarak yaşamak zorunda olan işçi karıncalar! Güneyliler bunların, inanılmaz miktarda çiçek özümüyle hazırlanmış şurubu ilk tazeliğinde koruyan bir tür canlı damacınalar olduğunu izah ettiler. Bu canlı depoların karınlarının ucu hafifçe sıkılıyor ve bu şurup arzuya göre damla damla emiliyor veya kana kana içiliyordu.

Güneyliler bu sistem sayesinde en sıcak yörelerdeki kuraklıklara bile dayanabiliyordu. Göç ettikleri zaman ise balkabaklarını kollarının ucunda taşıyor ve bütün yol boyunca hiç gıdasız ve susuz kalmıyorlardı. Onlar için bu damacınalar yumurtalar kadar değerliydi.

Bel-o-kanlılar özellikle büyük miktarda yiyecek depolamak için güneylilerden aldıkları bu teknikten yararlanıyordu.

139

"1"

Sitenin bütün erkek ve dişileri şeker ve su eksiklerini gidermek için salonda toplanır. Her damacananın önünde kanatlılardan oluşan bir istekliler kuyruğu vardır. 327. ile 56. da bunlar arasındadır.

Üreme yeteneğine sahip bütün karıncalarla topçu dişi karıncalar geçtikten sonra damacınalar boşalır, bir işçi karınca ordusu bunları tekrar doldurmak için

seferber olur ve gerekli malzemeyi getirerek balkabakların kamını yeniden şişirirler.

Nicolas, Philippe ve Jean bir sorumlu tarafından yakalanır ve üçü birden cezalandırılır. Böylece yetimhanenin en candan arkadaşları olurlar. Onları genellikle yemekhanede televizyon karşısında bulmak mümkündür. O gün, eskimeyen dizi "Üstün dünyalılar dünyalı olmaktan gururludur" dizisinin bir bölümünü seyrediyorlardı.

Konunun, kozmonotların dev karıncaların yaşadığı bir gezegene inmesiyle ilgili olduğunu görünce sevinçten sıçrayıp birbirlerini dürttüler.

"Merhaba bizler Dünyalıyız.

- Merhaba bizler de Zgü gezegeninin dev karıncalarıyız."

Senaryonun bundan sonra pek ilginç tarafı yoktu: dev karıncalar telepati yoluyla Dünyalıların birbirlerini öldürmeleri için mesajlar gönderiyordu. Fakat sağ kalan son kozmonot durumu anlar ve düşman siteyi ateşe verir...

Bu sonuçtan sevinç duyan çocuklar gidip birkaç karınca yakalayıp yemeğe karar verirler. Fakat ne yazık ki yakaladıkları karıncalar ilk yakaladıkları gibi bonbon şekeri lezzetinde değildi. Daha küçük boyda idiler ve asit gibi yakıcı bir tada sahiptiler, limon tuzu gibi bir tat!

Her şey, Sitenin en yüksek noktasında öğleye doğru uygulanmak üzere düzenlenmişti.

Şafağın ılık sıcaklığından itibaren dişi topçu karıncalar yerlerini almışlardı. Anüsleri göğse doğru nişan almış olarak, gelebilecek olan kuşlara karşı, bir hava müdafaa hattı kurmuşlardı. Bazıları ise

140

geri tepmeyi önlemek için karınlarını dal parçacıklarına dayamışlardı. Böylece herhangi bir yöne dönmekten aynı noktaya iki üç yayılım ateş yapabileceklerini düşünüyorlardı.

56. dişi dairesinde kalmaktadır. Aseksüel bakıcılar kanatlarını koruyucu tükürükle sıvarlar. Daha önce hiç dışarıya çıktınız mı? İşçi karıncalar hiçbir yanıt vermez. Kuşkusuz aralarında bazıları dışarı çıkmıştı fakat dışarıda ağaçlar ve otlar var demek neye yarar? Az sonra 56. düşünmeye başlar: tüm dünyayı anten iletişimiyle öğrenmeye çalışmak, bu olsa olsa üretken karıncaların bir kaprisidir! İşçi karıncalar ona hizmet etmekte geri kalmazlar. Arkalarına esneklik vermek için ovalarlar. Eklem yerlerini rahatlatmak için de bütün vücuduna masaj yaparlar. Diğer taraftan damacananın tıka basa şurupla dolu olduğunu anlayınca oradan, sıkamak suretiyle bir damla şurup boşaltırlar ve onu yuttururlar. Bu onun uçuş süresini uzatacaktır.

Artık 56. hazırdır.

Süslenmiş ve parfümlere boğulmuş olan prenses, harem dairesini terk eder. 327. yanılmamıştı, olağanüstü bir güzellikteydi! Prensese, kanatlarını taşımakta zorlanıyordu, bu günlerde o kadar çok büyümüşlerdi ki kanatlarının ucu yerlere değiyordu... Gelincik duvağının uçları gibi.

Diğer dişi karıncalar geçidin bitiminde görünürler. Yüzlerce bakireyle birlikte 56., kubbenin dal parçacıkları arasında dolaşmaya başlar. içlerinden bir kısmı heyecandan dal parçalarına takılır kanatları hırpalanır, delinir, bazen de kopar; talihsiz olan bazıları ise daha yukarıya çıkma sevincine erişmeden dallara takılıp kalırlar. Kuskün olarak beşinci kata geri dönmek zorunda kalırlar. Cücekarınca prensesleri gibi aşk yolculuğunu öğrenemezler. Aynı salona, o kapalı odaya yeniden dönmek zorunda kalırlar. 56. dişi herhangi bir talihsizliğe uğramamıştır. Dikkatle daldan dala sıçrayarak düşmemeğe ve narin kanatlarını zedelememeğe çalışır.

Yanı başında yürüyen kız kardeşlerden biri anten temasında

141

TT^Ş

bulunmak isteğini bildirir. Şu meşhur üretken erkeklerin ne olabileceklerini merak etmektedir. Acaba bunlar yabanarıları mı, yoksa sinekler midir?

56. cevap vermez, 327.'yi ve "Gizli Silah"ın gizemini yeniden düşünmeye başlar. Her şey bitmişti. Artık çalışma ekibi dağılmıştı. Bundan sonra bütün işler 103683.'nün üzerinde kalmıştı.

Hasretle olayları hafızasında canlandırmaya başlar:

Kaçak bir erkeğin pasaportsuz olarak dairesine girişi.

ilk salt ilişkileri.

103683.'ye rastlamaları.

Tuhaf kokulu öldürücüler.

Sitenin en alt katlarına kaçışları.

"Birlik"lerini oluşturan askerlerin cesetleriyle dolu olan gizli salon.

Lomeküz olayı.

Granit kayası içindeki gizli geçit.

Yaşadıklarını hatırladığında bunların çok özel şeyler olduğunu, diğer kız kardeşlerinin böylesi bir macerayı hiç yaşamadığını hatta daha sitenin bile dışına çıkmadığını düşünür.

Tuhaf kokulu öldürücüler... lomeküz... granit kayadaki gizli geçit... Hiçbir çılgınlık bu kadar büyük kalabalığı etkilemez. Beyazkarıncalar için çalışan Lejyonerler..? Hayır bu olanaksız, bu kadar iyi organize olamazlar.

Yine de hiç anlaşılmayan bazı şeyler var. Niçin Sitenin altında muazzam bir yiyecek deposu kurulmuş? Casusların beslenmesi için mi? Hayır, orada milyonlarca kişiyi tıka basa doyuracak yiyecek var. Onlar milyonlarca değil! Ve o şaşırtıcı lomeküz. Bu bir yerüstü canlısı. - 50. kata tek başına inmesi olanaksız. Oraya mutlaka taşınmış olmalı. Bu böceğe yaklaştığımızda kokusuyla büyülenmiştik. En aşağılara kadar bu canavarı indirmek oldukça güçlü bir grubun işi olmalı. Bütün bu olayları düşündükçe bunları yapabilmek için büyük olanaklara sahip olunması gerektiği kanaatine varır. Nitekim olaylara dışardan bakıldığında takdirde, sanki Güruhun bir kısmı bazı gizli

142

sırlara sahiptir ve bunları kendi kız kardeşlerinden dahi saklamaktadır.

Bilinmeyen ilişkiler kafasını kurcalamaktadır. Duraklar. Refakatçiler, evlilik uçuşundan önceki heyecana kapıldığını zanneder; onlara göre bu durum üretken karıncaların duygusal oluşundan ileri geliyordu. 56. antenlerini ağzının üstüne doğru çeker ve kendi kendine acele acele söylenmeye başlar: ilk araştırmacıların bozguna uğraması, gizli silah, otuz askerin öldürülmesi, lomeküz, depolanmış erzak...

Tamam, anlamıştı artık! Akıntıya karşı ileri atılır. Yeter ki geç kalınmasın!

EĞİTİM: Karıncalann eğitimi aşağıda gösterilen aşamalardan geçirilerek yapılır.

- İlk günden onuncu güne kadar geçen zaman içinde gençlerin çoğunluğu doğurgan kraliçe ile ilgilenirler: ona bakarlar ve ok-şarılar. Buna karşılık kraliçe de onları besleyici ve kotuyucu tükürüğü ile yıkar.

- On birinci günden ylmnlncı güne kadar işçi karıncalar kozalara bakma hakkına sahip olurlar.

- Yhml birinci günden otuzuncu güne kadar larvalara nezaret ederler ve onları beslerler.

- Otuz birinci günden kokma güne kadar iç hizmetlerden ve bakım işlerinden muaf tutulurlar takat ana kraliçeye ve larvalara bakmaya devam ederler.

- Kırkma gün dönüm noktasıdır. Yeterince deneyim kazandıkları anlaşıldığından Siteden dışarıya çıkmaya bak kazanırlar.

- Kırk birinci günden ellinci güne kadar yaprak bitinin bekçiliğinde veya hizmetinde kullanılırlar.

- Ellinci günden hayatlarının sonuna kadar bir siteye alt olan karıncanın üstlenebileceği en heyecanlı işi yapabilirler: av, ve bilinmeyen çevrelerin araştırılması.

Not: Üreme yeteneğine sahip olanlar hiçbir işte kullanılmazlar.

143

Genellikle aylak kalırlar ve evlilik uçuşuna kadar kendi bölgelerinden dışarıya çıkmalarına izin verilmez.

Edmond Wel's Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

327. hazırlanır. Diğerleri antenler arası görüşmelerinde sadece dişilerden bahsetmektedirler. Aralarından çok azı onları görmüştü, bu da yasak Site geçitlerinde göz kaçamağından ibaretti. Çoğu onları büyüleyici parfümleriyle baştan çıkarıcı bir erotizm içinde hayal ediyordu.

Prenslerden biri, bir dişi ile trofilaksi yaptığını iddia ediyordu. Ona göre, verilen şurup kayın ağacı özsuyu lezzetinde, cinsel hormonları da fulya çiçeği gibi kokuyordu.

327. ise, dişinin şurubunu hakikaten tatmış bir kişi olarak, bunun işçi karıncaların veya damacınaların şurubundan farklı bir şey olmadığını gayet iyi biliyordu.

Buna rağmen mşdahalede bulunmadı.

Daha doğrusu aklından çapkınca bir dşşüne geçiyordu. 56.'nın mşstakbel Sitesini kurabilmesi için gerekecek olan sperma hşcrelerini kendisinin vermesini ne kadar çok arzu ediyordu. Ah, ona bir erişebilseydi... Ne yazık ki, bu kalabalık arasında kendini rahatça tanıtacak olan bir feromon yaymayı dşşşnememişti.

56. dişinin erkekler salonuna girmesiyle genei bir şaşkınlık havası eser. Buraya girmek Gşruhun bştşn kurallarına aykırı bir davranış idi. Erkeklerle dişiler birbirlerini ilk defa ancak evlenme uçuşu sırasında gşrebilirlerdi. Burası cşcekarıncaların şlkesi değildi; Burada geçitler arasında çiftleşme yoktu. Bir dişinin nasıl olduğunu çok merak eden prensler oldukları yerde donakalırlar. Hepsi birden onun bu odada kalmaması gerektiğini belirten hiddet kokuları yayarlar.

O ise her şeye rağmen, hazırlık kargaşası içinde ilerlemesine

i 44

devam eder. Herkese çarpar, her tarafa feromonlarını yayar.

32 7.! 32 7.! Neredesin 32 7. ?

Prensler ona, iftleşeceği erkeğin bşyle bağıra çağıra aranama-yacağını sşylemekten sakınmaz! Oysa sabırlı olup talihine razı olması gerekirdi, 56. biraz da utanır.....

Neticede 56., arkadaşını bulmayı başarır. Fakat 327. şlmşştşr. Kafası bir çene darbesiyle kesilmiştir.

TOTALİTARİZM: İnsanlar karıncalarla çok ilgilenirler, şnkş onlann başanlı bir totaliter sistem kurduklarına inanırlar. Dişarıdan bakıldığı zaman, kannca yuvalarında, neticesin çalıştığı, itaat ettiği, fedakârlık gşstemleğe hazır olduğu, aynı dşzeyde olduğu izlenimi alınır. Ve bugşn, insanlarda totaliter sistemlerin tşmş başarısızlığa uğramıştır.

O zaman bşcek toplumunun taklit edilmesi dşşşnşlmşştşr. (Napofyon'un amblemi an değil miydi) Genel bir iletişim için kannca yuvasını saran feromonlar, gşnşmşzde uydu kanalıyla yapılan televizyon yayınlarıdır. İnsan, hen\es için en iyisini sunduğu kanısına kapılmakta, bşylece mşkemmel bir insan topluluğu yarattığını zannetmektedir. Olayların mantığı ise bşyle değildir.

Doğa, Darwln'in hoşuna gitmese de, en iyilerin řstřnlřđřne doğru gellşmemektedir (esasen hangi kritere dayanarak bşyle dşşşnşlşyor?).

Doğa, gşcşnş çeşitlilikten almaktadır. Ona, iyiler, kştşler, deliler, şmitsizler, sportmenler, yatalaklar, kamburlar, tavşandu-daklılar, neşeliler, kederliler, akıllılar, siyahiler, san tenliler, kızıl-derlllller, beyazlar... gereklidir. Onun her dinden, her felsefi dşşşnşşten, her fanatik gşrşşten akılı başında insanlara ihtiyaı vardır.

Yegane tehlike bu tşrlerden hertıanđl birinin diğer bir tşr tarafından ortadan kaldmlmasıdır.

Suni tohumlama yoluyla en iyi cins mısıır koçanı tanelerinden alman tohumlarla (en az suya ihtiyaç gşsteren, don olayına

-145

dayanıklı, çok taneli koan veren) ekilen tarlaların salgın hastalıklardan kolaylıkla srynlabilidlđl gşrşlmşştşr. Doğa tekdşzelikten nefret etmekte ve çeşitliliği benimsemektedir. Dehasının yşceliği belki de bundadır.

Edmond WeIIIs Gşreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Yorgun ve kşşk adımlarla tekrar kubbeye dşner. Harem dairesine giden geçide yaklaştığı sırada enfraruj gşzlerinin şnşnde iki hayal belirir. Bunlar tuhaf kokulu canilerdir! şişman ve kşşk topal!

56., onların dosdoğru üzerine doğru geldiklerini gşrşnce kanatlarını ırpar ve topalın boğazına sarılır. Fakat ştekiler onu durdurmayı başarılırlar. Buna rağmen onu şldşrmek yerine anten ilişkisi kurmaya zorlarlar.

Dişi karınca kudurmuş gibidir. Onlara 327.'yi niçin şldşrdşklerini sorar, nasıl olsa uçuştan hemen sonra olecektir. Onu katletmeğe ne gerek vardı!

İki şldşrşcş onu yatıştırmaya çalışır. Onlara gşre bazı olayların beklemeğe tahammşlş yoktur. Olumsuz olarak yorumlanan, kştş gşrşnen bazı gşrevler vardır ve ne olursa olsun Gşruhun normal işlemesi için bunların yerine getirilmesi

şarttır. Safdilli olmamak gerekir... Bel-o-kan'ın birliği için böyle olması gerekiyordu ve görev tamamlanmıştı!

O zaman bunlar casus değil mi?

Hayır değiller. Hatta Güruhun güvenliğini ve sağlığını koruyan baş gardiyan olduklarını bile ileri sürmektedirler.

Prenses hiddet feromonları yaymaya başlar. 327., Güruhun güvenliği için mi tehlikeli görülmüştü? Evet diye cevap verir her iki öldürücü de; 56. bir gün bunu anlayacaktı ama henüz çok gençti...

Anlamak, neyi anlamak? Sitenin sinesinde yaygın olarak örgütlenmiş caniler bulunduğunu mu? Yoksa gördükleri için öldürülen erkekleri siteyi kurtarmak için öldürdüklerine mi?

146

Topal, lütfedip izah etmeğe çalışır. Anlattıklarından anlaşıldığına göre tuhaf kokulu askerler "tehlikeli-stres muhafızları" imişler. Güruhun ilerlemesine ve savaşmasına yarayan yararlı stresler ve bir de Güruhu yok etmeye çalışan zararlı stresler varmış...

Her bilginin mutlaka yayılması gerekmezmiş. Bazılarının çözülmesi olanaksız metafizik stres yaratma olasılığı güçlüymüş. O zaman Güruh kedere kapılır, hareket edemez, çare bulamazmış...

Bu herkes için zararlı olur, Güruh kendi kendini zehirleyen toksinler yaymaya başlatmış. Uzun vadede, Güruhun ölümsüzlüğünün korunması, kısa vadede, gerçeklerin bilinmesinden daha önemli imiş. Gözün gördüğü bir şeyi beyin organizmanın diğer kısımları için tehlikeli olarak değerlendiriyorsa, beynin bu gözü kör etmesi evlaymış...

Şişman olanı da topalın bu bilgiç konuşmalarını özetlemek istercesine:

Gözü kör ettik,

Heyecana kapılmaları yok ettik.

Kederlenmeyi durdurduk.

Her ikisi de bütün organizmaların buna benzer güvenlik sistemlerine sahip olduklarında ısrar ederler. Buna sahip olmayanlar ya korkudan ölürlər ya da bu sorunlarla baş edemedikleri için intihar ederler.

56. oldukça şaşkına dönmüştür ama kendini kaybetmez. Aslında saçmalıklarla dolu feromonlar bunlar! Gizli silahın varlığını saklamak istiyorlarsa, artık çok geç idi. Ne kadar saklamak isterlerse istesin herkes La-kola-kan'ın bununla karşı karşıya kaldığını biliyordu...

İki öldürücü soğukkanlılıklarını koruyor, fikirlerinden vazgeçmiyorlardı. La-kola-kan konusunu herkes unutmuştu bile; zafer sevinci merakı hafifletmişti.

Geçitler arasında dolaşıp etrafı koklamak yeterliydi, en hafif bir toksin kokusu dahi yoktu. Rönesans şenlikleri öncesi bütün Güruh 5;essizliğe bürünmüştü.

Aşağı geçitlerdeki takip sırasında topal, üçüncü bir karıncanın

147

varlığını saptamıştı. Bir asker. Acaba kimlik numarası neydi?

Bunu tespit edemedikleri için onu hemen öldürmemişlerdi. Bu arada dişi karınca antenlerinin sivri ucu ile şişmanın gözlerine saldırır. Gözlerini kör etmekle beraber epeyce acı duyar, topal karınca ise şaşkına uğrar.

Dişi karınca daha çabuk uzaklaşmak için koşar ve uçar. Kanatlarının çırpması ile kalkan toz bulutu takipçilerden gizlenmesine yardım eder. Hemen kubbeye ulaşır.

Ölü karıncaya dokunup geçer. Şimdi onun için yeni bir hayat başlayacaktır.

Oyuncak karınca yuvaları hakkında Edmond VVelis'in vermiş olduğu dilekçenin, Millet Meclisi soruşturma komisyonu önünde kendisi tarafından, okunan özeti:

Dün mağazalarda, çocuklara Noel hediyesi olarak sunulan bu yeni oyuncakları gördüm. Bunlar, içinde bir üretken kraliçe karınca, altı yüz karınca ile toprak doldurulmuş şeffaf plastik kutulardı.

Onlar çalışır, kazar, koşar durumda görünüyorlardı.

Bir çocuk için bu büyüleyici bir görüntüdür, sanki ona bir şehir sunulmuş gibidir. Ayrıca sakınları de küçük şeylerdir, yüzlerce küçük bebek hareket edebiliyor ve kendi kendilerini idare edebiliyor.

İtiraf etmeliyim ki buna benzer karınca yuvaları bende de var. Ama ben bir biyolog olarak çalışmalarına yön vermek için onların yaşantısını incelemek zorundayım. Ben onları bir akvaryum içine, üstünü delikli bir kartonla kapatarak hava aldırarak şekilde yerleştiririm.

Buna rağmen karınca yuvamı her görüşümde içimde acayip bir his duyuyorum, sanki ben mutlak bir güce sahip biriymişim veya onların tanrısıymışım gibi geliyor... Keyfim isterse karıncalarımı aç bırakır onları öldürürüm. Yağmur yağdırma zevkini tatmak istersem bahçe süzgecini alır sitelerin üzerine suları boşaltırım; çevrelerinin normal ısınısını yükseltmeğe karar veririm onları radyatörün üzerine yerleştiririm; içlerinden birini alıp mikroskopta incelemek istersem pensimi alıp akvaryumun içine daldırmak yeterlidir; ve eğer onlardan birkaçını öldürmek

148

kaprisine kapılırsam hiçbir dirençle karşılaşmayacağımı bilirim. Başlarına ne geldiğini bile anlayamayacaklardır.

Evet, Baylar, çok küçük yapıda oldukları için onlara karşı ezici bir güce sahip olduğumuz aşikâr.

Ben kendi hesabıma bunu kötüye kullanmam fakat bir çocuğu düşündüğüm zaman... O bunların hepsini yapabilir.

Bazen aklıma saçma bir fikir gelir. Bu kumdan oluşan siteleri görünce kendi kendime sorarım; ya bizim sitelerimiz de böyleyse? Ya biz de çok yüce bir kudret tarafından herhangi bir akvaryum içine yerleştirilmiş ve onun tarafından izleniyorsak?

Ya Adem ile Havva da "izlenmek" için yapay bir ortam içine yerleştirilmiş iki kobaysa.

Ya kutsal kitabın söz ettiği cennetten kovulma olayı hapishane akvaryumunun değiştirilmesinden başka bir şey değilse?

Ya Tufan, sonuç olarak meraklı veya ihmalkâr bir Yüce Varlık tarafından üzerimize boca edilen sulardan başka bir şey değilse?

İmkansız, mı diyeceksiniz bana? Diyebilirim ki... aradaki yegane fark karıncaların cam bölmeler arasına yerleştirilmiş, Dizlerin ise fiziksel bir güç tarafından hapsedilmiş olmasıdır. Yer çekimi!

Karıncalar kutuyu delmeyi başardılar, şimdiye kadar birçoğu kaçtı, bizler de yer çekiminden sıyrılan füzeler fırlatmayı başardık.

Akvaryum içindeki siteleri tekrar ele alalım. Az önce size söyledim, ben iyi yürekli, bağışlayıcı bir tanrıyım, hatta biraz da batıl itikatlıyım. İşte onun için ben, bana tabi olanlara acı çektirmem. Bana uygulanmasını arzu etmediğim bir davranışı hiçbir şekilde onlara uygulamam.

Fakat Noel'de satılan oyuncak karınca yuvaları aynı sayıda tanrılar yaratacaktır. Onların hepsi benim kadar iyi yürekli, bağışlayıcı olacak mı? Mutlaka birçoğu ellerindeki şehirden sorumlu olduklarını ve bunun kendilerine bazı haklar sağladığını anlayacaklardır. Ama bunun yanında ilahi görevleri de olacaktır: onları beslemek, onlara uygun bir ısı sağlamak, onları zevk olsun diye öldürmeğe kalkışmamak.

Bununla beraber, çocuklar ve özellikle henüz sorumluluk

-149

duygusuna sahip olmayan çok küçükler okul başarısızlıkları, aile içi geçimsizlikleri ve arkadaşlarıyla olan küçük kavgalardan olumsuz etkilenirler. Bir hiddet anında pekâlâ "Genç tanrılıklarını unutabilirler, ve o takdirde ona "tabi" olanların sonunu düşünmeğe bile cesaretim yok...

Oyuncak karınca yuvalarının satışını yasaklayan bu kanunun kabul edilmesini karıncalara karşı olan merhametimden veya hayvanları koruma hakkından dolayı talep etmiyorum. Hayvanların hiçbir hakkı yok: onlar, hayvan çiftliklerinde yetiştiriliyor ve bizlerin yemesi için de kurban ediliyor. Bunun kanunlaşmasını, belki bizim de çok yüce bir kudret tarafından tutuklanmış ve incelenmekte olmamız olasılığı karşısında talep ediyorum. Bir gün yeryüzünün de sorumsuz bir genç Tanrıya bir Noel hediyesi olarak teslim edilmesini ister miydiniz?

Güneş doruk noktasındadır.

Gecikmiş olan erkekler, dişiler Sitenin geçitleri arasında, yetişmek için koşmaktadır. İşçi karıncalar, onları ilerletir, temizler ve cesaretlendirirler.

Neşe içinde yürüyen ve bütün pasaport kokularının birbirine karıştığı bu kalabalık içine 56. da gecikmeden katılmış, diğerleri arasında ilerlemektedir. Hiçbirinin kimliği ayırt edilemeyecek haldedir. Kız kardeşlerinin dalgalar

halinde ilerleyen temposuna katılmış olarak gitgide yukarıya doğru çıkmakta ve o zamana kadar hiç tanımadığı bölümlerden geçmektedir.

Birdenbire bir geçidin dönemecinde o ana kadar hiç rastlamadığı bir olayla karşılaşır: gün ışığı. Önce duvarlara yansıyan ışık, daha sonra göz kamaştırıcı bir parlaklığa dönüşür. İşte dadıların kendisine anlatmaya çalıştığı esrarengiz kudret. Sıcak, tatlı, hoş giden bir ışık. Bu büyüleyici, yeni bir dünyanın müjdesiydi. Işık huzmeleri göz bebeklerinin içine dolunca kendini sarhoş gibi hissetmeğe başladılar. Otuz ikinci kattaki şaraplaşmış şuruptan aşırı derecede içmiş gibi olurdu.

56. prenses ilerlemeye devam eder. Yerlerde ısıll ısıll parlayan

150

kızgın lekeler görür, güneş altında bata çıka yürür. Tüm yaşamını yeraltında geçiren birisi için muhteşem bir deneyimdir bu.

Yeni bir dönemeç. Işık huzmeleri adeta onu bombardımana tutar ve geri çekilmek zorunda kalır. Sanki gözlerinin içine birçok ok giriyor, göz sinirlerini yakıyor ve üç beyinini birden kemiriyordu. Üç beyin... atalardan kalma bir deyim, onlar her halka için bir sinir düğümüne, vücudun her kısmı için de bu sinir sistemine sahip olduklarını kabul ederlermiş.

Işık dalgalarına doğru ilerlemeğe devam eder. Uzakta, güneşin sıcaklığına kendilerini kaptırmış kız kardeşlerini fark eder, adeta hayalete dönmüşler... Yürümeğe devam eder. Vücudu ısınmaya başlamıştı: ona binlerce defa anlatılmaya çalışılan bu ışık, bütün anlatılanlardan çok daha olağanüstü bir şeydi. Mutlaka yaşanmalıydı! Aklına alt katlarda kapıcılık görevi yapan işçi karıncalar geldi, yaşam boyu sitede kapalı kalacaklar ve dışarının, güneşin ne olduğunu hiçbir zaman bilemeyeceklerdi.

Gözleri yavaş yavaş dışarının ışığına alıştığı sırada sert bir rüzgârın esmeğe başladığını fark eder. Bu şimdiye kadar yaşadığı ortamın havasından çok farklı, serin, hareketli ve güzel kokulu bir havadır.

Antenleri fırlıdak gibi dönmeğe başlar, onlara dilediği gibi yön vermek olanaksızlaşmıştır. Hızla esen rüzgârla antenleri yüzüne çarpar, kanatları saklar.

Yukarıda, kubbenin tepesinde işçi karıncalar onu karşılarlar, ayaklarından tutup yukarıya doğru çekerler ve üreyecek kalabalığın içine iterler. Orada dar bir saha içine yığılmış yüzlerce erkek ve dişi kaynaşmaktadır. 56., evlenme uçuşunun başlangıç noktasında olduğunu ve uygun hava durumunun beklendiğini anlar.

Rüzgârın etkisi sürerken tahminen on adet serçe, karıncaları fark eder. Fırsattan yararlanmak amacıyla gitgide alçaktan uçmaya başlarlar. Çok yaklaştıkları bir sırada mevzilenmiş olan topçular onları asit ateşine tutarlar.

içlerinden biri şansını denemeye kalkışır karıncaların arasına

151

dalar, üç adet dişi yakalar ve tekrar yükselir. Cür yüksekliğe ulaşmadan topçuların ateşine tutulur ve ^ ' < UŞ Veterü lür; ağzını açmadan, kanatlarındaki zehri atabilmek " ^ düşürü-üzerinde acınacak bir halde debelenmeye başlar

e 0t|«r

Bu tümüne örnek olur ve serçeler geri çekilir Fak dini aldatmasın. Hava savunmasının etkinliğini denem ^ ^ en' gecikmeden, tekrar geri döneceklerdir. ç'n' Çok

YIPHO HAYVANLAR Uygarlığımız kurtlar, aslanlar, ayılar sırtlanlar gibi yırtıcı hayvanlardan kurtulmayı başaramasavh^ limlz ne olacaktı?

^'hi'

Hiç şüphesiz daima kuşku içinde olan huzursuz bir uygarhk fo> malılar, tannlar ayininde ortalığa korku yaymak için bir '• gettrtlriermlş. Böylece herkes anları ki: kazanılmış hlçbtsev yok ve ölüm her zaman insanın karşısına çıkabilir. Fakat günümüzde insanoğlu kendisini yiyebilecek bütün türleri ezmiş, bertaraf etmiş veya müzeye kaldırmış. Geriye endişe verecek canlılar olarak bir tek mikropolar ve belki de karıncalar kalmıştır.

Kannca uygarlığı ise kendisi için yırtıcı olan türleri bertaraf etme olasılığına sahip olmamasına rağmen gelişmekte geri kalma-mistir. Sonuç olarak bu böcek sürekli kuşku içinde yaşamak zorunda kalmıştır. Binlerce yıllık deneyimi dünyanın en aptal hayvanı bile bir vuruşta yok edebileceğine göre, olsa olsa yolun yansına gelmişti daha, bunu çok iyi biliyordu.

Edmond Welis Göreceli ve Mutlak Bilgi ansıklop***1

Rüzgâr sakinleşmiş, hava akımı azalmış, ısı artmaktadır, sı ulaştığında Site evlatlarını uçuşa geçirmeyi düşünmektedir. Dişiler kanatlarını titretmeye başlamışlardır, artık hazır vaziyeler. Bu olgun erkeklerin kokusu cinsel dürtülerini doruğa çıkarır

152
.: içinde uçarlar, yüz baş mesafeye kadar yükse- jll^ diş''er ^ /arafından biçilirler, hiçbirini kurtulmaz.

|jr|er fokat SerÇekın|flk başlar ama yine de uçuştan vazgeçilmez. Aşağıda Şa ..ete geçer. Bu kez yüz dişiden ancak dördü kuş jKind t>ir S^P b,n,.dan kurtulmayı başarabilir. Erkekler filo halinde gagaların'nfına ^Ç31"- serçeler erkekler topluluğuna hiç dokun-onların yar J<.a şeylerle ilgilenmeye değmez."

I r "bu ÇOK ->' ^'

maZ .. 1 ir amd> göklere yükselir, elliden fazla kuş yollarını ke-Üçüncü Dirgi"! :__15...L,.L!J„2.,__ „... ..

ser,

k bir kıyın"1 yerine döner nicbiri saS Çıkmaz. Kuşlar birbir-ortaa'ber sa|mış gibi gitgide çoğalır. Havada serçeler, karata- ler'ne v,y,\ fferdanilllar- ispinozlar, güvercinler... cıvıldaşıp durur-vukar, Kiz" 5

,. ,«m varpan on ardır! lar Asıl bayram yak

Dördüncü bir gr"P harekete geçer. Bu sefer de hiçbirini kurtula-az En iyi lokmay'i yakalamak için kuşlar birbirleriyle dövüşmektedir. Topçular çok üzgün ve sinirlidirler, formik asit bezlerinin olanca gücüyle dikine ateş? etmeye başlarlar, fakat yırtıcılar çok yüksektedir, formik asidin onlara ulaşması olanaksızdır, ölüm yağmurları gibi Site'nin üzerine gerisin geri düşerken de oldukça büyük tahribat yapar.

Bir kısım diş i korkudan uçmaktan vazgeçip aşağıda, salonda çiftleşmeyi tercih eder.

Beşinci bir grup yükselir: her şeye rağmen bu kuş duvarını aşmak gerekli! Kırk ü ç erkek tarafından korunan on yedi diş i kurtulmayı başarır.

Altıncı gruptan .on iki diş i kurtulur!

Yedinci gruptan ise otuz dört!

56. kanatlarını çarpmaya başlar, henüz uçacak cesareti yoktur. O Slrada bir klz kardeşinin kafası ayaklarının dibine düşer. Bu büyük

1 um arzusuy-|a öğrenmek istemesine rağmen donup kalır. t| „ek|zinci grupla uçacak mı? Hayır... Ve de isabetli karar vermiş-

Çünkü bu grupta^ kimse sağ kalmamıştı, bası SeS' *u baplar. Buna rağmen tekrar kanatlarını çarpmaya ıraz yül^seijr |-i iç olmazsa bu kadarını başarabilmişti

- 153

dala, üçjlet diş i yakalar v])"e tekrar yükselir. Cüretkâr kuş yeterli

yüks\ '(liğeulaşamadan topA / j;uların ateşine tutulur ve yere düşürü- lür; i |iini)(madan, kanatla^ f*rı jurındaki zehri atabilmek ümidiyle otlar üzere »cak bir halde \ / ^[»debelenmeye başlar.

B tümüne örnek olur vei' I a- serçeler geri çekilir. Fakat kimse ken- dini |datıasın. Hava savuril 1*r vjnmasının etkinliğini denemek için, çok gecii.fiedtı tekrar geri dönl /^geçeklerdir.

YIRT^â MANLAR: Uygi ^ mrlığımız kurtlar, aslanlar, ayılar veya s, iarkpl yırtıcı hayva j**1*canlardan kurtulmayı başaramasaydı ha-lçjznücaku? w8*

r\.^şüfieslz dalma kışk Mi içinde olan huzursuz bir uygarlık, Ro- nji/al, tan/ar aylnlndeL fj' ortalığa korku yaymak için bir («set Ajıttiemiş.

Böylece hkj^Jprkes anlarmış ki: kazanılmış hiçbir şey y^JvtMm her zaman ty&y^Mısanm karşısına çıkabilir. r\jApknuzde tosanif^f^frölu kendisini

yiyebilecek bütün türleri e jti/jMara/ etmiş vejy f1 A?a müzeye kaldırmış. Geriye endişe ve-Ajek alı/ar olarak bir t|* f1 Aıtsk mikroplar ve belki de

karıncalar kal-

ilJmavfgarlığı ise keii |lltte/ için yırtıcı olan türleri bertaraf etme

cys1/^a sahip olrnanû / ^Masına rağmen gelişmekte geri kalma-n Atır.kuç olarak bu M 'f^Jröcek sürekli kuşku içinde yaşamak zo-n.âa%Mşur. BlnlerceifV gylhk deneyimi dünyanın en aptal hay-\\jı Hblr vuruşta yol'f / px edebileceğine göre, olsa olsa yolun y, ssmıdmlşti daha, M^ftmu çok iyi biliyordu.

W

Edmond Wells 6 Göreceli ve Mutlak Bilgi ansiklopedisi

| ir

\\gâıakinleşmiş, havai ^sakımı azalmış, ısı artmaktadır. Isı 22°'ye ulaştı jindıSite evlatlarını ui\\ Z"11 J^şa geçirmeyi düşünmektedir. £\\ Jertatlarını titretme»! /" ^/e başlamışlardır, artık hazır vaziyettedirler. B oljnerkeklerin kokUV ^/u cinsel dürtülerini doruğa çıkarm ştır.

\\ i 152

İlk dişiler zarafet içinde uçarlar, yüz baş mesafeye kadar yükselirler fakat serçeler tarafından biçilirler, hiçbiri kurtulmaz.

Aşağıda şaşkınlık başlar ama yine de uçuştan vazgeçilme^. İkinci bir grup harekete geçer. Bu kez yüz dişiden ancak dördü knş gagalarının gazabından kurtulmayı başarabilir. Erkekler filo halinde onların yardımına uçar, serçeler erkekler topluluğuna hiç dokunmazlar, "bu çok sıksa şeylerle ilgilenmeye değmez."

Üçüncü bir grup göklere yükselir, elliden fazla kuş yollarını keser, ortalık bir kıyım yerine döner hiçbiri sağ çıkmaz. Kuşlar birbirlerine haber salmış gibi gitgide çoğalır. Havada serçeler, karatavuklar, kızıl gerdanlılar, ispinozlar, güvercinler... cıvıldaşıp dururlar. Asıl bayram yapan onlardır!

Dördüncü bir grup harekete geçer. Bu sefer de hiçbiri kurtulamaz. Ln iyi lokmayı yakalamak için kuşlar birbirleriyle dövüşmektedir.

Topçular çok üzgün ve sinirlidirler, formik asit bezlerinin olanca gücüyle dikine ateş etmeye başlarlar, fakat yırtıcılar çok yüksektedir, formik asidin onlara ulaşması olanaksızdır, ölüm yağmurları gibi Site'nin üzerine gerisin geri düşerken de oldukça büyük tahribat yapar.

Bir kısım dişi korkudan uçmaktan vazgeçip aşağıda, salonda çiftleşmeyi tercih eder.

Beşinci bir grup yükselir: her şeye rağmen bu kuş duvarını aşmak gerekli! Kırk üç erkek tarafından korunan on yedi dişi kurtulmayı başarır.

Altıncı gruptan on iki dişi kurtulur!

Yedinci gruptan ise otuz dört!

56. kanatlarını çırpmaya başlar, henüz uçacak cesareti yoktur. O sırada bir kız kardeşinin kafası ayaklarının dibine düşer. Bu büyük evreni tüm arzusuyla öğrenmek istemesine rağmen donup kalır.

Sekizinci grupla uçacak mı? Hayır... Ve de isabetli karar vermişti çünkü bu gruptan kimse sağ kalmamıştı.

Prencesi korku kaplar. Buna rağmen tekrar kanatlarını çırpmaya başlar ve biraz yükselir. Hiç olmazsa bu kadarını başarabilmişti

153

"ir-

dalar, üç adet dişi yakalar ve tekrar yükselir. Cüretkâr kuş yeterli yüksekliğe ulaşmadan topçuların ateşine tutulur ve yere düşünölür; ağızını açmadan, kanatlarındaki zehri atabilmek ümidiyle otlar üzerinde acınacak bir halde debelenmeye başlar.

Bu tümüne örnek olur ve serçeler geri çekilir. Fakat kimse kendini aldatmasın. Hava savunmasının etkinliğini denemek için, çok gecikmeden, tekrar geri döneceklerdir.

YIRIJa HAYVANLAR: Uygarlığıma kurtlar, aslanlar, ayılar veya sırtlanlar gibi yırtıcı hayvanlardan kurtulmayı başaramasaydı halimiz ne olacaktı?

Hiç şüphesiz dalma kuşku içinde olan huzursuz bir uygarlık, Romalılar, taunlar ayininde ortalığa korku yaymak için bir ceset getirtiriermlş. Böylece herkes anlarımış ki: kazanılmış hiçbir şey yok ve ölüm her zaman insanın karşısına çıkabilir. Fakat günümüzde insanoğlu kendisini yiyebilecek bütün türleri ezmiş, bertaraf etmiş veya müzeye kaldırmış. Geriye endişe verecek canlılar olarak bir tek mikroplar ve belki de karıncalar kalmışta.

Karınca uygarlığı tse kendisi için yırtıcı olan türleri bertaraf etme

olasılığına sahip olmamasına rağmen gelişmekte geri kalmamıştır. Sonuç olarak bu

böcek sürekli kuşku içinde yaşamak zorunda kalmıştır. Binlerce yıllık deneyimi dünyanın en aptal hayvanı bile bir vuruşta yok edebileceğine göre, olsa olsa yolun yansına gelmişti daha, bunu çok iyi biliyordu.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi ansiklopedisi

Rüzgâr sakinleşmiş, hava akımı azalmış, ısı artmaktadır. Isı 22°'ye ulaştığında Site evlatlarını uçuşa geçirmeyi düşünmektedir.

Dişiler kanatlarını titretmeye başlamışlardır, artık hazır vaziyettedirler. Bu olgun erkeklerin kokusu cinsel dürtülerini doruğa çıkarmıştır.

152

İlk dişiler zarafet içinde uçarlar, yüz baş mesafeye kadar yükselirler fakat serçeler tarafından biçilirler, hiçbirisi kurtulmaz.

Aşağıda şaşkınlık başlar ama yine de uçuştan vazgeçilmez, ikinci bir grup harekete geçer. Bu kez yüz dişiden ancak dördü kuş gagalarının gazabından kurtulmayı başarabilir. Erkekler filo halinde onların yardımına uçar, serçeler erkekler topluluğuna hiç dokunmazlar, "bu çok sıska şeylerle ilgilenmeye değmez."

Üçüncü bir grup göklere yükselir, elliden fazla kuş yoilerini keser, ortalık bir kıyım yerine döner hiçbirisi sağ çıkmaz. Kuşlar birbirlerine haber salmış gibi gitgide çoğalır. Havada serçeler, karatavuklar, kızıl gerdanlılar, ispinozlar, güvercinler... cıvıldaşıp dururlar. Asıl bayram yapan onlardır!

Dördüncü bir grup harekete geçer. Bu sefer de hiçbirisi kurtulamaz. En iyi lokmayı yakalamak için kuşlar birbirleriyle dövüşmektedir.

Topçular çok üzgün ve sinirlidirler, formik asit bezlerinin olanca gücüyle dikine ateş etmeye başlarlar, fakat yırtıcılar çok yüksektedir, formik asidin onlara ulaşması olanaksızdır, ölüm yağmurları gibi Site'nin üzerine gerisin geri düşerken de oldukça büyük tahribat yapar.

Bir kısım dişisi korkudan uçmaktan vazgeçip aşağıda, salonda çiftleşmeyi tercih eder.

Beşinci bir grup yükselir: her şeye rağmen bu kuş duvarını aşmak gerekli! Kırk üç erkek tarafından korunan on yedi dişisi kurtulmayı başarır.

Altıncı gruptan on iki dişisi kurtulur!

Yedinci gruptan ise otuz dört!

56. kanatlarını çırpırmaya başlar, henüz uçacak cesareti yoktur. O sırada bir kız kardeşinin kafası ayaklarının dibine düşer. Bu büyük evreni tüm arzusuyla öğrenmek istemesine rağmen donup kalır.

Sekizinci grupla uçacak mı? Hayır... Ve de isabetli karar vermişti çünkü bu gruptan kimse sağ kalmamıştı.

Prensesi korku kaplar. Buna rağmen tekrar kanatlarını çırpırmaya başlar ve biraz yükselir. Hiç olmazsa bu kadarını başarabilmişti

153

fakat birden duraksar, ayaklarının dibine düşen şu kafa... Korku bütün vücudunu kaplar. Uyanık olmak gerek, başarıllı olma şansı çok az.

56.'nın heyecanı biraz yatışmıştı: dokuzuncu gruptan yetmiş üç dişinin uçuşlarını tamamladıkları haberi gelir. İşçi karıncalar cesaretlendirici feromonlar salgılamaya başlarlar. Yeniden ümit ışığı parlar. Onuncu grupla gitmeğe karar vermekte güçlük çektiği sırada biraz ötede küçük topal ile şişman öldürücünün farkına varır. Artık karar vermek için zamana ihtiyacı yoktur, hemen uçuşa geçer. Diğer ikisinin çeneleri boşlukta kapanır. Az kalsın yakalanıyordu.

56. bir süre Site ile kuşlar bulutu arasında orta yerde kalır. Sonra onuncu grubun havalanma sevdasına o da kapılır ve kendini hava boşluğunun içine atar. İki arkadaşının kuşların kurbanı olduğu sırada beklenmedik bir şekilde bir ispinozun kocaman pençeleri arasından geçer.

Bu onun için büyük bir şanstır.

Onuncu gruptan sağ salım kurtulan on dört dişisi arasında o da vardı, ancak 56. fazla havale kapılmaz. İlk denemeyi atlatmıştı ama asıl zorluk'şimdi başlıyordu. O bunu gayet iyi biliyordu. Genelde bin beş yüz uçan prenses arasından ancak 10'u güçlüklerle karşılaşmadan uçuşu tamamlayabiliyordu. En iyimser tahminle sadece dört kraliçe sitelerini kurabilme olanağına erişebilecekti.

BAZEN YAZ GÜNLERİNDE: Bazen yaz günlerinde dolaştığım zamanlar bir tür sineğin üzerine basıp geçtiğimi fark ediyorum. Baktığımda: Bunun bt kraliçe karınca olduğunu görüyorum. Bir tane varsa binlerce de vardır. Yerde yürünmen

kendilerini kurtarabilmek için blnblr cambazlık yapmak zorunda kalırlar. Ya insanların ayakkabısı altında ezilirler veya otomobillerin ön camına çarparlar. Uçuşlarını kontrol altına alamadan telef olur giderler. Kim bilir kaç karınca sitesi, otomobille yapılan bir yaz gezintisi esnasında sileceklerin basit bir darbesi sonucunda yok olup gitmektedir.

Edmond VVells Göreceli ve Mutlak Bilgi ansiklopedisi

154

56. daha hızlı uçmak için kanatlarını hareketlendirdiği sırada ar-Kasında on birinci ve on ikinci grubun üzerine kapanan kuş duvarını fark eder. Zavallılar! Uçacak olan beş gurup kalmıştı ve bundan sonra site bütün ümitlerini yitirmiş olacaktı.

Uçsuz bucaksız maviliğin sihrine kapılmış olarak artık hiçbir şey düşünemeyecek hale gelmişti. Her şey mavi, o kadar maviydi ki! Toprağın altındaki yaşıntısından başka bir şey bilmeyen bir karınca için havaları yarıp geçmek ne olağanüstü bir olay! Başka bir dünyada yaşıyormuş gibi geliyordu, her şey üç boyutlu idi.

Sezgisinin yardımıyla uçuşun bütün inceliklerini keşfeder. Ağırlığını kanatlarının üzerinde taşıyarak sağa döner. Kanat açılarını değiştirerek yükselir, alçalır veya hızlanır... Hatasız bir viraj almak için kanatlarının ucunu bir ekseninde sabit tutması ve vücuduna da herhangi bir endişeye kapılmadan 45°'den daha fazla eğim vermemesi gerekliliğini anlar.

56. gökyüzünün bir boşluktan ibaret olmadığını anlar, orada hava akımları da vardı. Bazı akımlar onu yükseklerle atıyor bazıları da boşluklar yaratıyor ve yükseklik kaybetmesine sebep oluyordu. Bu hava akımlarını anlamak için önünde uçan böcekleri izlemek gerektiğini anlar.

Üşür, yüksekler soğuk olur. Bazen hava burguları bazen de boralar onu topaç gibi döndürür.

Bir grup erkek karınca onu izlemeye başlar, 56. ancak en hızlı uçanlar ve en inatçılar tarafından yakalanabilecek şekilde hızını artırır. Bu genetik seçimin ilk aşamasıdır.

Birden vücudunda bir temas hisseder, bir erkek karınca karnının üstüne konmuş ve saldırıya geçmiştir. Oldukça ufak tefektir ama kanat çırpmasını kestiği için çok ağırmış hissini vermektedir.

Biraz alçalır, üstündeki erkek karınca ise düşmemek için kıvrılır kalır, iğnesiyle dışısının cinsiyetine ulaşabilmek için karnını bükür.

56., nasıl bir duyguyla karşılaşacağını merakı içindedir; zevk veren uyuşmalar bütün vücudunu kaplar. Birdenbire aklına eser öne atılır ve hızla pike uçuşuna geçer. Delice bir hareket! Büyük coşku! Sürat ve cinsel ilişki onun ilk büyük zevk kokteylini teşkil eder.

-155

327.'nin hayali bir an için zihninden geçer. Gözlerindeki antenler rüzgârla titrer. Biber gibi acı bir özsu antenlerini titretir. Bazı anılar canlanır ve dalgalarla coşan bir denize dönüşür. Acayip sıvılar bütün bezlerini dolaşır ve fışkıran bir sel halinde kafasının içine doluşur.

Kendini otların tepesinde bulunca, yeniden güçlerini toplar ve kanatlarını çırpmaya başlar. Yeniden ok gibi yükseklerle fırlar. Dişi dengesini bozduktan sonra erkek kendini iyi hissetmeye başlar. Ayakları tir tir titrer, çeneleri birbirine çarpar, kalbi durur ve düşer...

Böceklerin büyük bölümünde erkekler, ilk cinsel ilişkilerinden sonra ölmek üzere programlanmıştır. Sperm hücreleri vücudu terk eder etmez sahibinin hayatını da beraberinde götürür. Karıncalarda ejakülasyondan sonra erkek ölür. Diğer bazı türlerde ise dişi tatmin olduktan hemen sonra aşığını öldürür, sebebi de sadece cinsel ilişkinin iştahını kabartmasıdır.

Hakikati kabul etmek gerek, böcekler âlemi genellikle dişiler âlemdir, daha doğrusu dullar âlemi. Erkekler sadece gelip geçici bir rol oynarlar.

Bir ikinci tohumlayıcı daha 56. 'ya yapışır. Sonra birçokları daha gelip geçer: en azından on yedi veya on sekiz erkek... 56. karnında yaşayan bir sıvının kaynadığını hisseder, müstakbel sitesinin sakinlerini oluşturacak olan bir kaynak. Bunlar on beş yıl boyunca yumurtlamasına yardım edecek olan milyonlarca erkek hücresiydi.

Etrafındaki diğer kız kardeşleri de aynı heyecanı paylaşmaktadırlar. Gökyüzü, üstlerine birkaç erkek karınca binmiş olarak, uçan dişilerle doludur, bir dişi ile aynı anda birkaç erkek çiftleşme şansına sahiptir. Bu görünüm bulutlar arasında oluşan bir aşk kervanıdır, dh>iler yorgunluktan ve zevkten sarhoş hale gelmişlerdir. Bunlar artık prenses değil birer kraliçedir. Art arda erişilen zevk fırtınası onları çılgına döndürmüş ve uçuşlarının düzenini kontrol altında tutabilmeleri imkânsız hale gelmiştir, onlar artık uçmuyor kendilerinden geçmiş olarak gökyüzü katında kayıyorlardı. Diğer taraftan dört görkemli kırlangıç ta böyle bir fırsatı kollamaktadır, gagaları sonuna kadar açık vaziyette kanatlı karıncaların

156

arasına dalarlar ve onları birbiri ardına hapsederler. 103683. araştırmacılar salonundadır. Doğudaki beyazkarınca yuvasına sızarak tek başına araştırma yapmayı düşünmektedir, fakat "canavar avı" için bir araştırmacı grubuna katılması teklif edilir. Zira, bütün Federasyonun en önemli yaprakbiti çiftliği olan Zoubi-zo-ubi-kan sitesinin otlak bölgesinde bir kertenkele görülmüştür. Bu çiftlikte yetiştirilen dokuz milyonun üzerindeki yaprakbitle.inden şurup elde edilmektedir. Ve bu sürüngenlerin bir tanesi bile bu üretime büyük zararlar verebilir. Hoş bir tesadüf! Zoubi-zoubi-kan sitesi; Federasyonun doğu sınırı üzerinde, Bel-o-kan ile beyazkarınca sitesinin tam orta yerinde bulunuyordu. Araştırmacılar hızla hazırlanmaya başlar. Bir taraftan kursaklarını sitenin enerji veren şurubuyla doldururken diğer taraftan da for-mik asit rezervlerini tamamlarlar. Soğuktan ve zehirli mantar sporlarından (artık onu da öğrenmişlerdir) korunmak için vücutlarını salyangoz salyasıyla sıvarlar. Aralarında kertenkele avı hakkında konuşurlar. Bazıları onu, semender veya kurbağa ile karşılaştırır. Fakat 32 araştırmacının çoğunun hemfikir olduğu konu bu avın büyük zorluğudur.

Yaşlı bir araştırmacı kertenkelelerin kuyrukları kesilse bile yeniden kuyruklarını uzatabildiklerini söyler. Oldukça şaşırırlar... Başka bir araştırmacı ise bu canavarlardan birinin 10 dakika bir kaya gibi hareketsiz kaldığına şahit olduğunu ekler. Bel-o-kanlı ilk sakinlerin anlattıklarında bu canavarlara karşı yalnızca çenelerle karşı konulmuştur (o zamanlar daha formik asit kullanılmıyordu).

103683.'yü bir titreme kaplar, bugüne kadar ne bir kertenkeleye ne de içlerinin rahat etmesi için öylesine çene darbeleri indirilmesine veya formik asit püskürtülmesine hiç şahit olmamıştır. Bu sıvışabilmesi için çok iyi bir fırsattır. Her şeye rağmen 103683.'nün tüm endişesi "beyazkanncaiarın gizli silahıdır" ve Site'nin varlığını sürdürmesi sportif amaçlı bir avdan çok daha önemlidir.

Araştırmacılar hazırlanmışlardı. Dış çevreye çıkan geçitlen aşarlar

-157

ve "Doğu çıkışı" denilen 7 numaralı çıkış yerinde gün ışıltı ile karşı karşıya gelirler. Önce Site'yi geçip yola koyulmaları gerekmektedir. Bel-o-kan'ın çevresi işçi ve asker karıncalarla doludur, hepsi de büyük bir telaş içindedir. Artık Site'den epeyce uzaklaşmışlardır ve toplumsal uyarı kokusuna rastlanmaz. Grubun merkezle olan kokuşal bağlantısı kesilince bağımsız olarak hareket etmeye başlarlar. "Gezinti yürüyüşü" olarak tabir edilen ikişerli kol halinde ilerlemeyi tercih ederler. Çok geçmeden yine araştırmacılardan kurulu diğer bir gruba rastlarlar.

103683. Gelincik harbinden beri bu denli darmadağın olmuş bir asker karınca topluluğuna rastlamamıştır. Herhalde atlatılması çok zor, yıkıcı bir olayla karşılaşmış olmalıydılar... Gizli silahla mı acaba? Çeneleri kopmuş şişman bir savaşçı ile konuşmak ister. Nereden geliyorlardı? Ne gibi bir olayla karşılaşmışlardı? Beyazkarınca-larla mı ilgiliydi.

Öteki biraz duraklar hiç cevap vermeden arkasını dönüp gider.

103683. onun uzaklaştığını görür, biraz ötede düşer ve bir daha kalkamaz. Buna rağmen bütün gücünü toparlayarak sürünür ve vücudunu yol üzerinden çekmeyi başarır, bu son çaba cesedinin geçiş yolunu kapatmaması içindir.

Ve şimdi 56.'nın peşindedirler.

56. kırlangıçtan kurtulmak için pike yapmayı dener fakat ötekisi kendinden en az on defa daha süratlidir. Gayretleri boşa çıkar ve kendini gaganın içinde bulur, kurtuluş yolu yoktur artık her şey bitmiştir.

FEDAKÂRLIK: Karınca incelendiği zaman, ancak dışarıdan özbenli-ğlne uygulanan tutkulann etkisi altında hareket ettiği duygusu uyanabilir. Kopmuş bir kafa, düşmanın ayaklarını ısırarak veya bir tohum kopararak hâlâ yararlı olmayı deneyecektir; kopmuş bir göğüs, çıkış yolunu düşman tarafa tıkamak için, sürüne sürüne oraya gidecektir.

Bu bir fedakârlık mı? Siteye körü körüne bağlılık mı? Kolektivizmin getirdiği bir aptallaşma mı?

158

Hayır, karınca yalnız başına da yaşamasını bilir. Onun güruha ihtiyacı yoktur, isyan dahi edebilir. O halde niçin fedakârlık yapıyor?

Çalışmalarımın eriştiği aşamada söyleyebileceğim şudur: alçak gönüllükten, tevazudan...

Görülüyor ki ölüm onun için birkaç saniye öncesine kadar yükümlü olduğu çalışmasını sekteye uğratacak kadar önemli değildir.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi ansiklopedisi

Ağaçları, tepeokleri ve dikenli fundalıkları aşarak araştırmacılar zorluklar içinde doğuya doğru ilerlerler.

Yolda 103683. şaşkınlıklar içinde kalır, bu bölgeye hiç gelmemişti; çeşit çeşit acayip bitkiler keşfeder: çiçekleri çiyle bezenmiş yabani kendir bitkisi, görkemli ve mahzun venüsçarığı bitkileri, uzun saplı kedi pençesi... Çiçekleri arıya benzeyen bir kınaçiçeğine yaklaşır ve sabırsızlanarak meyvesine dokunur. Olgun meyveler aniden çatlar ve sarı renkteki yapışkan taneleri yüzüne fışkırır! Neyse ki bunlar zehirli mantar sporları değildi...

Vücudunda iğnelenmeler hissederek gruba katılır, hep birlikte Zoubi-zoubi-kan sitesinin sınırlarına ulaşırlar. Orası da klasik bir kı-zılkarınca sitesidir: bir kütük, dal parçacıklarından kurulu bir kubbe ve çöplük. Fakat Site tümüyle çalılıkların arasına gizlenmiştir.

Siteye giriş yerleri yukarılarda, hemen hemen kubbenin tepe-sindedir. Oralara ulaşabilmek için eğreltiotu ve yabani gül kümelerini aşmak gerekmektedir.

Araştırmacılar da öyle yaparlar.

İçerde yaşam k; pır kıpırdır. Yaprakbitleri yapraklarla aynı renkte olduğundan kolayca fark edilemezler. Dikkatlice bakıldığında ise antenleri ve tek gözleriyle bu binlerce yeşil kabartının içinde yavaş yavaş hareket eden ve otlayan canlıları ayırt etmek zor olmaz...

Çok eskiden, karıncalar ile yaprakbitleri arasında yapılan bir

-159

anlaşma gereğince karıncalar onları koruyacak ve karşılığında yap-rakbitleri de karıncaları besleyecektir. Bugün bazı siteler "süt veren inek"lerinin kanatlarını kesiyor ve onlara kendi pasaport kokularını veriyorlardı. Böylece onları daha kolay koruyabiliyorlardı.

Zoubi-zoubi-kan'da yaşam bu gerçeğin çevresinde kurulmuştur. Kendi rahatı veya belki de saf bir modernizm için Site'nin 2. katında yaprakbitlerinin her türlü konforunun sağlandığı büyük bir salon bulunmaktadır. Dadı karıncalar onların yumurtalarına da aynı özeni gösterir. Ne olursa olsun bu hiç kuşkusuz alışılmamış güzellikte ve önemli bir olaydır.

103683. ve yoldaşları, bir gül dalının özsuğunu emmekle meşgul bir sürüye rastlarlar. Yaprakbitlerine birkaç soru sorarlar fakat onlar hiç aldırmadan emişlerine devam ederler, belki de karıncaların kokusal lisanını bilmedikleri için suskun kalmışlardır. Araştırmacılar çobanlarını arar fakat ortalıkta hiçbirini fark edemezler.

O anda şaşırtıcı bir şey olur: Üç hanımböceği sürünün orta yerine iner. Bu korkunç yırtıcılar zavallı yaprakbitlerinin paniğe kapılmalarına sebep olur, kovanmış olan kanatları onların kaçmalarına engel olmuştur.

Neyse ki bir yaprağın arkasına gizlenmiş olan Zoubi-zoubi-kan-lı iki karınca düşmanın üzerine atılır ve onları formik asit ateşine tutarlar. Sonra da korku içinde olan yaprakbitlerini teskin etmeğe giderler.

Zoubi-zoubi-kan'lı çoban karıncalar araştırmacıları görürler ve onları selamlarlar. Kokusal konuşmalar başlar. Araştırmacılardan biri:

Bir kertenkeleyi avlamak için geldik, der.

O zaman sizin doğruya doğru ilerlemeniz gerekecek. Bu canavarlardan birine Guayci-Tyolot yönünde rastlandı.

Çoban karıncalar geleneksel yöntem trofilaksi yerine onlara doğrudan doğruya "inek"lerin sütü ile beslenmelerini önerir. Bu teklifi araştırmacılar memnuniyetle kabul ederler. Her biri bir yaprak-bitini seçer ve zevkle harika şurubu emmeğe başlar.

160

Gırtlığın içi karanlık, pis kokulu ve yağlıydı. 56., şimdi salyaya bulanmış olarak avcısının gırtlığında kaymaktadır. Kırılancın dişleri olmadığı için onu çiğneyememiş hiçbir yerine bir şey olmamıştır. Direnmek zorundadır, eğer mücadele etmezse kendisi ile beraber bütün bir şehir yok olacaktı.

Büyük bir çabayla çenelerini yemek borusunun kaygan derisine daldırır. Bu refleks, kurtulmasına yardım eder; kırılancın midesi bulanır, öksürür ve tahriş edici gıdayı dışarı fırlatır. Adeta körleşen 56. dişini uçmayı dener, fakat yapış yapış olan kanatları uçuşunu engeller. Bir nehrin kenarına düşer.

Ölmek üzere olan erkek karıncalar etrafına üşüşmektedir. Başını yukarıya çevirdiğinde kırılancılardan kurtulmayı başaran 20 kadar kız kardeşinin düzensiz bir halde uçuşunu görür. Sonunda alçalmaya başlarlar.

İçlerinden biri bir nilüferin üzerine konduğunda iki kurbağa hemen hareketlenir ve kız kardeşini yakalayıp paramparça ederler. Diğer kraliçeler; serçeler, ispinozlar, kara tavuklar, kırılancılar, yılanlar...la dolu bu yaşam oyunundan başarıyla çıkmıştır. Uçmayı başarabilen 1500 diş karıncadan sonuç olarak yalnızca altısı yaşayabilmeyi başarmıştır.

Yaşamalarının gerekli olduğunu bir kere daha düşünür. Kendi sitesini kurmak ve gizli silahın sırrını çözmek zorunda olduğunu anlar. Bunu başarabilmek için yardıma ihtiyacı olacaktır. Bu hususta karnında taşıdığı büyük sayıdaki varlıklara güvenmektedir, yeter ki onları yumurtlayabilsin...

Düştüğü Doğu nehrinde güneşin açısını hesaplamaya çalışmaktadır. Hiç tahmin etmediği bir yerdedir. Dünyanın hiçbir yerinde karıncalar ne yüzmeyi ne de kendilerini nelerin beklediğini bilmezler.

Uzanabileceği yakınlıktan bir yaprak geçer, çenelerinin var gücüyle ona yapışır. Hızla arka ayaklarını hareket ettirmeye başlar fakat bu çabalama iyi sonuç vermez. Böylece uzun müddet dalgaların üstünde sürüklenir gider... Birden ani bir dalga ve kocaman bir gölge fark eder. Bir Semender? Hayır bu Semenderden bin kat

T61

daha iridir. 56. bunun; ince uzun, derisi kaygan ve benekli bir şey olduğunu görür. Bu daha önce hiç görmediği bir şeydir. Bir alabalık!

Küçük yengeçler, sikloplar, su pireleri bu canavardan kaçar. O ise kraliçeye doğru ilerlerken 56. ürkmüş bir halde sıkı sıkıya yaprağa tutunur. Denizdeki tüm gücüne rağmen alabalık uzaklaşır ve suyu yarar. Büyük bir dalga kraliçeyi iyice hırpalarken alabalık bir an havada asılı kalır ve tümüyle dişlerle kaplı olan ağzını açarak havada uçan küçük bir sineği yakalar. Sonra ani bir kuyruk darbesiyle dönerek evrensel kristalin içine düşer... ortaya çıkan büyük bir dalga ise 56.'yi suların içine gömer.

Daha önce 56.'yi fark eden kurbağalar onu ve kamındakileri yutmak için dalarlar ve kavgaya tutuşurlar. Diş karınca ise onu derinliklere doğru çeken bir anafora yakalanmıştır. Kurbağalar da peşine takılır, fakat o soğuktan donmuş vaziyettedir ve kendinden geçer...

Nicolas yeni iki arkadaşı Jean ve Philippe'le birlikte yemekhanede televizyon seyrediyordu. Diğer çocuklar da kızarmış yanakları-yla görüntülere dalmıştı. Filmin senaryosu, gözleri ve kulakları aracılığı ile, saatte 500 kilometre hızla belleklerine yerleşiyordu. Bir insan beyni altmış milyar kadar bilgiyi stoklamak gücüne sahiptir. Fakat bellek doyma noktasına geldiğinde, temizlik otomatik olarak oluşur ve bilgilerden en az ilgi çekenleri unutulur. O zaman belleklerde, sadece sarsıcı hatıralar ile sevinçli anların özlemi kalır.

Dizi filmin hemen sonrasında böcekler hakkında bir tartışma konusu vardı.

Arkadaşlarının çoğu ortadan kayboldu, onlar için bilim gevezelikten başka bir şey değildi.

"Profesör Leduc, siz Prof. Rosenfeld ile birlikte karıncalar konusunda Avrupa'nın en büyük uzmanlarısınız. Sizi, karıncaları incelemeğe iten sebep nedir?

- Bir gün, mutfakımdaki gömme dolabın kapağını açınca dizi halinde yürüyen bu böceklerle burun buruna geldim. Saatlerce onların çalışmasını seyretmeye koyuldum. Bu bana yaşamı ve alçak

162

gönüllülüğü öğreten çok önemli bir ders oldu. Böylece karıncalar hakkında daha çok bilgi edinmeye karar verdim... Hepsi bu. (gülümser)

- Değerli bilim adamı Prof. Rosenfeld ile aranızda bir görüş ayrılığı var mı?

- Ha!! Prof. Rosenfeld! Hâlâ emekli olmadı mı? (Yeniden güler). Pek değil.

Aslında gerçeği söylemek gerekirse aynı düşünceleri paylaşmıyoruz. Bilmeniz gerekir ki, incelemenin birçok yolu var. Önceleri bütün bu sosyal türlerin (beyazkarıncalar, arılar, karıncalar) hepsinin kralcı oldukları sanılırdı. Basit bir görüş tarzı ama yanlış. Karıncalarda, kraliçenin doğurmaktan başka hiçbir yetkisinin bulunmadığı görüldü. Hatta onlarda monarşi, oligarşi, triumvira, demokrasi, anarşi vb. gibi birçok yönetim tarzı da vardır. Bazen de Site sakinleri yönetimden hoşnut olmayıp isyan ederler ve Site de iç harp bile çıkar.

- İnanılmaz bir olay!

- Bana, ve bağlı olduğum "alman ekolü"ne göre karınca dünyası temelde işçi karıncaları yöneten ve sıradan karıncalardan daha yetenekli kişilerin hâkim olduğu bir kastlaşma üstüne kurulmuştur. "İtalyan ekolü"ne bağlı olan Prof. Rosenfeld'e göre ise karıncaların tümü içerik itibarıyla anarşisttir. Ortalamanın üzerinde olarak kabul edilecek yetenekli kişiler yoktur. Yalnızca bazı sorunları halletmek için zaman zaman liderler çıkabilmektedir. Faka bu da geçici bir olaydır.

- İyi anlayamadım.

- Şöyle söylenebilir:

"İtalyan ekolü"ne göre: diğerlerini ilgilendirebilecek orijinal bir fikre sahip olan herhangi bir karınca şef olabilir. Buna karşın "Alman ekolü" ise ancak "şef olabilme niteliği"ne sahip olan karıncaların yönetimi ele aldıklarını düşünmektedir.

- Bu, Sakson anlayışı ile Latin anlayışı arasında eskiden beri süregelen rekabetten ileri geliyor değil mi?

karşıya getiren fikir ayrılığına benzetilebilir. Alık olarak mı dünyaya gelinir yoksa sonradan mı olunur? Bu, karınca topluluklarını inceleyerek cevaplamaya çalıştığımız sorulardan bir tanesidir!

- Fakat bu denemeler niçin tavşanlar veya fareler üzerinde yapılmıyor?

- Karıncalar milyonlarca kişiden kurulan düzenli bir topluluk olarak bize erişilmez bir fırsat sunmaktadır. Bu apayrı bir dünyayı incelemek gibi bir şey. Bildiğim kadarıyla milyonlarca tavşan veya fareden oluşan bir yer yok... Biri dirseğini dürttü.

- Bundan bir şey anladın mı, Nicolas?

Fakat Nicolas dinlemiyordu. Bu simayı, bu sarı gözleri daha önce bir yerde görmüştü. Ama nerede? Ne zaman? Belleğini zorlamaya başlar. Tamam işte, hatırlamıştı. Bu adam, kendisi evde yalnız iken ciltleme bahanesiyle gelen adamdı. Adının Goune olduğunu söylemişti ama şimdi televizyonda profesör Leduc olarak tanıtılan kişi tıpatıp bu adamdı.

Bunu fark edince düşünceler birbirini kovalamaya başladı. Profesör yalan söylediğine göre demek ki ansiklopediyi ele geçirmek istiyordu. Herhalde içinde karıncaların incelenmesine yarayacak olan çok değerli bilgiler vardı. Mutlaka mahzende olmalıydı. Demek ki herkes onu ele geçirmek için uğraşıp durmuştu: babası, annesi ve şu Leduc. Gidip ansiklopediyi bulmalıydı ve her şey o zaman anlaşılacaktı.

Ayağa kalktı.

- Nereye gidiyorsun? Hiçbir cevap vermedi.

- Karıncaların seni ilgilendirdiğini zannediyordum!

Kapıya kadar yürüdü Ve sonra odasına gitmek için koşmaya başladı. Fazla bir eşyaya ihtiyacı olmayacaktı: deri ceketi, çakısı ve altı lastik kocaman ayakkabıları.

Büyük holden geçerken gözetmenler ona dikkat bile etmediler.

Yetimhaneden kaçtı.

164

w

Guayei-Tyolot uzaktan küçük bir krater ağzına benzeyen bir tümseklik olarak görünüyordu. Köstebek yuvası gibi bir şeydi burası. Bu "İleri Karakol" yüz karıncadan ibaret küçük bir yuvaydı. Sadece nisan ayından ekim ayına kadar kullanılmakta ve bütün sonbahar aylarında ve bütün kış mevsiminde boş duruyordu. Burada ilkel karınca topluluklarında olduğu gibi ne kraliçe, ne işçi karıncalar ne de asker karıncalar vardı. Herkes birbirinin aynısıydı.

103683. ileri karakolu incelemeye başladı. Guayei-Tyolot, bir hububat ambarından ve geniş bir ana salondan ibaretti. Bu büyük odanın tavanında açılmış olan bir delikten sızan güneş ışığı onlarca av ganimetini ve duvara asılı duran bitki kabuklarından yapılmış boş su kaplarını ortaya çıkarıyordu. Bu sırada yuvanın yerlisi bir karınca yanına yaklaştı ve antenlerine dokunarak avlar hakkında açıklama yapmaya başladı. Kadavralar korunmak için formik asit içine konmuştu. Orada, itina ile dizilmiş her çeşit kelebek ve değişik boyda, biçimde ve renkte böcekler vardı. Ne yazık ki koleksiyonda bir eksiklik vardı: Beyazkarınca kraliçesi. 103683. komşuları beyazkarınca-larla problemleri olup olmadığını sordu. Yerli karınca şaşkınlığının ifadesi olarak antenlerini kaldırdı ve belli belirsiz kokusal bir karşılık verdi:

Beyazkannclar mı?

Yerli karınca antenlerini indirdi. Artık hiç bir şey yaymıyordu. İşine dönmesi gerekiyordu zaten yeteri kadar vakit kaybetmişti. Hoşça kal! Döndü ve bırakıp gitmeye hazırlandı. 103683. ısrar etti.

Diğeri tümüyle paniğe kapılmıştı. Antenleri titredi... Anlaşılan beyazkarınca sözcüğü ona çok korkunç şeyler hatırlatıyordu. Bu konu hakkında konuşmak onu baskı altına almıştı. Sarhoş haldeki bir grup işçi karıncaya doğru ilerledi. İşçi karıncalar sosyal kursaklarını çiçek balının alkolüyle doldurmuş, kapalı bir zincir yapıp sessizce onu tadıyorlardı.

İleri karakolda görevli beş avcı karınca oldukça gürültülü bir giriş yaparak ortaya bir tırtıl fırlattılar.

Bunu bulduk, olağanüstü bir şey, bal üretiyor! Bu kokusal bilgiyi veren karınca antenleri ile tırtıla dokunup ona bir yaprak uzattı ve o kemirmeye başlayınca da sırtına atladı. Tırtıl çabalamaya çalıştı, ama boşuna... Karınca pençelerini bağına daldırıp, tamamen hâkimiyeti altına aldı ve lezzetli bir sıvı elde edinceye kadar yalamaya başladı.

Herkes sevinç içindeydi, karıncaların her biri teker teker çenelerini daldırarak o vakte kadar tanımadıkları şuruptan yararlanmaya koyuldu, tadı yaprakbiti şuruburidan çok daha farklıydı, daha koyu kıvamdaydı ve ağızda uzun müddet kalıcı bir lezzet bırakıyordu. 103683. de tam bu hoş şurubu tadarken bir anten kafasına dokundu. Görülüyor ki, beyazkarıncalar hakkında bilgi toplamaya çalışıyorsun.

Bu feromonu çıkaran karıncanın çok yaşlı biri olduğu anlaşıyordu. 103683.

söyleneni onaylarcasına antenlerini arkaya itti. Beni takip et!

4000., savaşçı karınca olarak anılıyordu. Kafası bir yaprak gibi dümdüz idi, küçücük gözleri vardı, kokusal yayınlarının titrek oluşundan çok düşük de olsa alkollü olduğu belli oluyordu. Belki de bunun için her tarafı kapalı küçük bir oyuk içinde haberleşmek istemişti.

Endişelenme, burada rahatça haberleşebiliriz, bu oyuk benim kulübem.

103683., Doğudaki beyazkarınca yuvası hakkında ne bildiğini sordu. Diğeri antenlerini araladı.

Bu konu ile neden ilgileniyorsun? Sen sadece kertenkele avı için gelmiş değil miydin?

103683., bu aseksüel ihtiyarla açık konuşmayı tercih eder. Ona, La-kola-kan askerlerine karşı gizli ve anlaşılmaz bir silahın kullanıldığını anlatır.

Önceleri cücekannclardan şüphelenmişlerdir, ancak bu onların işi değildi. Artık tüm şüphelerin Doğü beyazkannclarm üzerinde toplandığını açıklar.

103683. konuşmanın hoşluğuna rağmen konuya yeniden döner:

166

İhtiyar savaşçının antenlerini şaşkınlık işaretleri kaplar. Bugüne kadar böyle bir şey duymamıştır. 103683.'yü izler ve sorar:

5. ayağını bu gizli askerler mi kopardı?

Genç savaşçı hayır der. Bacağını La-kola-kan'ın kurtulması için yapılan Gelincikler savaşında kaybetmiştir. 4000. büyülenir. Keşke o da orada olsaydı. Kaçınıcı tabur?

15. ya sizinki.

3.?

Bir süre gevezelik yaparlar. Birbirlerine anılarını anlatırlar. Bir savaştan her zaman çıkarılması gereken çok önemli dersler vardır. Örneğin 4000. bir savaşta küçük sineklerin haberci Lejyonerler olarak kullanılabileceğini düşünmüştü.

Bugünküne oranla uzak yerlerle kurulabilecek mükemmel bir iletişim yöntemi...

Niçin bana hiç kimse beyazkarmcalardan bahsetmek istemiyor?

İhtiyar savaşçı yaklaşır, kafaları birbirine değer.

Burada da çok acayip işler dönüyor...

Ve 4000. Doğudaki beyazkarınca sitesinden uzun zamandan beri kimsenin görünmediğini anlatır. Önceleri beyazkarıncaların batıya casus gönderdiklerini ve onların geçtiği yolu bildikleri için iyi kötü kontrol edebildiklerini, fakat şimdi ne yaptıklarını bilemediklerini açıklar.

Bir düşmanın kaybolması onun saldırmasından çok daha korkunçtur. Artık hiç bir beyazkarıncayla karşılaşılmayınca Guayei-Tyolot karıncaları kendileri casus göndermeğe karar verirler. İlk gönderdikleri araştırmacılardan hiçbir haber çıkmaz, hepsi de yok olmuştur. Onları izleyen ikinci grup da aynı şekilde ortadan kaybolur.

Kertenkele veya kirpi gibi bir canavara kurban gittiklerini düşünürlerse de hiç olmazsa bir tanesi yaralı da olsa sağ olarak dönebilirdi diyerek buna da ihtimal verilmez.

İki araştırma grubunun da başarısızlığa uğraması karşısında Gu-ayei-Tyolot savaşçıları bütün güçlerini kullanmaya karar verirler. İyice silahlanmış beş yüz askerden kurulu küçük bir birlik kurarlar.

167

Bu defa bir tek karınca geri dönebilir fakat o da yuvaya döner dönmez korkunç bir uyku halinde ölür. Cesedi incelediklerinde hiç bir yara izine rastlanmaz ve antenlerinde de hiçbir mücadele izi bulunmamaktadır.

Niçin kimsenin sana Doğudaki beyazkarınca yuvasından bahsetmek istemediğini şimdi anladın mı?

103683. anlamıştı. Doğru yolda olduğunu anladığından hoşnut görünüyordu. Gizli silahın sırrını Doğudaki beyazkarınca yuvasından geçtiğini anlamıştı.

Holocraft: İnsan beyni ile kannca yuvası arasındaki benzerlik holografik bir resim gibi sembolize edilebilir. Holografi nedir? Belirli bir açıda birleştirilmiş ve aydınlatılmış fotoğrafların üst üste gelmesiyle elde edilen bir kabartma resim izlenimidir.

Oysa bu hem her yerde hem de hiçbir yerde varolmayan bir görüntüdür. FotoğraSann bir araya gelişinden bambaşka bir şey oltaya çıkar, üçüncü bir boyut: kabartı yanılması. Beynimizin her hücre, kannca yuvasının her bireyi bilginin tamamını algılar. Fakat bilincin "baskın düşünce'nin su yüzüne çıkabilmesi için birlikte hareket şarttır.

EdmondWeHs Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Kısa bir süre önce kraliçe olan 56. kendine geldiğinde geniş bir çakıllı kumsallık üzerinde olduğunu görür. Herhalde bir su akıntısının etkisi ile kurbağalardan kurtulmuştu. Uçmak istedi ama kanatları hâlâ ıslak olduğu için beklemek zorundaydı.

Antenlerini iyice temizler ve saf havayı içine çeker. Nerede bulunuyordu acaba? Nehrin ters yönüne düşmemeyi öylesine çok istiyordu ki!

Antenlerine saniyede 8000 titreşim veririr. Bildiği, tanıdığı

168

kokulardan çok zayıf izler olduğunu anlar. Şansı yardım etmişti, nehrin batı kenarı üzerinde bulunuyordu, fakat izleyeceği yolu gösteren hiçbir feromon yok. Müstakbel sitesini Federasyona bağlaya-bilmesi için merkez siteye yakın bir yerde olması şarttır.

Nihayet uçmayı başarır. Batıya yönelir, fakat fazla bir yol alamaz. Kanatları yorgundur, alçaktan uçmaya mecbur kalır.

Tekrar Guayei-Tyolot'nun ana salonuna dönerler. 103683.'nün doğu beyazkarıncaları hakkındaki sorularından sonra ondan adeta zehirli mantar bulaşmış gibi kaçarlar. Artık hiç konuşmamaya karar verir. Diğer Bel-o-kanlılar Ouayei-Tyolot'lularla troflaksi yaparlar. Değişik tatlar alınır. Çeşitli konulardaki görüşmelerden sonra kertenkele avından bahsedilmeğe başlanır. Guayei-Tyolot'lu karıncalar, geçenlerde, Zoubi-zoubi-kan'ın yaprakbiti sürülerini öldüren üç kertenkeleye rastladıklarını anlatırlar. Bunların en azından bin başlık iki sürüyü ve onlara eşlik eden çobanları telef ettiklerini söylerler...

Sonra bir panik yaşanmıştı, otlak topçular tarafından korunmasına rağmen çobanlar sürülerini gütmek istememişti. Fakat asit topçuları bu üç canavarı uzaklaştırmayı başarmıştı. İkisi çok uzaklara kaçmış, üçüncüsü ise yaralı olarak elli bin baş ötede bir taşın üzerine sinmişti. Zoubi-zoubi-kan 'lı birlikler canavarın kuyruğunu koparmayı başarmıştı. Bu fırsattan yararlanıp gücünü toparlayama-dan hızla hareket edip işini bitirmek gerekiyordu.

Bir araştırmacı sorar:

Kopmuş olan kertenkele kuyruğunun yeniden uzadığı doğru mu?

Sorusuna olumlu cevap verilir ve,

Bu böyle olmakla beraber yeniden çıkan aynı kuyruk değildir. Ana 'nın söylediği gibi: Yitirilen bir şey hiçbir zaman aynen yerine gelmez. İkinci kuyruğun omur kemiği yoktur, sadece yumuşak bir et parçasıdır.

Gauyei-Tyolot'lu bir karınca, kertenkelelerin hava değişimlerine

!- 169

karşı karıncalardan daha hassas olduğunu söyler. Çok miktarda güneş enerjisi depoladıkları zaman müthiş bir hareket yeteneği kazandıklarını, buna karşın soğuk olduğu zaman da gevşediklerini açıklar. Girişecekleri taarruz harekâtında bu olayın göz önünde bulundurulmasını ister. Canavara daha gecenin serinliği bitmeden baygın haldeyken şafakta saldırmayı önerir.

Bir Bel-o-kanlı karınca, pek haklı olarak kendilerinin de soğuğun etkisi altında kalacağı uyarısında bulunur.

Bir avcı karınca, cücekarıncaların tekniği kullanıldığı takdirde sakınca kalmayacağını açıklar:

Enerji toplamak için bol şekerli ve alkollü gıdalar alınacak ve toplanan enerjinin kaybolmasını engellemek için de vücutlarımızı sümüklüböcek salyası ile sıvayacağız.

103683. görüşmeleri ilgisiz bir halde izler, akıllı hep ihtiyar savaşçının anlattığı beyazkarınca yuvasının sırrı ile meşguldür... Ona ilk defa av ganimetleri hakkında bilgi veren karınca yanına yaklaşır:

4000. ile görüşmeler yaptın değil mi?

103683. doğrular.

O zaman sana söylediklerine aldırma. Ha onunla konuşmuşsun, ha bir cesetle aynı şey!

Birkaç gün önce onu bir yabanarısı soktu...

Bir yabanarısı! 103683.'yü bir korku kaplar. Yabanarısı hortum gibi uzun iğnesi olan bir böcektir. Karanlık basınca uzun iğnesini, sıcak bir vücuda rastlayınca kadar, karınca yuvalarına daldırır ve onu delerek yumurtalarını bırakır. Bu olay kanca larvalarının en korkunç kâbusudur.

Bırakılan yumurtalar girdikleri organizma içinde sakın sakın gelişir larva haline gelir ve canlıyı içten içe kemirirler.

O gece 103683. rüyasında devasa bir hortumun etobur çocuklarını vücuduna bırakmak için peşine düştüğünü gördü!

Kapının kilidi değiştirilmemişti. Nicolas'ın, anahtarları olduğundan içeriye girebilmesi için polislerin yerleştirdikleri mührü kırmaktan başka yapacağı bir iş yoktu. İtfaiyecilerin kaybolmasından sonra

170

hiçbir şeye dokunulmamıştı. Mahzenin kapısı bile ardına kadar açık duruyordu.

Bir el feneri olmadığından telaşa kapılmadan bir meşale imal etmeyi düşündü. Masanın ayaklarından birini sökmeyi başardı, sonra bu uzun sopanın ucuna bol miktarda buruşturulmuş kâğıt sararak ateşledi. Odun kuru olduğundan ışıklı bir alev vermeğe başladı. Böylece mahzende rahatlıkla etrafı görebilecekti.

Bir elinde meşale diğer elinde de çakısını tutarak helezonî merdivenden inmeğe başladı. Kararlı ve azimli bir hava içinde kendini bir kahraman olarak hissediyordu. Saatlerce bu duyguyla ilerliyordu, fakat acıkmıştı, üşümeğe başlamıştı, yine de başarmak konusunda kararlıydı.

Büyük bir coşku içinde babasını, annesini anarak, savaş naraları atarak, haykırarak adımlarını daha da hızlandırmaya başladı. Kendinden geçmiş olarak basamakları sanki uçarmış gibi iniyordu artık...

Birdenbire kendini bir kapının önünde buldu. Kapıyı itti. Kocaman iki sıçan birbirleriyle kavga ediyordu. Meşalesinin ışığına bürünmüş bu gürleyen çocuğu görür görmez kaçmaya başladılar.

Sıçanların yaşlıları kederlenmeğe başlamıştı; birkaç zamandan beri "büyük"lerin ziyareti artmaya başlamıştı. Bu ne ifade ediyordu? Ve bu yeni gelen, gebe sıçanların gizlendiği yeri ateşe vermeseydi bari!

Nicolas inmeğe devam etti, o kadar kendinden geçmişti ki sıçanların varlığını bile fark etmemişti... Artık yorgunluk da hissetmemeye başlamıştı. Soluk soluğa gelmiş bir halde idi, kalbi ve şakakları çatlarçasına atıyordu. Birdenbire bir duvar ile burun buruna geldi.

Ne iyi! Nicolas babasının sürükleyip beraberinde getirdiği beton ve çelik blokları hemen tanıdı. Çimentolanmış bağlantılar daha ku-rumamıştı.

- Baba, Anne orada iseniz cevap verin!

Fakat hayır, boşucu bir yankıdan başka bir şey işitmemişti. Halbuki hedefe yaklaşmış olmalıydı. Yemin edebilirdi ki bu duvar...

. 171

filmlerde olduğu gibi kendi eksenini etrafında dönebilirdi...

Neyi gizliyordu bu duvar? Nicolas bu arada şu yazıtı gördü:

Altı kibrit çöpü ile dört eşkenar üçgen nasıl yapılır?

Ve hemen altına tuşları olan küçük bir kadran yerleştirilmişti. Kadranın tuşlarında yirmi sekiz harf vardı. Bunlar sorunun cevabını açıklayacak olan kelimeyi veya cümleyi yazmaya yarlıyordu.

- Başka türlü düşünmek gerek, diye yüksek sesle söylendi.

şaşkına dönmüştü çünkü cümle kendiliğinden ağzından çıkmıştı. Kadrana dokunmaya cesaret edemeden uzun süre düşündü. Sonra içinde acayip bir sessizlik duydu, onu bütün düşüncelerden sıyıran muazzam bir sessizlik. Fakat bu onu anlatılmaz bir şekilde birbiri ardına, yedi harfin tuşuna basmaktan alıkoyamadı.

Bir mekanizmanın hafifçe hışırdadığı duyuldu ve... duvar yerinden oynadı!

Heyecan içinde, her şeyi yapmaya hazır olarak Nicolas ilerledi. Fakat biraz sonra duvar tekrar yerine oturdu; bir hava akımı meşalenin güdük kalan son ışığını da söndürdü.

Nicolas zifiri karanlık ve karmaşık düşünceler içinde geriye döndü. Fakat duvarın öbür tarafında artık kodlanmış tuşlar yoktu, geriye dönüş olanaksızdı! Beton ve çelik blokları kazıya kazıya tırnakları söküldü, fakat nafile! Babası çok iyi bir iş yapmıştı, usta bir çilingir olduğu belli oluyordu.

TEMİZLİK: Bir sinekten daha temiz ne vardır?

Hiç dunnadan temizlenir, bu onun için bir ödev değil hayatî bir gereksinmedir. Bütün antenlerini, bütün göz peteklerini kusursuz olarak temiz tutmazsa, hiçbir zaman çevresindeki yiyecekleri ve onu ezmek için üzerine doğru uzanan bir eli göremeyeceğini çok iyi bilmektedir. Temtelik böceklerin hayatta kalabilmelerine yardıma olan en önemli unsurdur.

Edmond Welles Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

172

Ertesi gün mahallî gazete haber olarak bir tek başlık atmıştı:

"Fontainebleau"nun lanetlenmiş mahzenini yine çarptı! Yeni bir kayıp daha: VVelIss ailesinden geriye kalan tek oğul. Polis ne yapıyor?"

Örümcek eğrelti otunun tepesinden aşağıya bir göz attı. Ne kadar yüksek! Bir damla salgı bırakıp, onu yaprağa yapıştırdı, dalın ucuna ilerleyip kendini boşluğa bıraktı. İnişi oldukça uzun sürdü. Salgı uzaya uzaya kurudu, sertleşti ve tam toprağa değeceği sırada onu engelledi. Az kalsın fazla olgunlaşmış bir meyve gibi yere düşüp ezilecekti. Şimdiye kadar birçok kız kardeşi, salgı ipekleri aniden çıkan bir soğuk hava akımı nedeniyle kurumadığı için ezilmişti. Örümcek inişini dengelemek için sekiz ayağını hareketlendirdi ve ayaklarıyla uzanarak bir yaprağın üzerine konmayı başardı. Burası ağının ikinci dayanak

noktası olacak ve ince ipeğini buraya bağlayacaktı. Solda bir kütük ayarlayıp oraya atladı, birkaç atlayıştan sonra da ağının bağlantılarını tamamladı, rüzgârın ve yakalayacağı avların basıncına göğüs gerecek olan bu bağlantılardı. Ağ bir sekizgen görünümünü taşıyordu.

Örümcek ipeği fibröz protein yapısındadır, elyafın sağlamlığı ve suya dayanıklılığı tartışılmaz niteliktedir. Bazı örümcekler, iyi beslendikleri takdirde 700 metre uzunluğunda ve 2 mikron çapında bir naylon ipliğin sağlamlığında ve onun üç katı kadar elastikiyeti olan ipek üretebilir.

Ve bütün bunların yanı sıra her birinde ayrı ayrı cinsten ipek üretilen yedi beze sahiptirler: dayanak noktalarını kurmak için bir ipek; aşağıya inmek için bir ipek; ağın ortasını örmek için bir ipek; ani saldırılar için yapışkan bir madde ile kaplı bir ipek; yumurtaları korumak için bir ipek; bir sığınak inşa etmek için bir ipek, ganimetlerini sarmalamak için bir ipek...

Gerçekten ipek, örümcek hormonlarının lif halindeki uzantısıdır; karıncalarda da feromonun, hormonlarının uçucu bir uzantısı olduğu gibi.

t73

Örümcek geri çekme ipini imal edip oraya yerleşir. En ufak bir uyarı işareti karşısında, büyük bir çaba göstermeye ihtiyaç duymadan kendini aşağıya bırakır. Kim bilir kaç defa böylece sağ kalmayı başarmıştı?

Sonra sekizgenin ortasındaki dört ipi birbirine bağlar. Yüz milyon seneden beri hep aynı jestler... Bu artık usanç verici... Bugün kuru ipekten ağ yapmaya karar verdi. Yapıştırıcı ile kaplanmış ipekler daha etkin oluyor ama çabuk kopuyor; bütün tozlar, dökülen bütün kuru yapraklar, hepsi yapışıp kalıyordu. Kuru ipeğin yakalama gücü daha zayıftı ama hiç olmazsa akşama kadar sağlam kalıyordu.

Örümcek, yuvasının kirislerini attıktan sonra on tane de atkı ördü ve bunu ağının orta yerine sararak tamamladı. Bu işi büyük bir sevinç içinde yapıyordu. Bir daldan harekete başlar atkılar atarak yuvasının ortasına ulaşır, bu işi daima yeryüzünün dönüş yönünde sürdürüyordu.

Yuvasını kendi zevkine göre kurar. Dünyada nasıl parmak izleri aynı olan iki insana rastlanmazsa birbirine benzer iki örümcek ağına da rastlanmaz.

İlmekleri sıklaştırması gerek. Orta yere ulaşınca ağının sağlamlığını dikkatle izler, sekiz ayağı ile her atkıyı sallayarak sağlamlığını dener. Sarsıntıya dayanıklılık denetlenmiştir.

Bölge örümceklerinin çoğunluğu ağlarını 75/12 oranında örerler. Yani on iki atkı için yetmiş beş defa dolanarak dolgu yaparlar. O ise ince bir dantel örer gibi 95/10 oranını tercih etmişti.

Belki bu daha çok göze çarpacaktı ama buna karşılık sağlam oluyordu. Kuru ipek kullandığına göre ipeğin kaliteli olması gerekecekti, yoksa burası böceklerin bir geçiş yerinden başka bir şey olmayacaktı.

Bununla beraber, büyük çaba göstermesini gerektiren bu uğraş, enerji kaybetmesine neden oluyordu. Hemen karnını doyurması gerekiyordu; bu bir garip döngüydü. Bir ağ ördüğü için acıkmıştı, buna karşılık ördüğü yuva sayesinde yiyecek bulacaktı.

Yirmi dört pençesi kirislerin üzerine yerleşmiş olarak ve bir

174

yaprağın altına gizlenerek avını beklemeğe başladı. Sekiz gözünden herhangi birini kullanmaya gerek olmadan ağının en ufak bir hava akımının etkisi ile bir mikrofonun ince levhası gibi titreşim yapması sayesinde olan bitenleri hissedebiliyordu.

Kısa bir titreşim oldu; bu bir arının, rastladığı çiçek tarlasını haber vermek için iki yüz baş ötedeki kovanına dönüşü sırasında olmuştu.

Hafif bir sallantı, bu bir kızböceği olmalı ne kadar da lezzetlidir. Fakat ona öğle yemeği olmak için uygun bir yönde uçmuyordu.

Büyük bir sarsıntı, biri ağına takılmıştı. Bir fırsatçı örümceğin yemeğine konmaya kalkışmıştı. Hırsızın teki! Bir av yakalanmadan hemen beleşçiği kovaladı.

O sırada doğu yönünden sineğe benzer bir böceğin geldiğini hissetti. Uçuş yönünü değiştirmese ağına düşeceğe benziyordu.

Tploff! Yakalandı.

Bu bir kanatlı karınca...

Örümcek - bu yaratıklar yalnız yaşadıkları ve birbirlerini tanımaya hiç ihtiyaç duymadıkları için isim taşımazlar - sakince bekliyordu. Gençliğinde hemen heyecana kapılır ve bu yüzden avlarını kaçırdı, ağına her yakalanan böceğin mahkûm olacağını zannederdi. Halbuki yüzde ellisi kurtuluyordu, zaman çok önemliydi.

Sabırlı olmak gerekiyor, esasen şaşkına dönen av bocalaya, bo-calaya dolanıp kalacaktı. Örümcekler âleminin felsefesi şu idi:

Hasmın kendi kendini yok etmesinden daha etkin bir mücadele tekniği yoktur...

Birkaç dakika sonra tutsağının kim olduğunu anlamak için yaklaştı. Bu bir kraliçeydi. Batı imparatorluğunun bir kızılkarınca kraliçesi. Bel-o-kan. Çok görkemli olan bu imparatorluktan söz edildiğini daha önce de duymuştu.

Milyonlarca olan üyesi o kadar birbirine bağımlı hale gelmişti ki yalnız başlarına beslenmeği başaramıyorlardı! Ne işe yarar, gelişme bunun neresinde? Kraliçelerinden biri... Bu yola gelmez istilacılara gelecekte katılacak olan kişileri içinde tutan kraliçe şimdi pençeleri arasındaydı.

175

Karıncaları sevmiyordu. Annesinin bir sürü kırmızı örücü karınca tarafından avlandığını görmüştü...

Hiç durmadan debelenen avını göz ucu ile izledi. Aptal böcekler, asla en korkunç düşmanın kendi telaşları olduğunu anlayamayacaklar. Karınca kaçmaya çalıştıkça daha çok ipeğe sarılıp kalıyordu... aynı zamanda da ağ örgüsüne zarar veriyordu, bu da örümceği büsbütün kızdırıyordu.

56.'ya gelince, çırpınmanın yerini hiddetlenme almıştı. Artık hiç kımıldayamıyordu. Bir beyaz koza içinde dünyaya gelmişti, şimdi yine bir beyaz koza içinde ölecekti.

Örümcek yaklaştı ve hasar gören ipleri gözden geçirdi. Böylece 56., başının üstünde halka şeklinde dizilmiş sekiz yeşil gözü ve kavuniçi siyah karışımı muazzam hayvanı yakından gördü. Daha önce böyle bir şey yemişti. Şimdi yem olma sırası ondaydı... ve diğeri hâlâ onu ipeklerle sarıyordu!

Örümcek ne kadar sararsa o kadar yararlı olacağını düşünüyordu, sonra yatıştırıcı salgı zerketmek için onu iki defa dişledi. Aslında örümcek türleri hemen öldürmezler. Canlı kalmış eti beğendiklerinden avlarını öldürmek yerine yatıştırıcı salgılar ile uyuturlar ve sonra istedikleri zaman uyandırarak ucundan ucundan kemirirler. Böylece, ipek ağının içinde emniyete alınmış taze et yeme olanağı bulurlar. Bu zevk bir hafta sürebilir.

56., bu uygulamadan söz edildiğini duymuştu; ürpermeye başladı. Bu ölümden de beterdi; azalarının gün be gün yok olduğunu görmek... Her uyanışta vücudunuzdan bir şeyler koparılacak ve sonra tekrar uyutulacaksınız. Her seferinde biraz daha azalacaksınız ve nihayet hayati organlarınıza sıra geldiğinde kurtuluş uykusuna erişebileceksiniz!

Kendi kendini yok etmek daha iyi diye düşündü. Az sonra tekrarlanacak o korkunç uyuşturma işlemini zihninden atmaya çalışarak kalp atışlarını yavaşlatmaya başladı.

Tam bu sırada bir susineği gelip ağa çarptı, o kadar şiddetli çarpmıştı ki ipekler onu kısıklarak sardı. Daha birkaç dakika önce dünyaya gelmişti, ve birkaç saat sonra ihtiyarlıktan ölecekti. Bir

176

günlük ömür... Bir saniye bile kaybetmeden hareket etmeliydi. Sabahleyin doğup akşam öleceğinizi bilerseniz, yaşamınızı nasıl geçirirdiniz?

Susineği iki sene süren larva dönemini bitirir bitirmez neslini korumak için dişi susineği aramaya gider. Çocuklar aracılığı ile ölümsüzlüğü aramak ne boş bir çaba; bütünü ile bir gün süren hayatının tamamını bu araştırmaya harcamak! Bu uğraş içinde ne yemek yemeyi, ne dinlenmeyi ne de bezginlik göstermeyi düşünmemek.

Onun tek yok edicisi zamandır. Her geçen saniye onun için bir düşmandır. Zamana oranla bu korkunç örümcek gerçek bir düşmandan çok onu geciktiren bir unsurdur. Vücudunda, ihtiyarlığın büyük adımlarla ilerlediğini hisseder. Birkaç saat sonra yaşlanmış, mahvolmuş, yok yere doğmuş olacaktır. Katlanılması ne güç bir felaket...

Susineği debelenir. Örümcek ağlarında ne kadar çok çabalarsan o kadar çok ipeklere sarılırsın, fakat sakın durulursa hiç olmazsa bir kurtuluş ümidi vardır...

Örümcek yanına gelir ve fazladan birkaç ipek örgü daha atar. İşte, yarından itibaren yeni bir ağ örmesi için ona gerekli olan bütün proteinleri sağlayacak olan iki mükemmel av. Fakat kurbanını uyutmak için yaklaştığı sırada değişik bir titreşim fark eder. Bu titreşim... akıllıca bir titreşim. Tip tip tip tip tip tip tip tip tip. Bu bir dişi örümcek! Sinyal vermek için hafif hafif vurarak bir ip üzerinde yürümektedir:

Ben senden biriyim, senin yemeğini çalmaya gelmedim.

Bu tarz bir titreşim! erkek örümcek şimdiye kadar bu derece şehvet verenini hiç hissetmemişti. Tip tip tip tip tip. Ah, hiçbir tarafı tutmaz olmuştu, sevgilisine doğru koşar (sadece dört defa deri değiştirmiş bir genç taze, halbuki kendisi şimdiye kadar on iki defa değiştirmişti). Kendinden üç kat daha iriydi, ama olsun zaten o şişmanları seviyordu.

Ona, biraz sonra kendilerine yeni kuvvet kaynağı olacak iki avını gösterir.

177

Sonra birleşme pozisyonuna girerler. Örümceklerde bu durum çok karmaşıktır. Erkeğin penisi yoktur fakat iki delikli bir tür cinsel organa sahiptir. Telaşla ufak bir ağ örer ve oraya cinsel hücrelerini bırakır. Ayaklarından birini ıslatıp dişinin döl yatağına daldırır, bunu birkaç kez tekrarlar. Genç güzel o derece kendinden geçer ki birdenbire erkeğin üzerine atılır ve kafasını kıştır kıştır yer.

Onu tümüyle yememek aptallık olur. Bunu da yapmasına rağmen hâlâ doymamıştır, susineğinin üzerine atılır ve yaşıntısını biraz daha kısaltır. Artık sıra kraliçe karıncaya gelmiştir.

Kuşkusuz, 56. çok şanslıydı, çünkü uzaklardan gelen birinin büyük bir gürültü kopararak ağa girişi her şeyi allak bullak etmişti. Kuzey istikametine doğru gelen bu böcek güney yöresine ait hayvanlardan biriydi. Gerçeği söylemek gerekirse bu gelen koskocaman tek boynuzlu bir mayısböceği idi.

Açı tam orta yerinden delip, sakız gibi uzattı... ve kopardı. Demek ki 95/10 yine de sağlam sayılmazdı. Sevimli küçük ipek örtü, uçan parçalar halinde dağılıp gitti.

Dişi örümcek ise geri dönüş ipine tutunarak atladı. Pranga mah-kumluğundan kurtulmuş olan kraliçe karınca sessizce yerde dolaşmaya başladı, yeniden uçabilecek halde değildi.

Dişi örümceğin ise akıllı başka yerdeydi. İpekten bir bebek yuvası inşa etme derindeydi. Hemen bir dalın üzerine sıçradı ve yumurtalarını bırakabileceği yuvayı inşa etti. Onlarca yavru dünyaya getirir ama bunların en büyük derdi bir an önce annelerini yemek olacaktır. Örümceklerde âdet budur: hiç insaf bulunmaz.

- Bilsheim!

Telefon ahizesini hızla kulağından uzaklaştırdı, sanki bir hayvan tarafından ısırılmıştı. Karşı taraftaki kadın., şefi Solange Doumeng idi.

-Alo?

- Size emir vermiştim ve siz hâlâ harekete geçmediniz. Size ne oluyor? Bütün bir şehrin mahzende kaybolmasını mı bekliyorsunuz. Ben sizi tanırım Bilsheim, siz istirahatınızdan başka bir şey

178

düşünmezsiniz! Ben uyuşukları istemem! Kırk sekiz saat içinde bu işin halledilmesini istiyorum!

- Fakat madam...

- Madam falan demek yok! Gazalarınız talimatımı aldılar, yarın sabah onlarla birlikte inmekten başka bir çareniz yok, gerekli malzeme orada olacak. Biraz poponuzu kaldırın Allah aşkına!

Bütün vücudunu bir sıkıntı kaplar. Ellerr titremeye başlar. Özgür bir insan değildi. Niçin itaat etmesi gerekiyordu? İşsiz kalmamak, toplum içinde reddedilmiş bir insan olmamak için mi? Bu durumda tek özgürlük bir sokak serserisi olmaktı, ancak böyle bir denemeye de razı olamazdı. Düzen isteği ve toplumculuğu başkalarının iradesine uymama arzusuyla çatışmaya başladı. Midesini bir ülser sancısı kapladı. Düzene saygılı olma hissi özgür olma arzusunu yendi. O zaman boyun eğmeye karar verdi.

Avcı karınca topluluğu, kertenkeleyi izlemek üzere bir kayanın arkasına gizlenmişti. Bu sürüngen en azından altmış baş uzunluğundaydı (on sekiz santimetre). Siyah lekelerle kaplı ve yeşilimsi sarı renkte olan pullu kabuğu korku ve tiksinti havası yaratıyordu. 103683., bu lekelerin, kurbanlarının sıçrayan kanından oluştuğuna inanmıştı.

Öngörüldüğü gibi hayvan soğuktan uyuşmuştu, yavaş hareket ediyordu, adeta ayağını atmaktan bile çekiniyordu.

Şafak sökerken bir emir feromonu yayıldı.

Hücum!

Kertenkele, küçük siyah şeylerden kurulu saldırgan bir ordunun üzerine doğru yürüdüğünü gördü. Yavaş yavaş onların tarafına yöneldi, pembe ağzını açıp, uzun dilini uzattı ve yakınında olan karıncaları yakalayıp yuttu. Ve geçirerek yıldırım hızı ile uzaklaştı.

Otuza yakın kayıp veren avcı karıncalar, solukları kesilmiş bir halde olan biteni anlamaya çalışıyordu. Soğuktan uyuşmuş olduğu halde beslenmekten de geri kalmıyordu!

Ödlele olarak düşünölmeyecek olan 103683., böyle bir hayvana saldırganın intihar olacağını söyleyen ilk kişi oldu. Bu adeta ele

179

geçirilmesi olanaksız bir şeydi. Kertenkelenin sert kabuğu, çene darbesi veya asit püskürüğüne dayanıklı bir zırh oluşturunuyordu. Ve cüssesi, canlılığı, en soğuk havada bile, ona baş edilmesi zor bir üstünlük sağlıyordu.

Buna rağmen karıncalar mücadeleden vazgeçmediler. Küçölmüş birer kurt topluluğu gibi canavarın izlerini izlemeye koyuldular. Eğrelti otlarının altından tehditkâr ölüm feromonları savurarak koşar adımlarla ilerliyorlardı. Bu sadece sümöklüböcekleri korkutuyordu, fakat diğer taraftan da karıncaların kendilerini dehşet verici ve yenilmez olarak hissetmelerine yardım etmişti. Kertenkeleyi, binlerce baş ötede bir köknar ağacının kabuğuna tırmanmış, arkadaşlarını sindirmeye çalıştığı sırada buldular.

Harekete geçmeli! Ne kadar çok beklenirse o kadar çok enerji toplayacak! Soğukta bile hızlı olduğuna göre, güneş kalorisi ile iyice ısındığı zaman daha da kudretli olacaktır. Hemen anten temasına geçilir. Derhal bir saldırı düzenlemek gerek. Bir taktik kararlaştırılır.

Savaşçı karıncalar, bir dalın üzerinden hayvanın başına atladılar. Bir kısmı göz kapaklarını kemirerek onu kör etmeyi denerken diğer bir grup da burun deliklerini oymaya başladı. Fakat bu ilk komando harekâtı başarısızlıkla sonuçlandı. Kertenkele sinirlenerek bir ayağı ile yüzünü sıvazladı ve kaçmak için gecikenleri bir güzel yuttu.

Gecikmeden ikinci bir saldırı dalgası harekete geçti. Dilinin uzanabileceği bir uzaklıkta iken geniş ve hayret verici bir çabuklukla arkasına dolandılar... ve acımasızca kuyruğunun uç tarafına üşüşüp oymaya başladılar. Ana'nın söylediği gibi:

Her düşmanın zayıf bir tarafı vardır. Onu bul ve sadece bu zaaftan faydalanmaya bak.

Yarayı asit ile yakarak daha da genişlettiler ve canavarın içine dalarak bağırsaklarını istila ettiler. Kertenkele sırt üstü yere yuvarlandı, arka ayakları ile debelenmeye, ön ayakları ile de karnına vurmaya başladı. Karnını adeta binlerce ülser kemiriyordu.

İşte bundan sora diğer bir grup burun deliklerine ayak bastılar

180

ve kaynar asit püskürterek burnu oyduklar ve genişlettiler. Hemen üst tarafta bulunan gözlere saldırdılar. Göz bebeklerini parçaladılar fakat görme sinirlerinin geçtiği yol çok dar olduğundan göz oyduğundan beyne ulaşamıyordu. Bunun üzerine burun deliklerinden giriş yapan ekiplerle buluştular...

Kertenkele kıvranmaya başladı, boğazını delen karıncaları ezmeğe çalışarak bir ayağını gırtlığına daldırdı. Artık iş isten geçmişti.

Ciğerlerinin bir köşesinde 4000., genç meslektaş 103683. ile buluştu: içerisi karanlıktı ve aseksüel karıncalar kızıl ötesi gözleri olmadığı için hiçbir şey göremiyorlardı. Antenlerinin yardımıyla birbirlerini tanırlar:

Kız kardeşlerimiz doğudaki beyaz karınca yuvalarına gitmişlerdir, haydi bu fırsattan yararlanıp biz de gidelim. Nasıl olsa, savaşta öldüğümüzü zannederler.

Yarın, canavar binlerce yenilebilir parçaya ayrılacaktı. Bazıları kumla kaplanacak ve Zoubi-zoubi-kan'a yollanacak; diğerleri ise Bel-o-kan'a kadar ulaştırılacaktı. Bu arada, av macerasını anlatmak için kim bilir nice destansı hikayeler canlandırılacaktı. Karınca uygarlığı gücünün coşmasına ihtiyaç duyuyordu. Kertenkeleleri yenmek, özellikle bu uygarlığın kendine güven duymasına yardım eden bir olay olmuştu.

MELEZLEŞTİRME: Kannca yuvalarına yabancılann giremediğini düşünmek hatalıdır. Kuşkusuz, her böcek bağlı olduğu sitenin kokusal bayrağını taşır fakat bu, hiçbir zaman insanlardaki "yabancı düşmanlığı" derecesine ulaşmaz. , Örneğin, toprakla doldurulmuş bir akvaryum içine yüz kadar "formica rufa" cinsi kannca ile yüz kadar "lazlus nlger" cinsi kannca karışınırlrsa - her türden doğurgan bir kraliçe bulundurmak sarayla - ölüme kadar varmayan birkaç çatışmadan ve anten teması ile uzun uzadıya yapılan tartışmalardan sonra iki cins karıncanın beraberce yuvalarını inşa etmeğe koyulduğu gözlenecektir.

181

Bazı geçitler kızılkanncalann cüsseslne uygun olarak, diğer bfr kısmı ise kara karıncaların cüsseslne uygun olarak düzenlenmiştir, o kadar ki bu geçitler şu şekilde birbirleriyle karşılaşp iç içe girerse diğer türü ayn bir bölgede hapsetmeye kalkışacak baskıcı bir tür bulunmaz, yani site içinde insanlarda olduğu gibi bir "Yahudi mahallesi" yoktur.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Doğu topraklarına giden yol bugüne kadar tümüyle güvenli hale getirilememişti. Beyaz karıncalarla yapılan savaşlar bölgedeki barışı engelliyordu.

4000. ve 103683. oldukça büyük çatışmaların yapıldığı yoldan yürüyorlardı.

Görkemli zehirli kelebekler, antenlerinin üzerinde uçuşup duruyor, bu da onları oldukça endişelendiriyordu.

Epeyce yol aldıktan sonra 103683. sağ ayağının altında bir şeylerin kaynaştığını hissetti. Bunlar iğneleri, antenleri, kancaları olan ve tozlu yerlerde yuvalanan ufacık uyuzböcekleriydi. 103683. bu görüntüden çok hoşlandı. Demek ki bu gezegende uyuzböcekleri kadar küçücük ve karıncalar kadar da kocaman yaratıklar varmış!

4000. bir çiçeğin önünde durdu. Birdenbire büyük bir ağrı hissetti. Büyük güçlüklerle karşılaşmış olan ihtiyar vücudunda bugün yabanarısının genç larvaları uyanmaya başlamışlardı.

Herhalde zavallı karıncanın iç organlarında kendilerine mükellef bir ziyafet çekiyorlardı.

103683. arkadaşının acısını dindirmek için ona sosyal yardımlaşma kursağından birkaç molekül lomeküz şurubu sunmaya karar verdi. Bel-o-kan'ın en alt katındaki boşuşma sırasında ağrı kesici olarak az bir miktarda bu şuruptan o da almıştı. Bunu çok ölçülü olarak kullanmış ve bu lezzetli zehir ile hastalanmasına meydan vermemişti.

Bu likörden yutar yutmaz 4000.'nin ağrıları dinmesine rağmen

182

biraz daha istedi. 103683. onu ikna etmeğe çalıştıysa da 4000. ısrarlıydı ve ilacın tümünü vermesi için kavgaya tutuştu. Tam onun üzerine atılıp boşuşmaya hazırlandığı sırada dengesini kaybedip kumlu bir çukurun içine düştü, bir karıncaaslanı tuzağı!

Karıncaaslanı veya larvası başının üstünde küreğe benzer bir çıkıntı taşımaktadır, bununla da ünlü çukurunu kazar. Orada kendini gömer ve ziyaretçilerini beklemeye başlar.

4000. iş işten geçtikten sonra neye uğradığını anlamıştı. Aslında karıncalar hafifliklerinden faydalanarak bu tuzaktan kurtulma şansına sahiptir ama, tam çıkmaya hazırlandığı sırada iki sivri uçlu uzun çene oyuğun altında belirdi ve onu kuma boğdu.

İmdat!

Acılarını, lomeküz şurubu isteğini, her şeyi unuttur, içini korku kaplar, bu şekilde ölmekten çekinmektedir.

Bütün gücü ile debelenir. Fakat karıncaaslanı tuzağı örümcek ağında olduğu gibi kurbanın paniğe kapılma esasına dayalıdır. 4000. çukurdan çıkmak için çaba gösterdikçe kumlar daha da çok üzerine çökmekte ve onu gittikçe daha aşağıya

itmektedir... ve böylece karıncaaslanı da onu devamlı olarak ince kuma boşmaktadır.

103683., ayaklarından birini uzatarak yardıma koşmayı düşün-düyse de eğilince kendisinin de çukura düşeceğini bilerek bu fikrinden vazgeçti. Yeterli uzunlukta ve sağlam bir ot aramak için uzaklaştı.

Yaşlı karıncaya uzun zaman geçmiş gibi gelir, kokusal bir çığlık atar ve kumun içinde çırpınmaya devam eder. Kıskaçlardan sadece beş baş uzaktadır. Yakından bakıldığı zaman bunlar cidden çok korkunç görünmektedir. Her çenede yüzlerce sivri uçlu küçük diş sıralanmıştı. Testere gibi keskin olan bu çeneler herhangi bir karıncanın kabuk kısmını rahatlıkla doğrayabilecek nitelikteydi.

103683., nihayet çukurun kenarında yeniden görüldü ve arkadaşına bir papatya sapı uzattı. İhtiyar karınca çiçeğin sapına tırmanmak için vakit geçirmeden adımını attı. Karıncaaslanı avından vazgeçmek istemiyordu. Her iki karıncayı da cılgınca kum yağmuruna

183

tuttu. Hiçbir şey görmez ve duymaz hale geldiler. Karıncaaslanı bu defa çakıl taşları fırlatmaya başladı, yarı baygın durumda olan 4000. yeniden kaydı.

103683. çenelerinin arasında sıkı sıkıya tuttuğu sapı çekmeye başladı. Tam ümidini yitirdiği sırada kumun arasından bir ayak görüldü... Kurtuldu! 4000. nihayet ölüm çukurunun dışına sıçramıştı.

Aşağıda açgözlü kıskaçlar hiddetten ve ümitsizlikten birbirine çarpıp şaklamaya başladı. Başka bir avın tuzağına düşmesi için kim bilir daha ne kadar bekleyecekti.

4000. ve 103683. temizlendiler ve birbirlerine defalarca trofi-laksi uyguladılar. Bu kez menüye lomeküz şurubu dahil değildi.

- İyi günler Bilsheim! Kadın isteksizce elini uzattı.

- Biliyorum beni burada görmeniz sizin için şaşırtıcı. Fakat bu iş yeteri kadar uzadı ve hâlâ bir arpa boyu yol alınamadı. Vali de kendi açısından konuyla ilgileniyor yakında bakan da ilgileneceğinden bu işe ben el koymaya karar verdim... Haydi canım, böyle surat asmayın, size takılıyorum Bilsheim! Sizin şaka anlayışınız nereye gitti?

Yaşlı polis ne cevap vereceğini bilemiyordu. Ve bu durum on beş seneden beri sürüp gidiyordu. Onunla kendine has "hiç kuşkusuz" hazır cevaplılığı sökmemişti. Bunu ona da söylemek isterdi ama bakışları kamçı gibi insanın üzerindeydi. Moda gereği kızıla kaçan makyaj yapıyordu. Serviste, vücudundan yayılan kokuyu haklı çıkarmak için kendine kızıl derili süsü veriyor deniliyordu...

Solange Doumeng, menopoz çağına girdiğinden beri, büsbütün hırçınlaşmıştı.

Aslında, rahatlaması için kadınlık hormonları kullanması gerekirdi, fakat bu hormonlar vücuttaki suyu tuttuğu için şişmanlamaktan korkuyordu. İşte bu yüzden dişlerini sıkıyor ve menopoz çağının yarattığı güçlükleri etrafına çektiriyordu.

- Niçin geldiniz? Aşağıya inmek mi istiyorsunuz? diye, polis memuru sorar.

184

- Benimle alay mı ediyorsunuz ahbab! Hayır, oraya inecek olan sizsiniz. Ben, burada kalacağım, her şeyi ayarladım: çay termosumu ve tolkivolkimi aldım.

- Ya bir güçlkle karşılaşsam?

- Hemen en kötü durumu düşünecek kadar korkak mısınız? Size söyledim

birbirimizle radyo irtibatı kuracağız. En ufak bir tehlike sezdiğiniz takdirde, bana hemen bildireceksiniz ve ben de gerekli tedbirleri alacağım. Bundan başka, size ciddi bir ihtimam gösteriliyor dostum, böyle bir nazik görev için en modern gereçlerle

donatılacaksınız. İşte dağcı ipi ve tüfekler. Ayrıca bu altı açığöz yardımcısı da var.

Hazırol durumunda bulunan jandarmaları gösterdi. Bilsheim homurdandı:

- Galin oraya sekiz itfaiyeci ile inmişti, onlar da pek yardımcı olamadılar...

- İyi ama onların ne silahları ne de radyo irtibatları vardı! Şu huysuzluğunu bırak Allah aşkına Bilsheim.

Mücadele etmek istemiyordu. Yetki ve baskı numaraları onu çileden çıkarıyordu. Onunla mücadele etmek ona benzemek olacaktı, hiç bulaşmadan ondan uzak durmak gerekiyordu.

Bilsheim, uyanık komiser, hemen mağarabilim adamı kılığına girdi: dağcı ipini gövdesinin etrafına sardı, küçük telsizini de çaprazlama omzuna astı.

- Eğer bir daha yukarıya çıkamazsam bütün varlığımın polis yetimlerine verilmesini istiyorum.
- Huysuzluğu bırak artık dostum Bilsheim. Tekrar yukarıya çıkacaksınız ve hep beraber bu olayı kutlamak için bir restorana gideceğiz.
- Bir daha geri dönmezsem size bir şey söylemek isterdim... Kadın kaşlarını çattı.
- Çocukluğu bir kenara bırakın artık Bilsheim!
- Size şunu söylemek istiyordum... Bir gün gelir hepimiz kötü davranışlarımızın bedelini öderiz.
- İşte şimdi de mistik insan! Hayır Bilsheim yanılıyorsunuz, böyle

185

bir ödeme yok! Belki sizin de dediğiniz gibi bir "büyük tanrı" vardır, fakat bize aldırış bile etmez! Ve hayatta iken bu varoluştan fay-dalanamıyorsanız ölü iken ne bekleyeceksiniz!

Kadın kısa kısa homurdanıp durdu sonra dokunurcasına yardımcısına yaklaştı. Adamcağız nefesini tutmak zorunda kaldı. Kötü kokular, bunları zaten mahzende soluyacaktı...

- Fakat o kadar çabuk ölmeyeceksiniz. Bu işi halletmek zorundasınız. Ölümünüz hiçbir işe yaramaz!

Kızgınlık komiseri çocuğa döndürmüştü, o artık elinden oyuncağı alınmış ve onu geri alamayacağını bildiği için çaresizce karşı koymaya çalışan bir haylazdan başka bir şey değildi.

- Yazık! Demek benim ölümüm sizin "kişisel" araştırmanızın başarısızlığı olacak ha! Bakalım sizin "el koymanız" ne işe yarayacak!

Kadın, onu kucaklayacakmış gibi daha da yakınlaştı ve tükürükler savurarak acele etmeden konuşmaya başladı:

- Beni sevmiyorsunuz değil mi Bilsheim? Beni kimse sevmiyor ve bana vız geliyor, zaten ben de sizi sevmiyorum. Ve sevmeye de hiç ihtiyacım yok. Bütün istediğim benden çekinilmesi. Bundan başka bir konuyu daha bilmeniz gerek: aşağıda ölecek olursanız benim işimi engellemeyecek, üçüncü bir ekip daha göndereceğim. Cidden bana zarar vermek istiyorsanız muzaffer ve sağ olarak dönün. O zaman size minnettar olacağım.

Komiser hiçbir cevap vermedi. Göz ucuyla modaya uygun olarak kesilmiş saçlarının beyazlaşmış diplerine bakıyordu, bu iş onu sakinleştiriyordu.

- Hazırız! dedi, bir jandarma eri tüfeğini yukarıya kaldırarak. Herkes birbirine bağlanmıştı.

- Tamam, haydi ileri.

Yukarıda onlarla temas kuracak olan üç polis memuruna bir işaret verdiler ve mahzene daldılar.

Solange Doumeng, alıcı verici cihazını yerleştirdiği bürosunun başına oturdu.

- İyi şanslar, çabuk geri dönün!

186

m

ÜÇ FEDAİ

Sonunda 56., sitesini inşa etmek için ideal bir yer buldu. Burası hafifçe tümsek bir tepeydi, oraya tırmandı. Yüksekten baktığında doğruya yakın olan siteleri fark etmişti: Zoubi-zoubi-kan ve Gloubi-diu-kan. Normalde Federasyonun diğer siteleri ile bağlantı kurmak pek güç olmayacaktı.

Bölgeyi inceledi, toprak biraz sert ve gri renkteydi. Yeni kraliçe, biraz yumuşak ama yine de dayanıklı bir yer aradı. İlk lojmanını kazmak için çenesini daldırdığı sırada acayip bir sarsıntı meydana geldi. Yer sarsıntısına benzer bir şeydi ama sadece belirli bir bölge sarsıldığına göre bu deprem olamazdı. Yeniden toprağı delmeye başladı. Bu defa kımıldama daha da şiddetli oldu; tepenin o kısmı yükselip sola doğru kaydı.

Karınca tarihinde birçok olağanüstü olaylarla karşılaşmıştı ama canlı bir tepeye asla rastlanmamıştı! Şimdi bu tepe, yüksek otları devirerek ve çalılıarı çiğneyerek oldukça hızlı bir şekilde ilerliyordu.

56., şaşkınlığını üzerinden atamadan ikinci bir tepenin daha yaklaştığını gördü. Bu sihirbaz da neyin nesiydi? Bulunduğu yerden inmeye fırsat bulamadan kendini bir rodeo oyununa kaptırmış olarak buldu; aslında bu tepelerin aşk oyunuydu; hiç sıkılmadan oynamayı sürdürüyorlardı... Bu yetmiyormuş gibi 56.'nın tepesi aksi

gibi dişiydi, öteki onun üzerine yavaşça tırmanmaya çabalıyordu. Sert bir kafa yavaş yavaş göründü, ardından da oluk gibi açılan kocaman bir ağız. Artık bu kadar yeter! Genç kraliçe sitesini burada kurmaktan vazgeçmişti. Çıkıntılı yerden kendini aşağıya attıktan sonra ne büyük bir tehlike atlattığını anladı. Tepelerin sadece kafaları değil

. 187

!"T

pençe şeklinde dört ayakları ve üçgen şeklinde de kuyrukları vardı. 56., kaplumbağaları ilk defa görmüş oldu.

KOMPLOCULAR DEVRİ: İnsanlar arasında en yaygın görülen örgütlenme sistemi; erkek ve kadın yetkililerden kurulu bir "yönetici" sınıfı, bunlar tarafından yönetilen ve denetlenen "yaratıcı" bir sınıf ve dağıtım kisvesi altında emeği sahiplenilen "tüccar" sınıfından oluşmuş karmaşık bir hiyerarşidir. Yöneticiler, yaratıcılar ve tüccar. İşte bu üç sınıf günümüzde karıncaların işçi, asker ve üreme yeteneğine sahip kastlarına tekabül etmektedir.

XX, yüzyılın başlarında iki Rus önderi Stalln ile Troçkl arasında olan mücadele, yaratıcılara öncelik veren bir sistemden yöneticilere ayrıcalık tanıyan bir sisteme geçişin en parlak örneğidir. Nitekim Kızıl ordunun yaratıcısı matematikçi Troçkl, komplo adamı Stalln tarafından bertaraf edilmiştir. Böylece bir sayfa çevrilmiştir.

Toplulum çeşitli kademelerinde sahtekarlar, katillerle birlik olanlar, kışkırtıcı haber yayanlar, yeni düşünce veya yöntem üretme yeteneğine sahip olanlardan daha kolay ve daha çabuk ilerlemektedir.

Edmond Welis Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

4000. ve 103683., Doğu'daki beyazkarınca yuvasına giden çiçek kokulu yola koyuldular. Yolda humuslu toprak parçacıklarını sürüklemeye çalışan pislikböceklerine, çok küçük oldukları için güçlükle fark edilen minik araştırmacı karıncalara ve kendilerinden defalarca daha büyük olan diğer tür karıncalara rastladılar...

On iki binden fazla karınca cinsi mevcuttur ve her birinin de kendine has bir morfolojisi vardır. En küçükleri birkaç yüz mikron boyundadır, en büyükleri ise yedi santimetreye kadar ulaşabilir.

188

Kızılkarıncalar ise orta yerde sınıflandırılırlar.

4000. sonunda izleyecekleri yolu belirledi. Daha birçok yerden geçmek zorundadırlar: yosunlarla örtülü yeşil bir sahayı, akasya ağaçları koruluğunu aştıktan ve fulya çiçeklerinin altından geçtikten sonra normal olarak kuru bir kütüğün arkasında olacaklarını düşündü.

Ve nitekim kütüğü aştıktan sonra çöğen otları ve sazlıklar arasından Doğu nehrini ve Satei limanını gördüler.

- Alo, alo, Bilsheim beni duyuyor musunuz?
- Çok net duyuyorum.
- Her şey yolunda mı?
- Bir problemle karşılaşmadık.
- Boşalan ipin uzunluğu 480 metre yol aldığınızı gösteriyor.
- Çok güzel.
- Bir şeyler gördünüz mü?
- Bildirilecek önemli bir şey yok. Sadece taşlar üzerine oyulmuş birkaç yazıt.
- Ne türden yazıt bunlar?
- Anlaşılmaz bir takım formüller. Size birkaçını okumamı ister misiniz?
- Hayır, sözünüze güveniyorum.

56. dişi karıncanın kamı kaynaşmaktadır. Karnının içinde çekilmeler, itilmeler, kıvrılmalar olmaktadır. Müstakbel sitesinin bütün sakinleri sabırsızlık içindedir.

I ince eleyip sık dokumaktan vazgeçer ve rastladığı koyu toprak renkli bir oyuğun içinde sitesini kurmaya karar verir. Yer kötü sayılmazdı. Çevrede cücekarınca, beyaz karınca ve ya-banarısı izleri yoktu. Hatta yollarda Bel-o-kanların buralardan geçtiğini belirten feromon kalıntıları bile bulunuyordu. Toprağı yoklar, kimyasal elementler içerdiğini anlar, rutubet de-) recesi de oldukça uygundur. Hatta çukurun yanında dışa doğru çıkıntı yapan bir çalı bile vardır. Sitesini en uygun şekline ulaştırmak

!

T'

için üç yüz baş çapında bir çevreyi temizler.

Bütün gücü tükendiğinden sosyal yardım kursağından bir şeyler atıştırmaya çalışır, fakat burası da uzun zamandır boştu, hiçbir enerji kaynağı kalmamıştı. O zaman acımasızca kanatlarını koparır ve adaleli olan uç taraflarını aç kurt gibi yer. Bu kalori katkısı artık birkaç gün daha daya-nabilmesini sağlayabilir. Sonra antenlerinin seviyesine kadar kendini toprağa gömer. Müdafaasız bir yem durumuna düştüğü bu devrede onu hiç kimsenin fark etmemesi gerekir. Beklemeğe başlar. Vücudunda gizlenen şehir yavaş yavaş uyanmaya başlamıştır. Sitesine ne isim vermeli? şimdi onu düşünmeye başlar.

Önce, kendine bir kraliçe ismi bulması gerekiyordu. Karıncalarda bir isme sahip olmak özerk bir yapıya sahip olmak demektir. İşçiler, askerler, bakireler ancak doğumlarının sıra numarası ile anılırlar. Buna karşılık doğurgan dişiler bir isme sahip olabilirler.

Hım! Tuhaf kokulu savaşçı karıncalar tarafından takibe uğramıştı. O zaman pekâlâ "takibe uğrayan kraliçe" adını alabilirdi. Ama diğer taraftan gizli silahın sırrını çözmeğe uğraşırken takibe uğramıştı. Bunu da unutmaması gerekliydi. O zaman adı "gizden gelen kraliçe" olmalı.

Ve sitesinin adını "gizden gelen kraliçenin şehri" olarak koymaya karar verdi. Bu karıncaların kokusal lisanında şöyleydi:

CHLİ-POU-KAN

iki saat sonra yeni bir çağrı.

- İşler yolunda mı Bilsheim?
- Bir kapının önündeyiz. Farklı bir özelliği olmayan bildiğiniz kapılardan biri. Üzerinde eski harflerle yazılmış uzun bir yazıt var.
- Ne anlatıyor?
- Bu defa onu, size okumamı ister misiniz?
- Evet.

Komiser meşalesini kapıya doğru çevirdi ve metni çözdükçe

190

1

yavaş yavaş tumturaklı bir sesle okumaya başladı:

Ruh ölüm anında, büyük sırları öğrenmeye çalışanların duyduğu hissin aynısını duyar.

Her şeyden önce bu sonsuz karanlıklar zahmetli ve dolambaçlı yollar arasında acılı ve endişe veren bir yolculuktur.

Sonra, sonuca ulaşmadan evvel, ürküntü doruk noktasına varır. Urperme, titreme, soğuk soğuk terleme ve büyük korku egemen olur.

Bu dönemi çok geçmeden ışığa yöneliş ve ani bir aydınlanma izler.

Çok çekici bir pırıltı gözlerin önüne serilir. Güzel seslerin yayıldığı ve dansların yapıldığı tertemiz yerlerden ve çayırlardan geçilir.

Kutsal sözler dini saygınlığı telkin eder.

Kusursuz ve bilinçli insan özgür hale gelir ve Büyük Sırlar yüceltilir.

Bir jandarma eri titremeğe başladı.

- İyi ama bu kapının arkasında ne var? Hay Allah! Cevap ver ne görüyorsun?

Bir tüfek sesi duyuldu ve arkasından yine sessizlik.

- Alo, Bilsheim cevap versenize dostum!

- Burası Bilsheim.

- O zaman konuşun, ne oluyor?

- Sıçanlar. Binlerce sıçan. Üzerimize atladılar, fakat onları defetmeyi başardık.

- Tüfek sesi bu muydu?

- Evet. Şimdi yere mihlandılar.

- Neler gördüğünüzü ayrıntılı olarak anlatın!

- Burası kıpkırmızı. Yanlarda demir oksitli kırmızı kayalar ve, ve... yerde de kanlar! İşe devam ediyoruz...

- Radyo irtibatını muhafaza edin! Niçin kesiyorsunuz?

- Sizin uzaktan verdiğiniz talimat yerine, ben kendi yöntemime göre hareket etmeyi tercih ediyorum. Pek tabii siz müsaade ederseniz madam.

- Fakat Bilsheim...

Klik, diye bir ses işitilir. Komiser bağlantıyı kesmiş idi. Doğruyu söylemek gerekirse Satei ne bir liman ne de ileri bir karakoldu. Burası nehri geçen Bel-o-kan araştırmacıları için ayrılmış özel bir yerdi... Çok eskiden, Ni hanedanının ilk karıncaları, kendilerini bu su kolunun önünde buldukları zaman burayı aşmanın kolay olmayacağını anlamışlardı. Ancak bir karınca asla vazgeçmez. Gerekirse on beş bin kez ve on beş bin değişik şekilde engele karşı koyacaktır. Ve sonunda ya bu uğurda ölünecek ya da engel aşılacaktır.

Böyle bir davranış mantıksız gibi görülebilir. Hiç kuşkusuz bu düşünce karınca uygarlığında birçok hayatın yitirilmesine ve zaman kaybına mal olmuştur, fakat yine de bu çabaya değmiştir. Sonuç olarak bu inanılmaz gayretin karşılığında karıncalar daima güçlükleri yenmeyi başarmışlardır.

Satei'de araştırmacılar ilk önceleri nehri yaya olarak geçmeyi denemişlerdi. Su yüzeyi onların ağırlığını çekecek kadar dayanıklıydı, fakat pençelerinden yararlanma olanağını vermiyordu. Karıncalar nehrin kenarında kayak pistinden geçer gibi oluyorlardı. İki adım ileri, üç adım da nehrin kenarında ve... hop! kurbağalara yem oluyorlardı.

Yüze yakın sonuçsuz deneme ve birkaç bin araştırmacının feda edilmesinden sonra karıncalar başka yollar aramaya başladılar. İşçi karıncalar zincirleme olarak birbirlerine ayaklarından ve antenlerinden tutunarak nehrin karşı yakasına kadar uzanmaya kalkıştılar. Bu deneme nehrin epeyce geniş ve çalkantılı olması dolayısıyla başarısız kaldı, böylece 140000 kurban verildi. Fakat karıncalar vazgeçmiyorlardı. O devirde kraliçeleri olan Biu-pa-ni'nin araştırması üzerine yapraklardan kurulu bir köprü inşa etmeyi denediler, daha sonra dal parçacıklarından, sonra mayısböceği cesetlerinden, sonra da çakıl taşından... Bu dört deneme 670000 işçi karıncanın hayatına mal oldu. Biu-pa-ni hükümdarlık döneminde giriştiği savaşlarda kaybettiği kişilerdenrdaha fazlasını bu ütöpik köprüyü

w

inşa etmek uğruna harcamıştı!

Buna rağmen kraliçe vazgeçmedi. Doğu ülkelerini aşmak gerekiyordu. Köprü kurma fikri sonuç vermeyince, kaynağa kadar giderek nehri kuzeyden çevrelemeyi düşündü. Hiçbir sevk birliği geri dönmedi, bu da 8000 ölüye mal oldu. Sonra karıncalarının yüzmeyi öğrenmesini istedi. 15000 ölü. Sonra kurbağaların ehlileştirilmesini ve onlardan faydalanmayı düşündü. 68000 ölü. Büyük ağacın yapraklarını planör gibi kullanarak karşı tarafa geçmeyi denemek. 52 ölü. Ayakları katılaştırılmış bala bulayıp su altından yürümek. 27 ölü. Efsaneye göre, ona sitede on işçi karıncadan başka sağ kalan olmadığı ve artık bu projeden vazgeçilmesinin gerektiği bildirilince şu düşüncayı yazmış:

Çok yazık! daha ne kadar çok düşüncem vardı...

Tüm bunlara rağmen Federasyon karıncaları, tatmin edici bir çözüm yolu bulmayı başarmışlardı. Üç yüz bin yıl sonra kraliçe Lifo-ug-ryuni, kızlarına, nehrin altından bir tünel kazılmasını önerdi. Çözüm bu denli basit olmasına rağmen daha önce kimsenin aklına gelmemişti.

Ve böylece Satei'den yola çıkıp nehrin altından tehlikesizce geçme olanağı doğdu.

103683. ile 4000. bu ünlü tünelde ısının sürekli değişmesine

I rağmen uzun bir zamandan beri yürüyorlardı. Ortam nemli olmasına rağmen suyla karşı karşıya kalma tehlikesi yoktu. Beyaz karıncaların sitesi nehrin öbür yakasında kurulmuştu. Onlar da federe topraklara geçmek için aynı toprakaltı yolunu kullanıyordu. Bu yönde bir barış antlaşması hüküm sürüyordu. Bu geçiş yolunda savaş yapılmıyordu; herkes, beyaz karıncalar olsun diğer karıncalar olsun buradan serbestçe geçme hakkına sahipti. Eğer herhangi bir taraf egemen bir tavır takınmaya yönelirse geçit derhal tıkanacak veya su baskınına uğratılacaktı. Bu uzun tünelde yürümelerine devam ederler. Karşılaştıkları en : büyük zorluk, üstlerinden akan suyun yerin altına işleyen soğukluğuuydu; ikisi de soğuktan uyuşuk hale gelmişlerdi. Her adım atışlarında daha da güçsüzleşiyorlardı. Bu toprak altında uykuya dalsalar

sonsuza kadar kış uykusuna yatmış olacaktı, bunu gayet iyi biliyorlardı. Sonunda çıkış yolunu tırmanmaya başladılar. Dışarıya çıkınca sosyal yardım kursağından protein ve şeker takviyesi yapacaklardı. Adaleleri kasılmış hale gelmişti, ama nihayet çıkış yerine de ulaşmışlardı... Dışarıya çıktıklarında 103683. ve 4000. öylesine üşümüşlerdi ki yolun ortasında uyuyakaldılar. Bu karanlık hortum içinde, böyle birbiri arkasına takılmış çil yavrusu gibi ilerlemek zihnini allak bullak ediyordu. Burada, sonuna kadar gitmekten başka yapılacak bir iş yoktu. Bir sonuca ulaşmak ümidiyle...

Arkasındakiler artık tartışmıyordu. Bilsheim altı jandarma erinin boğuk boğuk nefes alışlarını duyuyor ve kendi kendine, cidden bir haksızlığa kurban gittiğini, söylemeye başlıyordu.

Normal olarak baş komiserliğe yükselmesi ve eline iyi bir para geçmesi gerekirdi. Görevini layıkıyla yapıyordu, mesai saatleri normali aşıyordu, şimdiye kadar en az on dosya sonuçlandırmıştı. Ancak ilerlemesini her defasında durduran bir Doumeng vardı

Bu düşünceler altında kendinden geçti ve birdenbire parladı.

- Tamam be! yeter artık! Herkes durdu.

- İyi misiniz komiserim?

- Evet, evet, iyiyim, dev^m ediniz!

Çok utanmıştı: fendi kendine konuşuyordu. Sinirlerine hâkim olmaya çalışmak dudaklarını ısırmaya başladı. Fakat aradan beş dakika bile geçmeden aynı düşünceler yine beynini kurcalamaya başladı.

Kadınlara cephe almış değildi, fakat yetersiz kişilere tahammülü yoktu.

"İhtiyar, şirret kadın, okumayı yazmayı bile doğru dürüst bilmez, hiçbir soruşturmayı yürütmedi ve sonra da yüz seksen polis memuru bulunan bütün servisin başı olarak tayin edildi! Ve benim elime geçen maaşın dört mislini alıyor! Polis memuru olmak için başvurun derler! O kadın ise selefi tarafından doğrudan doğruya getirildi, muhakkak yatak ilişkisi. Ve bu yetmiyormuş gibi insanı

rahat da bırakmaz. İnsanları birbirine düşürür, çeşitli dolaplar çevirerek kendi servisini sabote eder..."

Bu düşünceler sürüp giderken Bilsheim birden karakurbağaları hakkında seyrettiği bir belgeseli hatırladı. Bunlar aşk devreleri sırasında o kadar taşkın hale gelirler ki, hareket eden her şeyin üzerine atlarlar: dişilerine, erkeklerine ve hattâ taşların üzerine. Karşısındakinin yumurtalarını dışarıya çıkarıp sonra da dölmek için, karnını sıkarlar. Dişilerin karnını sıkanlar çabalarının ödüllendiğini görürler; erkeğin karnını sıkanlar ise hiçbir şey elde edemezler ve eş değiştirirler. Taşı sıkanlar ise kollarını ağrıtırılar ve uzaklaşıp giderler.

Fakat ayrı bir olgu daha vardır: toprak topaklarının sıkılması. Toprak topakları bir karakurbağasının karnı kadar yumuşaktır ve onu sıkıktan geri kalmazlar. Bu kısır davranışı günlerce tekrarlayabilirler ve yapabilecekleri en iyi şeyi yaptıklarını zannederler...

Komiser gülümsedi. Belki de bu Solange hanımefendiye, emri altında bulunanları bu denli sıkıntıya sokmak ve kötülemek yerine daha hoşgörülü davranabileceğinin anlatılması uygun olacaktı. Ama bunun pek yararlı olabileceğini de zannetmiyordu. Kendi kendine, belki de bu Allah'ın belası servisin içinde olmaması gereken kişi benim diye düşünüyordu.

Aslında, diğerleri de kara kara düşüncelere dalmış durumdaydı. Bu sessiz iniş hepsinin de sınırlarını altüst etmişti. Beş saattir hiç dinlenmeden yürüyorlardı. Birçokları, bu maceradan sonra ısrarla talep edebilecekleri primi düşünüyordu; diğerleri ise karılarını, çocuklarını, eskimiş otomobilini veya buzlu birasını...

Hiçlik: Düşünmeyi durdurmaktan daha haz verici ne vardır? Suyu da bu şekilde önemli veya yararlı sayılan düşünce akışını kesmek Düşünmekten uzaklaşmak! Sanki ölü hale gelmişsin de tekrar canlanmışsın gibi. Boşlukta olmak. UM başlangıçlara dönmek Artık hiçbir şey düşünmeyen bir kişiden başka bir şey olmamak. Bir hiç olmak işte asıl bir tutku.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Çamurlu kıyının üzerine hareketsiz olarak serilmiş olan iki dişi asker karıncanın vücudu güneşin ilk sıcaklığıyla tekrar canlandı.

103683.'nün göz petekleri yavaş yavaş faaliyete geçti ve beyni görmekte olduğu yeni görüntüyü incelemeye başladı. Görüntünün, ona sabit olarak ve dikkatle bakan kocaman bir gözü vardı.

Genç asker korkudan bir çiğlık feromonu yaydı. Göz de korkup telaşla geri çekildi, onu taşıyan uzun boynuz da beraberinde olarak. Her ikisi de bir çeşit yuvarlak çakılın içine gizlendi. Bir salyangoz!

Etraflarında, kabuklarının içine gizlenmiş beş salyangoz vardı. İki karınca içlerinden birinin yanına yaklaşıp etrafında dolaştılar. Onu ısırma denediler, ama başaramadılar; girişimleri sonuçsuz kaldı. Bu gezginci yuva fethedilemez bir kale idi.

Ana'nın bir vecizesi aklına geldi: En büyük tehlike kendini emniyette hissetmektir, refleksleri uyuşturur ve önlem almayı engeller.

103683., bu şışkolar kabuklarının arkasına gizlenmiş olarak rahatlık içinde yaşıyorlar, oldukları yerde gönüllerince otlama olanağını buluyorlar diyerek kendi kendine söylenmeye başladı. Hiçbir zaman dövüşmek, avlanmak, kaçmak gereğini duymuyorlardı. Yaşam için mücadele etmeye de ihtiyaçları yoktu. Sonuç olarak hiç gelişmemişlerdi. Kabuklarının dışına çıkmaları için zorlamak ve yenilmez olmadıklarını ispatlamak kaprisine kapıldı.

Tam bu sırada, orada bulunan beş salyangozdan ikisi tehlikenin geçtiği kanısına vardılar. Sinirlerini yatıştırmak için vücutlarını sığınaklarından çıkarıp rahatça dolaşmak istiyorlardı. Buluşup karın karına birbirlerine yapışırlar, öpüşmüş gibi. Salyaları birbirine karıştı, cinsel organları birbirine sürtündü.

Aralarında bir şeyler geçiyordu.

Oldukça yavaş.

Sağdaki salyangoz kireçleşmiş bir srflri uç gibi olan penisini sol-dakinin yumurta dolu döl yoluna daldırdı. Fakat diğeri henüz kendinden geçmeden o da boşalmak üzere olan penisini eşine daldırdı.

Her iki taraf da karşılıklı olarak hem erkekliğin hem de dişiliğin hazzını aynı zamanda duyuyordu. Bir penis ile uzantılı olan dölyol-ları iki cinselliğin hazzını birlikte hissetmelerini sağlıyordu.

İlk olarak sağdaki salyangoz erkeklik orgazmına ulaşır. Ayrı olarak kıvranır, gerilir, vücudunda elektriklenmeler olur. Bu çift cinsi-yetli canlıların görme organı görevini yapan dört boynuz birbirlerine kilitlenir. Salya önce köpüğe dönüşür sonra da baloncuklar oluşur. Birbirine sıkı sıkıya yapışmış olarak yapılan dans yavaşladığında coşku dolu bir his kaynağı haline dönüşüyordu. Soldaki salyangoz boynuzlarını dikti. O da kendi erkeklik orgazmına erişti. Ejakülasyon biter bitmez bu defa vücudunda dişilik yönünden yeni bir cinsel şehvete kapıldı. Sağdaki salyangoz ise dişilik hazzını duymaya başlamıştı...

O zaman boynuzlar iner, aşk okları içine çekilir dölyolları kapanır... Bu kusursuz uygulamadan sonra sevgililer aynı kutuptan olan iki mıkna-tısa dönüşür. Birbirini itme başlar. Dünyanın yaşı kadar eski bir olay. Haz veren ve haz duyan iki organizma, yumurtaları eşlerinin sperma hücreleri ile döllenmiş olarak, yavaşça uzaklaşırlar.

103683. görüntünün cazibesi karşısında büyülenmişken 4000. salyangozlardan birinin üzerine atılmaya hazırlanır. Aşk yaşamından sonra geçirdikleri yorgunluktan faydalanarak en şişman olanı seçip karnını deşmeyi düşünmektedir. Fakat çok geç kalmıştı, onlar yeniden kabuklarının içine çekilmişlerdi. İhtiyar araştırmacı vazgeçmez, nasıl olsa dışarıya çıkacaklardır. Uzun müddet izler. Sonunda çekingen bir göz ardından da boynuz bütünüyle kabuğun dışına süzülür. Salyangoz küçük yuvasının dışında dünyanın ne âlemde olduğunu görmek için dışarıya çıkmıştır.

İkinci boynuz da görüldükten sonra 4000. ileriye atılır ve çenelerinin var kuvvetiyle gözün birini ısırır. Fakat salyangoz birden araştırmacıyı kabuk kısmının içine çekerek büzülür. Lupp!

Onu nasıl kurtarmalı?

103683. düşünmeye başlar, üç beyninden birinde aklına bir fikir gelir. Çenelerinin arasına bir çakıl taşı alır ve bütün gücüyle

197

kabuğun üzerine vurmaya başlar. Hiç şüphesiz bir çekiç icat etmişti ama ne yazık ki kabuk bir kaplama tahtası gibi ince değildi. Bu tak taklar bir müzik nağmesi çıkarmaktan öteye gitmemişti. Başka bir çare bulmalı.

Bugün uğurlu bir gün, karınca bu sefer de kaldırıcı keşfeder. Sağlam bir dal parçası yakalar, bir çakıl taşı ona destek vazifesi yapacaktır, sonra da bütün ağırlığıyla öbür uca bastıracaktır. Birçok defa denemek zorunda kalır. Nihayet kabuk önden arkaya doğru kayılmaya başlar ve sonunda devrilir. Giriş deliği yukarıya doğru dikilir. Başarmıştı!

103683. kabuğun kıvrıntılarını tırmanır, açık olan ağız tarafından aşağıya doğru sarkar ve salyangozla karşılaşmak üzere kendini aşağıya doğru bırakır. Jelatinli kahve renkli bir maddenin içine düşer. Bu yağlı salyanın içinde çırpınıp durur, yumuşak dokuları koparmaya başlar. Kendisine de zarar vereceğini düşünerek asit kullanmayı uygun bulmaz.

Salyaya yeni sıvılar katılmaya başlar; bunlar salyangozun şeffaf kanıdır. Deliye dönmüş olan hayvan bir spazm geçirerek gevşer ve iki karıncayı da kabuğundan dışarıya fırlatır.

Sağ salim kurtulmuş olan iki karınca antenlerini birleştirerek ku-caklaşırlar. Can çekişen salyangoz kaçmak ister ama yolda iç organlarını yitirir. İki karınca onu yakalar ve rahatça işini bitirirler. Diğer dört salyangoz, olup bitenleri seyretmek için gözlü boynuzlarını dışarıya çıkarırlar fakat korkuya kapılarak iemen kabuklarına çekilirler ve bütün gün hiç kımıldamazlar.

103683. ile 4000. o sabah salyangozla karıncalarını iyice doyururlar. Önce onu parçalara ayırırlar ve kendi salyasına katarak ılık olarak yerler. Hatta yumurtalarla dolu olan döllenme yatağını da bulurlar: salyangoz havvarı! Kızılkarıncalann en sevdikleri yemeklerden biri; vitaminler, yağlar, şekerler ve proteinler içeren değerli bir kaynak.

1

Sosyal dayanışma kursaklarını tepeleme doldurmuş ve güneş enerjisiyle iyice ısınmış olarak rahat adımlarla güneydoğu yoluna koyulurlar.

198

FEROMONLARIN ANALİZİ: (Otuz dördüncü deneme). Btrkroma-tografve bir spektrometre yardımıyla karıncaların iletişimlerine yarayan moleküllerden bazılarını saptamayı başardım. Gecenin saat onunda yakalayabildiğim, bir erkek karınca ile bir dişi işçi karınca arasında geçen, iletişimin kimyasal analizine başlayabildim. Erkek karınca bt ekmek içi ufağı bulmuştu. İşte yaydıktan: - Metil-6 -Metil-4

- Hekzanon -3(2 kez) -Keton -Oktanon-3

Sonra yeniden -Keton

- Oktanon -3(2 kez)

EdmondWeils Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Yolda başka salyangozlara da rastladılar. Sanki kendilerine: "Bu karıncalar tehlikelidir." sözleri bildirilmiş gibi hepsi de gizleniyordu. Buna rağmen saklanmayan biri vardı. Hatta kendisini tamamen gösteriyordu.

İki karınca şüphe içinde ona yaklaştı. Hayvan ağır bir kitle altında tamamen ezilmişti. Kabuğu ekmek ufağı gibi dağılmıştı. Vücudu paramparça olmuş ve geniş bir alana yayılmıştı.

103683. hemen beyaz karıncalann gizli silahını düşündü. Düşman site yakınlarında bir yerlerde olmalıydı. Cesedi daha yakından inceledi. Darbe geniş, kesin ve şiddetli olmuştu. Bu derece etkin bir silaha sahip olduklarına göre La-kola-kan karakolunun içine kadar sokulabilmesine şaşkırmamak gerekiyordu!

103683. kararlıydı. Beyazkarınca sitesine girmek ve silahlarının sırrını anlamak daha doğrusu onu çalmak gerekiyordu. Aksi halde bütün Federasyon darmadağın olacaktı!

199

""T

Fakat birdenbire şiddetli bir rüzgar esti. Pençeleriyle toprağa tutunma olanağı bulamadılar. Fırtına onları göğe doğru çekiyordu. 103683.'nün ve 4000. nin kanatlan yoktu. Kanatları da olsa bundan daha iyi uçamazlardı.

Birkaç saat sonra, yukarıda kalan ekip şekerleme yaparken tol-kivolki yeniden cızırdadı.

- Alo, madam Doumeng? Her şey yolunda, aşağıya ulaştık.
- Ne var oralarda? Ne görüyorsunuz?
- Burası bir çıkmaz yol. Kısa süre önce inşa edilmiş beton ve çelikten yapılmış bir duvar var. Sanki her şey orada bitiyor... Bir yazıt daha var.
- Okuyunuz!
- Altı kibrit çöpüyle dört eşkenar üçgen nasıl yapılabilir?
- Hepsi bu kadar mı?
- Hayır, harflerin olduğu tuşlar var, sanırım yanıt için olmalı.
- Etrafta hiçbir geçit yok mu?
- Hiçbir şey yok.
- Ötekilerin cesetlerini de mi görmüyorsunuz?
- Hayır, hiçbir şey... hım... fakat ayak izleri var. Sanki bir sürü ayakkabı tam bu duvarın önünde tepinip durmuş.
- Ne yapılıyor diye bir jandarma eri fısıldar, yukarıya mı çıkılıyor?

A

Bilsheim engeli dikkatle inceler. Bütün bu semboller, bütün bu beton ve çelik bloklar, bir mekanizmayı gizliyor. Ve sonra diğerleri nereye uçmuş olabilirler idi? *

Arkasında, jandarma erleri basamaklar üzerine oturmuşlardı. Kendisi ise tuşların sırrını çözmeğe çalışıyordu. Bu harflerin herhalde belirli bir sıra içinde kullanılması gerekiyordu. Jonathan Wells çilingir ustası olduğuna göre binalarda kapıların emniyet sistemlerini de kurmuş olmalıydı. Kod kelimeyi bulmak gerekliydi.

Adamlarına doğru yöneldi.

- Çocuklar içinizde kibrit çöpü olan var mı? Tolkiivolki sabırsızlandı.

200

- Alo komiser Bilsheim, ne yapıyorsunuz?
- Gerçekten bize yardım etmek istiyorsanız altı kibrit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen yapmayı deneyin. Çözümü bulur bulmaz da hemen bana söyleyin.
- Benimle alay mı ediyorsunuz, Bilsheim?

Fırtına dinmeye başladı. Birkaç saniye sonra rüzgârın etkisi de azaldı; yapraklar, tozlar, böcekler yeniden yerçekiminin etkisine girdi ve rastgele bir yere düştüler.

103683. ile 4000. birbirlerine birkaç baş uzaklıkta yere çakıldılar. Hiçbir yara almamışlardı etraflı incelemeye başladılar. Burası ay-nldıkları yerle hiç ilgisi olmayan çakıllık bir bölgeydi. Burada bir tek ağaç bile yok, sadece rüzgârın oraya buraya dağıttığı birkaç yabancı ot serpintisi var. Nerede olduklarını anlayamamışlardı...

Bu uğursuz yeri terk etmek için iyi kötü güçlerini toparlamaya çalıştıkları sırada doğa yeniden gücünü göstermeye karar verdi. Bulutlar ağırlaştı ve kara bir renk aldı. Bir yıldırım çatırtısı gökleri deldi ve bulutların içinde toplanan bütün elektrik gerilimini yere boşalttı.

Bütün hayvanlar doğanın bu mesajını anlamıştı. Kurbağalar daldı, sinekler çakılların arasına saklandı, kuşlar alçaktan uçuyordu.

Yağmur yağmaya başladı. İki karınca bir an önce sığınacak bir yer bulmak zorundaydı. Yağmurun her damlası onlar için öldürücü olabilirdi. Uzakta, ağaç mı, kaya mı olduğunu kestiremedikleri çıkıntılı bir yere doğru gitmek için hızlandılar.

Yavaş yavaş başlayan yağmurun ve sisin arasından görüntü yaklaştıkça daha net görünmeye başladı. Bu ne bir kaya ne de bir fidandı. Burası kubbeleri, sayısız kuleleri ile topraktan yapılmış gerçek bir kiliseye benziyordu. Allak bullak oldular.

Burası bir beyaz karınca yuvasıydı! Doğudaki beyaz karınca yuvası!

103683. ve 4000. bir yanda fırtınalı yağmur diğer yanda da düşman sitesi arasında kendilerini mendeneye sıkıştırılmış gibi hissediyordu. Evet orasını ziyaret etmek istiyorlardı ama bu koşullar

201

altında değil! Milyonlarca yıllık mücadele ve düşmanlık ilerlemelerini engelledi.

Fakat bu endişe kısa sürdü. Her şeye rağmen, buraya beyaz karınca yuvasını casus gibi gözlemek için gelmişlerdi. Yapının alt kısmında bulunan boş bir giriş yerinden korka korka içeriye doğru ilerlediler. Antenleri dimdik çeneleri olabildiğince açık, ayakları hafifçe bükülmüş olarak ilerlediler, böylece hayatlarını pahalı ödeyeceklerdi. Ancak, tahminlerinin aksine giriş yerinde hiçbir asker karınca yoktu.

Bu anormal bir durumdu. Acaba neler oluyordu!

İki savaşçı büyük sitenin içlerine daldılar. Artık merak dürtüsü basit bir önlemin alınmasını bile akıllanndan silmişti.

Gördükleri yer hiçbir yönüyle bir karınca yuvasına benzemiyordu. Duvarlar topraktan çok daha dayanıklı bir maddeden yapılmıştı, tahta kadar sağlam çimentodan yapılmış olabiliyordu. Geçitlerde hiçbir rutubet izi ve hava cereyanı yoktu, fakat anormal derecede karbonik gaz vardı.

İçerde üç tur attıkları halde hâlâ hiçbir nöbetçi görülmemişti, Hayret verici bir durumdu bu... İki karınca duraksadı, antenlerini birleştirip birbirlerine danıştılar: çok geçmeden karar verilmişti: ilerlemeğe devam.

Fakat ilerledikçe kayboluyorlardı. Bu yabancı site kendi sitelerinden çok daha karmaşık bir yerdi. Hatta işaret kokulan bile duvarlarda hiçbir iz bırakmıyordu. Artık, toprak seviyesinin üstünde mi yoksa altında mı bulunduklarını bile anlayamıyorlardı.

Geri dönmeğe çalışmak da işe yaramıyordu, önlerine sürekli acayip geçitler çıkıyordu. İyiden iyiye kaybolmuşlardı.

Bu esnada, 103683. alışılmamış bir feromon saptadı: bir ışık! İki asker karınca şaşırıp kalmıştı. Bomboş bir beyaz karınca yuvasında bir ışık, bu akla sığacak iş değildi. Işık huzmelerinin kaynak yerine doğru ilerlediler.

Bu ışık, arada sırada yeşile veya mayiye dönüşen, sarımsı portakal renkli bir parıltı idi. Oldukça kuvvetli bir ışık yaydıktan sonra söndü. Sonra yeniden karıncaların parlak kabukları üstünde yansımalar yaparak yanıp sönmeye başladı.

202

Hipnotize edilmiş gibi 103683. ile 4000. bu yeraltı fenerine doğru ilerlemeye koyuldular.

Bilsheim heyecandan sıçırıyordu: çözmüştü. Dört üçgeni oluşturmak için altı kibritin nasıl yerleştirildiğini jandarma erlerine gösterdi. Şaşkın yüzlerde bir heyecan kasırgası yaşandı.

Problemi çözmeye uğraşan Solange Doumeng telaşla sordu:

- Buldunuz mu? Buldunuz mu? Söyleyin bana!

Fakat ona itaat edilmedi, sadece bağıırıp çağırılmalara karışan mekanik gürültüler duyuldu. Ve arkasından yine sessizlik.

- Neler oluyor Bilsheim? Söyleyin bana! Tolkiölki şiddetle cızırdamaya başladı.

- Alo! Alo!

- Evet (cızırdamalar) geçit açıldı. Arkasında (cızırdamalar) bir kulvar var.

Sağ tarafa (cızırdamalar) kıvrılıyor. O tarafa gidiyoruz!

- Bekleyin! Dört üçgeni nasıl yaptınız?

Fakat Bilsheim ve adamları yukarıdan verilen mesajı artık hiç duymuyorlardı.

Cihazlarının hoparlörü artık işlemiyordu, herhalde kısa devre yapmıştı. Hiçbir haber alamıyorlardı ama haber verebiliyorlardı.

- Ah! inanılacak şey değil, ilerimizde de yeni yapılmış yerler var. Bir kubbe ve uzağında bir ışık. Oraya gidiyoruz.

- Durun, bana orada yerin altında, bir ışık mı var diyorsunuz? Solange Doumeng boş yere boşuk boşuk, söyleniyordu.

- Oradalar!

- Orada kim var? Aman tanrım! Cesetler mi! Cevap verin!

- Dikkat...

Bir sürü sinir bozucu sesler duyuldu ardından hat koptu.

İp artık boşalmıyor, gergin olarak duruyordu. Yukarıdaki polis memurları ipin bir yere takıldığını zannederek sıkıca yakalayıp çekmeye başladılar. İşe üç kişi koyuldu... sonra beş. Birdenbire gevşedi.

İpi çekmeye ve sarmaya başladılar, fakat yumak o kadar büyümüşü ki yemek odasında devam etmeye mecbur kaldılar. Nihayet ezile, ezile kopmuş olan ucu buldular.

203

- Ne emredifOBinnuz? diye içlerinden biri mırıldandı.

- Hiçbir şeyBilhassa hiçbir şey yapılmayacak. Hiçbir şey., na, bir kelimeSöylenmeyecek, kim olursa olsun hiçbir ki^1' ye de... Ve san bu mahzene en kısa zamanda duvar örü;^" Araştırma bitmiştir Dosyayı kapatıyorum, ve artık bana buuğjte^ mahzenden hissedilmeyecek! Haydi çabuk olun tuğla ^01 mento alın. Siitgeiince jandarma erlerinin dul kalan ailel^ <?' ilgili problemlerileililedin. ri\\'e

ikindiye dojnpolis memurlarının son tuğlaları yerleştii; hazırlandıkları sırta, boşuk bir ses duyulmaya başladı. Biri y\eye ya çıkıyordu! (Saçtılar.

W

Karanlıklar ijiilfa önce bir baş göründü ve arkasından t zazedenin büifadu. Bir jandarma eri. Nihayet aşağıda^ \P olup bittiği öjrtlebilecekti. Yüzündeki ifadede büyük kor|Se|£' derin izleri variftiin hatları gerilmişti, gerçek bir hortlak, ^lır/1 nun ucu kopmjtive fena halde kanıyordu. Gözleri dönmin-f1! halde devamlıiifordu. iş ^

- Gebegeeetjidiye bir şeyler kekeledi.

Sarkan cemiden yerlere kadar salyalar akıyordu. Ya kaplı elini yüzkgötürdü, yukarıda bulunanlar onun bıçakla olduğuna hükmler.

Vır'1

- Ne oldu?iinya mı uğradınız?

- Geuucu Lep!

- Aşağıda ^yaşayanlar var mı?

- Ben geuetiebe ggebee!

Daha fazla I şey söyleyemediği için yaralarını temiz sonra da bir psii)itri kliniğine yatırdılar ve mahzenin kapısı^d1 varla ördüler.

\\ v

Yürürken ajıtrmın çıkardığı en ufak bir sürtünme bile, / gücünü etkiliydi Işık, sanki canlı idi ve birilerinin geldiğjışı?' sediyordu.

^j t1

Karıncalar ceketlerini toparlamak için durakladılar. Işık «5 ri en ince noktşvanncaya kadar aydınlatıyordu. iki casus, V1' |,

204

i('e

\>/°'\ Ax^N\\ ,^elerine enŞe" o'mak £1^ dılar

yt aAör4| jy ş'%ni Jenırri^^ndan y^arlanarakjçi/f \gagıru

'S^kpi'1" V,eS J böceğinde^ geliyordu /^.etekle

^şk1^fo^ Ae|rt\ / ^tertP^Jcegi. Dav^siz misaA ^1^\ görmez * haiy^,am^nq1;şböc^kat

hiçbir o|ayla karşlv|e//)"\ _> ted-1/11 ^ıky^V^ i^e ^ Fakken hafif bir yeşil

ışık 4ş/

lArb4v parı^ul^nidetf^d"- Bütün bleopterl^çt»/ l| anla ^»»^«en ^öc^ı yaycd #vap vermedi. Yeşil p^rir» / J}l1^*las' t), s^aray^,vya ^ştu |i cev/^avaş yavaş kırmızımı w^' aeldi. ^rırNhra^ |\u ve»ıMve ya»^ sorgulamay, ifade ett^ra^'jL?* vardılar w^~^»raş^a Mncy^ski beyazkapncayuv^ğ\ J S^Mimv

^W^1<ce y v^ptı. i^i- Biraz so^ra, rahatsız |Ht><r> Ç^K s£ViyİğeriıjfcSjini yn ^rnedi | J» kapanan ışıklar yayrrr||z ^P^fU ı. Ka* {P<^\\>f>t*e y b^lıpllt/^iler. Ateşböceği ışık|ayWf\ çpabuli ^ç'P V i> r£* V d jdefluy esine giden bir geçldfclan f' W>ki bil

/yl^ap^ter^rne^or^erne^rpnu takip etmeye baş|s gij/'

^r g/^~im v^a r|'(j. OnV|^etli bir bölüme vardıl<i|ad'j Aeri gel-. Jiği

wl^rrnay^(cleıltubetl i tP* iniltiiler işitiliyordu. V. ^ yönder, ^esl^y j< 2/- ay'^|(lakttolu ıslıklar gibi bir şey. (fol*

ilola/jinicı yeri|(göiıKFpru sormaya başladı.1 f ^j ate< ^öc^i ar^Uşm^le ^ sorU jtfç^a konuşulanları anl<V 'i'^VdU- Ve /ıl'v^i^ geç^Mhatç.* ,pevap vermek isterce^ya^An sürel /alıA-ıı/ f^mıp ^e^a cevV^aşladı, san|« "Ko/*ıtw, \\ takip

adirK.V^k İsty. Haşlat \dy/

I^'d^il wrd^a yelere doğru, yabancı y *^ak altı-,

f 4,ler if, B^ylyeçjjWirfer/|fi daha genlş olduğu s\pjı \Qpk bil,,

l^l^ldıl'j^rmişljji 'erindi ve4

i leye , ,1aaha ^de ıharak işitilmeğe başları

A W / iGder\ ftat\ olar^kusu yayınl^.

\r_

l\)\00> °° t^do^kohıs^pdöner. Ateşböceği yi Akü olar, jca^i03^ ^ratyınljVı
dön'J buruşuk ih^yar yüzlü Ln^OfotTeya^ pır k,jip ^ /'^«'rnyarçjır, buA^Asker
kann<^ müthiş t\ ve / ''y korkuj W k Aske/
bir/
{;
20S:

- Ne emrediyorsunuz? diye içlerinden biri mırıldandı.
- Hiçbir şey. Bilhassa hiçbir şey yapılmayacak. Hiçbir şey. Basına, bir kelime bile söylenmeyecek, kim olursa olsun hiçbir kimseye de... Ve sonra bu mahzene en kısa zamanda duvar örülecek. Araştırma bitmiştir. Dosyayı kapatıyorum, ve artık bana bu uğursuz mahzenden hiç bahsedilmeyecek! Haydi çabuk olun tuğla ve çimento alın. Sizlere gelince jandarma erlerinin dul kalan aileleriyle ilgili problemleri halledin.

İkinciye doğru, polis memurlarının son tuğlaları yerleştirmeye hazırlandıkları sırada, boşuk bir ses duyulmaya başladı. Biri yukarıya çıkıyordu! Geçiş açıldılar.

Karanlıklar içinden önce bir baş göründü ve arkasından da kazazedenin bütün vücudu. Bir jandarma eri. Nihayet aşağıda neler olup bittiği öğrenilebilecekti. Yüzündeki ifadede büyük korkunun derin izleri vardı. Bütün hatları gerilmişti, gerçek bir hortlak. Burnunun ucu kopmuştu ve fena halde kanıyordu. Gözleri dönmüş bir halde devamlı titriyordu.

- Gebegeeecge, diye bir şeyler kekeledi.

Sarkan çenesinden yerlere kadar salyalar akıyordu. Yaralarla kaplı elini yüzüne götürdü, yukarıda bulunanlar onun bıçaklanmış olduğuna hükmettiler.

- Ne oldu? Saldırıya mı uğradınız?

- Geuucu beğen!

- Aşağıda başka yaşayanlar var mı?

- Ben geugeebebe ggebee!

Daha fazla bir şey söyleyemediği için yaralarını temizlediler sonra da bir psikiyatri kliniğine yatırdılar ve mahzenin kapısını duvarla ördüler. Yürürken ayaklarının çıkardığı en ufak bir sürtünme bile ışığın gücünü etkiliyordu. Işık, sanki canlı idi ve birilerinin geldiğini hissediyordu. Karıncalar cesaretlerini toparlamak için durakladılar. Işık geçitleri en ince noktaya varıncaya kadar aydınlatıyordu. İki casus, acayip

204

proje tör tarafından belirlenmelerine engel olmak için saklandılar. Bir ara, ışığın şiddetini azaltmasından yararlanarak, ışık kaynağına doğru yöneldiler. Işık fosforlu bir koleopter böceğinden geliyordu. Cinsel istekle taşkın hale gelmiş bir ateşböceği. Davetsiz misafirleri görür görmez ışık tamamen söndü. Fakat hiçbir olayla karşılaşmayınca tedbirli bir bekleyiş içinde yeniden hafif bir yeşil ışık saçtı.

103683. barış kokuları yaydı. Bütün koleopterlerin bu dili anlamasına rağmen ateşböceği cevap vermedi. Yeşil parıltısı donuklaş-tı, sonra sarıya dönüştü ve yavaş yavaş kırmızımtırak hale geldi. Karıncalar bu yeni rengin bir sorgulamayı ifade ettiği kanısına vardılar. İhtiyar araştırmacı "Bu eski beyazkarınca yuvasında kendimizi kaybettik" diye yayın yaptı.

Diğeri önce cevap vermedi. Biraz sonra, rahatsız olmaktan çok sevinç ifadesini andıran açılıp kapanan ışıklar yaymaya başladı. Karıncalar şüphe içinde beklediler. Ateşböceği ışıkları daha çabuk açıp kapayarak aniden diklemesine giden bir geçide girdi. Sanki bir şeyler göstermek istiyordu. Onu takip etmeye başladılar.

Daha serin ve daha rutubetli bir bölüme vardılar. Nereden geldiği belli olmayan keder dolu iniltieler işitiliyordu. Kokusal yönden sesli olarak yayılan felaket çığlıkları gibi bir şey.

İki araştırmacı birbirlerine soru sormaya başladılar. Halbuki ateş böceği konuşmasa bile rahatça konuşulanları anlayabiliyordu. Ve akıllarından geçen sorulara cevap vermek istercesine uzun süreli aralıklarla yanıp sönmeye başladı, sanki "Korkmayın beni takip edin" demek istiyordu.

Her üçü birden daha derinlere doğru yabancı yerin toprak altına daldılar.

Böylece, geçitlerin daha geniş olduğu ve çok soğuk bir bölgeye ulaşmışlardı. İniltieler daha da şiddetli olarak işitilmeğe başlar.

4000. aniden "Dikkat" kokusu yayınlar.

103682. o tarafa doğru döner. Ateşböceği yavaşmakta olan acayip bir yaratığı aydınlatır, buruşuk ihtiyar yüzü ve şeffaf beyaz bir kefeneye sarılmış bir yaratık. Asker karınca müthiş bir kokusal korku

-205

çığlığı atar, bu haykırış karşısında diğer iki arkadaşının nefesleri kesilir. Mumya ilerlemeye devam eder, eğilip onlarla konuşmak isteyen bir hali vardır. Nitekim önündekini toprağın üzerine atar. Kabuk açılır... Ve acayip ihtiyar yeni doğmuş birine dönüşür...

Bir beyaz karınca larvası!

Dengesini korumak için bir köşeye yaslanmak zorundadır. Kabuğundan çıkmış olan mumya keder dolu inilti çıkarılmaya devam eder. Çığlıkların kaynağı demek ki burada idi.

Oraya başka mummyalar da vardı, zira üç böcek bir bebek bakım odasına girmişti. Yüzlerce beyazkarınca larvası dikey olarak duvarlara karşı dizilmişti. 4000. onları incelediğinde bazılarının bakımsızlıktan öldüğünü fark etti. Hayatta kalanlar ise sıkıntılarından bildiren kokular yayarak bakıcı istiyordu. Bunlara ısının 2°'ye düştüğü zamandan beri hiçbir bakım yapılmamıştı, hepsi de besinsizlikten dolayı ölmek üzereydiler.

Bu tümüyle mantıksız bir olaydı. Sosyal bir böcek, hiç bir zaman yeni doğan yavrularını T'lik hava durumunda uzun bir süre ilgisiz bırakmaz. Veyahut da... İki karıncanın da zihninden aynı düşünce geçer: Veya... Bütün işçi karıncalar ölmüş ve sadece larvalar canlı kalmıştır!

Ateşböceği, kendisini yeni geçitlere doğru izlemelerini bildirmek için yeniden yanıp sönmeye başladı. Havaya acayip bir koku yayılmıştı. Asker karınca sert bir şeyin üzerinde yürüdüğünü hisseder. Kızıl ötesi gözlere sahip olmadığı için karanlıkta etrafı göremi-yordu. Yaşayan ışık kaynağı yaklaşıyor ve 103683.'nün ayaklarını aydınlatır. Bu, bir beyaz karınca askeri idi! Karın tarafı kopmamış olsa ve bembeyaz olmasa bu bir karıncaya daha fazla benzeyecekti.

Bu beyaz cesetlerden yüzlercesi toprağın üzerine yayılmışlardı. Ne büyük bir katliam! Ve şaşılacak bir husus daha vardı: bütün cesetler hiçbir darbe görmemiş durumda idi. Demek ki bir savaş yapılmamıştı! Bazıları sanki sohbet ediyor veya çeneleriyle odun kırıyordu. Nasıl bir olay böyle bir felakete yol açabilirdi? 4000. bu anormal heykelleri inceledi. Keskin kokulu bir şeye bulaşmışlardı. Her iki karıncayı da bir ürperti kapladı. Bu, bir zehirli

206

gaz kokuyordu. Bütün olup bitenlerin açıklaması: Beyaz karıncaları araştırmak için gönderilen ilk grubun yok oluşu; ikinci grupta ise sağ kalan tek karıncanın da hiçbir yara almamış olmasına rağmen ölmesi.

Ve şimdi kendilerine bir şey olmaması artık zehirli gazın etkisini zamanla kaybetmesinden kaynaklanıyordu. İyi ama larvalar nasıl olmuştu da sağ kalmışlardı? İhtiyar araştırmacı bir varsayımda bulunur. Onlar kendilerine özgü bağımsızlık veren bir dirence sahip,^j^er Onları kurtaran herhalde kozaları olmuştu. Şim^j zehre karşı aşılınmış olmalı. Bū, meşhur "ZehlH^e karşı bağımsızlık kazanılması" olayıdır; böylece böcekler her çeşit ensektisitlere karşı aşılınmış nesiller yet^tirme olanağına sahip olurlar.

F-akat öldürücü gazı buraya kim getirmiş olabilirdi? Bu, işin içinden çıkılması zor bir olaydı. Ayrıca, gizli silahın sırrını çözümler derken 103683. daha da karmaşık olayların içine düşmüştü.

4000. dışarıya çıkmak istiyordu. Ateşböceği, kabul anlamında yanıp sönmeye başladı. Karıncalar kurtulmalarına yardımcı olabileceği umuduyla larvalara birkaç parça selüloz yedirirler ve çıkış yerinin yolunu tutarlar. Ateşböceği onları izler. İlerledikçe asker beyaz karınca cesetlerinin yerini, kraliçeye bakmakla görevli işçi karınca cesetleri almaya başlar. Bazıları hâlâ çenelerinin arasında yumurtaları tutuyordu.

Mimari yapı gitgide daha da görkemli bir görünüm alıyordu. Üçgen biçiminde düzenlenmiş olan geçitlere işaretler kazılmıştı. Ateşböceği renk değiştirdi ve maviye yakın bir ışık saçtı. Bir şey fark etmiş olmalıydı. Nitekim geçidin sonundan bir soluma işitilmeye başladı. Üçlü grup, dev gibi beş bekçi tarafından korunan bir çeşit tapınağın önüne geldiler. Hepsisi de ölmüştü. Giriş yeri de

yirmi kadar küçük işçi karıncanın cansız vücuduyla tıkanmıştı. Karıncalar adım adım aralarından geçerek ilerlediler.

Böylece tam küresel biçimde olan bir mahzen ile karşılaştılar: Beyaz karınca kraliçesinin dairesi. İnilti buradan geliyordu.

Ateşböceğinin beyaz ışığı yardımıyla, dairenin ortasında sümüklüböceğe benzer bir yaratık belirdi. Bu beyaz karıncaların

207

kraliçesiydi, karikatürleşmiş bir karınca kraliçesi. Küçük kafası ve incecik göğsünün devamında yaklaşık elli baş uzunluğunda kocaman bir karın taşıyordu. Kamı devamlı spazm geçiriyor ve titriyordu.

Küçük kafa inilti çıkararak ve kokusal yayınlar yaparak acıdan kıvranıp duruyordu. İşçi karıncaların cesetleri girişi tamamen kapadığı için zehirli gaz içeriye sızmamıştı. Kraliçe sağ kalmıştı ama bakımsızlıktan ölmek üzereydi. Karnına bak! Bebekler içerden iteliyorlar ve kraliçe de yalnız başına doğum yapamıyor.

Ateşböceği tavana çıktı ve bütün saflığı ile "Georges de La To-ur"un tablolarındaki ışığa benzer portakal rengi bir ışık vermeye başladı.

İki karıncanın ısrarlı gayretleri sayesinde döl yatağından yumurtalar akmaya başladı. Bu gerçek bir hayat musluğuuydu. Kraliçe rahata kavuşmuş gibi görünüyordu, haykırmayı kesmişti.

İlkel evrensel kokusal lisan yoluyla kendisini kimin kurtardığını sordu.

Karıncaların kokusunu algılayınca hayrete düştü. Bunlar maskeli karıncalar mıydı?

Maskeli karıncalar organik kimya konusunda çok yetenekli bir türdür. İri siyah bir böcek olan maskeli karıncalar Kuzey-Doğu bölgesinde yaşarlar. Uygun oranlarda özsu, polen ve tükürükleri birbirine karıştırarak herhangi bir feromonu imal etmeyi başarırlar: pasaport, yol, iletişim gibi...

Kamufraj tamamlandığında hiç kendilerini belli etmeden, rahatlıkla herhangi bir yere, örneğin beyaz karınca sitesine girmeyi başarırlar. Kurbanlarından hiçbiri onları fark edemeden istedikleri gibi öldürürler ve ortalığı talan ederler.

Hayır, biz maskeli karınca değiliz.

Beyaz karınca kraliçesi onlara, sağ kalanların olup olmadığını sorar. Karıncalar olmadığını söylerler. Kraliçe kokusal olarak ölmek istediğini böylece acılarının yok olacağını iletir. Fakat daha önce açıklamak istediği bir şey vardır.

Evet, sitenin neden tahrip edildiğini bilmektedir. Beyaz karıncalar yakın bir zaman önce dünyanın doğudaki ucunu keşfetmişlerdi.

208

Gezenin son noktası. Bu yer, her şeyin tahrip edilmiş olduğu, kaygan, karanlık bir ülkedir.

Orada çok hızlı ve çok yırtıcı acayip hayvanlar yaşamaktadır. Bu hayvanlar dünyanın ucunun koruyucularıdır. Her ne olursa olsun her şeyi ezme gücüne sahip siyah kalkanlarla donatılmışlardır. Ve şimdi zehirli gaz da kullanıyorlar!

Bu onlara Bi-stin-ga'nın eski ihtirasını hatırlatır. Dünyanın ucuna varmak. Bu mümkün olabilecek mi? İki karınca şaşırıp kalırlar.

Bu ana kadar Yeryüzünün ulaşılamayacak kadar engin olduğunu zannediyorlardı.

Halbuki bu beyazkarınca kraliçesi dünyanın ucunun yakın bir yerde olduğunu duyuruyor! Ve canavarlarla korunduğunu... Kraliçe Bi-stin-ga'nın hayali

gerçekleşebilecek mi?

Bütün bu hikaye onlara o kadar inanılmaz görünüyordu ki soruya nereden başlayacaklarını bilemiyorlardı.

İyi ama bu "dünyanın ucunun koruyucuları" niçin buralara kadar uzandılar? Batı sitelerini mi istila etmek istiyorlar.

Şişman kraliçe bu konuda daha fazla bir şey bilmiyordu. Şimdi ölmek istiyordu. İsrar ediyordu. Kalbini durdurmayı öğrenmemişti. Onu öldürmek gerekiyordu.

Beyazkarınca kraliçesinin çıkış yolunu açıklamasından sonra, karıncalar onun hayata veda etme arzusunu yerine getirdiler. Sonra birkaç küçük yumurta yiyip artık bir hayalet şehir olmaktan öteye gitmeyen bu önemli siteyi terk ettiler. Giriş kapısına bu yerin dramatik hikayesini açıklayan bir feromon bıraktılar.

Federasyona bağlı araştırmacılar olarak görevlerinden hiçbirini eksik bırakmamalıydılar.

Ateşböceği onları uğurladı. Herhalde o da yağmurdan korunmak isterken beyazkarınca sitesinin içinde kaybolmuştu. Çıktıklarında hava düzelmişti, artık ateşböceği de yeniden alışık olduğu yaşam tarzına geri dönecek: yemek yiyecek, dişileri cezbetmek için ışıklar saçacak ve nesil üretecekti... Bir ateşböceği yaşamı işte!

Bakışlarını ve antenlerini doğuya doğru yöneltirler. Bulundukları yerden fazla bir şey fark edilmiyordu; buna karşın artık "dünyanın ucunun uzak olmadığını, şuralarda bir yerde olduğunu" biliyorlardı.

.209

UYGARLIKLARIN ÇARPIŞMASI: İki uygarlık arasındaki ilişki dalma nazik bir durum yaratmıştır, insanlık tarihinde yaşanan bu tür girişimlerin en büyüğü XVIII. yüzyılda Afrika zencilerinin köle olarak götürülmeleri olmuştur.

Köleleştirilen halkın çoğunluğu çayırların, ormanların içinde yeryüzünün iç bölgelerinde yaşıyorlardı. Denizi hiçbir zaman görmemişlerdi. Birdenbire komşu bir kral geldi ve hiç sebebi yokken onlarla savaştı ve onları öldürmek yerine esir aldı, zincire vurdu ve kıyıya doğru yürüttü.

Bu dönemin sonunda, zenciler anlayamadıktan iki şeyin farkına varmışlardı i) Uçsuz bucaksız bir deniz. 2) beyaz derili Avrupalılar. Denizi her ne kadar doğrudan doğruya görmemiş idiyse bile anlatılan hikayelerden orasını ölümler ülkesi olarak anımsıyorlardı. Beyazlara gelince bunlar onlara göre dünya ötesi yaratıklar idi: garip bir kokulan vardı, tuhaf renkli bir cilde sahiptiler ve acayip bir biçimde giyiniyorlardı. Birçoğu korkudan öldü, diğerleri de çılgına dönmüş olarak gemilerden atlıyor ve köpek balıklarına yem oluyorlardı. Sağ kalanlar ise sürprizlerle karşılaşılıyorlardı. Ne görüyorlardı? örneğin şarap içen Beyazları görüyorlardı. Ve içtiklerinin kan olduğundan emindiler, kanlarını içiyorlardı.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

56. dişi acıkmıştı. Artık sadece tek bir vücut değil onun beslenmesine ihtiyacı olan büyük kalabalıkla beraberdi. Bağında taşıdığı kalabalığı nasıl besleyecekti? Doğum yuvasından çıkmaktan başka bir çare bulamaz, birkaç yüz başlık bir alanda gezinir ve üç sivri çam yaprağı ile geri döner. Onları büyük bir iştahla kemirir.

Bu yeterli değildi. Avlanmak istemişti fakat bunu yapacak gücü kalmamıştı. Ve civarda bulunan binlerce yiyiciye yem olma riskini de düşünmek zorundaydı. Oyuğunda ölümü beklemek üzere kıvrılıp kalır.

210

Bu sırada üir yumurta belirdi. İlkChli-pou-kanlı! Onun geldiğini oldukça zor anlayabildi. Uyuşmuş ayaklarını oynattı ve bütün gücüyle bağırsaklarının üzerine bastırdı. Başarması gerekiyordu yoksa her şey sona erecekti. Yumurta yuvarlandı, küçük ve siyaha bakan koyu gri renkte idi.

Onun yumurtadan çıkmasına olanak sağlarsa, ölü bir karınca doğurmuş olacaktı. Ayrıca... yumurtadan çıkmasına kadar bakacak hali yoktu. Ve ilk doğurduğunu yemeye karar verdi.

Bu biraz enerji kazanmasına olanak sağlamıştı. şimdi kamında bir yumurta eksilmiş ve midesine bir yumurta girmişti. Bu kurban sayesinde ikinci bir yumurta yumurtlama gücünü buldu, bu da ilki kadar donuk renkte ve cılızdı. Onu da yedi. şimdi kendini daha iyi hissediyordu. Üçüncü yumurta oldukça açık renkteydi. Buna rağmen onu da yedi...

Ancak onuncu yumurtada kraliçe yöntem değiştirdi. Yumurtalar grileşmeye ve göz bebeklerinin büyüklüğünde olmaya başlamıştı. Chli-pou-ni bu türden üç yumurta yumurtlayıp, birini yerken diğer ikisini vücudu ile ısıtıp, yaşamlarının devam etmesini sağladı.

Yumurtlamaya devam ettiği sırada donuk ve acayip görünümlü iki talihli, bir larva haline dönüştü. Yemek isteklerini belirtmek için sızlanmaya başladılar. İşin aritmetiği yine bozuldu. Üç yumurta içinden şimdi bir tanesi kendi için diğer ikisi de larvalar için gerekiyordu.

Böyle bir kısır döngü içinde, yine de hiçten bir şeyler üretme olanağına nasıl ulaşabilirim diye düşünceye daldı. Bir larva oldukça irileşmiş bir düzeye ulaşınca ona diğer larva yedirilecek... Onun gerçek bir karıncaya dönüşmesi için gerekli olacak proteini sağlamanın yegâne yolu bu!

Fakat hayatta kalan larvanın açlığı tükenmiyordu: kıvranmaya ve bağırıp çağırmaya başlar. Kız kardeşiyle yaptığı ziyafet onu tatmin etmeye yetmemiştir. Sonunda Chli-pou-ni bu ilk evlat denemesini de yer.

Başarmalıyım, başarmalıyım diye söylenip durur. 327. erkek

211

karıncayı hatırlar ve bir defada çok daha parlak renkte beş yumurta birden yumurtlar. ikisini atıştırır ve diğer üçünü büyümeleri için bırakır. Böylece evlat katilliğinden evlat dünyaya getirmeye giden bir yaşantı sürer gider. Üç adım ileri iki adım geri. İlk örnek olacak tam bir karınca yaratılmasıyla sonuçlanan zalim bir jimnastik hareketi. Böcek çok küçük, aptal ve gıdasızlıktan dolayı da güçsüzdür. Fakat 56. ilk Chli-pou-kanlıyı yetiştirmeyi başarmıştır! Sitenin varoluşu uğruna giriştiği bu yamyamlık yarışı hemen hemen kazanılmıştı. Bu yozlaşmış işçi karınca herhalde hareket edebilecek ve çevreden yiyecek getirebilecekti: böcek cesetleri, taneler, yapraklar, mantarlar. Ve gerçekten de öyle olur. Sonunda Chli-pou-ni çok daha parlak ve sağlam yapılı yumurtalar dünyaya getirmeyi başarır. Sağlam kabuklar yumurtaları soğuktan korumaktadır. Larvalar yeterli büyüklüğe ulaşırlar. Bu yeni jenerasyonda doğan çocuklar daha büyük ve daha sağlıklı olmaya başlar. Chli-pou-kan topluluğunun temeli artık yaratılmıştır.

Ananın beslenmesine olanak sağlayan sakat ilk karınca ise çok geçmeden kız kardeşleri tarafından öldürülüp yenir. Neden sonra Sitenin doğuşuna öncülük eden bütün cinayetler, bütün bu aalar unutulur.

Chli-pou-kan kurulmuştu artık.

SİVRİSİNEK: Sivrisinek insan ile seve seve düello yapan bir böcektir, içimizden herhangi biri bir gün yatakta pijamayla ayağa kalkıp elde terlik bembeyaz tavana gözlerini dikmiştir. Anlayışsızlık. Halbuki kaşındıran sadece onun hortumundan akan dezenfektan tükürüğüdür. Bu tükürük olmasaydı her ısırtış bir iltihaba yol açabilirdi. Ve bundan başka sivrisinek dalma, ancak iki acı duyma noktası arasından sokmaya itina gösterir. İnsan davranışı karşısında sivrisineğin stratejisi de değişikliğe uğramıştır. Kaçıp uçmakta daha çabuk, daha kurnaz, daha uyanık olmayı öğrenmiştir. Günden güne, kırk edilmesi daha zor hale gelmiştir. Son jenerasyonlarının bazı gözüpekleri kurbanlarının kulaklarının altına gizlenmekten bile geri kalmazlar. Onlar,

212

Edgar Allan Poe 'nun "Çalınmış mektup"undaki ilkeyi keşfetmişlerdir. En etkin gizleme yolu gözler önüne sergilenmiş olanıdır, zira yanı başımızda olan bir şeyi dalma uzaklarda arama alışkanlığı vardır.

Edmond Welk Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Büyükanne Augusta daha önce hazırladığı valizlerini seyrediyordu. Yarın Sybaritesier sokağındaki eve taşınacaktı. Bu inanılmaz gibi görünüyordu fakat Edmond, Jonathan'ın kaybolma olasılığı karşısında vasiyetnameye şu hususları eklemiştir: "Jonathan öldüğünde veya ortadan kaybolduğunda eğer bizzat kendisi de bir vasiyetname hazırlamamış bulunuyorsa, annem Augusta Wells'in gelip benim dairemde ikamet etmesini diliyorum. Eğer o da ölmüş veya bu başışı reddetmiş olursa, bu yerlerin Pierre Rosenfeld'e miras kalmasını dilerim; ve o da reddetmiş veya ölmüş bulunursa o zaman Jason Bragel gelip orada ikamet edebilir..."

Yakın zamanda geçen olayların ışıığında Edmond'un en az bu dört mirasçıyı öngörmekte yanılmadığını kabul etmek gerekir. Au-gusta'nın herhangi bir batıl inancı yoktu. Edmond'un her ne kadar insanlardan kaçan bir tabiatı olsa da hiçbir zaman yeğeninin veya annesinin ölümünü arzulamadığını düşünüyordu. Jason Bragel'e gelince en iyi dostu idi!

Tuhaf bir düşünce tüm benliğini kapladı. Söylenebilirdi ki Edmond geleceği yönetme konusunu araştırmaya koyulmuştu, sanki... her şey ölümünden sonra başlıyormuş gibi.

Günlerdir güneşin doğduğu yöne doğru yürüyorlardı. 4000.'nin sağlığı gitgide bozuluyordu, fakat yaşlı savaşçı geriye kalmamış, şikayet etmeden ilerliyordu. Gerçekten de her türlü korkunun ve gizliliğin üstünden gelebilecek bir kişiliğe sahipti.

Öğleden sonralarının birinde bir fındık ağacının kütüğünü aştıkları sırada birdenbire kendilerini kırmızı karıncalar tarafından sarılmış bir halde buldular. Yine, değişik yerleri görmek isteyen şu

. 213

Güney hayvancıklarından birileri. Uzun vücutlarında zehirli iğneleri vardı. Bunun en hafif temasının bile ani bir ölümle sonuçlanacağını her ikisi de gayet iyi biliyordu. İki kızılkarınca onlardan uzakta olmayı ne kadar çok arzu ederlerdi.

Soysuzlaşmış birkaç Lejyonerin dışında 103683., şimdiye kadar dışarıda, hiç kırmızı karıncaya rastlamamıştı. Onun için Doğu toprakları keşfedilmeye değerdi...

Antenlerini harekete geçirirler. Kırmızı karıncalar da Bel-o-kan-lılarla aynı dilden ilişki kurmayı biliyorlardı.

Uygun pasaport feromonlarına sahip değilsiniz. Dışarı! Burası bizim ülkemiz. Kızılkarıncalar sadece buradan geçtiklerini, amaçlarının dünyanın doğudaki ucuna gitmek olduğunu söylerler. Kırmızı karıncalar birbirlerine danışırlar.

Her ikisinin de Kızılkarınca Federasyonuna bağlı olduğunu anlarlar. Bu kuruluşun çok uzakta fakat çok kudretli olduğunu (son oğul verme döneminden evvel 64 site) ve ordularının ününün Batı nehrini aştığını biliyorlardı. Çatışma bahanesi aramaya gerek yoktu. Belki de bir gün göçmen bir tür olan kırmızı karıncalar da kızılkarınca federe topraklarından geçmek zorunda kalabilirlerdi.

Anten hareketleri gitgide azalır. Düşünceleri netleşir. Bir kırmızı karınca grubun fikrini açıklar:

Burada bir gece geçirebilirsiniz. Size dünyanın ucuna giden yolu da göstermeye hazırız, ve hatta size eşlik etmeye de hazırız. Buna karşılık kimlik feromonlarınızdan birkaçını bize bırakmanızı istiyoruz.

Pazarlık akla yakındır. 103683. ve 4000. kırmızı karıncalara fe-romonlarından verdiklerinde onlara Federasyonun bütün geniş topraklarından kolaylıkla geçebilmelerini sağlayacak kıymetli bir geçiş belgesi vermiş olacaklarını biliyorlardı. Fakat dünyanın bir ucuna gidip geri dönmek değer biçilemeyecek kadar önemliydi...

Ev sahipleri onları, birkaç dal yüksekte bulunan kamp yerlerine götürür. Bu daha önce hiç karşılaşmadıkları bir görüntüydü. Kumaş örmesini ve dikiş dikmesini bilen kırmızı karıncalar geçici yuvalarını

214

Üç büyük fındık yaprağını uç uca dikerek yapmışlardı . Bunlardan biri yuvanın tabanını diğer ikisi de yan duvarlarını oluşturuyordu.

103683. ve 4000., damı akşam olmadan kapatmaya çalışan bir grup dokumacıyı izliyordu. Dokumacılar damı kapatmaya yarayacak olan fındık yaprağını seçtiler.

Bu yaprağı diğer üçü ile birleştirmek için canlı bir merdiven kuruyorlardı. Onlarca işçi karınca üst üste çıkmakta ve böylece tavanı oluşturacak olan yaprağa ulaşmak için bir tepecik yapıyorlardı.

Çok yüksek olduğu için birçok defa yığıntı çöktü. O zaman kırmızı karıncalar yöntemi değiştirdi. Bir grup işçi karınca tavan yaprağına tırmandı. Zincirleme birbirlerine kenetlendiler ve bitkinin ucuna doğru sarktılar. Zincir gittikçe aşağıya doğru indi ve alt tarafta kurulmuş olan canlı merdivene ulaşmaya çalışıldı.

Daha hâlâ ulaşılammamıştı, onun için de zincirin uç tarafı bir kırmızı karınca yığını ile uzatıldı.

Hemen hemen bitmişti, yaprağın sap tarafı bükülmüş, sağ tarafta çok az bir açıklık kalmıştı. Karıncalar arayı kapatmak için zinciri, pandül gibi sallamaya başladılar. Her sallanışta zincir kopacak gibi oluyordu ama birbirlerine sıkıca bağlandıkları için dayanıyordu. Sonunda yukandaki akrobatların çeneleriyle aşağıdakilerin çeneleri birbirine kenetlendi. Çak!

İkinci işlem: zincir daraltılır. Orta yerdeki işçi karıncalar çok dikkat ederek sıradan ayrılır, arkadaşlarının omuzlarına çıkarlar ve iki yaprağı birleştirmek için herkes bir taraftan çeker. Tavan-yaprak, gölgesini tabana yayarak yavaş yavaş konuta doğru inmeğe başlar.

Kutunun kapağı yapılmıştı ama yine de onu mühürlemek gerekiyordu. Yaşlı bir kırmızı karınca bir evin içine daldı ve kocaman bir larvayı sallayarak dışarıya çıktı. Dokuma yapmaya yarayacak olan araç hazırды.

Uçlar gayet düzgün olarak birbirine yanaştırılır ve kaymamalarına dikkat edilir. Ondan sonra taze larva getirilir. Zavallicık"kozasını örmeye çalışır fakat ona rahat verilmez. Bir işçi karınca yumaktan bir iplik ucu yakalar bir yaprağa yapıştırdıktan sonra kozayı diğer arkadaşına aktarır.

'215

Larva ipliğinin çekildiğini fark ederek telafi etmek için hızla yenisini yapmaya çabalar. İpler boşalmaya devam ettikçe, koza inceldiğinden larva üşümeye başlar, zavallicık üşüdükçe de daha fazla ipek salgılar. İşçi karıncalar bundan yararlanırlar, bu canlı mekiği bir çeneden öteki çeneye aktarırlar ve harcanan ipliğe hiç aldırılmazlar. Larva bitkinlikten öldüğü zaman da diğer bir başkasını alırlar. Böylece sadece bu işin tamamlanması için on iki larva kurban edilmiş olur.

Tavan-yaprağın ikinci kenarını da kapatmayı bitirirler; köy, artık beyaz kenarlı yeşil bir kutu görünümünü almıştır. Kendi evindeymiş gibi dolaşan 103683., sürekli olarak kırmızı karıncalar arasında dolaşan siyah karıncaları fark eder ve kendini soru sormaktan alıkoymaz.

Bunlar paralı askerler mi?

Hayır bunlar esirler.

Bununla beraber kırmızı karıncalar, kölecilik geleneği olan bir topluluk olarak tanınmaz... içlerinden biri durumu açıklar: yakın zamanlarda kırmızı karıncalar, batıya doğru giden kölecilerle bir karınca topluluğu ile karşılaşmış ve dokunmuş bir portatif yuva ile siyah karınca yumurtalarını değiştirmişlerdir. 103683. muhatabını hemen bırakmaz ve karşılaşmanın kavgaya dönüşüp dönüşmediğini sorar. Beriki hayır der ve korkunç karıncaların zaten tıka basa doymuş olduklarını, pek çok köleleri olduğunu, diğer taraftan da onların öldürücü mızraklarından korktuklarını ekler.

Değiş tokuş edilmiş yumurtalardan çıkan siyah karıncalar, onları misafir eden karıncaların pasaport kokularını almış ve onlara ebeveynlerine hizmet edercesine bağlı kalmaya başlamışlardı. Ve

kendilerinin kalıtımsal özelliklerinin kendilerini bir esir değil de bir yırtıcı olduğunu nereden bilebilirlerdi? Dünya hakkında kırmızı karıncaların onlara anlattıklarından başka bir şey bilmiyorlardı.

İsyan edebileceklerinden korkmuyor musunuz?

Tamam, önceleri bazı ufak tefek olaylar olmuştu. Genelde

216

kırmızı karıncalar bazı dik kafalıları tecrit ederek olayları önlemeyi başarıyorlardı. Ayrıca siyah karıncalar, başka bir yuvadan çalınmış olduklarını, başka bir türden olduklarını bilmediklerinden gerçek benliklerine de sahip çıkamıyorlardı.

Gece ve soğuk fındık ağacının üstüne inmişti. Uyuyabilmeleri için iki araştırmacıya bir köşe tahsis edildi.

Chli-pou-kan yavaş yavaş geliyordu. Önce yasak Site oluşturuldu. Site bir ağaç kütüğünün içine değil, fakat o civarda toprağa gömülmüş acayip bir nesnenin: paslı bir konserve kutusunun içine kurulmuştu. Yakındaki yetimhaneden atılan ve zamanında içinde üç kiloluk komposto olan bir kutu.

Bu yeni sarayında Chli-pou-ni bir taraftan kendinden geçmiş olarak yumurtlamakta diğer taraftan da şekerler, yağlar ve vitaminlerle beslenmekteydi.

İlk evlatlar yasak Sitenin tam altına humuslu toprağın ayrışma-sıyla ısıtılan bir bebek yuvası inşa ettiler. Dal parçacıklarıyla inşa edilecek olan kubbeyi ve güneşlenme yerini hazırlayınca kadar en pratik yol buydu.

Chli-pou-ni bilinen bütün teknolojilerden yararlanmayı arzulu-yordu: mantar tarlaları, sarnıç karıncalar, yaprakbiti sürüsü, destek sarmaşıkları, fermentasyon odası, hububattan un imal etme odaları, Lejyoner salonları, casus karınca odası, organik kimya odası vb...

Ve bu fikirler her tarafa yayıldı. Genç kraliçe heyecanlarını ve ümitlerini herkese aktarmayı başarmıştı. Chli-pou-kan'ın diğerleri gibi federe bir şehir olarak kalmasını istiyordu; Sitenin öncü bir rol oynamasını ve karınca uygarlığının temelini oluşturmasını düşünüyordu. Aynı zamanda birçok önerisi de vardı.

Örnek olarak -12. katın civarında bir toprak altı ırmağı keşfedilmişti. Ona göre su, şimdiye kadar yeterince incelenmemiş bir konuydu. Üzerinde yürümeyi olanaklı kılacak bir çare bulunmalıydı.

İlk olarak, tatlı suda yaşayan böcekleri incelemek için bir ekip görevlendirildi; domuzböcekleri, sikloplar, supireleri. Bunlar yenilebilir cinsten miydi? Gelecekte bunları su birikintilerinde yetiştirmek olanaklı mıydı?

217

Tanınmış ilk söylevi yaprakbiti konusunda olmuştur.

Savaş kargaşalıklarına doğru giden bir devreye giriyoruz. Silahlar günden güne daha da gelişmektedir. Bu gelişmeleri takip edemiyoruz. Bir gün gelecek belki de dışarıda avlanma olanağını bulamayacağız. Sitemiz olanakları ölçüsünde derinlemesine yayılmanın çarelerini aramalıdır. Ve yaprak biti yetiştirilmesini gıda olarak her türlü şekerli madde elde etme olanağının önünde tutmalıyız. Yaprak biti sürüleri en alt katta kurulacak olan ahırlara yerleştirilecektir... Kızlarından otuz karınca çıkar ve doğurmak üzere olan iki yaprak biti getirirler. Birkaç saat sonra onlardan yüze yakın yaprak biti yavrusu elde ederler ve kanatlarını keserler. Bu ilk sürü hanımböceklerinden korunmak için - 23. kata yerleştirilir ve onlara taze yapraklarıyla özsu ile dolu fidanlar sağlanır.

Chli-pou-ni her tarafa araştırmacılarını gönderir. Birkaçı, mantar tarlaları için çayır mantar sporları getirirler. Yeni buluşlar peşinde olan kraliçe annesinin hayal ettiği şeyi de gerçekleştirmeyi düşünür ve doğu sınırı boyunca bir sıra etobur çiçek tohumları ektirir. Böylece beyazkarıncaların ve onların gizli silahlarının olası saldırılarını azaltabileceğini düşünür.

Zira, gizli silahın sırrını, 327. prensin ölümünü ve granit kayanın altına gizlenen gıda deposunu unutmamıştır.

Bel-o-kan'a bir grup elçi gönderir. Bunlar resmi olarak altmış beşinci sitenin kurulduğunu ve Federasyona bağlılığını ana kraliçeye bildirmekle görevlendirilmişlerdir. Fakat resmi görevlerinin yanı sıra Bel-o-kan'ın -50. katında da bir araştırma yapmaya çalışacaklardır.

Augusta sepya ile yapılmış suluboya resimlerini duvara asmakla uğraşırken kapının zili çaldı. Emniyet zincirinin takılı olup olmadığını kontrol ettikten sonra kapıyı araladı. Kapıda orta yaşlı üstü başı temiz bir bey duruyordu; ceketinin yakalarına yapışmış kepek izi falan yoktu.

- Günaydın madam Wells. Kendimi tanıtayım: Profesör Leduc,

218

oğlunuz Edmond'un meslektaşımı. Dolambaçlı yollardan gitmeyeceğim. Torununuzu ve küçük torununuzu mahzende kaybettiğinizi biliyorum. Sekiz itfaiyecinin, altı jandarma erinin ve iki polis memurunun aynı şekilde kaybolduğunu da... Bütün bunlara rağmen madam... oraya ben de inmek istediğimi söylemek istiyorum.

- Siz Prof. Rosenfeld misiniz?

- Hayır Leduc. Prof. Leduc. Rosenfeld'den de bahsedilmiş olduğunu görüyorum.

Rosenfeld, Edmond ve ben üçümüz de böcek bilim uzmanıyız. Ortak konumuz karıncaların incelenmesiydi. Fakat kabul etmek gerekir ki Edmond bizden çok daha ileriye gitti. İnsanlık bundan yararlanamazsa çok yazık olur... Mahzeninize inmek istiyorum.

İnsan iyi işitemediği zaman daha dikkatle bakar. Augusta Le-duc'un kulaklarını inceledi. İnsanoğlu geçmişine ait en eski izlerin bir bölümünü korumayı sürdürür; kulak, bu anlamda insanı oluşturan Cenin'in tam bir aynasıdır. Kulak memesi kafayı belirler, kulak kepçesinin yan köşesi de omurganın şeklini gösterir, vb. Leduc sıksa bir cenin olmalıydı, Augusta sıksa ceninlere ihtiyatlı yaklaşırdı.

- Peki bu mahzende ne bulmayı umuyorsunuz?

- Bir kitap. Bütün çalışmalarını sistemli olarak not ettiği bir ansiklopedi.

Edmond, gizlenmemesi gerekli olan şeyleri gizli tutan adamdı. Her şeyi oraya gömmüş olmalı ve kalın kafalı kişileri uzaklaştırmak veya öldürmek için de herhalde tuzaklar kurmuştur. Fakat ben bunları bilerek geliyorum ve bunları bilen bir kişi...

- ... Pekâlâ kendini öldürtebilir! diye, Augusta tamamladı.

- Bana bir şans verin.

- Giriniz, mösyö...?

- Leduc, Ulusal Bilimsel Araştırma Merkezi 352. laboratuvarından Prof. Laurent Leduc.

Onu mahzene doğru götürdü. Polis tarafından örülmüş olan duvarın üzerine büyük kırmızı harflerle şu ibare yazılmıştı:

BUNDAN BÖYLE BU LANET MAHZENE HİÇBİR SURETLE GİRİLMEYECEKTİR!!!

219

Çenesini o tarafa çevirerek yazıyı gösterdi.

- Bu binada oturan insanlar ne diyorlar biliyor musunuz? Burasının cehennemin bir ağız olduğunu söylüyorlar. Bu evin bir etobur olduğunu söylüyorlar. Bu evin bir etobur olduğunu ve gırtlaklarını kaşındıran insanları yediğini söylüyorlar... Bazıları da oranın betonla doldurulmasını istiyor.

Onu tepeden tırnağa kadar süzdü.

- Ölmekten korkmuyor musunuz, mösyö Leduc?

- Evet, dedi ve sinsi bir eda ile gülümsedi. Bu mahzenin dibinde ne olduğunu bilmeden aptalca ölmek istemiyorum.

103683. ile 4000., günlerce önce dokuyucu kırmızı karıncaların yuvasını terk etmişlerdi. İki sivri iğneli savaşçı onlara eşlik ediyordu. Uzun süredir feromon kokusu azalmış yollarda yürüyorlardı. Fındık ağacının dalları arasında dokunan yuvadan beri binlerce baş uzunluğunda yol almışlardı. Yollarda isimlerini bile bilmedikleri yabancı ülke hayvanlarına rastladılar. Kuşku içinde olduklarından onlardan uzak durdular.

Gece bastırıldığı zaman toprağı olabildiğince derin olarak kazıyor ve toprağın sıcaklığına sığınıyorlardı.

Bir gün iki kırmızı karınca, onları bir tepenin en yüksek noktasına çıkardı. Dünyanın ucu daha çok uzakta mı?

Hemen şuracıkta.

Kızılkarıncalar bulundukları yerden doğuya doğru uzanan hüznün verici çalılıklarla dolu bir evren keşfederler. Kırmızı karıncalar görevlerinin burada bittiğini ve daha öteye gitmeyeceklerini bildirirler. Kokularının iyi karışılanmadığı bölgeler bulunduğu için daha uzağa gidemeyeceklerdir.

Bel-o-kanlılar doğruca hasatçı karıncaların tarlalarına gitmek zorundadır. Bu karıncalar sürekli olarak "dünyanın kenarı" dolaylarında yaşarlar; herhalde onlardan bilgi almak mümkün olabilir.

Rehberlerini terk etmeden önce, kararlaştırılmış olduğu gibi yol bedeli olarak, onlara Federasyonun değerli kimlik feromonlarını

220

akt

arırlar. Sonra da ünlü hasatçı karıncalar tarafından yetiştirilmiş olan tarlalara ulaşmak üzere yokuştan aşağıya inerler.

İSKELET: İskeletin, vücudun içinde mi yoksa dışında olması mı daha yararlıdır?

İskelet dışta olduğu takdirde komyucu bir karoser oluşturur. Ten, dış tehlikelerden korunur, Mat vücut gevşek ve aşağı yu-kan sm haline dönüşür. Ve bütün bu sert tabakaya rağmen sivri bir uç bunu delip geçerse yıkım onarılamaz. Şayet kitle içindeki iskelet sert ve bükülmez bir çubuktan oluşmuşsa çırpman ten her türlü saldırıya karşı savunmasızdır ve yaralar sayısız ve kalıcı olur. Fakat işte bu belirgin güçsüzlük kası sertleşmeye ve M dayanıklılığa zorlar. Ten değişime uğrar, öyle insanlar gördüm ki düşünceleri sayesinde, kendilerini aksiliklerden koruyacak olan "zihinsel" sert tabakalar kurmuşlardı. Ortalamaya oranla daha dayanıklı görünüyorlar, hiçbir şeye aldırış etmediklerini söylüyor ve gülüp geçiyorlardı. Fakat herhangi bir aksilik, kurduktan zihinsel tabakayı aşağıda yıkım dehşet verici oluyordu.

En küçük aksiliklerde, en hafif dokunuşlardan acı çeken insanlar gördüm, fakat düşünceleri aynı oranda kapanmıyor, her şeye hassas kalıyor ve her saldırdan bir şeyler öğreniyorlardı.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Esirciler saldırıyor!

Chli-pou-kan'da panik. Yorgunluktan bitkin olan öncüler, haberi bütün genç siteye yaydılar.

Esirciler! Esirciler!

Korkunç şöhretleri kendilerinden önce yayılmıştı. Bazı karınca topluluklarının şu veya bu gelişme yolunu seçmiş olmalarına karşın - sürü yetiştirilmesi,

stokçuluk, mantar ekimi, veya kimya-, esirciler yalnızca savaş konusunda uzmanlaşmışlardı.

221

Savaştan başka bir şey bilmiyorlardı, fakat bunu bir sanat olarak uyguluyorlardı, bütün vücutları bu işe adapte olmuştu. En ufak mafsalları bile sivri bir uç ile sonlanıyordu. Kabuk kısımları da kızılkarıncalarınkinden iki kat daha kalındı. Dar ve üçgen biçiminde olan kafaları pençe darbelerine olanak vermiyor fil dişleri gibi dayanıklı olan çeneleri aynı zamanda iki eğri kılıç gibi iş görüyor ve bu kılıçları ustalıklı kullanıyorlardı.

Esircilik gelenekleri yönünden de ileri derecede uzmanlaşmışlardı. O kadar abartmışlardı ki nerede ise, kudretli olma pahasına, kendi türlerinin bile yok olmasına neden olacaktı. Savaştan başka bir şey düşünemedikleri için, yuva yapmasını, evlat yetiştirmesini ve hatta beslenmesini bile bilmiyorlardı. Kılıca benzer çeneleri, savaşta çok etkin olmasına karşın normal olarak yemek yemeye elverişli değildi. Esirciler savaşçı olsalar da aptal değillerdi. Yaşamları için elzem olan günlük yiyecek, içecek, bakım hizmetlerini yapmayı beceremediklerine göre... bu işleri başka birileri yüklenmeliydi.

Esirciler özellikle siyah, beyaz, sarı karıncaların küçük ve orta büyüklükteki yuvalarına saldırıyorlardı... çünkü onların ne iğneleri ne de asit bezleri vardı. Gözlerine kestirdikleri siteyi evvela kuşatırlar. Kuşatılanlar, dışarıya çıkmış olan bütün işçi karıncaların öldüğünü fark edince giriş yerlerini kapatmaya karar verirler. Esircilerin ilk saldırıya geçmek için bekledikleri an, işte bu andır. Bütün savunmaları aşarlar, sitenin içinde gedikler açarlar ve geçitlerde panik yaratırlar.

Bu sırada korku içinde olan işçi karıncalar yumurtaları korumak için bir çıkış yeri kazarlar. Esirciler bunu önceden tahmin ederler. Bütün çıkışları denetim altında tutarlar ve işçi karıncaları yumurtaları terk etmeye zorlarlar; buna uymak istemeyenleri de öldürürler. Karıncalarda hiçbir zaman boşu boşuna cinayet işlenmez.

Çatışmaların sonunda, esirciler yuvayı yönetim altına alırlar, sağ kalan işçi karıncalardan yumurtaları tekrar yerlerine koymalarını ve onlara bakmaya devam etmelerini isterler. Çıkan larvalar istilacılara hizmet etmek üzere eğitilirler ve geçmişleri hakkında hiçbir şey bilmedikleri için bu şişman karıncalara itaat etmenin en normal ve

222

en doğru hareket olduğunu düşünürler.

Baskınlar sırasında eski esirler geride otların içine gizlenerek, efendilerinin işlerini bitirmesini beklerler. Savaş kazanıldıktan sonra da, sadık küçük hizmetçiler olarak yeni yerlere yerleşirler, eski ganimet yumurtaları ile yenilerini birleştirirler ve esirlerle, çocukları eğitirler. Böylece kaçırılmışların nesilleri, korsanlarının göçebe hayatları boyunca birbirlerine karışıp gider.

Genelde gaspçıların her birine hizmet için üç esir gerekmektedir. Bir tanesi onu beslemek için (ancak ezilmiş gıdaların ağızlarına verilmesiyle beslenebilirler), bir tanesi onu yıkamak için (tükürük bezleri güçsüzleşmiştir) bir tanesi de dışkılarını dışarıya atmak için, aksi halde dışkılar kabuklarına yapışacak ve onu kemirecektir.

Bu askerlerin başına gelebilecek en kötü şey hizmetçileri tarafından terk edilmeleridir. Onun için çalınmış yuvadan hemen ayrılırlar ve istila etmek üzere yeni sitelerin peşine düşerler. Eğer gece bastırmadan önce bir yenisini bulamazlarsa açlıktan ve soğuktan ölme tehlikesiyle karşı karşıya kalırlar. Bu görkemli savaşçılar için en gülünç ölüm tarzı.

Chli-pou-ni esirciler hakkında sayısız efsane duymuştu. Şimdiye kadar esirler birçok defa isyan etmişti ve artık efendilerini iyice tanımış olduklarından kendilerini ezdirmek istemiyorlardı. Bazı esircilerin ise her boydan ve her türden karıncaya sahip olmak amacıyla yumurta koleksiyonu yaptıkları söyleniyordu.

Chli-pou-ni, değişik büyüklükte ve değişik renklerde yumurtalarla dolu bir salon dölüyordu. Ve her biri beyaz kabuk içinde... bu kaba ilkel varlıklara hizmet etmek için uyanmaya hazır, spesifik, bir tür karınca kültürü...

Bu can sıkıcı düşüncelerden kendini sıyırdı. Önce, onlara karşı koyabilmek için bir şeyler düşünmesi gerekiyordu. Esirciler sürüsünün doğudan geldikleri bildirilmişti. Chli-pou-kanlı öncüler ve casuslar bunların kesin olarak dört yüz bin ile beş yüz bin arasında olduğunu söylüyorlardı. Satei limanındaki yeraltı tüneline kullanarak nehri geçmişlerdi. Ve oldukça da sıkın görünüyorlardı, zira yapraklardan dokunmuş seyyar bir yuvaya sahiptiler ve onu tünelden

223

~^W*

geçirebilmek için bozmak zorunda kalmışlardı. Barınacak yerleri yoktu ve Chli-pou-kan'ı ele geçiremezlerse geceyi dışarıda geçirmeleri gerekiyordu!

Genç kraliçe, olabildiğince sakin düşünmeye çalışıyordu: Mademki portatif yuvalarından bu kadar hoşnuttular niçin kendilerini nehri geçmek zorunda hissetmişlerdi? Fakat cevabı gayet iyi biliyordu.

Esirciler, anlaşılmasın derin bir kinle şehirlerden nefret ediyorlardı. Onlara göre her biri bir tehdit ve kibir kaynağıydı. Göçebeler ile şehirliiler arasındaki ezeli rekabet. Aynı zamanda esirciler nehrin öbür kıyısında hepsi de birbirinden daha zengin ve daha iyi yüzlerce site olduğunu biliyorlardı.

Ne yazık ki Chli-pou-kan böyle bir saldırıya karşı koyacak güçte değildi. Şehir ancak bir milyonluk nüfusa ulaşmıştı, sınır boyunca etobur bitkilerden oluşan bir savunma hattı kurulmuştu... fakat bunlar asla yeterli değildi. Chli-pou-ni sitesinin çok genç olduğunu ve gelişmiş bir savaş tekniğine sahip olmadığını biliyordu. Ayrıca elçilerden Federasyona kabul olunduğuna dair bir haber de alınamamıştı. Bu durum karşısında komşu sitelerin bağlılığına güvenemezdi. Guayei Tyolat bile binlerce baş ötede bulunuyordu, bu yazlık yuvada bulunanlara bile haber vermek olanaksızdı...

Acaba böyle bir durum karşısında Ana ne yapardı? Chli-pou-ni, en iyi avcılarının birkaçını anten iletişiminde bulunmak üzere toplantıya çağırmaya karar verdi (henüz savaşçı olduklarını kanıtlama fırsatı bile bulamamışlardı). Acele olarak bir savaş taktiği oluşturmak gerekiyordu.

Yasak sitedeki toplantı daha bitmeden Chli-pou-kan'ın yanında yükselen bir fidanın üstünde nöbet tutan bekçiler o tarafa doğru gelen bir ordunun kokularını fark ettiklerini haber verdiler.

Herkes hazırlandı. Hiç bir taktik kuramamışlardı, doğaçtan hareket edilecekti. Savaşa hazırol emri verildi, birlikler iyi kötü toplandılar. (Cücekarıncalar karşısında kazanılan deneyimler ve örgütlenme konusunda hiçbir şey bilinmiyordu. Zira askerlerden birçoğu ümitlerini, etobur bitkileriyle kurulan, savunma hattına bağlamıştı.

224

MALİ'DE: Mall'de Dogon'lar Gökyüzü Ue Yeryüzünün birleşmesi sırasında Yeryüzünün cinsel organının bir karınca yuvası olduğunu düşünürler.

Bu birleşmenin sonucu olarak dünya oluştuğu zaman dişilik organı bir ağıza dönüşmüş ve oradan da söz söyleme yeteneği ile maddi destek veren dokuma tekniği çıkmıştır. Karıncalar bu tekniği, sonra insanlara da aktarmışlardır. Günümüzde hâlâ doğurganlık ayinleri karıncaya bağlı olarak yapılmaktadır. Kısır kadınlar, Tann Amma'nın kendisini döllemesi için bir karınca yuvası üzerine otururlar. Fakat karıncalar insanlar için yaptıklarında bu kadarla da kalmayıp onlara, evlerini nasıl inşa edeceklerini de göstermişlerdir. Ve nihayet onlara suyun kaynaklarını bile belirtmişlerdir. Çünkü Dogonlar su bulmak için karınca yuvalarının alt kısmını kazmak gerektiğini anlamışlardır.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Her yönden çekirgeler sıçramaya başladı, bu bir olayın işaretiydi. Keskin gözlü karıncalar, uzaklarda bir toz bulutunun yükseldiğini fark ettiler.

Esircilerden bahsetmek ayrı bir olay, onları saldırırken görmek ise bambaşka bir olay. Süvari birliklerine sahip değillerdi ama hepsi ete süvari gibiydi.

Vücutlarının her parçası esnek ve dayanıklı, ayakları kalın ve adaleliydi, ince ve sivri olan kafaları çene kısımlarını oluşturan hareketli boynuzlarla donatılmıştı.

Öyle bir aerodinamik yapıları vardı ki hızla hareket ettiklerinden havayı yararken hiç bir fısıldama meydana gelmiyordu.

Onlar geerirken otlar eğilir, toprak titrer, kumlar dalgalanır. ne doğru uzanan sivri uçlu antenleri öyle yoğun feromonlar bırakır ki sanki haykırıp bağrışmalar oluyormuş gibi duyulur.

Acaba içeride kalıp kuşatmaya dayanmak mı, yoksa dışarıya

225

ıkıp savaşmak mı gerekecek? Chli-pou-ni kararsızdı ve seçeneklerden birini tercih etmekten korkuyordu. O zaman doğal olarak kızılkarınca askerleri de yapılmayacak olanı yaparlar ve bölünürler. Yarısı düşmanı açıkça karşılamak üzere dışarıya çıkar-, diğer yarısı da kuşatılmış olma ihtimali karşısında yedek ve direnç kuvveti olarak içeride gizlenmeye karar verir.

Chli-pou-ni tanıdığı tek savaş olan Gelincikler savaşını hatırlamaya çalışır. Ve düşman birliklerine en ağır kaybın topçular tarafından verildiğini düşünür. n saflara üç sıra topçu karınca yerleştirilmesini emreder.

Esirci birlikleri etobur bitki hattına saldırırlar. Vahşi bitkiler taze etin kokusunu duyunca eğilir, fakat çok yavaş hareket etmektedirler ve bütün düşman savaşçılar bira sinekkapan bitkisinin yol atıdığı ufak tefek sıyrık dışında hiçbir yara almadan duvarı aşarlar. Ana yanılmıştı!

Hücum emri verildiği sırada Chli-pou-kanlı ilk topçu hattı salvo ateşine geçer fakat saldırganlara ancak yirmi kadar kayıp verdirebi-lir. İkinci hattakiler atış durumuna geçmeye bile fırsat bulamazlar, topçuların hepsi de boğazlarından yakalanmışlardır ve bir damla asit pşkrtmeye fırsat bulamadan kafalan koparılmıştır.

Esircilerin hemen kafayı hedef alma alışkanlıkları en büyük özellikleridir, ve bu işi çok iyi başarırlar. Genç Chli-pou-kanlıların başları havalarda uçmaktadır. Bazıları başsız kalmış vücutlarına rağmen kr dövüşü yapmaya devam etmektedir, bazıları ise sağ kalanların şaşkınlığı içinde kaışırlar.

On iki dakika sonunda kızılkarınca birliklerinden geriye pek bir şey kalmaz. Ordunun ikinci yarısı bütün girişleri tıkar. Chli-pou-kan'ın kubbesi henüz inşa edilmemiş olduğundan, toprak üzerinde ufalanmış çakıl taşlarıyla çevrili on adet kk krater şeklinde görünmektedir.

Herkes sersemlemiş durumdadır. Modern bir site inşa etmek için bu kadar zahmete katlandıktan sonra onu kendilerini tek başına beslemekten bile aciz bu ilkel eşkıyanın keyfine terkedilmiş olarak görmek ne kadar acı verici bir olay!

226

Chli-pou-ni her ne kadar birçok anten iletişimine girmişse de ne şekilde dayanabileceklerine dair bir çare bulamaz. Giriş yollarının moloz taşlarıyla tıkanmış olması belki bira saniye dayanma olanağı verebilir. Galerilerde yapılacak savaşa gelince Chli-pou-kanlı-lar buna da dışarıda yapılan savaştan daha iyi hazırlanmış değillerdi.

Dışarıda, son kalan asker kızılkarıncalar bütün güçleriyle savaşmaya devam ederler. Bazıları geri çekilmeyi başarmış fakat çoğu giriş yerlerinin tam arkalarında kapatılmış olduğunu görmüştü. Onlar için her şey bitmişti. Artık kaybedecekleri hiçbir şey kalmadığı için en etkili olabilecek şekilde savaşıyor ve saldırganları ne kadar çok oyalayabilirlerse giriş yerlerinin de aynı oranda dayanıklı hale getirilebileceğini düşünüyorlardı.

Kafası koparılan son Chli-pou-kanlı askerin vücudu bir refleksiyle giriş yerlerinden birinin ağzını tıkamış ve pençeleri bir kalkan gibi karşı tarafa doğru çevrilmişti.

Chli-pou-kan'ın içinde bekleyiş başlamıştı.

Kaygılı bir tevekkül içinde esirciler bekleniyordu. Sonunda fiziksel kudret, teknolojinin henüz aşamadığı bir etkinlik göstermişti.

Fakat esirciler saldırıyordu. Roma nlerindeki Anibal gibi zafer için kararsız kalırlar. Her şey çok kolay olmuştu. Herhalde bir tuzak kurmuş olmalıydılar. Onların ldrc şöhretleri her yere kendilerinden önce ulaşıyordu ama

kızılkarıncaların da kendilerine göre nleri vardı. Esirciler kampında, onların anlaşılması güç tuzak kurmakta çok usta oldukları söyleniyordu. Lejyonerlerle gayet iyi kaynaştıkları, hiç beklenmedik bir anda ortaya çıktıkları ileri sürülüyordu. Aynı zamanda vahşi hayvanları eğitmesini ve dayanılmaz acılar veren gizli silahlar imal etmesini bildikleri söyleniyordu. Bunun yanı sıra esirciler açık havada ne kadar rahat iseler duvarlar arasında olmaktan da aynı oranda nefret ediyorlardı.

Bu düşünceler altında görünürdeki engelleri yıkmak istemezler. Beklerler. Nasıl olsa bol bol vakitleri vardı. Gecenin bastırmasına daha on beş saat vardı. Karınca yuvasının içindekiler şaşkınlık içindeydi. Niçin saldırmıyorlardı? Bu durum Chli-pou-ni'nin hiç hoşuna gitmez. Onu

227

endişelendiren daha güçlü olmasına rağmen alışkın oldukları yöntemden vazgeçmeleri idi. Bazı kızlar çekingen bir havada belki de onları açlıktan öldürmek istediklerini yayar. Böyle bir olasılık kızılkarıncalara ancak cesaret verebilirdi: yeraltındaki ahırlar, tahıl unu ambarları, şurupla tıka basa doldurulmuş damacana karıncalar sayesinde iki ay sürebilecek bir kuşatmaya bile dayanabilecek güçteydiler.

Fakat Chli-pou-ni bir tuzak olduğuna inanmıyordu. Dışarıdakiler yalnızca geceyi geçirmek için bir yuva arıyorlardı. Ana'nın ünlü vecizesini hatırladı: Hasım daha kuvvetli ise onun anlayış tarzından uzaklaşacak şekilde hareket et. Evet bu kaba karıncalara karşı ileri teknoloji işte kurtuluş yolu.

Beş yüz bin Chipoukanlı anten iletişimine girerler. Sonunda ilginç bir tartışma başladı. Küçük bir karınca şu fikri yaydı.

Hata, Bel-o-kanlı büyüklerimizin kullandığı silahları veya stratejileri aynen tekrarlamak isteyişimizden doğmuştur. Kopya etmememiz gerekir. Kendimize ait sorunlar karşısında kendi çözüm yollarımızı bulmalıyız. Bu feromon yayılır yayılmaz düşünceler netleşti ve hızla bir karara varıldı. Herkes çalışmaya koyulmuştu.

YENİÇERİ: XIV. yüzyılda Sultan Murat daha spesifik bir ordu kurdu. Yeniçeriler (yeni Türk askeri, yeni milis). Yeniçeri ordusunun en önemli özelliği sadece yetimlerden kurulu olmasıydı. Nitekim Türk askerleri emrenl veya Slav köylerine girdiklerinde küçük yaştaki çocukları topluyorlar ve onları bir askeri okula yerleştiriyorlardı. Bunlar dünya hakkında eşHmenlerlnln öğrettiklerinin dışında bir bilgiye sahip değillerdi. Sadece savaş sanat üzerinde eğitilmiş olan bu çocuklar Osmanlı İmparatorluğu'nun en iyi savaşçıları olarak kabul ediliyor ve hiç acımadan kendi gerçek ailelerinin köylerini tahrip ediyorlardı. Gittikçe daha saldırgan, daha güçlü hale gelmişlerdi. Bunların önüne geçilmez bir hale geldiklerini gören Sultan İkinci Mehmet endişelenmeye başladı ve 1816'da onları yok ederek okullarını da ateşe verdi.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

228

Prof. Leduc, beraberinde iki büyük bavul getirmişti. Bir tanesinden benzinle işleyen son model tazyikli bir çekiç çıkardı. Hemen, polisler tarafından örülen duvarda geçilebilecek kadar bir delik açmaya başladı.

Çekiç darbeleri sona erdiği zaman Büyükanne Augusta ona bir fincan sıcak mineçiçeği çayı teklif etti, fakat Leduc bunun çok idrar çıkarttığını ileri sürerek nezaketle reddetti. Diğer valize doğru döndü oradan da mağara bilimcilerinin kullandığı bir donatım kolunu çıkardı.

- Onarımın bu derece derin olduğunu mu düşünüyorsunuz?

- Doğru söylemek gerekirse, madam, sizi görmeye gelmeden önce bu bina hakkında araştırma yaptım. Rönesans devrinde burada, gizli bir geçit inşa ettiren Protestan bilginler yaşamış. Oldukça eminim ki bu geçit Fontainebleau ormanına açılmaktadır.

- Fakat eğer o insanlar ormana çıkan bir geçit yapmışlarsa aşağı inenlerin niye görünmediğini bir türlü anlayamıyorum. Orada oğlum, torunum... gelinim ve bundan başka da on kişi kadar itfaiyeci ve jandarma eri var, bütün bu insanların saklanmak için hiçbir nedenleri yok. Onların aileleri dostları var. Onlar Protestan olmadığı gibi kutsal bir savaş da söz konusu değil.

- Bu kadar emin misiniz, bayan? Sadece onu gülümser bir eda ile süzdü.

- Dinler yeni isimler aldı, filozof veya bilim adamı olmakla övünüyorlar. Fakat değişmemişler, hep dogmatik kalmışlardır.

Mağara giysilerini kuşanmak için yan odaya geçti. Giydiklerinden epeyce rahatsız olmuş bir halde kafasında lambalı kıpkırmızı bir kask ile görüldüğünde Augusta neredeyse gülmekten katılacaktı. Leduc ise hiç oralı olmadan konuşmaya devam etti.

- Protestanlardan sonra, bu daire her çeşit mezhebe konut oldu. Bazıları kendilerini çok tanrılı inanışlara kaptırmış, bazıları da soğana ya da kara turpa hayran idiler, ne bileyim?

- Soğan ve kara turp sağlığa çok yararlıdır. Bu bitkilere hayran olmalarını çok iyi anlıyorum. Sağlık en önemli konudur... Bakınız ben sağırım, ve oldukça yaşlıyım. Üstelik her gün biraz daha ölüme yaklaşıyorum.

229

Ona güven vermek istermiş gibi görünüyordu:

- Yok canım kötümser olmayınız; henüz çok genç görünüyorsunuz.

- Dikkat et bakalım, kaç yaşında olduğumu tahmin ediyorsun?

- Bilmem, altmış yetmiş yaşlarında!

- Yüz yaşımdayım Mösyö. Bir hafta önce yüz yaşıma bastım ve her yerim hasta, ayrıca hayata katlanmak bana günden güne daha da zor geliyor, hele bütün sevdiklerimi kaybettikten sonra.

- Sizi anlıyorum madam, ihtiyarlık güç bir deneyim.

- Sizde konuya böyle açıklık getiren başka sözler var mı?

- Fakat madam...

- Haydi çabuk aşağıya inin. Yarın, tekrar geri döndüğünüzü görmezsem polise haber vereceğim ve herhalde buraya gelip hiç kimsenin yıkamayacağı kalın bir duvar öreceklerdir.

Sürekli olarak yabancıları larvaları tarafından kemirilen 4000. en dondurucu gecede bile uyuma olanağını bulamaz.

Sakince ölümü bekler ama yine de, başka koşullar altında tekrarlamaya cesaret edemeyeceği sürekli heyecan veren araştırmalara katılmaktan da geri kalmaz. Dünyanın sınırını keşfetmek gibi...

Hâlâ hasatçıların tarlalarına doğru giden yolu izliyorlardı. 103683. yolda yürürken bakıcılarının verdiği bazı dersleri hatırladı. Ona yeryüzünün bir küp şeklinde olduğunu ve hayatın sadece onun üst yüzeyinde varolduğunu anlatmışlara. Dünyanın ucuna ulaştığı zaman ne görecekti? Su mu? Başka bir gökyüzü boşluğu mu? Kendisi ve uzatmalı yol arkadaşı bugüne kadar araştırmacı ve kızılkarıncaların bildiklerinden çok daha fazla şey öğrenmiş olacaktı!

4000.'nin şaşkın bakışları içinde 103683. aniden kararlı adımlarla yürümeye başladı.

Esirciler ikindiye doğru girişleri zorlamaya karar verdikleri zaman hiçbir mukavemetle karşılaşmamış olduklarını görünce şaşırıp kaldılar. Küçük çapta bir site olmasına rağmen, Kızılkarınca ordusunun tümünün imha edilmemiş olduğunu gayet iyi biliyorlardı.

230

Kuşkulanmaya başladılar.

Gün ışıığında serbestçe yaşamaya alışmış oldukları ve toprak altında da iyice göremediklerinden daha da temkinli ilerlemeye başladılar. Aseksüe! Kızılkarıncalar da karanlıkta göremiyordu ama onlar bu karanlık dünyanın yolları arasında rahatlıkla yürümeye alışmışlardı.

Esirciler yasak siteye ulaştılar. Her şey bomboştı yerde, dokunulmamış olarak duran yiyecekler bile vardı! İnmeğe devam ettiler; ambarlar doluydu, az önce burada oldukları kesindi.

Kat - 5. yeni feromon izleri buldular. Orada konuşulanları deşifre etmek istediler, fakat kızılkarıncalar, her yere izleri bozan kekik kırıntılan yerleştirdiklerinden çözme imkânı bulamadılar.

Kat - 6. Böyle, toprak altında kapalı kalmaktan hoşlanmıyorlardı. Bu şehir ne kadar da karanlık oluyor! Kanncalar, ölülerinin, konulduğu yer gibi dar ve karanlık bir alan içinde kalmaya nasıl katlanabiliyorlardı?

Kat - 8. Daha taze feromon izleri saptadılar. Adımlarını sıklaştırdılar, kızılkarıncalar pek uzakta olmamalı.

Kat - 10.'da yumurtaları taşıyan bir grup işçi karıncaya rastladılar. Bunlar esircilerden kaçmaya başlamıştı. Demek işin aslı bu idi! Sonunda anlarlar, değerli yumurtalıklarını kurtarmak ümidiyle bütün şehir en derinlerde bulunan katlara inmişti.

Her şeyin açıklığa kavuşmuş olduğunu düşünerek, esirciler tedbiri elden bırakıp geçitlerde ünlü harp çığlıklarının feromonlarını yayarak koşmaya başladılar.

işçi karıncalar onları atlatmayı başaramamıştı ama zaten - 13. kata da gelinmişti.

Birdenbire yumurta taşıyıcıları anlaşılmasız şekilde ortadan yok oldular. Onların takip ettiği geçit ise çok büyük bir salona açılıyordu. Salonun tabanı şurup birikintileri ile dolu idi. Esirciler içgüdüsel olarak toprak tarafından emilmesine fırsat vermeden, lezzetli şurubu yalamak için acele ettiler. Diğer savaşçılar da onları izledi, fakat salon gerçekten muhteşemdi, herkes için yer ve hepsine yetecek kadar da şurup birikintisi vardı. Ne kadar lezzetli ne kadar tatlı bir şey! Burası herhalde

231

karıncaların hazine salonlarından biri olmalıydı. Bir esirci bundan bahsedildiğini duymuştu. Güya modern bir teknoloji... zavallı bir karınca bütün hayatı boyunca baş aşağı ve karnının ucu da aşağıya doğru sarkıtılmış olarak kalmaya mecbur tutulacak.

Bir taraftan şuruptan tıka basa içerken diğer taraftan da şehirlilerle alay etmekten geri kalmıyorlardı. Bu derece önemli bir salonun sadece bir tek giriş yerinin oluşu çok hayret verici idi.

Daha fazla düşünecek zamanları yoktu. Kızılkarıncalar kazı işini bitirmişlerdi. Tavandan bir sel akmaya başladı. Esirciler geçitten kaçmayı denediler ama burası büyük bir kaya parçası ile tıkanmıştı. Ve suyun seviyesi de gitgide yükseliyordu. Tepeden inen suyun darbesini henüz almayanlar şimdi bütün güçleriyle çırpınıp duruyorlardı.

Öneri, büyükleri taklit etmemek gereğini ortaya atan savaşçı kızılkarıncadan gelmişti. Şu soruyu ortaya atmıştı: şehrimizin en ayırt edici özelliği nedir? Bir tek feromon yayılmıştı: - 12. kattaki yeraltı deresi!

O zaman dereden başlayıp bir kısım su akıntısının yönünü değiştirdiler ve toprağı yağlı yapraklarla kaplayarak bir kanal açtılar. İşin geri kalan tarafı sarnıç tekniğine kalmıştı. Odanın birinde büyük bir havuz inşa etmişler ve ortasından da bir dalın ucu ile delik açmışlardı. En karmaşık konu da dalın diğer ucunu suyun üst yüzeyini aşacak şekilde tutmaktı. Bu işin kahramanlığını da sarnıç odasının tavanını çekip dalın ucunu tutan karıncalar yapmışlardı. Aşağıdaki esirciler, suyun içinde debelenip duruyordu. Çoğunluğu boğulmuştu, fakat bütün sular aşağı salona geçince suyun seviyesi tavana ulaşmış ve dolayısıyla bazı esirciler de tavandaki delikten çıkabilmişti. Kızılkarıncalar zorluk çekmeden onları asit atışına tutarak öldürdüler.

Bir saat sonra esirci çorbasının kaynaması durmuştu. Kraliçe Chli-pou-ni kazanmıştı. O zaman ilk tarihi sözcüğü yayıldı: Engel ne kadar yüksek olursa, onu aşmak için daha çok zorlanmak gerekir.

232

Prof. Leduc'un kıvrılarak duvarın deliğini aştığı sırada hafif bir sıçrama sesi Augusta'nın mutfaka gelmesine neden oldu. Yirmi dört saat sonra bir de bu iş! Antipatik bulduğu ve yok olup olmamasının onun için hiç önemi olmayan kişi çıkagelmişti.

Mağara giysileri parçalanmıştı ama kendisine bir şey olmamıştı. Eli boş döndüğü de her halinden belli idi,

- Ne var ne yok?
- Nasıl ne var ne yok?
- Buldunuz mu?
- Hayır...

Augusta çok heyecanlanmıştı. İlk defa bu çukurdan bir kimse canlı ve delirmeden dönüyordu. Demek ki bu mağara içinden sağ olarak da çıkmak mümkünmüş!

- İyi ama, aşağıda ne var? Sizin düşündüğünüz gibi Fontaine-leau ormanına çıkış var mı?

Kaskını çıkardı.

- Önce bana içecek bir şey getirin lütfen. Bütün yedek yiyeceklerimi tükettim ve dün öğlenden beri su içmedim.

Augusta, ona, termos içinde sıcak olarak tuttuğu mine çayı çiçeği getirdi.

- Aşağıda ne olduğunu size söylememi istiyor musunuz? Yüzlerce metre derinliğe inen helezon şeklinde bir merdiven var. Bir kapı var, sonra en dipte torununuz Jonathan tarafından örülmüş olması muhtemel olan bir duvar var.

Çok sağlam bir duvar, matkapla delmeye çalıştım ama sonuç alamadım. Herhalde duvarın dönmesi veya yana kayması gerek çünkü kodlu alfabetik sistemde tuşlar var.

- Kodlu alfabetik tuşlar mı?
- Evet, herhalde bir soruya cevap veren kelimeyi yazmak gerekiyor.
- Hangi soru?
- Altı kibrit çöpü ile dört adet eşkenar üçgen nasıl yapılır? Augusta kahkahalarla gülmekten kendini alamadı.

Bu durum bilim adamını sinirlendirmişti.

233

- Cevabı biliyor musunuz?

İki hıçkırıktan sonra Augusta konuşabildi.

- Hayır! yok hayır! cevabı bilmiyorum! Fakat soruyu çok iyi biliyorum!

Ve gülüyor, gülüyordu. Prof. Leduc homurdanarak söylendi.

- Saatlerce durdum cevabı aradım, fakat sonuca varamadım. Malzemeleri yerleştiriyordu.

- Eğer izin verirseniz gidip bir matematikçi dostuma sorup tekrar döneceğim.

- Hayır.

- Nasıl hayır?

- Şans bir defa döner, sadece bir defa. Bundan yararlanmayı bi-lemediyseniz artık çok geç. Bu iki bavulu da lütfen evimden uzaklaştırın. Allahaismarladık mösyö!

Ona bir taksi bile çağırmadı. Duyduğu tiksinti ağır basmıştı, herhalde hoşlanmadığı bir kokusu vardı.

Augusta, mutfakta ayrılmış duvara karşı oturdu. Şimdi durum değişmişti. Jason Bragei ve şu bay Rosenfeld'e telefon etmeye karar verdi. Ölmeden önce biraz eğlenmek istiyordu.

İNSAN FEROMONU: Böceklerin koku yoluyla anlaşmalarına benzer bir şekilde insan da, birbirleriyle gizilce söyleşmek için kokusal bir dile sahiptir.

Yayın yapan antenlerimiz olmadığımızdan femmonlan koltukaltından, memelerden, başın saçlı kısmından, cinsel organlardan havaya yayarız.

Bu mesajlar bilinçdışı olarak algılanırsa 4a etkileri küçümsenmeyecek kadar önemlidir. İnsan elli milyon kokusal sinir ucuna sahiptir; milyonlarca kokuyu tanımlamaya yetenekli elli milyon hücre. Halbuki dilimiz ancak dört tadı tanımlayabilmektedir. Bu iletişim biçimini hangi alanda kullanırız? Her şeyden önce cinsel çekicilikte. İnsanlarda bir erkek, bir dişi tarafından, sadece doğal kokulan algılanarak bile pek ala sevilir (ekseriya bu doğal kokular yapay kokularla gizlenmektedir).

234

Erkek femmonlanın dişi için bir anlam taşıması durumunda itilebilir de. İlişki içtendir. Her iki varlık da algıladığı kokusal sözlerden hiç kuşku duymaz. Tam olarak ifade etmek gerekirse "aşk kördür".

İnsan feromondanın etkisi saldırganlık ilişkilerinde de kendini gösterebilir.

Köpeklerde olduğu gibi bir insan hasmının korku mesajı veren bir koku verdiğini sezdiği zaman doğal olarak ona saldırmak isteyebilir.

Nihayet insan feromonlarının en şaşırtıcı etkilerinden biri de hiç şüphesiz kadınlarda âdet dönemlerinin eşzamanlı hale gelmesidir. Nitekim beraberce yaşayan birçok kadının organizmalarının uyum içinde olmasına yardım eden kokular yaydığı anlaşılmıştır. Bu uyum âdet dönemlerinin hepsinde de aynı tarihe rastlamasıyla sonuçlanmıştır.

Edmond Wells Göreceli ve Mutiak Bilgi Ansiklopedisi

Sarı tarlaların arasında ilk hasatçıları fark ettiler. Gerçekte onlara oduncu demek daha uygun olacaktı. Tahıllar onlardan o kadar büyüktü ki besleyici tanelerini toplayabilmek için sapların dibinden kesip onları yere devirmek zorunda kalıyorlardı.

Kesim işlerinden başka başlıca uğraşlarından biri de ekinlerin etrafında biten zararlı otları temizlemek oluyordu. Bunun için de kendi ürettikleri ot ilacını kullanıyorlar ve karınlarındaki bezler yardımıyla bu ilacı, "indol asetik asidi" püskürtüyorlardı.

103683. ile 4000. yaklaştığı zaman hasatçıları onların farkına varamadı, hiçbir zaman kızılkarınca görmemişlerdi. Ve bunların ya firar eden iki esir karınca, ya

da lomeküz salgısının peşinde olan iki uyuşturucu düşkünü olduğunu düşündüler. Kısacası ya birer serseri ya da hapçı idiler. Bununla beraber hasatçılardan biri kırmızı karınca moleküllerinden birini ayırt etmeyi başarır. Bir arkadaşı ile birlikte işlerini bırakırlar ve yaklaşarak:

235

Kırmızı karıncalara mı rastladınız? Neredeler? diye sorarlar.

Görüşmelerin sonunda Bel-o-kanlılar birkaç hafta önce kırmızı karıncaların hasatçıların yuvasına saldırdıklarını öğrenirler. Zehirli iğneleriyle yüzden fazla işçi karınca, prens ve prensesi öldürmüşler, sonra da bütün un ve hububat yedeklerini aşırımlardı. Hasatçılar ordusu, zararı ancak yeni tohumlar aramak için güneşe yaptıkları sefer dönüsünde saptayabilmişti.

Kızılkarıncalar, kırmızı karıncalara rastladıklarını doğrularlar. Onları bulmak için hangi yönü izlemeleri gerektiğini anlatırlar. Hasatçıların sorusu üzerine serüven dolu yolculuklarının öyküsünü anlatırlar.

Dünyanın ucunu mu arıyorsunuz?

Doğrularlar. O zaman öbürleri gülmekten katılırcasma keskin feromon yayarlar.

Niçin böyle katıla katıla gülüyorlardı? Yoksa dünyanın ucu yok muydu?

Evet var ve oraya ulaştınız bile! Bizim hasattan başka başlıca uğraşlarımızdan biri de dünyanın ucunu aşmayı denemektir.

Hasatçılar ertesi sabah iki "turisti" bu doğa ötesi yere götürmeyi teklif ederler. Hasatçıların bir kayın ağacının kabuğu içine oydukları küçük bir yuvada geceyi konuşarak geçirirler.

Dünyanın ucunun koruyucuları var mı? diye 103683. sorar.

Merak etmeyin, onları pek yakında göreceksiniz.

Onların bir vuruşta bütün bir orduyu ezecek güçte bir silaha sahip oldukları doğru mu?

Hasatçılar bu yabancıların bu kadar çok ayrıntıyı bilmelerine şaşırırlar.

Evet doğru.

Demek ki 103683. sonunda gizli silahın sırrını öğrenecekti!

O gece bir rüya görür. Yeryüzünün bir dik açıyla durduğunu, dikey bir su duvarının gökyüzünü kapladığını ve bu su duvarından çıkan mavi karıncaların ağızlarında çok büyük tahrip gücü olan akasya dalları taşıdıklarını görür. Bu sihirli dalların bir ucunun değmesi bile her şeyi yerle bir etmeye yetiyordu.

236

IV

YOLUN SONU

Augusta bütün geceyi altı kibrit çöpünün önünde geçirdi. Duvar gerçek olmaktan öte psikolojik bir nitelik taşıyordu, bunu anlamıştı. Oğlu Edmond'un ünlü "Farklı düşünmek gerek!" sözü... Oğlu bir şeyler keşfetmişti, bu kesin ve bunu zekâsı sayesinde gizliyordu.

Onun çocukluk yuvalarını "in"lerini hatırlar. Kim bilir belki de bunların hepsi tahrip edilmiş olduğu için hiç kimsenin gelip onu rahatsız edemeyeceği ve elinden alınamayacak başka bir yer kurmayı düşünmüştü. Sanki huzurunu... ve görünmezliğini dışarıya yansıtmayacak bir iç âlem.

Augusta üzerine çöken ağırlığı atmak için şöyle bir silkindi. Gençliğine ait bir anı canlandı. Bir kış gecesi, henüz küçük bir çocuktan ve sıfırın altında da sayıların olabileceğini düşünmüştü... 3, 2, 1, 0 ve sonra -1, -2, -3... tersine dönmüş sayılar! Sanki rakamların kılıfı tersine çevriliyormuş gibi bir şey. Demek ki sıfır her şeyin sonu veya başlangıcı değildi. Öte yandan sonsuza giden başka bir dünya vardı. Sanki "sıfır" duvarı yıkılmıştı.

Yedi veya sekiz yaşlarında olmalıydı, fakat keşfi onu allak bulak etmiş ve bütün gece uyuyamamıştı.

Tersine dönmüş rakamlar... Bu başka bir boyutun başlangıcı idi. Üçüncü boyut! Aman Tanrım!

Heyecandan elleri titredi, ağladı fakat uzanıp kibrit çöplerini almak için kendinde yeterli gücü buldu. Üç tanesini üçgen şeklinde birleştirip sonra da her köşeye, üstte bir noktada birleştirmek üzere, bir kibrit dikti ve bir piramit oluşturdu. Bir piramit ve dört eşkenar üçgen.

237

İşte yeryüzünün sınırı. Şaşırtıcı bir yer. Buranın hiçbir doğal yönü olmadığı gibi hiçbir dünyalı da yoktu. 103683.'nün hayal ettiği gibi bir yer değildi.

Dünyanın ucu siyahtı, bu kadar siyah bir şey hiç görülmemişti. Katı, kaygan ve ılıktı ayrıca mineral yağlara benzer bir kokusu vardı.

Dikey okyanus yoktur ama burada dayanılmaz şiddette hava akımı vardı.

Ne olup bittiğini anlamak için uzun süre beklediler. Zaman zaman şiddeti gitgide artan bir titreşim hissediliyordu. Sonra birden yer sarsıldı ve kuvvetli bir rüzgâr antenlerini havaya kaldırdı. Korkunç bir gürültü ayak eklemlerini titretti. Sanki zorlu bir kasırga gelip geçmiş ve arkasından bir toz bulutu bırakmıştı.

Birçok hasatçı araştırmacı bu sınırı geçmek istemişti fakat sınır bekçiler tarafından korunuyordu. Zira bu gürültü, bu rüzgâr, bu titreşim tümüyle onların eseri idi. Dünyanın ucunun bekçileri siyah toprağa girmeye kalkışan her şeyi vuruyordu.

Daha önce bu bekçileri görmüş müydüler? Kızılkarıncalar sorularına cevap almadan yeni bir gürültü yükselir ve kesilir. Onlara eşlik eden altı hasatçıdan biri hiçbir kimsenin "yasak toprak" üzerinde yürümeyi ve sağ olarak dönme yi başaramadığını açıklar. Bekçiler her şeyi eziyordu.

Bekçiler... La-kola-kan'a ve 324. erkek karıncanın grubuna saldıranlar bunlar olmalıydı. Fakat batıya doğru gelmek için neden dünyanın ucunu terk etmişlerdi? Dünyayı istila mı etmek istiyorlardı?

Hasatçılar da kızılkarıncalardan daha fazla bir şey bilmiyorlardı. Hiç olmazsa onları tarif edebilirler miydi? Bütün bildikleri bekçilere yaklaşmış olan bütün hasatçı karıncaların ezilmiş olarak öldürülme-siydi. Bunların hangi canlı sınıfına dahil edilebileceğini bilmiyorlardı: Bunlar dev cüsseli böcek mi yoksa bitki miydiler? Hasatçıların yegâne bildikleri şey bunların çok hızlı, çok güçlü olduklarıydı. Bu tüm güçlerinin üzerinde olan bir kuvvetti ve böylesini hiç görmemişlerdi.

Bu esnada 4000., ani ve beklenmedik bir girişimde bulunur,
238

grubu terk eder ve tekin olmayan bu tabu ülkeye girmeyi göze alır. Ölmek için ölmek, hiçbir şeye aldırmadan, dünyanın ucunu aşmayı denemek ister. Diğerleri şaşkına dönmüş bir halde onu izlerler.

En ufak titreşimi, ayaklannın ucunda hissedebileceği en belirsiz tehlike işaretlerini izleyerek yavaşça ilerlemeye başlar. İşte, elli baş, yüz baş, iki yüz baş, dört yüz, altı yüz, sekiz yüz baş. Hiçbir şey olmaz. Sağ salim ilerlemiştir!

Karşıda onu alkışlarlar. Bulunduğu yerden, sağa ve sola doğru kayan kesintili beyaz şeritler görür. Siyah toprak üzerinde her şey ölüdür, hiçbir böcek hiçbir bitki yoktur. Ve yerler o kadar siyahtır ki... Bu gerçek bir toprak olamaz. Önünde, çok uzakta bitkilerin bulunduğunu fark eder. Dünyanın ucundan sonra başka bir dünyanın var olması mümkün müdür? Kenarda duran arkadaşlarına bütün bunları anlatmak için birkaç defa feromon yayar, fakat bu kadar uzaktan diyalog kurmak olanaksızdır.

Geriye dönmek ister, işte tam bu sırada yeniden müthiş bir sarsıntı ve gürültü kopar. Bekçilerin gelişi! Arkadaşlarına ulaşmak için bütün hızıyla koşmaya başlar.

Çok kısa bir zaman içinde ortaya çıkan muazzam bir kitlenin büyük bir vınlama ile gökyüzünden geçtiğini görünce donakalırlar. Bekçiler madeni yağ kokuları yayarak geçmişlerdi. Ve 4000. ortadan yok olmuştu.

Karıncalar biraz kenara doğru yaklaşıncı ne olduğunu anlarlar. 4000. o kadar şiddetli bir şekilde ezilmişti ki, vücudunun yerdeki kalınlığı ancak onda bir baş kadar idi, sanki siyah toprağın üzerine kazılmıştı!

Demek ki dünyanın ucunun bekçileri böyle vuruyorlardı. Bir gürültü duyuluyor, bir esinti hissediliyor ve anında her şey tahrip ediliyor, taş haline geliyor, eziliyordu. 103683. henüz olayı incelemeye vakit bulamadan yeni bir patlama daha işitilir. Ölüm daha ilk adımı atamadan gelip çatmıştır. Toz yere yayılır.

103683. Her şeye rağmen bu yeri aşmak ister. Yine Satei limanı aklına gelir. Problem birbirine benzer niteliktedir. Yukarıdan

! . 239

aşmak olanaksızsa alttan gitmeyi denemek gerekir. Bu siyah toprağı bir nehir gibi düşünmeli. Nehirleri aşmanın en iyi çaresi ise alttan bir tünel açmaktır.

Bundan diğerk altı hasatçıya da bahseder, hepsi heyecanlanır. Olayın bu kadar aşıkâr olmasına rağmen niçin daha önce düşünmediklerine şaşarlar! Herkes çenelerinin bütün kuvvetiyle oymaya başlar.

Jason Bragel ile Prof. Rosenfeld bugüne kadar mineçiçeği çayının tiryakisi olmamışlardı, fakat şimdi olmak üzereydiler. Augusta kahvaltısı sırasında her şeyi anlattı ve onların, kendisi öldükten sonra oğlu tarafından, dairenin mirasçısı olarak gösterildiklerini açıkladı. Herhalde bir gün her ikisi de kendisi gibi aşağısını araştırmak hevesine kapılacaklardı. O yüzden en etkin şekilde sonuç alabilmek için bütün güçlerin bir araya toplanmasını arzuluyordu.

Augusta'nın gerekli gördüğü bu açıklamalardan sonra her üçü de çok az konuştular. Birbirlerini anlamak için buna ihtiyaç duymadılar. Bir bakış bir gülümseme... Daha önce hiçbiri herhangi bir düşüncenin aniden karşısındakine böylesine yayılmasına asla tanık olmamıştı. Esasen bu, tek bir fikir olmaktan da öte bir şeydi; sanki birbirlerini tamamlamak için doğmuşlardı ve adeta genetik yapıları birbirinin içine giriyor ve kaynaşıyordu. Bu büyüleyici bir olaydı. Augusta çok ihtiyarlamış idi, buna rağmen diğer ikisi onu olağanüstü güzel buluyorlardı.

En ufak bir art düşünceye kapılmadan Edmond'u andılar, ölü için duydukları saygı kendilerini bile hayrete düşürüyordu. Jason Bragel ailesinden bahsetmedi, Daniel Rosenfeld işinden bahsetmedi, Augusta hastalığından bahsetmedi: Hemen o akşam inmeye karar verdiler. Biliyorlardı, şimdi burada yapılacak tek iş buydu. UZUN ZAMANDAN BERİ: Uzun zamandan beri, bilgi işlem ve bilhassa yapay zekâ programlarının genel olarak insan anlayışına yeni yaklaşımlar sunacağı ve birleştireceği düşünölmüştü. Kısacası, elektronikten yeni bir felsefe bekleniyordu.

240

Fakat değişik biçimlerde gösterilmiş olmasına rağmen hammadde hep aynı idi: insanın hayallerinde oluşan fikirler. Bu, içinden çıkılmaz bir durumdu. Fikri yenilemenin en uygun yolu, insanın hayallerinden kurtulmasıdır.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Chli-pou-kan gelişmiş ve akıllıca buluşları yardımıyla büyümüşü ve olgunlaşmış bir site haline ulaşmıştı. Su teknolojisi kullanarak - 12. katın altına bütün bir kanal şebekesi kurulmuştu. Bu akarsu kolları, yiyeceklerin şehrin bir ucundan diğer ucuna hızla taşınmasına olanak sağlıyordu.

Chli-pou-kanlılar su yolu ile taşıma tekniğini rahatlıkla uygulama olanağı buldular. En uygunu batmayan yabanmırsini yaprağıydı. Uygun yöndeki su akımını seçerek yüzlerce baş uzaklığa kadar nehir yoluyla seyahat edebilme olanağı vardı. Örneğin doğudaki mantar tarlalarından batıdaki ahırlara kadar.

Karınca, belki de bir gün domuzları böceği yetiştirebileceklerini umarlar. Bu şişman sualtı koleopterleri dış kanatlarının altında bir hava kesesi taşıyor, çok hızlı yüzebiliyorlardı. Onları yabanmırsini yapraklarını çekmeye razı edebilirlerse salları, sadece suyun akışına bağlı kalmaktan kurtulmuş olacaktı. Chli-pou-ni geleceğe ait başka bir fikir ortaya atar. Onu, örümcek ağından kurtaran boynuzlu koleopteri hatırlamıştı. Mükemmel bir savaş aracı! Alınlarının ortasında büyük bir boynuz, zırh gibi bir kabuğa sahip olmalarından başka uçuşları da çok canlı idi. Bu hayvanlardan bir birlik kurmayı ve her birinin başının üstüne on topçu karınca yerleştirmeyi tasarlar. Daha şimdiden bu yenilmez takımların düşman birliklerinin üzerine yürüdüğünü ve asit yağmuruna tuttuğunu görmektedir.

Ancak engeller çıkar: domuzları böceklerinde olduğu gibi boynuzları da alıştırmakta güçlükler çıkar, lisanlarını bile anlayamazlar!

241

Onlarca işçi karınca, onların yaydıkları kokusal deyimleri çözmek ve kendilerinin feromon lisanını anlatmak için günlerce uğraşırlar. Yüz güldürücü bir sonuç elde edememelerine rağmen Chli-pou-kanlılar onları şuruba boğarak gayret göstermeye razı ederler. Sonuç olarak beslenme, böcekler arasında paylaşılan en etkin konuşıma aracıydı.

Bu toplu işbirliğine rağmen Chli-pou-ni endişeli idi. Chli-pou-kan'ın altmış beşinci site olarak kurulması için federasyona üç elçi grubu gönderdiği halde hâlâ bir cevap alınamamıştı. Belo-kiu-kiuni birleşmeye karşı mı çıkıyo rdu?

Düşündükçe Chli-pou-ni'nin endişesi daha da artıyordu. Elçiler tuhaf kokulu savaşçılara mı yakalanmışlardı? Acaba -50. kattaki lo-meküzün büyüleyici kokusuna mı kendilerini kaptırmışlardı... ve belki de başka bir şeyler olmuştu...

Kalbini ferahlatmak ister. Ne federasyon tarafından tanınma ne de araştırma yapma gayretinden vazgeçmek istemez! En iyi ve en anlayışlı olan 801.'yi göndermeye karar verir. Ona bütün olanağı sağlamak için, kraliçe genç asker ile anten iletişimine girer. Böylece o da esrar perdesini çözmekte kendisi kadar etkin olabilir.

Gören göz

Hisseden anten

Chll-pou-kan 'in kudretli pençesi

Yaşlı kadın, bir sırt çantası dolusu yiyecek ve içecek hazırlamıştı; bu arada termos dolusu sıcak mineçiçeği çayı da koymayı ihmal etmez. Bilhassa şu antipatik Leduc'ün yaptığı gibi yeterli erzak almayıp geri dönmek için... Ayrıca anahtar kelimeyi de bulabilecek miydi acaba? Augusta bundan da şüpheliydi.

Diğer eşyalar arasında, Jason Bragel'in getirdiği bir göz yaşartıcı bomba ile üç maske ve Daniel Rosenfeld'in aldığı en son model flaşlı bir fotoğraf makinesi vardı.

Artık taştan atlı kanncada dönüp duruyorlardı. Daha öncekilerde olduğu gibi iniş, hatıralarını, gizli kalmış düşüncelerini canlandırıyordu.

242

t

Çocukluk dönemi, anne-baba, ilk acılar, işlenen kabahatler, kırık aşk, bencillik, gurur, vicdan azabı...

Vücutları hiçbir yorgunluğun esiri olmadan otomatik bir şekilde hareket ediyordu. Gezegenin bedenine dalıyorlardı. Geçmiş yaşantılarının içine dalıyorlardı. Ah! hayat ne kadar uzun ve yıpratıcıydı... Yıkıcılık yaratıcılıktan daha kolaydı.

Sonunda bir kapı önüne ulaştılar. Orada bir metin yazılıydı.

Ruh, ölüm anında, Büyük Sırları öğrenmeye çalışanların duyduğu hissin aynısını duyar.

Her şeyden önce bu; sonsuz karanlıklar, zahmetli ve dolambaçlı yollar arasında acılı ve endişe veren bir yolculuktur.

Sonra, sonuca ulaşmadan önce, korku en son haddine varır. Ürperti, titreme, soğuk soğuk terleme ve büyük korku egemen olur.

Bu dönemi çok geçmeden ışığa doğru yöneliş ve ani bir aydınlanma takip eder.

Çok çekici bir pırıltı gözlerin önüne serilir. Güzel seslerin yayıldığı ve dansların yapıldığı tertemiz yerlerden ve çayırardan geçilir.

Kutsal sözler dini saygınlığı telkin eder. Kusursuz ve bilinçli insan özgür hale gelir ve Büyük Sırlar yüceltir.

Daniel bir fotoğraf çeker.

- Bu metni tanıyorum, der Jason. Plutarque'tan.

- Gerçekten güzel bir metin.

- Bu sizi korkutuyor mu? diye, Augusta sorar.

- Evet, fakat özellikle seçilmiş. Ve anlaşılıyor ki, korkudan hemen sonra aydınlanmanın geldiği söyleniyor. O zaman sırasına göre hareket edelim, biraz korku gerekli ise, korkutulmaya razı olalım...

- Tam üstüne bastın, sıçanlar...

Sanki söz edilmesini bekliyorlarmış gibi meydana çıkıverdiler. Üç araştırıcı onların kaçıştıklarını hissediyorlardı. Daniel yeniden fotoğraf makinesinin deklanşörüne bastı. Flaşın aydınlığı gri renkte

243

ve siyah kulaklı koşuşan kadife yumaklarının resmini çekmişti. Ja-son hemen maskeleri dağıttı ve arkasından bol miktarda göz yaşartıcı gazını püskürttü. Kemiriciler bir daha görünmediler...

İniş tekrar başladı ve uzun müddet sürdü.

- Baylar bir piknik yapsak ne dersiniz? diye, Augusta teklifte bulundu.

Ardından piknik yaptılar. Sıçan hikâyesi unutulmuş benzliyordu, her üçü de kendilerini rahat hissediyorlardı. Biraz soğuk bastırdığı için kahvaltılarını

birkaç yudum alkol ve sıcak bir kahve ile tamamladılar. Normal olarak mineçiçeği çayı ikindi kahvaltısında içiliyordu.

Toprağın kolayca işlenebilir olduğu bir bölgeye gelinceye kadar uzunca bir süre kazmışlardı. Bir çift anten periskop toprağın yüzeyine çıkar; etrafta bilinmeyen kokular vardı.

Açık havaya ulaştılar. İşte dünyanın ucunun öbür tarafında bulunuyorlardı; yine su duvarı yok. Fakat diğerine hiç benzemeyen gerçekten bambaşka bir âlem. Birkaç ağaç ve otlaklık bir bölgeden hemen sonra gri renkte, sert ve kaygan bir çöl göz alabildiğince uzanmaktaydı. Görünürde herhangi bir karınca yuvası veya beyaz karınca yuvası yoktur.

Birkaç adım atarlar. Fakat etraflarına kocaman siyah bir şeyler düşmektedir.

Biraz Bekçilere benzer bir şeyler, fakat bunlar rastgele düşüyordu.

Ve iş yalnız bu kadarla da kalmıyordu. Uzakta hemen ön tarafta dev gibi bir taş sütun yükseliyordu. O kadar yüksekti ki antenleri uçlarını fark edemiyordu.

Gökyüzünü karartıp toprağı eziyordu.

103683.

Bu, dünyanın ucunun duvarı olmalıdır ve arkasında da su vardır.

diye düşünür.

Biraz daha ilerler ve ne olduğu bilinmeyen bir şeyin üzerinde birbirine bitişmiş bir grup ile burun buruna gelirler. Saydamlaşmış kabukları arasından bağırsakları, bütün organları ve damarlarında dolaşan kan bile görünüyordu!

İğrenç bir görüntü! Geri dönmek

244

isterken düşen biriketlerin etkisiyle püskürtülmüş üç hasatçıydı bunlar.

103683. ve son üç arkadaşı her şeye rağmen devam etmeğe karar verirler. Daima sonsuz Büyüklükteki taş sütun boyunca pürtüktü küçük duvarlardan aşarak ilerlerler. Birdenbire kendilerini daha şaşırtıcı bir bölgede bulurlar. Yer kırmızı ve hindi ibiği görünümündedir. Kuyuya benzer bir yer görürler ve gölgelenmek için oraya inmeyi düşünürler. O esnada, birdenbire en az on baş çapında beyaz bir küre gökten iner, sıçrar ve onları kovalar. Hemen kuyuya dalarlar, ancak kenarlarına tutunmaya vakit bulabilmişlerdir; küre arkalarından kuyuya düşer ve ezilir.

Oradan delicesine çıkarlar ve koşmaya başlarlar. Etrafta yer mavi, yeşil veya sarıdır, her yerde bu kuyular ve sizi takip eden beyaz küreler vardır. Artık bu kadarı da fazla idi cesaretin de bir sınırı vardı; bu âlem tahammül edilmeyecek kadar aykırı bir yerdi.

O zaman nefesleri kesilircesine kaçmaya başlarlar, geldikleri toprak altına girerler ve hemen kendi dünyalarına dönerler.

UYGARLIK (devam): Uygarlıkta diğer büyük şok: Batı Ue Doğunun karşılaşması olmuştur.

Çin İmparatorluğu yıllık olaylar dergisinde anlatıldığına göre 115 yıllarında Romalılara ait olduğu tahmin edilen bir gemi fırtınaya yakalanmış ve günlerce sürüklendikten sonra sahile vurup parçalanmıştır.

Bu geminin yolcularını cambazlar ve hokkabazlar oluşturuyormuş. Bunlar karaya çıkar çıkmaz, bu yabana memleketin halkıyla kaynaşmak için bir gösteri yapmaya karar vermişler. Çinliler -ağızları blrkanş havada- bu uzun burunlu yabancıların ağızlarından ateş püskürttüklerini, uzuvlarını düşümlediklerini, kurbağalan yılanı çevirdiklerini, vb., görmüşler. Haklı olarak Çinliler, Batılıların hokkabazlardan ve ateş yiyicilerden oluşan bir topluluk olduğu kanısına varmış. Onları bu görüşlerinden uzaklaştıracak bir fırsatın doğmasına kadar da aradan asırlar geçmiş.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

~245

Sonunda Jonathan'ın duvarının önüne gelirler. Altı kibrit çöpüyle dört üçgen nasıl yapılır? Danie] bir fotoğraf çekmekten kendini alıkoyamaz. Augusta "Piramit" sözcüğünü yazar ve duvar açılır. Torunu ile gurur duyar.

Geçerler ve hemen arkalarından davarın yine yerine oturduğu görürler. Jason etrafı aydınlatır; her yer kayalık fakat daha önceki gibi değil. Duvardan önce kayalar kırmızı idi, şimdi ise damarlı ve sarı kükürt rengindeydi.

Hava rahatlıkla solunabiliyordu. Hatta hafif bir hava akımı bile hissediliyordu.

Prof. Leduc haklı mıydı? Bu tünel Fontainebleau ormanında mı son buluyordu?

Birdenbire daha önce gördüklerinden daha da saldırgan yeni bir sıçan topluluğunun ortasına düşerler. Jason neler olabileceğini sezinlemişti ama yol arkadaşlarına açıklama fırsatını bulamamıştı. Maskelerini takmaları ve gaz püskürtmeleri gerekiyordu. Öyle oluyordu ki duvarın her açılışında "kırmızı bölge"deki sıçanlar, yiyecek bulmak umuduyla "sarı bölge"ye geçiyorlardı. Kırmızı bölgede kalan sıçanlar idare edebiliyordu ama öbür tarafa geçenler işe yarayacak bir şeyler bulamıyor ve birbirlerini yiyorlardı. Jason ile arkadaşlarının uğraşmak zorunda oldukları da işte bu öteki tarafa geçenler arasında sağ kalıp daha da vahşileşmiş olanlardı. Bunlar için göz yaşartıcı gaz etkisiz kalıyordu. Saldırıyorlardı! Kollarını yakalayabilmek için sığıyorlardı.

Korku içinde, Daniel onların gözlerini kamaştırmak için hiç durmadan flaşı açıp kapatıyordu, fakat kâbus verici hayvanlar kilolarca ağırlıktaydı ve insanlardan korkmuyorlardı. Hepsinde de yaralar açıldı. Jason sustalı bıçağını çekip iki sıçanı şişledi ve yem olarak diğerlerine fırlattı.

Augusta küçük revolverini çekip birkaç el ateş etti... Böylece daha ileriye gitme olanağı buldular. Tam zamanında!

BEN KÜÇÜK İKEN: Ben küçük iken toprağın üzerine uzanır, saatlerce karınca yuvalarını seyrederdim. Bu, bana televizyondan daha "gerçek" görünürdü.

246

Karınca yuvasının dikkatimi çeken gizlerinden biri de şu oldu: hoyratlıklarımın birinde istemeden yaraladığım karıncalardan niçin banlarını alıp götürüyorlardı da, banlarını ölüme terk ediyorlardı? Halbuki hepsi de aynı büyüklükte idi... Hangi seçim kriterine dayanarak bir birey önemli veya önemsiz olarak düşünlüyordu?

Edmond WeUs Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Bu, sarı renkli, dalgalı çizgilerle dolu tünelde hızlı hızlı yürüyorlardı. Sonra çelik kafesli bir yere ulaştılar. Orta yerinde bulunan bir açıklık ile balık avlama sepetini andırıyordu. Bu çelik kafes, orta yerine doğru daralan ve normal bir insanın geçebileceği kadar açıklık bırakan, bir koni şeklindekiydi. Fakat koninin çıkış yerindeki çeliğin ucu sivri olduğu için geri dönüşe olanak yoktu.

- Bu da yeni bir geçiş yeri...

- Hımm, anlaşılan bu kapıyı ve bu koniyi yapanlar geri dönülmesini arzu etmiyorlardı...

Augusta, bunun yine kapıların ve demir işlerinin ustası Jonat-han'ın marifeti olduğunu anlamıştı.

- Bakınız!

Daniel bir yazıtı aydınlattı:

Burada bilinç bitiyor. Bilinçsizliğe girmek ister misiniz?

Ağızları bir karış açık kalmıştı.

- Ne yapacağız?

Hepsi de aynı anda aynı şeyi düşündüler.

- Burada vazgeçmemiz yazık olur. Devam etmeyi öneriyorum! Daniel, takılmasını önlemek için, saçının kuyruğunu gömlek

247

yakasının içine yerleştirerek:

- İlk önce ben geçiyorum, dedi.

Her biri sıra ile çelik koninin arasından geçtiler.

- Tuhaf bir şey, der Augusta, daha önceleri böyle bir deneyden geçmiştim gibi geliyor.

- Daha önceleri bir koninin içindeydiniz ve bir daha geri dönme olanağı bulamamıştınız?

- Evet, bu çok eskiden olmuştu.

- Çok eskiden demekle ne kastediyorsunuz...

- Oh! çok gençtim, galiba... bir veya iki saniyelik bir yaşta.

Hasatçılar sitelerinde, devler ve anlaşılmaz olaylar ülkesi olan dünyanın öbür ucundaki serüvenlerini anlatırlar. Tokaçları, siyah yüzeyleri, dev gibi taş sütunu, kuyuları, beyaz yuvarlakları...

Yeter artık! Bu kadar acayip bir evrende şehir kurmak olanaksız.

103683. kendini toparlamak için bir köşede dinlenir. Düşünür. Kız kardeşleri, hikâyesini dinledikten sonra herhalde bütün haritaları yeniden çizmek zorunda kalacaklar, yıldızlar bilgisi hakkındaki temel bilgileri yeniden ele almak zorunda kalacaklardı. Kendi kendine artık Federasyona dönme zamanının geldiğine karar verdi.

Çelik kafesten sonra herhalde on kilometrelik yol almışlardı... Onca şaşkınlıktan sonra yorgunluk kendini göstermeye başlamıştı.

Tüneli dikine kesen sıcak ve kükürtlü dar bir dereye ulaşırlar.

Daniel birdenbire duraklar. Suyun akışına doğru ilerleyen yaprak bir sal üzerinde karıncalar gördüğünü zanneder. Kendini toparlamaya çalışır; herhalde sıçrayan kükürtlü toz zerreleri ona öyle görünmüştü.

Birkaç yüz metre ötede, Jason, ayağının altında çatırdayan bir şeyin üzerine basar. Aydınlatır. Bir iskeletin kaburga kafesi! Bir çığlık atar. Daniel ile Augusta el fenerleriyle etrafı tararlar ve iki iskelet daha bulurlar., içlerinden bir tanesi çocuk cüssesindeydi. Acaba bunlar Jonathan ile ailesinin iskeletleri olabilir miydi?

Tekrar yola koyulurlar ama biraz sonra koşmak zorunda kalırlar:

248

Yoğun olarak gelen patırtılar sıçanların yaklaştığını haber veriyordu. Duvardaki sarılıklar beyaza dönüşür. Kireçli bir yer. Bitkin bir halde iken sonunda kendilerini tünelin ucunda bulurlar. Bu sefer yukarıya doğru çıkan yine helezon şeklinde bir merdivenin başında olarak!

Augusta, silahında geriye kalan iki kurşunu sıçanların üzerine boşaltır ve hemen merdivene koşarlar. Jason, çıkışın da inişte olduğu gibi saat yelkovanı yönünde olduğunu derhal fark eder.

Haber büyük heyecan yaratır. Bir Bel-o-kanlı az önce siteye gelmişti. Etrafta bunun, Chli-pou-kan'ın federasyonuna kabul edildiğini bildirmek üzere gönderilen bir elçi olabileceği söylentisi yayılmıştı.

Chli-pou-ni kızlarından daha az iyimserdir. Gelen hakkında şüphelidir. Ya bu gelen, devrimci kraliçenin sitesine nüfuz etmek için Bel-o-kan'dan gönderilen tuhaf kokulu bir savaşçı askerse?

Ne durumda?

Çok yorgun görünüyor! Yolu birkaç günde aşabilmek için Bel-o-kan 'dan beri herhalde çok hızlı koşmuş olmalı.

Onu ilk olarak etrafta dolaşan çoban karıncalar görmüştü. Şimdilik hiçbir feromon yaymamıştı, kendine gelmesi için onu doğrudan doğruya "sarnıç karınca" salonuna götürmüşlerdi.

Onu buraya getirin, onunla yalnız olarak karşı karşıya konuşmak istiyorum, fakat bekçilerin, ben işaret verir vermez hemen müdahale etmeleri için, kraliyet dairesinin girişinde beklemelerini istiyorum.

Chli-pou-ni doğduğu siteden haber almayı daima arzu etmişti, fakat şimdi bir temsilci çıkagelmişti. Aklına gelen ilk düşünce onu bir casus olarak değerlendirip öldürtmek idi. Onu görmek için bekleyecekti, fakat en ufak bir tuhaf koku molekülü sezdiği anda hiç tereddüt etmeden onu öldürecekti.

Bel-o-kanlı içeriye getirildi. Karşılaşır karşılaşmaz iki karınca hemen birbirleri üzerine atılır ve çeneleri ardına kadar açık olarak... troflaksi uygularlar. O kadar çok heyecanlanmışlardır ki kokusal

- 249

konuşma bile yapamazlar.

İlk olarak Chli-pou-ni feromon salgılayabilir.

Araştırma ne sonuç verdi? Bunlar beyazkarıncalar mı?

103683. Doğu nehrini aştığını ve beyazkarıncaların sitesini ziyaret ettiğini burasının tamamen yok edildiğini ve sağ kalan hiç kimsenin bulunmadığını anlatır.

O zaman bütün bu olanların arkasında kim var?

Savaşçı karıncaya göre bütün bu olayların yegâne sorumlusu dünyanın doğu sınırındaki bekçileridir. O kadar acayip hayvanlardı ki, onları ne görmek ne de hissetmek mümkün değildi. Birdenbire gökyüzünde beliriyorlar ve her şey ölüyordu!

Chli-pou-ni dikkatle dinler. 103683. bununla beraber yine de açıklanamayan bir konu olduğunu söyler. Dünyanın ucundaki bekçiler tuhaf kokulu askerlerden yararlanmayı nasıl başarmışlardı?

Chli-pou-ni'nin bu konuda bir düşüncesi vardı. Tuhaf kokulu askerlerin casus ya da Lejyoner olmadığını anlatır. Fakat bunların, organizmanın endişe duygusunu ortadan kaldırmaya çalışan gizli bir kuvvet olduklarını açıklar. Siteyi telaşa düşürebilecek her türlü haberi söndürüyorlardı. Öldürücülerin 327.'yi nasıl katlettiğini ve kendisini de nasıl öldürmeye kalkıştıklarını anlatır. İyi ama ya kayanın altındaki yiyecek stokları? Ve granit taşının içindeki geçit? Chli-pou-ni bu soruyu cevaplayamaz. Zaten bu iki sırrı çözmeye çalışmaları için casus elçiler göndermişti.

Genç kraliçe dostuna siteyi gezdirmeye teklifinde bulunur. Yolda giderken suyun ne muazzam olanaklar sağladığını açıklar. Örneğin Doğu nehrinin ölümcül olduğunun düşünüldüğünü, fakat bunun sadece su olduğunu ve kendisinin oraya düştüğü halde ölmediğini söyler. Belki de bir gün yaprak salları üzerinde, nehrin akış yönünün tersine de gitmek mümkün olacak ve böylece dünyanın kuzey kıyısı da keşfedilebilecekti...

Chli-pou-ni coşar "herhalde, kuzey kıyısının da Bekçileri vardır. Belki de onları doğu kıyısındakiler ile mücadele etmeye razı edebiliriz" der.

250

103683. Chli-pou-ni'nin oldukça cesur projelerle dolu olduğunun farkına varmıştı. Hepsinin gerçekleşmesine olanak yoktu, fakat şimdiye kadar ortaya konan eserler çok etkileyiciydi: asker karınca şimdiye kadar böylesine yaygın bir mantar tarlası veya ahır görmemişti, toprak altı kanallarında su üstünde yüzen sallara hiç rastlamamıştı.

Fakat onu en çok şaşırtan kraliçenin son feromonu oldu. Elçilerinin onbeş gün içinde dönmeleri halinde Bel-o-kan'a savaş ilan edeceğini ileri sürüyordu. Ona göre doğduğu site artık bu dünyaya ayak uyduramıyordu. Tuhaf kokulu savaşçıların oluşu bile bu şehrin gerçekleri kavrayacak nitelikte olmadığını gösteriyordu. Salyangoz gibi içine kapanmış bir şehir halindeydi. Eskiden devrimciydi ama şimdi geride kalmıştı. Kalkınması gerekiyordu. Burada, Chli-pou-kan'da karıncalar daha çabuk ilerliyorlardı. Chli-pou-ni federasyonun başına geçerse çok kısa bir zamanda onu ileriye götüreceğini iddia ediyordu. Altmış beş federe siteyle girişimleri katlanmış olarak sonuca ulaşabilecekti. Daha şimdiden akarsuları elde etmeyi ve boynuzlu koleopterlerden yararlanacak uçan bir birlik kurmayı düşünüyordu.

103683. tereddüt içindeydi. Serüvenlerini anlatmak için Bel-o-kan'a gitmeyi düşünüyordu, fakat Chli-pou-ni ona bu kararından vazgeçmesini teklif etmişti. Bel-o-kan "bilgiden uzak kalmak için" bir ordu kurdu, bilmek istemediği şeyi ona tanıtmaya uğraşma.

Helezon biçimindeki merdivenin son basamakları alüminyumdan yapılmıştı. Bunlar Rönesans çağından kalma değildi! Beyaz bir kapı ile sonlanıyordu. Bir yazıt daha karşılıklarına çıktı:

Ve kendimi kristalden inşa edilmiş ve uzun yalazlarla çevrili bir duvarın civarında buldum. Ve beni korkutmaya başladı.

Sonra, kristalden inşa edilmiş olan bir binanın yakınına ulaşınca kadar uzun yalazlar arasına daldım.

251

Ve evin duvarları sanki yontulmuş kristalden yapılmıştı ve teme/ter/ c/e kristaldendi.

Tavanı sanki yıldızlar âlemiydi. Ve aralarında ışık sembolleri vardı. Ve göğü su gibi berraktı.

Kapıyı iterler, yukarıya doğru giden dik bir geçitten geçerler. Birdenbire yer ayaklarının altında çöker. Aşağıya doğru inen bir taban! İnişleri çok uzun sürer... Öyle ki korkuyu bile unuturlar, sanki uçuyormuş hissine kapılırlar. Uçarlar.

Dönüşlerinde kendilerini sık ilmekli muazzam bir trapezci filesi içinde bulurlar. Karanlık içinde dörtayak üzerinde etrafı yoklarlar. Jason Bragel yeni bir kapının önünde bulunduğunu anlar... fakat bu defa kodlu değil de sadece tokmağı bulunan bir kapı. Kısık bir sesle arkadaşlarını çağırır, sonra kapıyı açar.

YAŞLI: Afrika'da bir yaşlının ölümüne yeni doğmuş bir çocuk için ağlanandan daha çok ağlanır. Kabilede yaşlı, kendisinden sonrakiler için her zaman büyük bir tecrübe kaynağıdır, halbuki yeni doğmuş olan henüz yaşamamış olduğu için ölümünün bile fedanda değildir.

Avrupa'da ise, yeni doğana daha çok ağlanır, çünkü herkes birbirine yaşasaydı kim bilir ne büyük işler yapacaktı diye söylenir. Aksine yaşlının ölümüne pek aldınş edilmez. Ne de olsa o güne kadar yeterince hayattan nasibini almıştır diye düşünülür.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Yer mavi bir ışıkla aydınlatılıyordu.

Burası resimsiz ve heykelsiz bir Protestan kilisesiydi.

Augusta Prof. Leduc'un konuşmalarını hatırlar. Herhalde, eskiden

252

işkencelerin çok yoğun olduğu zamanlarda, Protestanlar buraya sığınmışlardı. Yontulmuş taşlardan yapılmış geniş kubbeler altındaki bu toplanma yeri büyük, geniş ve güzeldir. Süs eşyası olarak sadece, tam orta yere yerleştirilmiş o devirden kalma küçük bir org vardır. Orgun ön tarafında da üstünde kalın bir örtü yerleştirilmiş bir kitap rahlesi bulunmaktadır.

Duvarlar yazıtlarla dolu idi: içlerinden bir çoğu şöyle bir göz atmak suretiyle de anlaşılacağı gibi iç açıcı sözlerden çok karartıcı, büyüleyici sözlerle donatılmıştı. Leduc haklıydı, mezhepler herhalde bu yeraltı sığınağında birbirini izlemişlerdi. Ve herhalde eskiden döner duvar, çelik kafes ve fileli hendek gibi engeller de yoktu.

Akan bir suyun şırıltısı gibi bir şey işitilir. Önce bunun nereden geldiğini anlayamazlar. Mavimsi ışıklar sağ taraftan geliyordu. Orada bilgisayarlar ve deney tüpleriyle dolu bir laboratuvar vardı.

Bütün aletler işlemektedir; kilisenin içini aydınlatan bu ışık huzmesi bilgisayarların ekranlarından yayılıyordu.

- Bu kafanızı karıştırdı değil mi?

Birbirlerine bakarlar. içlerinden hiçbirisi konuşmamıştı. Birden tavanda bir lamba yanar.

Başlarını sese doğru çevirirler. Jonathan Wells, beyaz bir önlük giymiş olarak, onlara doğru ilerler. Laboratuvarın öbür yönünde bulunan kilisenin diğer bir kapısından girmiştir.

- Günaydın Büyükanne Augusta! Günaydın Jason Bragel! Günaydın Daniel Rosenfeld! Hitap edilen üç kişi de cevap vermekten âciz olarak ağızları bir karış havada kalır. Demek o ölmemişti! O burada yaşıyordu! Burada nasıl yaşanabilirdi? Hangi sorudan başlayacaklarını bilemezler...

- Küçük topluluğumuza hoş geldiniz.

- Biz neredeyiz?

- Burada, XVII yüzyılın başlangıcında Jean Androuet Du Cerce-au tarafından inşa edilmiş olan bir Protestan kilisesinde bulunuyorsunuz. Androuet Paris'te Saint-Antoine sokağında inşa ettiği Sully

| 253

oteli ile meşhur olmuştur, fakat ben bu yeraltı kilisesinin onun başyapıtı olduğu kanaatindeyim. Yontulmuş taşlardan yapılmış kilometrelerce uzunlukta bir tünel. Gördünüz, bütün yol boyunca hava var. Hava bacaları açmış olmalı ya da doğal mağaraların hava birikintilerinden yararlanmasını bilmiş. Bu işin içinden nasıl çıktığını anlamak imkânsız. Ve bu kadarla da kalmıyor, sadece hava değil su da var. Herhalde tünelin bazı yerlerinden geçen dereleri fark etmişsinizdir. Bakın onlardan bir tanesi de burada son buluyor.

Sürekli olarak işitilen şırıltının kaynağını gösterir; orgun arkasında mermerden yontulmuş bir çeşme.

- Burada, birçok kişi çağlar boyunca huzuru aramış ve denebilir ki... birçokları da giriştikleri işlerin gerektirdiği sükuneti bulmak için buraya çekilmiş. Dayım Edmond da eski eserlerinden birinde bu sığınağın varlığını keşfetmiş ve çalışmalarını burada sürdürmüştü.

Jonathan daha da yaklaşır; herkeste rastlanmayan bir yumuşaklık, bir rahatlık içinde olduğu her halinden belli oluyordu. Augusta şaşırıp kalır.

- Fakat sizler çok bitkin olmalısınız. Beni takip edin.

Daha önce gelmiş olduğu kapıyı iter ve onları, halka halinde birçok divanın dizilmiş olduğu, bir odaya buyur eder.

- Lucie, diye seslenir, ziyaretçilerimiz var!
- Lucie mi? Seninle beraber mi? diye, Augusta sevinçle haykırır.
- Hım, burada kaç kişisiniz? diye, Daniel sorar.
- Şimdiye kadar on sekiz: Lucie, Nicolas, sekiz itfaiyeci, müfettiş, beş jandarma eri, komiser ve ben, kısacası inme zahmetine katlanan herkes. Hepsini az sonra göreceksiniz. Bizi affedin bizim topluluğumuzda halen sabahın dördü ve herkes uyuyor. Sizin gelişinize uyanan bir ben varım. Anlatın bakalım geçitlerden geçerken ne yaptınız...

Lucie de beyaz bir önlük giymiş olarak görünür.

- Günaydın!

İlerler, her üçünü de güler yüzle kucaklar. Onun arkasından, pijamalarının içinde bir takım gölgeler "yeni gelenleri" görmek için

254

kapı aralığından başlarını uzatırlar.

Jonathan çeşmeden doldurduğu büyük bir sürahi su ile bardak getirir.

- Giyinmek ve hazırlanmak için sizi bir müddet yalnız bırakacağız. Bütün yeni gelenler için küçük bir merasim hazırlarız, fakat sizlerin gece yarısı geleceğinizi tahmin edemedik. Buluşmak üzere!

Augusta, Jason ve Daniel kımıldamazlar. Bütün bu anlatılanlar gerçekten çok şaşırtıcıdır. Daniel birdenbire kolunu çimdikler. Augusta ile Jason fikri çok parlak bulurlar, onlar da aynı hareketi yaparlar. Fakat hayır, bazen gerçek rüyadan da öteye gidebiliyormuş demek. Birbirlerine neşe içinde bakarlar ve gülüşürler.

Birkaç dakika sonra, divanlar üzerinde oturmuş olarak herkes toplanmıştı.

Augusta, Jason ve Daniel rahatlamışlardır ve haber almak için sabırsızlanırlar.

- Biraz evvel bacalardan bahsediyordunuz, yüzeyden çok uzakta mıyız?

- Hayır, en çok üç veya dört metre.

- O zaman tekrar açık havaya çıkılabilir!

- Hayır, hayır Jean Androuet Du Cerceau kilisesini, her türlü tehlikeye dayanacak güçte muazzam bir kayanın, bir granitin altına yerleştirmiş ve inşa etmiştir!

- Bununla beraber, kol kalınlığında açılmış bir delik var, diye Lu-cie sözü tamamlar. Bu oyuk havalandırma bacası olarak işe yarıyordu.

- Yarıyordu mu?

- Evet, şimdi bu oyuk başka bir iş için kullanılıyor. Ama bu önemli değil, yanalarda daha başka havalandırma bacaları var. Görüyorsunuz boğulmuyoruz...

- Dışarıya çıkılamaz mı?

Hayır. Daha doğrusu yukarıdan asla. Jason oldukça heyecanlanmış görünüyordu.

- Fakat Jonathan, o zaman niçin bu döner duvarı, bu çelik kafesi, bu aşağıya doğru kayan döşeme ile fileyi inşa ettin?.. Burada

255

tamamen kapalı kalmış bulunuyoruz!

- Özellikle arzu edilen amaç da buydu zaten. Bu uğraşı çok fazla para ve emek sarf etmeme mal oldu; fakat gerekliydi. Bu kiliseye ilk geldiğim zaman kitap rahlesiyle karşılaştım. Orada "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi"nden başka bir de dayımın bana yazmış olduğu bu mektubunu buldum.

Okurlar:

"Sevgili Jonathan,

"Seni uyarmama rağmen inmeğe karar verdin, demek ki sen benim tahmin ettiğimden çok daha cesursun. Aferin. Bana göre senin başarabilme şansın beşte birdi. Annen bana karanlık korkundan söz etmişti. Burada bulunduğuna göre demek ki gelebiidin ve bundan başka seni korkutan bu engeli aşmış oldun, ayrıca iradeni kuvvetlendirmeyi de basardın. Buna ihtiyacımız olacak. Bu zarfın içinde Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi"ni bulacaksın. Sana bu satırları yazdığım sırada, çalışmalarımın bahseden 288 konu içeriyordu. Onları izlemeni temenni ederim, herhalde bu zahmete değecektir.

"Araştırmalarımın esas temelini karınca uygarlığı oluşturmaktadır. Kısacası okuduğun zaman anlayacaksın. Fakat ilk etapta senden çok önemli bir dileğim var. Sen buraya gelinceye kadar sırrımın korunmasını sağlayacak zamanım olmadı

(esasen bunu başarmış olsaydım, bu anlamda yazılmış bir mektup da bulmuş olmayacaktın).

"Senden bunları bir düzene koymanı istiyorum. Bunun için bazı düzenlemeler yaptım, fakat yeterli değil. Bilgilerinin ışığında bunları geliştireceğini düşünüyorum. Bunun nedeni oldukça basit. İnsanların benim çalışma inime kolayca girmemesi gerek eğer bunu başarırlarsa gördüklerini başkalarına anlatmamaları için geri döne-memeleri gerekiyor.

Başarabileceğini ve bu yerin bana sağladığı 'zenginlikleri' sana da sağlayacağını umarım."

"Edmond".

256

- Jonathan gereğini yaptı, diyerek Lucie açıklar. Öngörülen bütün engelleri inşa etti ve saptadığınız üzere hepsi de işliyor.

- Ya cesetler, onlar ne? Bunlar sıçanlar tarafından yakalananlar mı?

- Hayır (Jonathan gülümser). Sizi temin ederim ki Edmond buraya yerleştiğinden beri hiçbir ölüm olmamıştır. Farkına vardığınız cesetler en azından elli yıl öncesine ait. Eskiden burada ne felaketler yaşandığını kimse bilmiyor. Herhangi bir mezhep kavgası olabilir...

- İyi ama artık hiç geriye dönülmeyecek mi? diye Jason endişelenir.

- Hiçbir zaman.

- Filenin üstündeki oyuğa erişmek gerekiyor (sekiz metre yükseklikte) sonra çelik kafesi ters yönden aşmak. Bu da imkânsız ve onu eritebilecek hiçbir gerecimiz yok. Ve sonra duvarı geçmek (halbuki Jonathan duvarın ters yönden açılabilmesini hiç düşünmemişti)...

- Sıçanlar da hariç...

- Oraya sıçanları getirmek için neler yaptın? diye Daniel sorar.

- Bu Edmond'un bir fikri. Bir kayanın oyuğuna bol miktarda yiyecek ile beraber oldukça iri ve saldırgan olan rattus mervegicus cinsinden bir çift sıçan yerleştirmiş. Bunun caydırıcı bir engel olacağını tahmin etmişti. Sıçanlar iyi beslendikleri zaman katlanarak ürer. Her ay altı yavru; bunlar da iki hafta sonra üretken olmaya başlarlar... Korunmak için de saldırıya karşı kullanılan bir çeşit sprey kullanıyordu.

- O zaman Quarzazate'i öldürenler onlar mıydı? diye Augusta sorar.

- Maalesef evet ve Jonathan "piramit duvarı"nın öte tarafına geçebilecek olanların daha da vahşileşebileceğini düşünememişti.

- Sıçanlara karşı fobisi olan arkadaşlarımızdan biri, bu kocaman hayvanlardan birinin yüzüne atlayıp burnunun bir parçasını kopar-masıyla tamamen kendinden geçti. Hemen geri döndü duvar daha tam kapanmamıştı. Yukarıda ondan bir haber alabildiniz mi? diye

" 257

bir jandarma eri sorar.

- Delirdiği hakkında bir şeyler duydum, zannedersem akıl hastanesine yatırılmış, diyerek Augusta cevap verir, fakat bunlar rivayet...

Daha sonra bir bardak su almak için kalkar, fakat masanın üzerinde bir sürü karınca olduğunu fark eder. Bir çılgılık atar ve içgüdüsel olarak elinin tersiyle karıncaları yere doğru iteler. Jonathan hemen ileri atılır ve Augusta'nın elini yakalar. Sert bakışları o zamana kadar değişmeyen yüzündeki sakin ifade ile tam bir zıtlık oluşturur. Ve ağzındaki eski tiki yeniden belirir.

- Bunu... bir daha... sakın yapma!

Dairesinde yalnızdır, Bleo-kiu-kiuni gizlice yumurtalardan bir kısmını yer; aslında bu en sevdiği yiyecektir.

Bu, sözde elçi olarak gönderilen 801.'nin sadece bu amaçla gönderilmediğini çok iyi biliyordu. 56.'nın, daha doğrusu kendini kraliçe Chli-pou-ni olarak tanıtanın, onu araştırma yapmak için gönderdiğini anlamıştı.

Endişelenmesine gerek yoktu, tuhaf kokulu savaşçıların bir problem yaratmadan işin içinden çıkabileceklerine inanıyordu. Bilhassa topal olanı ayak bağı olanları ortadan kaldırmakta o kadar ustaydı ki, bu onun sanatıydı!

Aslında Chli-pou-ni dördüncü kez bu tip meraklı elçileri gönderiyordu. İlk gönderilenler henüz lomeküz salonunu bulmalarına fırsat kalmadan öldürülmüşlerdi.

İkinciler ve üçüncüler lomeküzün zehirleyici çekiciliğine kapılarak ölmüşlerdi.

801 .'ye gelince, galiba Ana ile görüşür görüşmez hemen oraya inmişti. Herhalde bunlar ölmek için gitgide daha da sabırsızlanıyorlardı! Fakat her defasında da sitenin daha derinliklerine iniyorlardı. Ya içlerinden biri bütün önlemlere rağmen geçidi bulursa? Ya da sırrı çözmeyi başarır ve haberi her tarafa yayarsa? Güruh bunu anlayışla karşılayacaktır. O zaman antistres savaşçılarının bu haberi bastırabilme şansı çok azalır. Ayrıca kızları buna

258

nasıl tepki göstereceklerdi?

Bu esnada tuhaf kokulu bir savaşçı telaşla içeriye girer: Casus lomeküzü yenmeyi başardı? Şimdi aşağıda. İşte, korktukları başlarına gelmişti...

666 hayvanının adıdır (Salntjean'agöre Kıyamet) Fakat kim kimin hayvanı olacaktır?

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

jonathan büyükannesinin bileğini bırakır. Bir huzursuzluğun hüküm sürmesini önlemek için Daniel ilgiyi başka yöne çekmeğe çalışır.

- Girişteki bu laboratuvar ne işe yarıyor?

- Orası "Pierre de Rosette"dir! Bütün bu çabamızın tek bir amacı var: onlarla ilişki kurmak!

- Onlar... onlar kim?

- Karıncalar. Beni izleyin.

Laboratuara gitmek üzere salonu terk ederler, Jonathan Ed-mond'un takipçisi rolünde, çok rahat görünüyordu. Çalışma masasının üzerinden içi karınca ile dolu bir deney tüpü aldı ve görüş mesafesine kadar kaldırdı.

- Bakın, bunlar yaşayan varlıklardır. Bütünden ayrılmış varlıklar. Bunlar pek önemi olmayan küçük böceklerden başka bir şey değildir ve bunu Edmond da hemen anlamıştı... Karıncalar yeryüzündeki ikinci büyük uygarlığı oluştururlar. Edmond da, ayaklarımızın dibinde başka bir anakara keşfeden Christophe Colomb gibi bir kişi. Uzayı, dünya dışı yaratıkları aramadan önce... dünya derinliğinde yaşayan yaratıklarla ilişki kurulmasının uygun olacağını anlayan ilk insan. Hiç kimse konuşmaz. Augusta başından geçen bir olayı hatırlar. Bundan birkaç gün önce Fontainebleau ormanında gezinti yaparken bir takım küçük varlıkların ayağının altında çıtırdadığını hisseder. Bir

259

grup karıncayı çiğnemiştir. Yere doğru eğilir. Hepsi de ölmüştür, fakat anlayamadığı bir gizem ile karşılaşır. Toprağa gömülü ölü karıncalar sivri uçlarıyla dışarıya doğru adeta bir ok oluşturmıştı.

Jonathan deney tüpünü tekrar yerine koydu ve konuşmasına devam etti.

- Afrika'dan döndükten sonra, Edmond bu binayı, yeraltını, sonra da kiliseyi buldu. Onun için burası ideal bir yerdi ve laboratuvarını kurdu, araştırmalarının ilk aşaması karıncaların görüşme

feromonlarını deşifre etmek oldu. Bu makine bir kitle spektrometresidir.

İsminden de anlaşılacağı üzere kitlenin tayfını yansıtır; herhangi bir maddeyi, onu oluşturan atomların sayısını belirleyerek, ayrıştırmaktadır... Dayımın notlarını okudum. Başlangıçta kobay karıncaları, emici bir boru ile kitle spektrometresine bağlanmış olan, cam bir kapak içine yerleştiriyordu. Karıncayı bir parça elma ile temasa geçiriyordu, o da başka bir karıncaya rastlıyor ve ona kaçınılmaz olarak "oralarda elma var" diyordu. Kısacası bu başlangıç hipoteziydi. Spektrometre, yayılan feromonları emiyor onları deşifre ediyor ve kimyasal bir formülle sonuçlandırıyor... Örneğin "Kuzeyde elma var"

sözcükleri: "metil-4 metilpirol-2 karboksilat" olarak söyleniyordu. Oranlar oldukça azdı, tümce başına 2-3 pi-kogram düzeyinde (10-12 g.) ... fakat yeterliydi. Böylece "elma" ve "kuzeyde" sözcükleri öğrenilmiş oluyordu.

Deneylerini çok sayıda nesne, gıda ve konumda geliştirdi. Böylece gerçek bir Fran-sızca-Karınca sözlüğü elde etti. Ancak yüz kadar meyvenin, otuz kadar çiçeğin ve on kadar yönün adlarını anlayabildikten sonra uyarı feromonlarını, sevinç, öneri, yer belirleme feromonlarını da anlamayı başarmıştı; ona, antenlerinin yedinci halkaierindeki "soyut heyecanları"nın ne şekilde ifade edileceğini öğreten karıncalara bile rastlamıştı... Bununla beraber sadece onları dinlemesi yeterli gelmemişti. Onlarla konuşmak, gerçek bir diyalog kurmak istiyordu.

Prof. Daniel Rosenfeld "Olağanüstü bir şey!" diye mırıldanmaktan kendini alıkoyamadı.

- Her kimyasal formülü, hece şeklinde bir sese dönüştürmeye
260

çalışarak işe başladı. Örneğin metil-4 metilpirol-2 karboksilat MT4 MTP2CX olarak söylenmektedir. Sonra da Miticamitipidicixou. Ve sonra da bilgisayarın hafızasına Miticamitipi= elma ve dicixou= kuzeyde bulunuyor olarak kaydetmiştir. Bilgisayar her iki yönde de çeviri yapmaktadır. Bilgisayar "dicixou"yu algılandığı zaman hemen onu "kuzeyde bulunuyor" metnine dönüştürüyor. Eğer "kuzeyde bulunuyor" yazılırsa da bunu "dicixou"ya dönüştürüyor; sonunda bu verici makineyle da karboksilat yayınlanmış oluyor.

- Bir verici cihazla mı?
- Evet, işte bu makine.

Binlerce küçük şişelerden oluşan bir çeşit kitaplık gösterir. Her şişe ince bir boru ile elektrikli bir pompaya bağlanmıştı.

- Her şişede bulunan atomlar bu pompa ile emilmekte, sonra da bu cihaza gönderilmektedir. Cihaz da bunları, bilgi sözlüğünde gösterilen belirli dozlarda seçip büyüklüklerine göre ayırır.

- Harika! der Daniel Rosenfeld. Harika! Söylenecek başka bir şey yok! Gerçekten diyalog kurmayı başardı mı?

Hem... bu aşamada en doğru olanı sizlere Ansiklopedi'den onun not ettiklerini okumak.

YAPILAN GÖRÜŞMEDEN SEÇMELER: Savaşç bir formla rufa Ue yapılan ilk görüşmenin

özetİ. İNSAN: Beni duyuyor musunuz? KARINCA: crmmrm

İNSAN: yayınlıyorum, beni duyuyor musunuz? KARINCA: crrrrrrr eminin imdat

NOT: Birçok ayarlamalar değiştirilmiştir, özellikle yayınlar çok kuvvetliydi; kobayı boğuyordu. Yayın ayar düşmesini 1 'in üzerine almak gerek. Buna karşılık alış ayan da, molekül kaybetmemek için 10'un üzerine getirilmelidir.

İNSAN: Beni duyuyor musunuz? KARINCA: Boğu...

261

İNSAN: Yayınlıyorum, beni duyuyor musunuz? KARINCA: imdat, kapalı kaldım.

Üçüncü görüşmenin özetİ.

NOT: Bu defa sözcükler seksen kelimeye kadar yükselmişti. Yayın yine çok kuvveti! idi. Yeni bir ayarlama ile düşme, sıfıra yakın bir düzeye getirilmelidir.

KARINCA: Ne var? İNSAN: Ne demek istiyorsunuz? KARINCA: Hiçbir şey anlamıyorum. İmdat! İNSAN: Daha yavaş konuşalım!

KARINCA: Çok kuvvetli yayın yapıyorsunuz! Antenlerim almaz oldu. İmdat! Kapalı kaldım. İNSAN: Orada, işler iyi mi? KARINCA: Hayır, konuşmayı anlıyor musunuz?

İNSAN: pekâlâ... KARINCA: Siz kimsiniz?

İNSAN: Ben büyük bir hayvanım. İsmim EDMOND, ben bir İN-SAN'ım.

KARINCA: Ne demek istiyorsunuz? Bir şey anlamıyorum. İmdat! Yardım edin? Kapalı kaldım!..

(NOT: bu görüşmenin sonunda, beş saniye içinde, kobay ölmüştür. Yayınlar hâlâ boşucu muydu acaba? Yoksa korkmuş muydu?)

Jonathan okumasını keser.

- Gördüğünüz gibi bu basit bir şey değil! Konuşmak için sadece sözcüklerin toplanması yeterli olmuyor. Bundan başka karınca dili bizimki gibi işlemiyor. Sadece konuşma ile ilgili yayınlarla karşılaşılmıyor, bir de antenlerin on bir halkası tarafından gönderilen yayınlar işin içine karışıyor. Bunlar bireyin tanımlanmasını sağlıyor, meşguliyetlerini, durumunu beirliyor ve bireyler arasında tam bir

262

anlaşmaya olanak sağlıyordu. İşte bu yüzden Edmond vazgeçmek zorunluluğunu hissetti. Size notlarını okuyorum.

NE KADAR APTALIM: Ne kadar aptalım!

Dünya ötesi yaratıklar var olsaydı bile onlarla uyuşamayacaktık. Anlayışlarımız kesinlikle birbirine uygun düşmeyecekti: Onlan karşılamak için el uzatmamızı belki de bir tehdit ifadesi olarak algılayacaklardı.

Japonların geleneksel intihar biçimlerini veya Hintlilerin kasua-nnı hâlâ anlayamıyoruz. İnsanlar arasında birbirimizi anlayamıyoruz. Nasıl olur da karıncalan anlayabileceğim gibi bir saçmalığa ulaştım! 801 . 'de sadece güdük bir karın kalmıştı. Lomeküzü tam zamanında öldürmüşse de mantar tarlasındaki tuhaf kokulu savaşçılara karşı giriştiği mücadele onu oldukça kısaltmıştı. Neyse belki de daha iyi olmuştu: karınsız haliyle daha hafiflemişti.

Granit kayadaki geniş geçide girdi. Karıncaların çeneleri bu tüneli açmayı nasıl başarmıştı?

Tünelin altında, Chli-pou-ni'nin anlattığı yiyecek dolu salonu keşfetti. Bu salonda birkaç adım atar atmaz başka bir çıkış yolu buldu. Oraya girince de kendini başka bir şehirde bulur, tuhaf kokulu kocaman bir şehir! Site içinde başka bir site.

- Demek başarısızlığa uğradı?

- Gerçekten, uzun zaman bu başarısızlığının etkisi altında kaldı. Hiçbir çıkış yolu olmadığını ve sosyalleştirme tutkusunun çözüme engel olduğunu düşünüyordu. Sonra geçmişteki üzüntülerini. Bu arayış eski insanlardan kaçışına tepki olarak ortaya çıkmıştı.

- Hangi üzüntüleri?

- Hatırlarsınız, profesör, bana "Swett-milk corporation" ismindeki kuruluştaki çalıştığını ve iş arkadaşlarıyla uyumakta güçlük çektiğini söylemişsiniz.

- Evet doğru!

263

- Ust düzeyde bulunanlardan biri bürosunu karıştırmıştı. Ve bu kişi Prof. Laurent Leduc'un kardeşi Marc Leduc'ten başkası değildi!

- Böcekbilim uzmanı mı?

- Ta kendisi.

- İnanılmaz şey... Beni görmeye geldi; Edmond'un bir dostu olduğunu iddia ediyordu, aşağıya indi.

- Mahzene mi indi?

- Evet! fakat üzölme, uzağa gidemedi. Piramit duvarını aşmayı başaramadı ve geri döndü.

- Mmmh, Ansiklopedi'yi ele geçirebilmeyi denemek için Ni-colas'yı da görmeye gelmişti. Anlaşıldı. Demek ki Marc Leduc Edmond'un büyük bir tutku içinde makinelerinin krokileri üzerinde çalıştığını fark etmişti, (aslında Pierre de Rosette'in ilk taslakları). Edmond'un bürosundaki dolabı açmayı başardı ve bir dosya içinde "Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansikopedisf'rim notları arasında, karıncalarla iletişim kurmaya yarayacak olan ilk makinesinin bütün planlarını buldu. Bu cihazın kullanılmasını anlayınca da (anlaşılmayı kolaylaştıracak yeteri kadar detay vardı) kardeşine haber verdi. Kardeşi anlatılanları çok ilginç bularak, hemen belgeleri çalmasını istedi... Fakat Edmond, evrakının karıştırıldığını anlamıştı. Ve tekrar karıştırılmasını önlemek için, Edmond, çekmeceye tohum bırakan cinsten dört yabancıyı bıraktı. Marc Leduc işe koyulmak için tekrar geldiğinde bu böcekler onu soktu, bu arada uzun iğneleri arasından kemirici larvalarını bırakmayı da ihmal etmediler. Ertesi gün Edmond iğne izlerini gördü ve herkesin içinde onu suçladı. Sonucu biliyorsunuz, kovulan kendisi oldu.

- Ya Leduc kardeşlere ne oldu?

- Marc Leduc cezasını buldu! Yabancılarının larvaları onu içten içe kemiriyordu. Galiba bu durum birkaç yıl sürdü. Yetişkin hale gelen larvalar bir türlü dışarıya çıkamadıkları için, çıkış yolu bulabilmek umuduyla adamın vücudunu her yönden oydu. Sonunda acıları o kadar dayanılmaz oldu ki kendini bir metro katarının altına attı. Bunu tesadüfen bir gazetede okudum.

- Ya, Laurent Leduc?

264

- Makineyi ele geçirmek için her çareye başvurdu...

- Edmond'un yeniden işe koyulmasını sağlayan şeylerden söz ediyordunuz! Araştırmalar ile bu eski olayların ne gibi bir bağlantısı var?

- Sonunda Laurent Leduc, Edmond'la doğrudan doğruya ilişkiye geçti ve "karıncalarla görüşme" makinesinden haberi olduğunu açıkladı. Konuyla ilgilendiğini ve birlikte çalışmak istediğini ileri sürdü. Edmond, bu düşünceye

tamamen karşı değildi, her şeye rağmen hiçbir ilerleme gösteremiyor ve kendi kendine, dışarıdan gelecek bir yardımın yararlı olabileceğini düşünüyordu. Kutsal kitap bile "Bir zaman gelir ki kendi başına yürütemezsin" demiyor muydu? Edmond, Leduc'u sığınağına götürmeğe hazırdı. Fakat daha önce onu iyice tanımak istiyordu. Yeterince görüştüler... Laurent karıncaların düzenliliğini ve disiplinliliğini övmeye başlayıp görüşme sağlandığı takdirde onları örnek almanın da mümkün olabileceğini ısrarla öne sürünce Edmond çok öfkeleni ve bir daha kendisini görmeye gelmemesini rica etti.

- Pfff, bu beni şaşırtmadı diyerek Daniel soluk aldı. Leduc ırkçı bir hizip üyesidir. Alman ekolünün en kötü temsilcisi olan bu hizip hayvanların yaşantısını taklit ederek insanlığı değişime uğratmak istemektedir. Ülke anlayışları, karınca yuvalarının düzenliliği... hep hayaller peşinde koştuktan başka bir şey değil.

- Her şeye rağmen Edmond'un işe koyulmasını gerektiren bir gayesi vardı. Karıncalarla yapacağı görüşme... politik yönden olacaktı; onların anarşik bir sistem içinde yaşadıklarını düşünüyor ve bunu kendilerine de onaylatmak istiyordu.

- Hiç kuşkusuz! diye, Bilsheim mırıldandı.

- Bu, bir insanın meydan okumasıydı. Dayım yine uzun bir süre düşündü ve en sonunda ilişki kurmanın en emin yolunun bir "robot karınca" üretmek olduğu kararına vardı.

Jonathan resimlerle dolu bir tomar kâğıt gösterdi.

- İşte planları. Edmond onu "Doktor Livingstone" olarak adlandırdı ve plastik bir maddeden imal etti. Bu küçük başyapıtı imal

265

edebilmek için bir saatçi titizliğiyle yaptığı çalışmaları bütün ayrıntılarıyla anlatmama imkân yok! Bütün eklemeler aynen yapılmıştı, karıncanın yerleştirilen bir pile bağlı mikroskobik bir motor ile canlandırılmış olmasından başka, anten de gerçekte olduğu gibi onbir halka taşıyor ve her biri aynı zamanda birbirinden farklı feromon yayınlıyordu!.. Gerçek bir karınca ile Doktor Livingstone arasındaki yegâne fark, antenin her biri saç kılı inceliğinde on bir boruya ayrılmış olması ve bunların adeta ince bir göbek bağı ile birbirlerine bağlanmış olmasıydı.

Jason büyülenmiş bir halde "inanılacak şey değil! inanılacak şey değil!" dedi.

Augusta, peki Doktor Livingstone nerede? diye sordu.

Tuhaf kokulu savaşçılar onu takip ederler. 801. tüymeğe çalışırken birdenbire çok geniş bir geçit fark eder ve oraya koşar. Böylece büyük bir salona erişir-, orta yerdeki masanın üstünde oldukça iri acayip bir karınca ile karşılaşır.

810. sakınarak ona doğru yaklaşır. Yalnız olan bu acayip karın-, canın kokuları belli belirsiz idi. Gözleri parlamıyordu, kabuğu sanki siyah bir boya ile kaplanmıştı... Genç Chli-pou-kanlı anlamaya çalışıyordu. Niçin bir karıncaya bu kadar az benziyordu?

Fakat savaşçılar onun arkasından gelmişti bile. Topal onunla çarpışmak için ilerler. Antenlerine saldırır ve onları ısırmağa başlar. Her ikisi de yere yuvarlanır.

810. Ana'sının öğütlerini hatırlar: Düşmanın ısrarla seni nerenden vurmaya çalıştığına dikkat et, bu aslında kendisinin en zayıf noktasıdır... Nitekim topalın antenlerini ele geçirir geçirmez beriki çılgınca kıvranmaya başlar. Zavallı herhalde olağanüstü duyarlı antenlere sahipti! 801. onları tamamen koparır ve kaçmayı başarır. Fakat bu sefer de elliden fazla öldürücü peşine düşmüştü.

Doktor Livingstone'un nerede olduğunu bilmek mi istiyorsunuz? Kitle sperktrometresinden başlayarak uzanan telleri izleyin... Nitekim bir saydam tüp, minder boyunca gittikten sonra, duvara

266

ulaşıyor oradan da tavana çıkıyor ve sonra kilisenin ortasında tam orgun üstüne rastlayan yerde açık duran bir ahşap sandığın içinde sonlanıyordu. Bu sandık herhalde toprakla dolu idi. Yeni gelenler daha iyi inceleyebilmek için boyunlarını yukarıya doğru uzatırlar.

- İyi ama bizim üstümüzde aşılması olanaksız bir kaya olduğunu söylemişsiniz, diye Augusta fikrini söyler.

- Evet ama aynı zamanda bizim artık hiç kullanamadığımız bir havalandırma bacasının da bulunduğunu söylemiştim...

- Ve hiç kullanılmadığına göre, diyerek müfettiş Galin devam eder, orasını bizim kapatmamız beklenemez!

- O zaman siz değilseniz... onlar, yani karıncalar mı?

- Ta kendisi! Kayadaki bu geçiş boğazının üstüne muazzam bir kızılkarınca sitesi kurulmuş bulunuyor, biliyorsunuz ormanlarda dal parçalarından büyük kubbeler inşa eden şu karıncalar...

- Edmond'un ölçümlerine göre orada on milyondan fazla karınca var!

- On milyon mu? İyi ama, bunlar hepimizi de öldürebilirler!

- Hayır, paniğe kapılmayın, endişe edilecek bir şey yok; çünkü bizimle konuşuyorlar ve bizi tanıyorlar. Diğer yandan da sitenin bütün karıncaları bizim varlığımızın farkında değiller.

Jonathan bunları söylediği anda, bir karınca tavandaki sandıktan aşağıya düşer ve Lucie'nin alnına konar. Lucie onu yakalamayı dener, fakat 801. afallar ve onun kızıl saçları arasına saklanır, oradan kulak memesine kayar, sonra ensesine geçer gömleğinin içine dalar, vücudunu dolaşır, ayak bileğine kadar ulaşır ve oradan yere iner. Bir müddet gideceği yönü araştırır., ve yanlardaki hava bacalarından birine dalar.

- Ona ne olmuş ki?

- Kim bilir. Herhalde bacadaki taze hava onu cezbetmiş olmalı, oradan dışarıya çıkmakta zorluk çekmeyecektir.

- Fakat oradan sitesini bulamayacak ve federasyonun doğusuna doğru gitmiş olmayacak mı?

Casus kaçmayı başardı! Bu böyle devam ederse bu sözde altmış beşinci siteye saldırmamız gerekecek...

267

Tuhaf kokulu askerler antenlerini indirerek raporlarını hazırlarlar. Onlar çekildikten sonra Belo-kiu-kiuni bu gizli politikası başarısızlığa uğradığı için söylenmeye başladı. Sonra, bitkin bir halde, bütün bunların nasıl başladığını düşünür.

Daha gencecik iken o da dev yaratıkların varlığını hatırlatan yıkıcı olaylardan biri ile karşı karşıya kalmıştı. Bu olay tam onun oğul verme döneminden sonra olmuştu; siyah bir levhanın birçok doğurgan kraliçeyi ezdiğini ve onları yememiş bile olduğunu görmüştü. İleride, sitesini kurduktan sonra, bu konuyu görüşmek üzere, ana veya kız evlat olsun - birçok kraliçeyi bir araya getirmeyi başarmıştı.

Hatırlıyordu. İlk konuşan Zobui-zoubi-ni olmuştu. Birçok araştırmacının pembe bilyeler yağmuruna tutulduğunu ve yüzden fazlasının öldüğünü anlatmıştı. Diğer kardeşler yakınmalarını daha da artırmış, her biri pembe bilyeler ve siyah levhalar yüzünden ölenlerle sakat kalanların listesini çıkarıyordu. Yaşlı bir ana olan Cholb-gahi-ni, tanıkların pembe bilyeleri be-şerli gruplar halinde dolaşırken gördüklerini anlatır.

Diğer bir kız kardeş Roubg-fayli-ni ise toprağın altında, yaklaşık olarak üçyüz baş büyüklüğünde hareketsiz bir pembe bilye bulunduğunu söyler. Pembe bilye, çok sert kokulu yumuşak bir halde uzanmıştı. Çene darbeleriyle bir delik açtıklarında sert ve beyaz saplarla karşılaşmıştı... bu hayvanların kabukları dışta olacak yerde içteydi.

Toplantının bitiminde, kraliçelerden her biri bu gibi olayların konuşmakla halledilemeyeceği kanısına varır; bu konuda karınca yuvalarında bir panik yaratmamak için, konunun gizli kalmasının yararlı olacağına karar verilir. Belo-kiu-kiuni ise hemen bir "gizli polis" örgütü kurmaya karar verir; o devirde elli asker karıncadan oluşan bir örgüt. Görevleri Sitenin içinde çılgınca bir paniği önlemek amacı ile, pembe bilyeler veya siyah levhalar ile ilgili söylentileri gidermektir.

Fakat günün birinde, inanılmaz bir olay meydana gelir.

268

Bilinmeyen bir sitenin bir işçi karıncası onun tuhaf kokulu savaşçıları tarafından tutuklanır. Ana, ona hoşgörülü davranır, çünkü anlattıkları şimdiye kadar bütün işittiklerinden çok daha acayip şeylerdir.

işçi karınca, pembe bilyeler tarafından kaçırıldığını iddia ediyordu! Bunlar onu, diğer yüzlerce karınca ile birlikte, saydam bir tutukevine atmışlar. Onları çeşitli denemelere sokmuşlardı. Çok zaman onları bir kapak altına yerleştiriyorlar ve çok yoğun bir koku altında bırakıyorlardı. İlk zamanlar bu uygulama onlara çok acı vermişti, sonunda bu kokular daha hafifletilmiş ve sözcüklere dönüştürülmüştü!

En sonunda bu kokuların ve bu kapakların aracılığı ile pembe bilyeler bizimle konuşmaya başladı, dev hayvanlar gibi göründüler ve kendilerini "insan" olarak isimlendirdiler. Sitenin altındaki granit kayasında oyulmuş bir geçit bulunduğunu ve kraliçe ile konuşmak istediklerini bildirdiler. Ve ona hiçbir kötülük gelmeyeceğinden emin olunmasını istediler.

Bu olaydan sonra her şey pek çabuk gelişmişti. Belo-kiu-kiuni onların "elçi karınca"sı, Doktor Livingstone ile karşılaşmıştı. Saydam karnı olan olağandışı bir karınca idi, fakat onunla konuşulabi-liyordu.

Uzun uzadıya görüşmüşlerdi. Başlangıçta birbirleri ile hiç anlaşılamamışlardı. Fakat her ikisi de aynı kokuyu yayıyordu ve anlatacakları ne kadar çok şeyler vardı...

Bundan sonra, insanlar, baca deliğine toprak dolu bir sandık yerleştirmişlerdi. Ve Ana diğer çocuklarından gizli olarak, bu yeni siteye yumurtalarını ekmişti. Fakat Bel-o-kan 2 artık tuhaf kokulu savaşçıların şehri değildi. Karıncalar dünyası ile insanlar dünyası arasında bağlantı site haline dönüşmüştü. Doktor Livingstone sürekli olarak orada bulunuyordu (her şeye rağmen oldukça gülünç bir isim).

GÖRÜŞME ÖZETİ: Kraliçe Belo-klu-klunl ile yapılan cm sekizinci görüşmenin özeti: 269

KARINCA: Tekertekl Tekerleği kullanmayı düşünemememize şaşıyorum. Halbuki şu gübre böceklerinin yuvarlaktan nasıl ittiklerini hepimiz görmüşüzdür, Mat aramızdan hiçbiri bundan tekerlek yapmayı düşünemedi.

İNSAN: Bu bilgiden ne şekilde yararlanmayı düşünüyorsun? KARINCA: Şimdilik bir fikrim yok.

Kraliçe Belo-klu-klunl ile yapılan elli altıncı görüşmenin özeti: KARINCA: Üzüntülü bir ses tonun var. İNSAN: Kanımca bu koku makinesinin ayarının kötü olmasından kaynaklanıyor. Heyecan ifadesini de karağımdan beri makinede ban aksamalar oldu galiba. KARINCA: Üzüntülü bir ses tonun var. İNSAN:...

KARINCA: Artık yayınlamıyor musunuz? İNSAN: Bunun sadece bir çakışmadan ileri geldiğini zannediyorum. Fakat cidden üzüntülüym. KARINCA: Ne oldu?

İNSAN: Bir dişiye sahip idim. Bizde erkekler uzun zaman yaşar, o zaman eş olarak yaşanır, bir dişi için bir erkek. Benim de bir dişim vardı. Ve bundan birkaç yıl önce o öldü. Ve ben onu çok seviyordum, onu unutamıyorum. KARINCA:

"sevtiyordum'un anlamı ne? İNSAN: Belki de aynı kokuya sahip idik, olamaz mı?

Ana, in-san Ed-mond'un hayatının sona erişini hatırladı. Bu, cücekarıncalara karşı girişilen ilk savaş esnasında olmuştu. Edmond onlara yardım etmek istemişti. Yeraltı sığınağından çıkmıştı. Fakat feromonlarla fazla temasta bulunması nedeniyle bu kokular ona da sinmişti. O kadar ki hiç farkına varmadan ormandan... Federasyonun bir kızılkarıncası olarak geçiyordu. Ve köknar ağacı eşekarıları (o devirde onlarla da savaş halinde idiler) onun pasaport kokularını sezince hepsi birden Edmond'un üzerine saldırdı.

Onu bir Bel-o-kanlı yerine koyarak öldürmüşlerdi. Herhalde

270

w

mutlu ölmüştü.

Daha sonra, Jonathan ve topluluğuyla yeniden ilişkiye başlamışlardı...

Soru sormaktan kendilerini alıkoyamayan yeni gelenlerin bardaklarına biraz daha bal şerbeti ekler:

- İyi ama, Doktor Livingstone konuşmalarımızı yukarıya aktarmayı başarabiliyor mu?

| - Evet ve bizim de onların konuşmalarını dinleme olanağımız şrar. Yanıtlar bu eksen üzerine yansır. Edmond bu işi iyi başardı! t - Fakat ne konuşuyorlardı? Sizler neler söylüyordunuz?

- Hımm... Başarısından sonra Edmond'un aldığı notlar biraz yavaşlar. Bir bakıma her şeyi not etme zahmetine katlanmaz. İlk anlarda birbirlerine anlatırlar, her

biri kendi dünyasını anlatmış. İşte böylece şehirlerinin Bel-o-kan ismini taşıdığını ve yüzlerce milyon karınca topluluğunun federasyon merkezi olduğunu öğrendik.

- inanılmaz şey!

- Sonradan her iki taraf da haberin kendi topluluklarına yayılması için çok erken olduğunu düşündü. Bu "ilişki"nin mutlak bir gizlilik içinde yürütülmesi kararına vardılar.

- Bir itfaiyeci.

- Edmond işte bu yüzden Jonathan'ın tüm bu engelleri yapmasını ısrarla istemiş, diye belirtir. Özellikle insanların bunu çok erken öğrenmelerini istemiyordu. Böyle bir haber karşısında televizyonun, radyonun, gazetelerin çıkaracakları korkunç kargaşayı tahmin edebiliyordu. Karıncalar moda olacaktı! İlan spotlarında, anahtarlıklarda, tişörtlerde, rock-star şovlarında... hep karıncalardan bahsedilecekti. Bu keşif nedeniyle akla gelen bütün saçmalıklar yapılacaktı.

Kendi yönünden Belo-kiu-kiuni de kızlarının bu tehlikeli yabancılarla derhal mücadele edilmesini isteyeceklerini düşünüyordur, diye Lucie ilave eder.

Hayır, bu iki uygarlık henüz birbirlerini tanımaya ve -hayal kurmaya gerek yok- birbirlerini anlamaya hazır değiller... Karıncalar ne

271

i

faşist, ne anarşist ne de kralcı... onlar karınca ve onların dünyasını ilgilendiren her şey bizimkinden farklı. Zaten zenginliklerin kaynağı da bu. Bu bildirinin yazarı komiser Bilsheim'dir, yeryüzünü ve şefi So-lange Doumeng'i terk ettiğinden beri oldukça değişmişti.

Alman ekolü de italyan ekolü de yanılıyordu, der Jonathan, çünkü her ikisi de onları kendi düşünce kalıplarımız içine sokmayı denemektedirler. Sonuç olarak inceleme niteliksiz kalmaktadır. Sanki yaşantımızı onlannkine bakarak anlamaya çalışıyormuş gibi bir şey. Bir nevi karınca morfinmanlığı... Halbuki en küçük özgürlükleriyle bile büyüleyiciler. Japonları, Tibetlileri, veya Hindistanlıları anlayamıyoruz, fakat kültürleri, musikileri, felsefeleri heyecan verici. Bizim batılı anlayışımıza göre saptırılmış olsa bile! Dünyamızın geleceği melezleştirmede olacak, bu apaçık görünüyor

- Fakat karıncalar, kültür bakımından bize ne verebilirler? diyerek Augusta şaşkınlıkla sorar.

Jonathan, cevap vermeden Lucie'ye bir işaret yapar. Lucie birkaç saniye ortadan kaybolur ve elinde reçel kavanozuna benzer bir şeyle geri döner.

- Bakınız sadece bu bile bir hazine! Yaprak biti. Çekinmeyin tadın!

Augusta parmağının ucu ile çekinerek biraz alır.

- Hımmm, çok tatlı... fakat adamakıllı güzel, arıbalının lezzetiyle hiç benzer yönü yok.

- Gördün mü! Bu çift taraflı geçit vermeyen yeraltında ne ile beslendiğimizi hiç düşünmediniz değil mi?

- Evet doğru söylüyorsun.

- Unlarıyla ve şuruplarıyla bizi besleyen karıncalar, yukarıda bizim için yiyecek stok ediyorlar. Fakat hepsi bu kadarla da kalmıyor, çayır mantarı yetiştirmek için onların tekniğini kopya ettik.

Büyük bir ahşap sandığın kapağını kaldırır. Orada çürümüş yapraklar üzerinde beyaz mantarların yetiştirildiğini görürler.

- Galin, mantar yetiştirme konusunda bizim uzmanımızdır. O, gösterişe kapılmadan hafifçe gülümser.

272

- Öğreneceğim daha çok şey var.

- Fakat mantar, bal... bunlardan başka protein eksikliğini de gidermemiz gerekecek değil mi?

- Protein konusu Max'ındır.

İtfaiyecilerden biri parmağı ile tavanı işaret eder.

- Ben, karıncaların sandığın sağ yanındaki bu küçük kutuya bıraktıkları, bütün böcekleri toplarım. Onlar, kabuklarından ayrılması için biraz kaynatılır; ve bundan sonrası aynen küçük karidesler gibidir. Zaten görüntüsü de tadı da onlardan farksızdır.

- Biliyor musunuz, burada her şeyi halletmiş olarak arzu edilen konfora sahibiz, diyerek bir jandarma eri ilave eder. Elektrik, ömrü beş yüz yıl kadar olan, atomik bir mini santral tarafından elde edilmekte. Buraya ilk yerleştiği günlerde Edmond kurmuş... Havalandırmamız var, yiyeceklerimiz karıncalar tarafından temin ediliyor, taze su kaynağımız var, ve bundan başka ilgi çekici bir uğraşımız var. Kendimizi çok önemli bir şeylerin öncüleri olarak hissediyoruz.

- Bizler, aslında sürekli olarak bir üste yaşayacak olan kozmonotlara benzedik. Kim bilir belki de bazı komşu dünya ötesi varlıklarla da görüşürüz. Gülüşürler. Herkesin içini bir esenlik havası kaplar. Jonathan tekrar salona geçmeyi teklif eder.

- Biliyor musunuz, ben uzun zaman dostlarımla bir arada yaşamayı arzuladım. Ortaklıkları, emek ortaklıklarını, toprak ortaklıklarını hepsini denedim... Hiçbirinde başarıya ulaşamadım. Daha doğrusu aptal dememek için kendimi bir ütöpik olarak görmeye başladım. Fakat burada... burada her şey iyi gidiyor. Beraberce yaşamak, birbirimizi tamamlamak, beraberce düşünmek zorundayız. Ve buradan kaçma olanağımız da yok. Oysa bu, dayımın keşfinden mi yoksa başımızın üstünde yaşayan karıncaların bizlere öğrettiklerinden mi ileri geliyor bilmiyorum ama, fakat şu an için beraberliğimiz tanrıya olan bağlılığımızın aşkıyla yürüyor.

- Hatta elimizde olmadan kendiliğinden yürüyor...

- Bazen, her birimizin rahatça yararlanabileceği, müşterek bir enerji kaynağı yaratıyormuş gibi bir hisse kapılıyoruz.

• ", 273

- Daha önce, kızıl haç ve bazı mason grupları dolayısıyla böyle bir şey duymuştum, diye Jason söze karışır. Onlar buna egregor diyorlar. "Loca"nın bir nevi manevi sermayesi. Yerine göre her birinin yararlanabileceği ve herkesin oraya kendi gücüne göre katkıda bulunduğu para torbasına benzer bir şey var. Ancak buralarda her zaman diğerlerinin gücünü kendi kişisel çıkarları için kullanan hırslılar bulunuyor.

- Bizim bu tür bir problemimiz yok. Yeraltında küçük bir grup halinde beraberce yaşayan insanların kişisel tutkuları olamaz.

Sessizlik.

- Ve zaten, gitgide daha az konuşmaya başlanıyor, birbirimizle anlaşmak için artık buna bile gerek kalmıyor.

- Evet, burada bir şeyler oluyor. Fakat yapılanların farkına varılmadığı gibi kontrol de edilmiyor. Henüz tam olarak sonuca erişmiş değiliz, ancak yolun yarısındayız.

• Yeniden sessizlik.

- Pekala, kısacası, bu bizim küçük birliğimizden sizlerin de hoşlanacağınızı umarım.

801. bitkin bir halde sitesine döner. Başarmıştı! Başarmıştı!

Neler olup bittiğini anlamak için Chli-pou-ni derhal anten temasına geçer. İştittikleri, onun granit kayasının altında gizli kalmış kötülükler bulunduğu hakkındaki kuşkularını haklı çıkarmıştı.

Hemen Bel-o-kan'a askeri müdahalede bulunmaya karar verir. Bütün gece asker karıncalar hazırlanır. Yeni uçan boynuzlu birlik de hazır durumdadır.

103683. bir plan önerir. Küçük bir ordu cepheden saldırıya geçtiği anda, diğer on iki birlik de kraliyet kütüğüne saldırmak için siteyi kısıpaca alacaktır.

EVREN: Evren karmaşıklığa doğru gidiyor. Hidrojenden helyuma, helyumdan karbona. Her gün daha karmaşık, her gün daha yanıltıcı, eşyaların değişim yönü bu oluyor. Bilinen bütün gezegenler içinde, yeryüzü en karmaşık olanıdır.

274

Isısının değişken olabileceği bir bölge içinde bulunmaktadır. Okyanuslar ve dağlarla kaplıdır. Pratikte, yaşam taranın yelpazesi ne kadar tükenmez olarak düşünülse de, zekalarıyla, hepsinin üstünde olarak değerlendirilmesi gereken iki grup vardır, karıncalar ve insanlar.

Tannnm dünyayı bir deney için yarattığı söylenebilir. Bilinçlenme yolunda, hangisinin daha çabuk ilerleyebileceğini görmek için, tamamen çatışan iki felsefeye bağlı iki soy ortaya çıkmıştır. Amaç, muhtemelen gezegende toplumsal

bir bilince varmak. Bütün türlerin beyinlerinin kaynaşması. Bana göre, bilinç yolunun gelecekteki evresi bu olacaktır. Karmaşanın bir sonraki düzeyi... Bununla beraber iki lider tür de, paralel iki gelişme yolunu seçtiler.

- insan, akıllı olmak için beynini koskocaman bir boyuta ulaştırıncaya kadar şişirmiştir. Bir nevi pembemsi büyük bir kamıba-har.
- Aynı sonucu elde etmek için, kanncalar çok etkin iletişim sistemlerine bağlı binlerce küçük beyin kullanmayı tercih etmişler-dk. Mutlak değer itibariyle karıncaların küçük parçalardan ibaret kamıbahar bileşiğinin içinde, insan kamıbahannm içinde olduğu kadar konu veya akıl mevcuttur.
Fakat bu iki akıl biçimi paralel olarak gideceği yerde birlikte hareket ederse acaba ne olur?

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi
jean ile Philippe televizyondan başka bir şey sevmiyorlardı ondan bıktıkları zaman da bılardoyla ilgileniyorlardı. Fakat büyük harcamalarla yeniden kurulan mini golf onları hiç ilgilendirmiyordu. Orman gezintilerine gelince... onlar için nöbetçi öğretmenin hava aldirmek için öğrencileri gezmeye çıkarmasından daha kötü bir şey olamazdı.

- . 275

Bununla beraber, geçen hafta doyasıya eğlenmişler ama sevinçleri çok kısa sürmüştü.

Bu defa Jean, cidden ilgilenmeye değer bir uğraş bulmuştu galiba. Yurt öğrencileri gülünç ve modası geçmiş tablolar yapmak için kuru yapraklar toplamakla meşgul iken, Jean arkadaşını bir kenara çeker ve ona sert bir maddeden yapılmış kubbeye benzer bir toprak çıkıntısı gösterir. Bu bir beyazkarınca yuvasıdır.

Hemen onu tekmelemeye başlarlar, fakat içinden hiçbir şey çıkmaz; yuva bomboştur. Philippe oraya doğru eğilir ve burnunu çeker.

- Orman bekçisi tarafından dezenfekte edilmiş. Bak böcek ilacı kokuyor, içinde hepsi de ölmüş.

Hayal kırıklığına uğramış olarak arkadaşlarına ulaşmaya hazırlanırlar, tam o sırada, Jean, küçük derenin karşı kıyısında bir fidanlığın arasına gizlenmiş olarak duran piramide benzer bir çıkıntı fark eder.

Bu defa tam üzerine düşmüşlerdi! İlginç bir karınca yuvası, en az bir metre yüksekliğinde bir kubbe! Uzun karınca dizileri girip çıkıyor, yüzlerce, binlerce işçi karınca, asker karınca, araştırmacılar... Böcek ilacı henüz buradan geçmemiş.

- Jean heyecandan sıçrar.

- Bak, bunu gördün mü?

- Yok hayır! Yine karıncaları atıştırmaya kalkışmayacaksın herhalde...

- Sana atıştırmaktan bahseden kim! Önünde bir şehir var, sadece buradan gelip geçenler bile New York veya Meksiko kadar tutar. Televizyonda anlatılanları hatırlamıyor musun? İçerisi karınca kaynakıyor. Şu aptallara bak inekler gibi çalışıp duruyorlar!

- Vay canına... Karıncalarla ilgileneceğim derken Nicolas'ın nasıl ortadan yok olduğunu görmedin mi? Ben, mahzenin altında karıncaların bulunduğundan ve onu yediklerinden eminim. Ve sana şunu söyleyeceğim, bu zimbirtının yakınında olmayı sevmiyorum. Bundan hoşlanmıyorum! Rezil karıncalar ne olacak, dün mini golf alanında deliklerin içinden çıkan karıncalar gördüm, belki deliklerin

276

altına yuvalarını yapmak istiyorlardı... Değersiz, aptal, rezil karıncalar ne olacak!

Jean onu omzundan sarsar.

- Tamam işte! Sen karıncaları sevmiyorsun, hele ben hiç. Öldürelim onları! Arkadaşımız Nicolas'ın intikamını alalım!

Öneri Philippe'in ilgisini çeker.

- Onları öldürmek mi?

- Pek tabii! Niçin olmasın! Bu şehri ateşe verelim. Sadece işimize öyle geldiği için Meksiko alevler içinde, hayal edebiliyor musun?

- Vay canına tamam, orayı ateşe vereceğiz. Nicolas için...

- Bekle, daha iyi bir fikrim var: Orayı, kuru otları yakmak için kullanılan gazla dolduracağız, böylece gerçek bir havai fişek seyretmiş olacağız.

- Dahice bir fikir...
- Dinle, şimdi saat 11, tam iki saat sonra yine burada buluşacağız. Böylece nöbetçi öğretmen bizi rahatsız edemeyecek ve herkes kantinde olacak. Ben, ot yakma gazını getireceğim. Sen de bir kutu kibrit bulmaya çalışacaksın, bu, çakmaktan daha iyi.

- Anlaştık!

Piyade birlikleri rahat bir yürüyüşle ilerler. Diğer federe siteler nereye gittiklerini sordukları zaman da Chli-pou-kanlılar, cevap olarak, batı bölgesinde bir kertenkele görüldüğünü ve merkez sitenin de onlardan yardım isteğinde bulunduğunu söylerler.

Birliklerin üstündeki boynuzlu kaieopterler ise taşıdıkları topçu karıncaların altında yavaşça vızıldayıp dururlar.

Saat 13, Bel-o-kan tümüyle hareketlenmiştir. Sıcaktan yararlanarak yumurtalar, larvalar ve yaprak bitleri güneşlenme alanına çıkartılır.

- Philippe daha iyi alev alması için yakıt alkolü de getirdim, der.

- Mükemmel, der Jean ben de ot yakma gazı aldım. Dozu yirmi franktan, alçaklar!

277

Ana etobur bitkileriyle oynar. O kadar arzu ettiği halde niçin şimdiye kadar bitkilerden bir korunma duvarı yaptırmadığını kendine sorar.

Ve sonra tekrar tekerleği düşünmeye başlar. Bu harika fikirden nasıl yararlanılabilir? Belki de kocaman bir bilye imal edilebilir ve onu ayaklarının ucu ile yuvarlayarak düşmanları ezmek için kullanabilirdi. Bu projeyi ortaya atması gerekti:

- Tamam her şeyi koydum, yakıt alkolünü de ot yakma gazını da. Jean'ın konuştuğu esnada, bir araştırmacı karınca onun üstüne çıkar. Antenleriyle pantolonunun ucunu yoklar.

Dev yapılı canlı bir varlığa benziyorsunuz, bana kimliğinizi bildirebilir misiniz?

Onu yakalar ve başparmağı ile işaret parmağı arasında ezer. Pfut! Sarı ve siyah renkte bir su parmaklarına akar.

- İşte birinin hesabı görüldü der. Haydi işe başlayalım, kıvılcımları her yöne dağılacak!

Süper bir karınca kebabı olacak, der Philippe.

- Yuhanna'ya göre kıyamet günü diye mırıldanır diğeri.

- İçeride ne kadar olabilir?

- Herhalde milyonlarca. Galiba geçen yıl bu bölgede bir villaya saldırmışlardı.

- Onların da öcünü alacağız der, Jean. Haydi sen git şu ağacın arkasında gizlen.

Ana insanları düşünür. Bir dahaki sefere onlara daha çok soru sormalıyım. Onlar tekerleği nasıl kullanıyorlar acaba?

Jean bir kibrit çakar, onu dallardan ve çam yapraklarından oluşan kubbenin üzerine fırlatır. Sonra alevlere tutulmaktan korkarak hızlı adımlarla uzaklaşır. Tamam, Chli-pou-kanlılar ordusu merkez siteyi fark eder. Ne kadar büyük!

278

Fırlatılan kibrit iniş yapan bir eğri çizer.

Ana, daha fazla beklemeden insanlarla konuşmaya karar verir. Onlara, verilen şurup miktarını artırabildiğini de söylemeliydi; bu sene üretim çok sevindirici olduğundan bu konuda hiçbir güçlük çekilmeyecekti.

Kibrit kubbenin dalları üzerine düşer.

Chli-pou-kanlı ordu yeterince yaklaşmıştı. Harekete geçmeye hazırlanır.

Jean'da, Philippe'in daha önce gizlendiği büyük çam ağacının arkasına sığınır.

Kibrit, yakıt alkolü ve ot yakma gazı ile ıslatılmış hiçbir bölgeye ulaşmadan söner.

Çocuklar yerlerinden çıkarlar.

- Hay Allah!

- Ne yapılacağını biliyorum. Yuvanın içine bir kâğıt parçası sokulacak ve alkol tutuşturulacak.

- Sende kâğıt var mı?

- Eh... sadece bir metro bileti.

- Ver onu.

Kubbe nöbetçilerinden biri acayip bir şeyler olduğunu sezer. Epey zamandan beri birçok kesimde alkol kokusu duyulduğu gibi sarı bir tahta parçası da belirmiş ve

kubbenin tepesine düşmüştü. Dal parçacıklarının alkolden temizlenmesi, tahtanın kaldırılması için hemen bir işçi grubu ile temasa geçer.

Diğer bir nöbetçi koşarak 5 numaralı kapıya koşar.

Alarm! Alarm! Bir kızılkarınca ordusu bize saldırıyor!

Karton tutuşur. Çocuklar çam ağacının arkasına yeniden saklanmak için giderler.

Üçüncü bir nöbetçi, sarı tahta parçasının ucunda büyük bir alevin yükseldiğini görür.

279

Chli-pou-kanlılar esircilerden gördükleri gibi saldırı adımları ile n(Jcuma geçerler.

İlk patlama.

Birden bire bütün kubbe tutuşur.

Alevler, kıvılcımlar her yöne yayılır.

Yayılan sıcaklığa rağmen Jean ve Philippe gözlerini açık tutmaya çalışırlar.

Manzara onları düş kırıklığına uğratmamıştır. Kuru dai-la<" hemen ateş alır.

Alev ot yakma gazı birikintilerine ulaşınca bir Patlama daha, "Kaybolmuş Karınca Sitesinden patlamalar ve ye-şı'. Kırmızı, mor renkli kıvılcım demetleri fışkırıp gitmektedir.

Chli-pou-kanh ordu saldırıyı durdurur. İlk olarak bütün yumurtan ve sürü hayvanları ile beraber güneşlenme alar>ı alev alır ve Öblun ardından yangın bütün kubbeyi sarar.

Yasak bölge Sitesinin kütüğü felaketin ilk saniyelerinde yanar.

KVcılar infilak eder. Savaşçılar tek doğurgan olan kannıyı kurtaran için koşuşurlar. Fakat çok geç! Zehirli gazlar on" boğmuştur.

Alarm sesleri bütün hızıyla her yöne yayılır. Alarrf evre 1: kış-

Nıcı feromonlar salıverilir; alarm evre 2: bütün geçitlerde korkunç

Sinmeler başlar; alarm evre 3: çılgınlar salonları dolaşır ve pani-

g^ kapılmış hallerini diğerlerine de aktarırlar; alarm evre 4: değer

^ryan her şey (yumurtalar, cinselliler, sürü hayvanın, yiyecek-

le>\..) alt katlara indirilir, asker karıncalar ise karşı koymak için yu-

k%ya çıkarlar.

Kubbede, çare bulmak için uğraşılmaktadır. Topçu birlikleri en ^ yüzde 10 yoğunluklu formik asit yağmuruna tutarak bazı bölgemde yangını bastırmayı başarır. Bu itfaiyeciler uygulamalarının ya-ra*1ı olduğunu fark ederek belki de kurtarabiliriz ümidi üe, yasak Si-de asitlerler.

Fakat yangın üstün çıkar. Akkor halindeki odun parçaları şaşkı-na- dönmüş olan kalabalığın üzerine düşmektedir. Tavada eriyen Pistik bir madde gibi karıncaların kabuk kısımları eriyip kavruluradır.

**0

Bu aşırı ısı baskınına hiçbir şey dayanamaz.

OLGU: Yanıldım. Eşit değiliz, yanşmaa da değiliz. Onlann tek basma egemen olduktan dünyada insanlann var olması, sadece kısa süreli bir "olgu'dan ibarettir.

Onlar bizden son derece daha kalabalıktır. Daha çok siteye sahiptirler, çevreye daha uygun yuvalarda yaşarlar. Hiçbir insanın yaşayamayacağı kuru, buzul, sıcak veya rutubetli bölgelerde yaşarlar. Nereye baksak karıncalar var. Bizden yüz milyon yıl önce burada idiler ve atom bombasına dayanıklı olduktan göz önünde bulundurulursa, kesin olarak bizden yüz milyon yıl sonra da var olacaklardır. Onlann tarihinde biz sadece üç milyon yıllık bir rastlantıdan ibaretiz. Zaten, bugün dünya ötesi yaratıklar gezegenimize incek olurlarsa şaşırmayacaklardır. Hiç şüphesiz, karıncalarla konuşmaya başlayacaklardır. Onlar Dünya'nın gerçek sahipleridir.

Edmond Wells Göreceli ve Mutlak Bilgi Ansiklopedisi

Ertesi sabah kubbe tamamen yok olur. Siyahlaşmış olan kütük, çırpıplak şehrin ortasında durmaktadır.

Beş milyon şehirli ölmüştü; aslında kubbenin içinde bulunanların ve civarında olanların hepsi:

Sadece alt katlara inmeyi akıl edenler kurtulmuştu.

Sitenin altında yaşayan insanlar hiçbir şey fark edemediler. Dev gibi granit kayası onların üstünde koruyucu bir tabaka oluşturdu. Bu olayın tümü gerçek-dışı bir gecede yaşandı.

En büyük zarar Belo-kiu-kiuni'nin ölümüydü. Bu halk doğurgan karınca olmadan ciddi bir yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Fakat Chli-pou-kanlı ordu ateşe karşı savunmaya katıldı. Savaşçılar Belo-kiu-kiuni'nin ölümünü öğrenir öğrenmez habercileri kendi sitelerine gönderiyorlar. Bir kaç saat sonra bütün zararları kendi

281

gözleriyle görmek için gergedan böceğinin üstünde taşınan Chli-pou-ni ortaya çıkıyor.

O yasak Siteye geldiğinde, itfaiyeden hâlâ küllere su sıkıyorlardı. Mücadele bitmişti. Onun sorularına cevap olarak, bu inanılmaz felaketin nasıl oluştuğu anlatılıyor.

Başka doğurgan kraliçe kalmadığı için doğal olarak o yeni Belo-kiu-kiuni oluyor ve başkentin kraliçe için hazır odalarına taşınıyor.

İlk önce Jonathan uyanıyor, bilgisayar yazıcısının tıkırtılarını duyduğuna inanamıyor.

Ekranda bir kelime yazılıyor:

Niçin?

Demek ki onlar geceleyin gönderdiler. Diyalog kurmak istiyorlar. Jonathan her diyalogdan önceki standart cümleyi yazıyor.

İNSAN: Selam, ben Jonathan'ım

KARINCA: Ben yeni Belo-kiu-kiuni'yim. Niçin?

İNSAN: Yeni Belo-kiu-kiuni mi? Eskisi nerede?

KARINCA: Onu öldürdünüz. Ben yeni Belo-kiu-kiuni'yim. Niçin?

İNSAN: Ne oldu?

KARINCA: Niçin?

Ardından konuşma kesilir.

Artık her şeyi biliyor.

Bunu yapan onlardı, insanlar.

Ana onları tanıyordu.

Onları her zaman için tanıdı.

Bilgiyi hep gizledi.

En ufak bir ipucu bile vermeye kalkışanların öldürülmesini emretmişti.

Kendi birimlerine karşı onları korumuştur.

Yeni Belo-kiu-kiuni hareketsiz annesini hayranlıkla seyrediyor. Koruyucular, çöplüğe atmak üzere onun cesedini almaya geldikleri zaman birden irkilir.

282

Hayır, bu ölü atılmayacak.

Artık ölüm kokulan yaymaya başlayan eski Belo-kiu-kiuni'yi dikkatle incelemeye başlar.

Harap olan bütün uzuvlarının reçine ile yapıştırılmasını önerir.

Vücudunun etli kısımlarının temizlenerek kumla doldurulmasını ister.

Onun kendi dairesinde muhafaza edilmesini arzu eder.

Chii-pou-ni, yeni Belo-kiu-kiuni, birkaç savaşçı karıncayı toplar. Merkez Sitenin daha modern bir biçimde yeniden inşa edilmesini önerir. Onun kanaatine göre, kubbe ve kütük çok dayanıksız idi. Yeraltı derelerinin araştırılmasına önem verilmesini ve bütün federasyon sitelerinin kanallar ile birbirlerine bağlanmasını ister. Ona göre gelecek suyun yararlı bir şekilde kullanılmasındadır. Yangınlardan korunulması daha kolay olacak ve ayrıca başka siteler arasında daha çabuk ve daha emniyetle gidip gelinebilecektir.

Ya insanlarla olan ilişkimiz ne olacak?

Kaçamak bir cevap yayınlar:

Büyük bir ilgi çeken tarafları yok

Savaşçı karınca ısrar eder:

Ya tekrar ateşleriyle saldırırlarsa?

Düşman ne kadar kuvvetli olursa, biz de daha üstün çıkmak için, kendimizi daha çok zorlamak mecburiyetinde kalırız.

Ya, büyük kayanın altında yaşayanlar, onlar ne olacak?

Belo-kiu-kiuni cevap vermez. Yalnız kalmak ister, ardından da eski Belo-kiu-kiuni'nin ölüsü üzerine eğilir.

Yeni kraliçe hafifçe başını eğer ve antenlerini Anne'sinin alnına yerleştirir. Sonra, uzun süre hareketsiz kalır, sonsuzluğa uzanan bir anten ilişkisi kurmak istercesine...

283

SÖZLÜK

AğnMfc Bir karıncanın ağırlığı 1 ile 150 miligram arasında değişir.

Alkol: Karıncalar çiçekbiti balının ve tahıl suyunun fermentasyonunu hızlandırabilirler.

Aslan-kannca larvası: Et yiyen hareketli kum. Tehlike.

Ateş: Tabu silah.

Ateşböceği: Fosforlu ı ışık üreten kanatlı böcek. Yenebilir.

Bağışıklık: Toplumsal türlerin ölümcül bir zehre alışabilme becerileri, öyle ki bıraktıkları yumurtalara bile genetik olarak bu bağışıklığı aktarırlar.

Bel-o-kan: Kızıl karınca federasyonunun merkez sitesi.

Belo-klu-kluni: Bel-o-kan'ın kraliçesi.

Beslenme: Bir kızılın yiyeceği: yüzde 43 çiçekbiti balı, yüzde 41 böcek eti, yüzde 7 ağaç özü, yüzde 5 mantar, yüzde 4 ufalanmış tohumlar.

Beyaz karıncalar: Karıncalara rakip bir tür.

Boy: Kızıllar ortalama 2 kafa uzunluğundadır.

Ceset: Boş kütük.

Chi-pou-kan: Chi-pou-ni tarafında . kurulmuş alabildiğine modern site.

Chi-pou-ni: Belo-kiu-kiuni'nin kızı.

Clnsslzlerin yaşı: Bir işçi ya da bir asker genellikle 3 yıl »aşar.

Cüceler: Kızılların baş düşmanları.

Çeneyle savaş: Karmcagillerin sporu.

ÇiçekbMert: Hayvan. venilebilir.

Çilek Tarlası Savaşı: 99999S86 yılında Çilek Tarlası Savaşı sarılarla kızılıları karşı karşıya getirdi.

Dalgalar: Bütün hareketli varlık ya da nesneler tarafından şu ya da bu biçimde yayılan en küçük ortak payda.

Derece: Zaman-ısı ve zaman-süreç ölçen birim. Hava ısındıkça derece-zamanlar daralır; hava soğudukça derece-zamanlar genişler.

284

Dışkı: Bir karıncanın dışkısı vücut ağırlığının 1000'de biri oranındadır.

DitUc Suda ve sualtında yaşayabilen bir kınkanatlı. Yenebilir.

Doğumevi: Kraliçenin yumurtladığı yer.

Dokuma: Bir larva tarafından gerçekleştirilen işlem.

Dokumacı kızılar: Doğudan göç eden ve kendi larvalarını dokuma mekiği olarak kullanan karıncalar.

Dorifora: Portakal rengi dış kanatları üzerinde uzunlamasına beş siyah çizgi bulunan kınkanatlı. Doriforalar genellikle patatesle beslenirler. Doriforanın suyu ölümcül bir zehirdir.

Dufour Bezi: iz feromonlarını salgılayan bez.

Düzkanatlı dindar böcek: Ölçüsüzce sevişmeyi ve yemek yemeyi seven böcek. Tehlike.

Ekme: Doğanmış ve öğütülmüş küçük tahıl parçaları.

Erkekler: Döllenmemiş yumurtalardan çıkan böcekler.

Eşekanlan: Karıncaların ilkel ve zehirli akrabaları. Tehlike.

Etobur bitkiler: Tehlike.

Federasyon: Aynı türden karıncaların yaşadığı sitelerin bir araya toplanması.

Bir kızıl karınca federasyonu 6 hektarlık bir alanda ortalama 90 yuvayı kapsar, her bir yuvanın 7.5 kilometre dolaşma alanı ve 40 kilometre koku alanı bulunur.

Feromon: Sıvı cümle ya da sözcük.

Formik asit: Atış silahı. En aşındırıcı asit formik yüzde 40 yoğunluklu olanıdır.

Gelincikler Savaşı: Bakteriyolojik silahla tankları karşı karşıya getiren ilk federal savaş. 100000666 yılında olmuştur.

Genel yardımlaşma: İki karıncanın birbirine yiyecek vermesi.

Gergedanböceği: Alnında büyük bir boynuzu bulunan kanatlı.

Görüş: Kar' ıcalar bir ızgara perdesi ardından görürler. Çirişliler renkleri ayırt eder, ancak bütün renkler morötesine dönüktür.

Gözler: Göz çukurunda yer alan petekler. Her petek iki mercek içerir, biri büyültür ve dıştadır, öteki küçüktür ve içtedir. Her hücre

•285

beyne doğrudan bağlıdır. Karıncalar ancak yakındaki nesneleri görürler, bununla birlikte uzun mesafelerde de her şeye rağmen en ufak hareketleri bile algırlarlar.

Guayel-Tyolot: Küçük ilkbahar yuvası.

Göbreboceği: Çamur itici. Yenebilir.

Güç: Bir kızıl karınca ağırlığının altmış katı oranında ateş edebilir. Yani 3.2×10^6 beygir gücü üretir.

Hamamböceği: Beyaz karıncanın atası. İlk yeryüzü böceği.

Hanedanlık: Aynı bölgede kraliçe kızların birbiri peşi sıra hüküm sürmeleri.

Hanımböceği: Çiçekbiti avlayan böcek. Yenebilir.

Hastalıklar: Kızıl karıncalarda en yaygın olarak görülen hastalıklar şunlardır: felç (asalak bir mantardan kaynaklanır), kemik erimesi (kitinin çürümesi), beyin kurdu (yuvasını salgıbezlerinde kuran asalak kurt), dudak bezlerinin aşırı büyümesi (göğüsün larva evresinden itibaren anormal şişmesi), aternaria (ölümcül bitki üreme organları).

Havalandırma: Güneş enerjisi, dışkılar ve kubbeye yerleştirilen temiz hava kapaklarıyla büyük sitelerin sıcaklığının ayarlanması.

Hayvancılık: Çiçekbitlerinin ve kırmıziböceğinin anüslerinden çıkan salgıları toplamak için bu böceklerin yetiştirilmesine yönelik kimi karınca türleri tarafından geliştirilmiş sanat. Bir çiçekbiti yazın saatte 30 damla bal üretebilir.

Lchneumon: Aç yumurtalarını bedeninize bırakan eşekarısı. Tehlike.

Indole-asitik asit: Zararlı otları öldüren ilaç.

İnsanlar: Bazı modern efsanelerde anlatılan dev canavarlar. Daha çok onların evcilleştirilmiş pembe hayvanları tanınır: parmaklar. Tehlike.

Kafa: Karıncagillerin uzunluk ölçüsü birimi. Yaklaşık 3 milimetreye denk düşer.

Kalp: Birbiri üstünde duran armut biçiminde birçok cebin art arda gelmesi. Kalp sırtta yer alır.

286

Kapıcılar: Stratejik geçitleri tutan yuvarlak ve düz başlı karıncalardan oluşan altsınıf.

Karanlık; Site üyeleri karanlıkta yaşamayı severler.

Karıncaya yiyen silahlar: Kılıç altçeneler, zehirli iğneler, tutkal buharlaştırıcı, formik asit püskürten kese, cırnaklar.

Karıncagiller uygarlığı: Karıncaların uygarlığı.

Kertenkele: Karıncagiller uygarlığında ejderha. Tehlike

Kış uykusu: Kasımdan Marta kadar süren uzun uyku.

Kualaltı gözler: Cinslilerin alnında üçgen biçimindeki üç küçük göz, bu gözler büsbütün karanlıkta bile görmelerini sağlar.

Kitin: Eklemler böceklerin iskeletini oluşturan organik madde.

Koku alma: Cinssizlerde anten başına 6500 duyu hücresi bulunur. Cinslilerdeyse 300.000.

Kraliçelerin öğretisi: Ana kraliçeden kız kraliçeye antenden antene aktarılan değerli bilgilerin bütünü.

Kraliçenin yaşı: Bir kızıl kraliçe ortalama 15 yıl yaşar.

Kule: Tepecik üzerinde inşa edilmiş ikincil nokta. Kulelere karınca yuvalarından çok beyaz karınca yuvalarında rastlanır.

Kuşlar: Uçan canavarlar. Tehlike.

La-choia-kan: Federasyonun en batısında bulunan site.

Lejyon: Eşzamanlı manevra yapabilen askerler kitlesi.

Maskeli karınca: Organik kimyasal madde bakımından donanımlı tür.

Metamorföz: Böceklerin büyük çoğunluğunda görülen, ikinci bir yaşam biçimine geçiş.

Mutiak iletişim (Mİ): Anten bağlantısıyla düşüncelerin eksiksiz biçimde değiş tokuşu.

Müzik: Cırcırböceklerinin ve ağustosböceklerinin kanatlarını birbirine sürterek çıkardıkları ses ya da titreşimler. Mantarcı karıncalar da karın eklemleriyle müzik yapabiliirler,

Bernard WERBER

KARINICALARIN DEVİRİMİ

DORUK